

rasto: rora sim aduer. erado dis. i. extra radere. Rado
 dis. ē actiuū cū oīb' suis ppositis. r oīa faciūt pteritū in
 fi. r supinū in suz. r oīa pducūt hāc syllabā ra. vñ in Au
 roza dī. Crimina mortis habēs de libro radiē isto.
 Rafanū ni. penul. cor. qd nos radicē vocam'. qz totū deoz
 sum mittit cū reliqua holera magis in summa piliāt.
 Raguel elis. pprium nomen viri: de quo in auroza dicitur
 Clausit opes habuit que raguelis erant.
 Ralla a rado dis. dicitur hec ralla le. vestis que vulgo dicit
 rasilis. r hoc rallum li. i. rasoium.
 Rama interpretat' excelsa. r est indecli. r acuiē in fine. Est
 ē viculus secus bethleez in quo sepult' fuit samuel: sed
 nūc trāslat' est in traciā fm Pap. r pōt declinari. vt hec
 rama me. r tunc nō accentuatur in fine.
 Ramessis idecli. acuiē in fine: qdā ciuitas ē: de q dī in. i. ca.
 Exo. Edificauerūtq; vrbes tabernaculoz pharaoni pbi
 ton r ramesse. Itē Heñ. 47. In optio solo terre rames
 ses. De hac dī in Auroza. Ramesses ex se nomē myste
 Ramix a ram' dī h ramix cis. i. mētula: vel (ria pferit.
 rga virilis. Juuenalis. Jacet exigū cū ramice neru'. vñ
 ramicosus sa. sum. q magnā hz mentulam. i. berniosus.
 Ramn' a ram' dī h ramn' ni. genus spinarū. vt dicit spi
 na alba. vel ram' eius fm Dug. Pap. vō dicit. Ramn' ē
 spina alba. vñ lignū spinosuz: ram' genus spinaz dēssis
 mū q in herba ē mollis r pulchra: ibi sūt tñ spine postea.
 vñ in psalmo. Pziusq; itelligerēt spine vñ ramnū rē.
 Ram' a radix cis. dī h ramus mi. qst a radice meās. vñ hic
 ramusculus li. dimi. ramus ppe est qd a radice vñ trūco
 manat: sicut a ramusculo cetera. r ramosus sa. suz. i. dila
 rat'. r ramis diffusus. r comparat'. Itē a ram' dī h r hec
 ramalis r hoc le. r h ramalis lis. i. ram'. r pdu. ra. vñ q
 dam. Pampin' est foliū vitis ramusculus huius. Item
 persius. vt ramale vetus purgādi subere cocinum.
 Ran indeclinabile. i. ira vel locus ire. vñ de etiaz euenit q
 efficitur rabiosus homo.
 Rana a ran qd est ira dī hec rana ne. qst iracūda: vel rane
 dī: qst rauce. vel rane qst garrane: a garulitate: vñ hoc
 ranetū ti. loc' vbi rane abūdant: r vt dicit Basili' in he
 rane. Mures r ranas ex terra generari videmus.
 Ranceo a randicus deriuat' ranceo ces. cui. i. irasci: idigna
 refetere: esse vel fieri rancidum.
 Rancidus a rācor cozis. dī rācidus da. dū. i. iracūd' vñ feti
 dus: amar' ex vetustate. r ispidus. r h rācidulus li. dimi.
 Aliquātulū: iracūdus: vel rancidus. Pōt ē rancidū di
 ci ex vitio qz rancorē facit. r cor. penul. rancidus.
 Rancor a ran qd est ira dī h rancor cozis. i. ira: indignatio:
 color: amaritudo mētis: vel fetoz. r ppe fetoz carnis ex
 vetustate pueniēs. A rancor dicit' rancorosus sa. sum. i.
 rancore plen'. r h r hec rancors dis. i. irascēs: vel iratus.
 vñ rācorditer aduer. i. irascibilr. r hec rācordia die. i. ira.
 vñ rācordiosus sa. sum. i. iracūdia: vel ira plenus.
 Rancors dis. in rancor exponitur.
 Ranella le. diminutiuum. i. parua rana.
 Ranetum ti. penul. pdu. in rana vide.
 Ranula le. diminutiuum parua rana.
 Ranūculus li. dimi. pua rana. r nō seruat gen' sui. pmitiui.
 qz rana est fe. ge. ranūculus vō maf. ge. vt dicit' Pzi.
 Rapa a rapio pis. dī hec rapa pe. qz rapiat. i. pphēdat plus
 terre radice qz nap': vñ h' rapula le. dimi. qd r h' rapulū
 li. auenit. r h' rapariū ry. loc' vbi rape crescūt: qd r h' ra
 pulariū dī. r h' rapulatū ti. cib' de rapis. r pdu. pmā ra
 pa. vñ rapis casus ablatiu. r pdu. ra. s3 rapio pis. cor. ra.
 vñ vsus. Quas tu dēte rapis comes est inflatio rapis.
 Raphael iterprat' curatio vel medicina dei. Ubicumq; n.
 curādi vñ medēdi opus necessariuz est h angelus a deo
 mittit. vñ dīc Greg. q sci illi celestis pñe spūs cū ad nos

aliqd administraturi veniūt: apud nos ēt noīa a ministe
 rys trabūt. Raphael quoq; iterpretat' medicina dei. qz
 videlz dū Thobie oculos qst p officiu curatōis tetigit:
 cecitatis ei' tenebras terfit. Qui g ad curādū mittit: di
 gnū. v3. fuit: vt dei medicā vocaret'. Et scias q raphael
 pōt poni i ordie āgeloz s3 ea q circa singulares psonas
 Rapina a rapio pis. dī hec rapina ne. vñ hec (exercuit.
 rapinula le. dimi. Et est rapina pde raptio ex pōdere: r ra
 pinosus sa. suz. i. rapina plen'. Committit' aut' ppe crimē
 rapine. cu3 per violentiā vi r aperte res alienas quis ra
 pit vñdecūq; excepto loco sacro. vñ re ecclesiastica. quia
 tunc committeretur sacrilegium.

Rapio a rūpo pis. dī rapio pis. pui. q. n. rapit: qst rūpit. vñ
 raptim aduer. i. festināter: violēter: qst rupti. r raptio tas.
 freqn. r est raptare freqnter rapere: trahere a quo raptio
 tas. aliud freqn. Rapio pōit' cū ad. r dī arripio pis. pui.
 ptū. i. inuadere ad aliqd agēdū rapere r aggredi. vñ arre
 ptus ta. tū. Itē cū cō. r dī corripio pis. i. fil' rapere vñ casti
 gare. Itē a rapio is. pponit' diripio pis. i. deorsum vñ val
 de vel de vno loco ad aliū rapere. Diripio pis. i. diuersis
 modis vñ in diuersas partes rapere. Eripio pis. i. extra ra
 pere vñ liberare. Proripio pis. i. pcul vñ aū rapere: Pre
 ripio pis. i. aū rape. Surripio pis. i. subtrahere: furari. vñ
 surreptici' cia. ciū. Rapio r ei' cōposita sunt actiua. r fa
 ciūt pteritū in pui. r supinū in ptū. Itē rapio hāc syllabā
 ra. cor. r in ppositis mutat' a. in i. breuē in vbo: s3 in supio
 in e. Prosper. Inuitus xpi munera nemo rapit.

Raptim aduerbium in rapio pis. exponitur.

Rapto as. frequen. in rapio exponitur.

Raptoz oris. in raptus exponit'.

Raptus a rapio pis. dī h raptoz tozis. r h rapt' tus. tui. act'
 vel passio rapiēdi: vel rapt' est ppe illicit' pccubitus a ra
 piēdo. i. corrupēdo dicit'. vñ raptoz dicit' qst corruptoz. r
 hoc raptū iuenit' p eodē fm Dug. Nota h q raptoz
 dī duob' modis. Est. n. raptoz rez r raptoz hoium. r pci
 pue feminaz. r dī ppe rapina rez. r rapt' muliez. Com
 mittit' aut' crimē rapt' duplr. videlz cū ipsa puella violē
 ter rapit: vt in ppetuū teneat. Itē cū nō ipsa violēter ra
 pit: s3 vsus ei' ea phibēte violēter vsurpat'. Item tūc de
 mū cōmittit' raptus cū ipse raptoz nō desponsauerit pri
 mo ipsam puellā. Large nō solū cōmittit' in virginē: sed
 etiā in viduā r sanctimonialē. Aliqñ etiā accipit' p quo
 libet illicito pccubitu vel coitu. Et scias q fornicatio licz
 videat' eē gen' cuiuslibet illiciti coit' q fit extra vxorem
 tñ specialr itelligit' in vsu viduarū r meretricū r cōcubi
 narū. Stupruz aut' pprie est vginum illicita defloratio.
 Adulteriū vō est alieni thori violatio. vñ adulteriuz dī
 qst ad alteri' thozū accessio. Incest' est panguinearū vñ
 affiniū abusus. vñ incestuosi dīr q panguineis vel affini
 bus suis abutunt'. Rapt' cōmittit' cū puella violēter a
 domo patris rapit. seu educit: vt corrupta in vxorez ha
 beat: siue puelle solūmodo: siue parētib' tñ. siue vtrifq;
 vis illata fuerit. r pōt raptoz excōmunicari nō solū a suo
 episcopo. s3 et ab ipso in cuius episcopatu rapinam fecit.
 Itē denegat' ei penitētia. nisi restituat ablata: vel plenā
 securitatē faciat de restituēdo: si tñ habeat: vñ reddere
 possit. Dic nota ad pdictozū declaratiōem q spēs lu
 xurie distinguunt' pmo p cōcubitū fm nām r tra nām.
 s3 qz luxuria cōtra nām ignominabilis est relinquaē. si
 aut' fit pctm in pccubitu fm nām tñ. sic pdicte spēs gncz
 luxurie sumunt'. vñ scias q circūstātia peccatū in aliud
 gen' mutat. qñ alteri' generis peccati deformitates ad
 dit. r fm hoc pdicti gncz luxurie modi differūt specie. qz
 fornicatio nō importat qstū est de se aliā deformitatem
 nisi que ad gen' luxurie ptinet. Est. n. soluti cu3 soluta. r
 dī fornicatio a fornice. qz iuxta fornices. i. arc' triūpha

les. et in alijs locis ubi boves conveniebant congregabant meretrices. et ibi polluebant. Sed stuprum quod est illicita virginis defloratio addit aliam deformitatem. scilicet damnificationem mulieris violatae: quod non est ita ad nubendum sicut erat antea. et hec damnificatio est per se spatium legis prohibitorum: sicut et adulterium quod est alterius thori violatio: addit spatium deformitatem alterius generis peccati quod est ex usu rei aliene illicito: quod pertinet ad genus iniustitiae. sicut etiam incestus qui est sanguinearum vel affinitum abusus ab incendio nomen habens. vel a privatione castitatis: quasi antonomastice. quod autem castitatem violat in illis qui maxime federe coniunguntur: addit spatium deformitatem. scilicet nalis federis violationem. sicut et raptus qui committitur ex hoc quod puella a domo patris violenter abducitur: ut corrupta in matrimonium habeatur siue vis puellae: siue parentibus illata persistit: per quod alterius generis peccati deformitatem addit. scilicet violentiam: quam lex in quacunque re prohibet. et sic per quod sunt diverse species peccatorum. unde et circumstantiae quibus diversificantur non sunt in professione omittende. Item scias quod per leges raptorum morte mulctatur: sed si ad ecclesiam cum rapta confugerit privilegio ecclesiae mortis impunitatem meretur.

Rareo es. in rarus exponitur.

Rarus a raro. non spissus. et comparatur. unde rare. raris. rarisime. adverbium. et hec raritas raris. et rareo res. rui. unde rareo scis. inchoativum. et per d. r. a.

Rasilis a rado dis. dicitur hic et hec rasilis et hoc le. et h et hec rasilis. et hoc bile. i. res rasa vel pilosa: ut radi possit: vel apta ad radendum. et hoc rasiolum r. unde hoc rasiolum li. et cor. penul. rasilis.

Raso fas. est frequentativum de rado dis. si. suz. a quo aliud frequentativum rasio tas. penul. cor.

Rastrum a rarus dicitur hoc rastrum stri. et pluraliter hi rastra instrumentum rusticorum. i. fossorium duplex: ut dicunt. et dicitur sic a raritate detritum: vel a rado. quod terra radit. rastrum est dicitur aliud instrumentum rusticorum dentatum: quo paleam remouet a granis. unde hoc rastellum li. diminutivum.

Raticula. in ratis est.

Ratio a ratum ta. tum. i. firmum dicitur hec ratio onis. quod firma sit. et est ratio mentis motus in his qui dicitur discernere: vel conectere valens: vel ratio est quodammodo animi visum mentis acies: vera: quod a falsis distinguens: sed ratiocinatio est rationabilis: subtilis: disputatio: et a certis ad incertorum indagacionem nitens cogitatio. Item ratio. i. definitio. et cor. prima ratio. unde quodammodo. Sic volo sic iubeo sit per rationem voluntas. Sed queris in quo differt ratio a sensualitate. Audi Augustinum in. iz. de tri. sic dicentes. Videamus ubi sit quasi quodammodo hominis exterioris: interioris: et finitus. Quicquid. n. habemus in animo coram cum peccatore: recte dicitur ad exterioris hominem pertinere. non. n. solum corpus hominis exterioris deponit: sed adiuncta quaedam vita sua quam copages corporis et omnes sensus viget: quibus instructus est ad exteriora sentienda. Ascendit igitur nobis introsum quibusdam gradibus consideracionis parte partes ubi incipit aliquid occurrere quod nobis non sit commune cum bestis ibi incipit ratio: ut interior iam possit agnosci. Ratio autem pars superior eternis rationibus respiciendis vel sustulendis adhaeret. Portio inferior ad temporalia gubernanda deflectit. et illa ratio intentio quam contemplamur eterne sapientie deputat. illa vero quam bene utimur rebus temporalibus scientie deputat. Cum vero differimus de natura mentis humane de vnaqueque re differimus ne ea in hec duo quam commemoravi nisi per officia germinamus. Carnaliter vero vel sensualis animi motus qui in corporis sensus intendit nobis peccatoribus: coram est: quod seclusus est a ratione sapientie: rationi autem scire intus est. vide in veniale. et in infernum.

Ratiocinatio in ratio est. et etiam in quarta parte in cap. de coloribus rhetoricis.

Ratiocinor. a ratio derivatur ratiocinor naris. i. ratione uti: rationabiliter loqui contractare. et cor. ci. sicut patricinor.

Rationabilis. in rationalis exponitur.

Rationalis. a ratio dicitur hic et hec rationalis. et hoc le. et hic et hec rationabilis et hoc le. Et quodammodo ista noia indifferenter accipiunt: differunt tamen. quod rationale dicitur quod virtus ratione: ut homo angelus: sed rationabile est quod ratione agit vel ducit. et rationabiliter vivit. unde multi imo omnes homines sunt rationales. i. aptitudinem habent rationem. Et hoc rationale lis. dicebat pannus in pectore sacerdotis quadratus in quo lapides erant inserti. Item a predictis rationabiliter et rationaliter rationalitas et rationabilitas. et per compositionem ut irrationalis le. irrationaliter. irrationalitas. Et scias quod homo proprie dicitur rationalis. angelus vero intellectualis. vide etiam in conscientia.

Ratis a rado dis. dicitur hec ratis tis. primum et antiquissimum nomen generis e rudibus tignis. asseribusque contextum ad cuius similitudinem facte sunt naues: quod ratarie dicuntur. Nunc vero ratis quolibet naus abusu dicitur. nam ratis proprie dicitur conexio nauis vel strues lignorum et trabium. vel incastratura nauis: vel ratis est illa pars nauis. scilicet quae est iter carinae et proae. vel puppim dicta. quod radit aquas. vel quod sit rata et firma. Et per synodochon quilibet naus dicitur ratis. quod radit aquas. vel quod rata sit et firma et firmiter currat. unde hec raticula le. dimi. et cor. ra. unde quodammodo. Dic latus esse ratem ventris dicitur esse carinam. Item alius quod rata sit ratis est: quod caua dicta carina.

Ratiuncula le. diminutivum parua ratio.

Ratus. reor ris. ratum suz. reri. i. estimare: putare. unde ratum ta. tum. participium. ut ratum suz. i. putavi. et ratum ta. tum. nomen. et tunc tamen valet quantum firmum. et est reor verbum deponetale cum suis propositis siqua habet. Iudiciorum autem dicitur. Ratum dicitur quod rationabile et rectum est. unde et quod pollicetur dicitur. Ratum esse profiteor. hoc est firmum atque perpetuum. Et per dicitur. Ratum firmum stabile immutabile acceptum. Item ratum. i. arbitratum. et cor. prima ratum. ut per in ratis. Hoc etiam vult per. in. io. li. g. dicitur. In omni supino vel participio preterito producit a penult. exceptis dativum: statum et fatum. et ratum. Item dicitur per. Reor facit ratum participium. et puto differentie causa. quod ritus aliud signat: sed in prope a. in i. correpta mutat: ut ratum irritus. Item inuenit rata in alia significatione. ut iste soluat vel recipiat per rata. i. pro parte sibi contingente.

Raucidus. a raucum dicitur raucidus da. dum. i. raucus. unde raucidus la. lu. aliquantulum raucus. qui etiam raucus dicitur.

Raucio a raucus dicitur raucio cis. si. sum. i. esse vel fieri raucum. sicut dicitur per. et est quarte coniugationis.

Raucum a rauci quod est raucitas derivatur raucum ca. cum. et comparatur raucum cio. sim. unde raucum eius. sime. adverbium. et hec raucitas tis. et h et raucedo nis. i. vocis aputatio siue ipuritas.

Rauia exponitur in rauilla.

Rauilla a raucum. vel rauci dicitur hec rauilla tue. i. vox rauca. unde hec rauilla le. i. causidic. quod clamando efficit raucus.

Rauio. a rauia dicitur rauio as. i. raucum esse vel fieri. unde rauiatum ta. tum. i. raucus. et hec rauio onis. i. raucitas.

Rauis nomen indecl. i. raucitas. et acuitur in fine.

Rauus. a rapio pis. dicitur rauum ua. uum. i. rapax vel fului coloris. unde inuenit lupa raua. et in vtraque significatione venienter dicitur lupa raua: nam rapax est. et fului coloris. unde rauulus la. lu. et rauiscellus la. lu. ambo dimi. hec raua ue. talis color vel rapacitas. et raueo es. raui. esse vel fieri rauum. unde rauesco scis. inchoativum per Dugu. et per dicitur. Raua niger color mixtus fuluo etc.

R ante E

Realis a reor reris. dicitur hec res ei. Prope quidem res sunt quae sola estimacione et intellectu comprehenduntur. ut incorporeae. alia vero appellantur corporeae. Unde per. Corporeae seu rez. Res etiam dicitur quolibet ens. est. n. res vnum de transcendentibus. nam quatuor sunt transcendentia: res: ens: vnum. et aliquid et etiam res sunt secundum leges que in nostro iure consistunt a recte

hab
ner
Reat
tus
pen
eren
scod
io p
g
pt
mi
Rebe
Rebe
Rebe
bec
yl r
rati
Rebo
bic
Recal
iace
pon
Recal
uen
Recce
nou
vi r
ad r
la. lu
Recce
Recen
Recen
Recen
Recep
locu
Recep
i. fre
Recid
dini
e ni
alus
id q
pen
recid
in if
dere
Recid
ni.
dere
ced
Recid
dis.
Recin
com
Recin
qd
ei
Recip
ret
Recip
co
refl
uis
pet
ligo

habendo. unde hic et hec realis et hoc le. unde realiter ad
 uerbum. et hec realitas tatis.
Reat. a reus dicitur h' reat' tus. tui. quasi rei actus. et accipit rea
 tus in scriptura multipl'r. s. p culpa: p pena: p obligatõe
 pene tpalis et eterne. Si. n. mortale est: obligat nos pene
 eterne. Si ueniale obligat nos pene tpali: ut dicit magr in
 scdo sniaz. Tñ scias q' reat' dicitur fm q' aliqs est re' pene. et
 iõ ppe reat' nihil aliud est q' obligatio ad penã. et q'z obli
 gatio quodãmo est media iter culpã et penã ex eo q' pro
 pter culpã aliqs obligat' ad penã. iõ nomẽ medy transu
 mit' ad extrema: ut iterdũ ipsa culpa v' pena reat' dicat'
Rebecca interpretat' patientia: vel que multũ accepit.
Rebellio onis. in rebellis exponit'.
Rebellis a re. et bellũ pponit'. ut h' et hec rebellis et hoc le. vñ
 hec rebellio onis. et hoc rebellũ in eodẽ sensu. i. repulsio:
 v' resistẽtia. et post factã pacẽ ad bellũ reuersio: belli ite
 ratio. rebello las. v' bũ neutrũ. i. resistere: repugnare.
Reboo as. au. are. i. resonare a re. et boo as. componitur. vñ
 hic reboatus tus. tui.
Recalcitro as. au. are. dicitur repcutere: v' resistere: retro pedẽ
 iacere: sicut faciũt equi q' pcutiũt trãseũtes iuxta se. et cõ
 ponit' a re vel retro: et calcitro tras. et cor. ci. nãliter.
Recaluaster. i. retro aliquantulum calius. et pro eodez in
 uenitur recaluus ua. num.
Recēs. a reci qd' e' itez v' retro dicitur h' et hec et hoc recēs tis. i.
 nou': s'z recēs nascit': nouũ fit. et pparat' recēs tior. simus.
 vñ receter ti'. sime. aduer. et hec recetia tie. et receto tas. i.
 ad recetiã reducere. et e' actiuũ. Itẽ a recēs dicitur recentulus
 la. lũ. i. aliquantulũ recēs. et pponit' vt precēs: q' precēs. i. val
 Recēso ses. in censeo ses. exponit'. (de recēs.
Recensio sis. in censeo ses. exponitur.
Recensit' ta. tum. in censeo ses. exponitur.
Recentulus la. lum. in recens vide.
Receptaculum. a recipio pis. dicitur hoc receptaculum li.
 locus vbi fit alicuius rei receptio.
Recepto. a recipio pis. pi. ptum. ptu. u. in o. fit recepto ptas.
 i. frequẽter recipere: vel recolligere in domo sua.
Reci. i. iterum vel retro grecum est.
Recidiu'. recido pponit' cũ viuus. et dicitur recidiu' ua. uũ. et re
 diuuis ua. uũ. i. renouat': post casuz reparat' qd' nõ põt
 eẽ nisi casus pcesserit v' mors. vñ recidiua arborũ sunt: q'
 alyz sectis repullulãt. et eadẽ dicitur rediuiua. q'z redeũt ad
 id qd' fuerũt q' si denuo uiua. et a recidiu' dicitur recidiuo uas.
 penl. pdu. v' bũ actiuũ. i. renouare post casuz reparare. itẽ
 recidiuat' illi infirmi q' in dualescẽtia sunt. et postea cadũt
 in infirmitatẽ. vñ fm h' recidiuare. i. in infirmitatẽ itez ca
 dere. et pdu. penl. recidiu'. et recidiuo uas. et rediuiuis.
Recido dis. i. itez vel retro cadere ex re. et cado dis. cõpo
 nit'. et caret sup. et cor. ci. Itẽ recido dis. di. sum. i. retro ce
 dere vel itez vel ex omni parte cedo. et componit' a re. et
 cedo dis. di. et pdu. ci. vbiqz.
Reciduis dua. duum. i. retro vel iterum cadens a recido
 dis. quod componitur a re. et cado dis.
Recino nis. nui. cẽtũ. i. itez vel retro canere vel recitare. et
 componitur a re. et cano nis. et cor. ci. syllabã vbiqz.
Recinũ. a reci dicitur h' recinũ v' reciniũ matronale opimẽtũ
 qdã. s. vestis v' palliũ. et dicitur sic q' si reycinũ. q' dimidia ps
 ei' retro abycit'. itẽ et a grecis dicitur stola. v' dicitur a reycio cis.
Recipio a re. et capio pis. pponit' recipio pis. pi. piũ. i. itez v' l'
 retro capere. vñ h' recept' ptus. tui. et cor. ci. recipio.
Reciproco. pco cas. pponit' cũ reci qd' est itez. et dicitur recipro
 co cas. i. itez petere inuicẽ: p se ponere: vel quertere vel
 reflectere. vñ reciprocus ca. cũ. i. itez quertuus: repetiti
 uus. vñ reciproca dicitur pstructio in qua eadẽ psona itez re
 petit': vel in qua eadẽ psona videt' agere et pati. vt ego di
 ligo me: tu diligis te: petrus diligit se. et cor. pro.

Reclamo ex re. et clamo componit': vt reclamo mas. i. post
 aliquẽ vel itez clamo fm Dug. vel fm Pap'. Reclamat
 recusat: cõtradicit. inficiat'. et pdu. cla.
Reclino nas. nau. nare. pponit' a re. et clino nas. et e' reclina
 re itez clinare: siue itez flectere: vel curuare: et ponit' ali
 qñ simpl'r p flectere et appodiare v' deponere. vñ i Lu
 ca. Uulpes foueas habet: et volucres celi nidos. fili' aut'
 bois nõ h'z vbi caput suũ recliet. vñ h' et hec reclinis. et h'
 ne. et reclin' na. nũ. et pdu. cli. Itẽ a reclino dicitur hoc reclina
 toriũ ry. loc' apr' ad reclinãdũ: v' id supra qd' reclinam'.
Recõpenso sas. saui. sare. reddere: persoluere: remunerare:
 vel iterũ trucidare: equare. et componit' a re. et compenso
 sas. qd' est compositum a con. et penso sas.
Recõdo. ex re. et cõdo pponit' recõdo dis. et h'z duplex pte
 ritũ. s. recondi et recõdidi. et duplex supinũ. s. recõsus et re
 conditũ. unde recõditus ta. tum. a reconsus sa. sum.
Recõsus sa. sum. i. recõditus a recondo dis. dicit'.
Recordo. a re et cor. pponit' recordo daris. dar'. suz. v' bus
 deponẽtale et pstruit' cũ actõ. et cũ gto: tñ differẽter. q'z re
 cordo lectiõnẽ. i. firmo v' recito v' narro v' de ea men
 tiõnẽ facio: s'z recordo lectiõis. i. memoriter teneo lectio
 nẽ. In vtraqz tñ pstructiõe iuenit' mõ hũc: mõ illũ sensũ
 expmẽre. et dicitur recordari. q' si ea q' retro sunt: et pterita ite
 rũ ad cor. reducere. fm Dug. construit' cũ abltõ. Nam v'
 ba q' ptiñet ad recordationẽ vel obliuionẽ regũt gtm ex
 nã trãsitionis. et sil'r pstruit' cum actõ et ablatiuo.
Recastrino ex re. et crastino nas. pponit' vt recrastino nas.
 i. iterũ crastinare: vel plongare. vñ recrastinans tis. ge.
 omnis. et cor. sti. unde Hiero. in epistola ad paulinum ca.
 s. s. nisi tu semper recrastinans etc.
Rector. a rego gis. dicitur h' rector oris. et pdu. penl. gti: sed rhe
 tor p oratore cor. penl. gti. Et scias q' vt dicit Greg. in. 34.
 moza. Elatio aliter ppositos atqz alr subditos tẽtat. Pre
 lato nãqz siue rectori in cogitatiõib' suggerit. q'z solo vi
 te merito sup ceteros excreuit. vñ rector itra se dicit. Nisi
 oipotens deus de his oibus meliorem cerneret. oẽs hos
 sub meo regimine nõ dedisset: eiusqz mẽtẽ mox erigit: vi
 les atqz inutiles eos q' subiecti sunt oñdit: ita vt nullũ iã
 q' si dignũ respiciat: cui eqnimiter loquat'. vñ et mox men
 tis trãglitas in irã vertit'. q'z dũ cũctos despicit. duz sen
 sum vitãqz oium sine moderatiõẽ rephẽdit. tãto irrefre
 nat' se in iracundiã dilatat: quãto eos q' sibi cõmissi sũt eẽ
 sibimet idignos putat: cũctis se existimat ampli' sapere:
 q'z videt se ampli' posse: sepe rectores subditi sui dictis
 pterue obuiãt: et eadẽ vocis supbiã libertatẽ vocãt. Sic
 q'ppe elatio se: q' si rectitudine libertatis obycit: sic se se
 pe timor p hũilitate supponit. Nã sic pleriqz reticẽt ex ti
 more. et tñ se estimãt tacere ex hũilitate: ita nõnllĩ loquũ
 tur p ipatiẽtiã elatiõis: et tñ loq se credũt p libertatez re
 ctitudinis. vide in corripio. et i timor. et in apls. et in sacer
 dos. et i obedio. et i seruit'. Et scias q' vt dicit phs i. 5. ethic.
 Principat' virũ oñdit. q'z vt dicit Gre. i pasto. Quieto ma
 ri recte nauiz et iperit' dirigit. Turbatis at tẽpestatis flu
 ctib' perit' se nauta pfũdit. Idẽ in eodẽ. Neqz valet in
 culmine hũilitatẽ discere: q' i imis posit' nõ d'finit supbire.
Recula le. diminutiuum parua res.
Recubo bas. in cumbo bis. exponitur. et cor. cu.
Reculco ex re. et calco pponit': vt reculco cas. i. itez calcare
Recuso. ex re. et cuso sas. pponit' recuso sas. i. refutare: par
 uipedere: nolle: q' si frequẽter cudere: vt fiat re. i. retro:
 q' si postponatur. et pdu. cu. syllabam.
Recuticus. a re. et cutic' componit'. vt recuticus ca. cũ. idẽ
 qd' cutic'. vel recutic' q' retrouersam h'z pellẽ virilis mẽ
 bri. vñ recutici ppe dicitur iudei: q' si retro habetes cutez. i.
 circũcisi. caret. n. anteriore pelle virilis mẽbri. vñ persi.
 Recuticãqz sabbata pelles. et vocauit sabbata recutica

- propter recuticos. quia ad eos pertinent. et ea celebrant.
 et pdu. hanc syllabam ti.
- Reda.** a redeo is. dñ h^c reda de. gen^o vehiculi ad eūdū et re/
 deūdū habilis. et ē quatuor rotarū. vñ poti^o sic dñ a rota. qz
 rotas hēat. vñ antiq^o vocabāt illā rotā. et pdu. re. s; redeo
 is. cō. re. vñ qdā. Hypodomias victis cū pelope redis.
- Redamo** mas. i. rursū amo. et iterponit d. cā euphōie. et cor.
Redardesco pponit a re. et ardesco. et dñ redardesco (mo.
 scis. interposita d. Uñ Qui. in libro de remedio amoris.
 Flamma redardescit que mō nulla fuit.
- Redarguo** guis. gui. gutū. i. iterū arguo vel reprehēdo a re.
 et arguo guis. pponit. et iterponit d. causa euphōie.
- Redditus** ta. tum. per geminū d. a reddo dis. Qui. epi. Aiu
 uene et cupido credat reddita virgo: Inueni etiā redit^o
 per vñ d. de quo dicam in suo loco.
- Reddo** dis. reddidi ditum. dere. a re. et do das. componit.
 et iterponitur d. causa euphōie.
- Reduco** cis. ex re. et duco cis. pponit et iterponit aliqñ d.
 aliqñ scribit p vñ d. et tūc cor. re. vñ dicit pñ. in. z. lib.
 In d. nulla syllaba pōt desinere prepositiua: nisi forte se/
 quēs ab eadē incipiat in simplicib^o dictionibus. et in ple/
 risq; syllabicis ppositis. vt addo: reddo: reduco: qd etiā
 reduco per vñ d. dicitur. Virgil. in. 4. Enei. Amissas
 classē socios a morte reducit.
- Redeo** a re. et eo componit redeo dis. diui. vñ redy. et inter/
 ponit d. causa euphōie. et cor. re. vide in redditus.
- Redhibeo** a re. et debeo componitur redhibeo bes. bui. bi
 tū. bere. i. rursū debere. et cor. di.
- Rediens**. redeuntis. vide in eo is. it.
- Redifico** cas. caui. care. i. iterum edificare. et componitur a
 re. et edifico cas. et cor. fi. et subtrahitur e.
- Redigo** gis. egi. actū. pponit a re. et ago agis. et iterponit d.
 causa euphōie. et est redigere: representare: reducere. re
 uocare. retro vel iterum agere. et cor. di.
- Redimiculū**. a redimo mis. dñ h^c redimiculū li. monile vñ
 coronayl vitta q̄ mitra in capite feminaz alligat: vñ re/
 dimiculū succinctoriū est vñ brachiale qd p ceruicez de/
 scēdēs a laterib^o colli diuisus vtrarūq; alaz sin^o ambit.
 et hincinde succingit: vt cōstringēs latitudinez vestis ad
 corp^o trahat et iūgēdo pponat. hoc vulgo brachiale dñ: q̄
 si brachiale. q̄uis nō brachioz: sed renū sit cingulum.
- Redimio**. a re. et diadema pponit redimio mis. miui. mitū.
 mire. q̄rte coniugatiōis. i. coronare. ornare. et cor. di. vbiq;
 vñ Qui. epi. Bacch^o ann^o bacchi: diūx redimita corona.
 Inuenit et redimo mis. qd pponit a re. et emo mis. et cō.
 silr di. et ē tertie coniugatiōis. vñ vsus. Est redimit q̄rte d se
 faciēs redimire. Ac redimo mis. iflectio tertia di. vñ re/
 dimit^o ta. tū. i. ornat^o: coronat^o: s; pdu. mi. vñ redimitis
 casus dñ et ablti nūeri pluralis. pdu. penul. s; redimitis
 vñ a redimo mis. cor. mi. Daniel. z. Tēpus redimitis.
- Redimitus** ta. tum. in redimo vide.
- Redimo**. a re. et emo. pponit redimo mis. et iterponit d. cā eu
 phōie. Et ē redimere eripe. saluare. itez emere vñ qd suū
 fuerat retro emere vñ recupare. q. n. emit alienū emit q
 redimit id redimit ppe qd suū fuit. et suū eē dñ. vñ Je/
 sus xps dicit^o ē ppe redēptoz hūani gnīs. qz cū p^o suū fuisset
 illō amiserat i trāsgressiōe pcepti ei^o. et cor. di. sic dixi i
- Rediū**. a redeo dis. penl. pdu. S; reddiū a (redimio.
 reddo dis. cor. di. et geminat d. vñ vsus. Rediū ex red/
 do: redeo dis. inde reddiū. silr redite a redeo dis. et pdu.
 di. s; reddite a reddo cor. di. et scribit p geminum d.
- Redit^o**. a redeo dis. dñ h^c redit^o tus. tui. penl. nti cor. et signi
 ficat duo. redit^o. n. dñ id qd redit. qz singulis ānis redeat
 Uñ Qui. de sine titulo. Turpi thori reditu census auge/
 re paternos. Itē redit^o. i. reuersio. vñ Qui. epi. Uela q̄/
 roz reditu vba carere fide. Inuenit et reddi^o. ta. tum. p
- geminū d. a reddo dis. de quo babes in suo loco.
- Rediniuus** ua. uum. penul. pdu. in recidiuus est.
- Redocreo** as. componit a re. et ocreo reas. et iterponit d.
 causa euphōie. et est redocreare iterum ocreare.
- Redoleo** a re. et oleo iterposita d. dñ redoleo les. leui. vñ lni.
 redoletū vñ redolitū. i. bonū odorē emittere. Et dñ tñ re
 dolere p bono odorare: s; olere tñ d malo. Itē redolere
 accipit trāsitiue qdā trāslatiōe. vt h^c dicitio redolet signi
 ficatōez illi^o. i. h; vñ retiet. et q̄si quodā odoze repñtat. vi
- Redorso**. a re. et dorsum pponit redorso (de in oleo les.
 fas. saui. sare. i. retro et a posteriori dorsum scindere. vñ
 dicit. Equus redorsatus est a posteriori.
- Reduco** is. aliqñ cor. pñ. et tūc scribit p vñ d. aliqñ pdu.
 eā. et tūc gemiat d. sic dixi i redduco p duo d. i suo loco. s.
- Redūdo** ex re. et vndo das. pponit redūdo das. dau. dare.
 ē redūdare: retro vndare: reuertere: redire. et iterponit d.
 cā euphōie. et pdu. da. vt redūdabis redūdabā dare. re
- Redux** cis. cōis ge. q redit. et pponit a re. et dux (dūdat^o.
 cis. vñ dñuat a reduco cis. duxi. et cor. du. qz tenet nāz h^o
 pteriti duxi qd nāl^o cō. du. syl. sic oñdi i duco cis. et i dico
- Refectoriū** a reficio cis. dñ hoc refectoriū ry. loc^o (cis.
 vbi reficiunt famelici. Itē refectoriū dñ locus vbi insi/
 mul comedūt fratres vel monachi.
- Refect^o** ta. tū. i. replet^o: recreat^o: releuat^o a reficio cis. dñ.
- Refello** lis. a re. et fallo pponit refello lis. refelli. fellere. i. re
 pellere: falsificare. et fm vsus caret supi. fm aut artē de/
 beret facere refellū: sic fallo fefelli falsus. Et vt di. p̄a.
 Refellit. i. impugnat: refutat. redarguit: reuincit.
- Refertio** a re. et fartio pponit. vt refertio tis. si. tū. fertire. i. re
 pellere. q̄rte coniugatiōis. vñ refert^o ta. tū. i. replet^o. et refer
 to tas. fre. s; Hug. p̄ap. vñ di. Referta plena. bñ fatta
- Refero** a re. et fero fers pponit: vt refero (obesa: crassa rē.
 fers. retuli. relatū. referre. i. recitare: renūciare. dicere: re
 portare: vñ referre retro vñ itez ferre. Itē referre. i. dista
 re s; h^o sepe teneē ipsonalr: vt refert an facias h^o vñ illō.
 Itē refert. i. pdest vñ pñet ad offm vñ vtilitatē alicui^o. et
 s; h^o spē ipsonale refert. et spē struit cū gō cuiuslibz ca
 sual exceptis gñs pncipaliū pnoius. cū qd nō struit cā
 cidētie: s; p illis struit cū ablatiuis femininis suoz
 possessiuoz. vt refert socratis. vñ mea: vñ tua vñ sua: vñ il
 li^o. i. pdest socrati vñ tibi: vñ mibi: vñ sibi: vñ illi: vñ pñet
 ad offm. vñ vtilitatē socratis. vñ meā vñ tuā vñ suā s; Du.
 Et scias qd refert p distat pdu. pñ. vñ qdā. Stult^o siq
 refert q̄ sint ea nō puto refert. Itē p̄udēt^o. Nil refert
 armis palma ptingat dolisue. Et iō dñt qdā qd h^c p̄pō re.
 pduci in refert ipsonali vñ dic q pduci pōne.
- Refertus** ta. tū. in refertio tis. vide.
- Refessus** sa. sum. in refiteoz teris. vide.
- Reficio**. a re. et facio cis. componitur reficio cis. refeci. refe
 ctum. i. restituere. recreare. et cor. fi.
- Refiteoz**. a re. et fateoz componitur refiteoz teris. fessus. sū.
 i. iterum vel retro fateri. vel negare.
- Refocillo** las. in focillo las. exponitur.
- Refragoz** a re. et fragoz garis. qd nō est in vsu pponit refra
 goz garis. refragat^o suz. refragari. i. resistere. vñ h^c et becre
 fragabilis et hoc le. cui pōt resisti. vñ refragabilr aduer. et
 h^c refragabilitas tatis. et pponit refragabilis cū in. et dñ in/
 refragabilis le. i. inuincibilis. et pduci fra.
- Refrigeo** ges. in frigeo ges. vide.
- Refrigero** ex re. et frigero as. pponit refrigero as. auī. are. i.
 releuare. cōsolari. refrigeriū dare. vide in frigero ras.
- Refringo** a re. et frango gis. componitur refringo fregi. actū
 refringere. i. iterum vel retro frangere.
- Refugium** a refugio gis. dicitur hoc refugium gy. i. auxiliū
 tutela: securitas. adiutorium.
- Refugus** ga. gum. penul. cor. dicitur a refugio gis.

Regio. a rex gis. dicitur h^o regio onis. p^{ri}a regi subiecta. vñ re-
gionari^o ria. riu. ad regionē ptinēs vel de regione existēs.
Regionarius ria. rium. in regio exponitur.
Regist^r. a rego gis. dicitur h^o regist^r stri. qdā liber de regimie
ecclie. s. ex cui^o dictis ecclia regit s^z Du. Pap^o dicit. Regi
strū lib^o q^o rex gestaz memoria p^otinet. vñ r dicit q^o rei ge-
Regiūcula le. dimi. parua regio. (ste statutio.
Regno. a rex deriuat h^o regnū ni. terra r district^o regis. vñ
regno nas. i. regnū obtinere. Et p^oponit vt p^oregno nas. i.
s^z regnare. Regno r eius cōposita neutra sunt r absolu-
ta. q^ouis ponant^r trāsitiue: vt iste regnat hanc terrā. i. re-
gnādo obtinet r possidet. vñ inuenit in tertia p^osona p^oaf
suo^o p^om^o Du. P^oaf. vñ dicit in. s. lib. Apud latinos no-
mia dignitatū pleraq^o ex verbis vel noibus nascūt q^o fa-
ciūt vba. vt impator ab impando: sed rex solū qd^o a regē
do nascit^r pepit ex se aliud verbū: vt regno regnas.
Rego gis. xi. ctū. gere. i. gubnar: mīstrat s^z Du. Pap^o. Et di.
Regit: corrigit: gubnar: admīstrat. Et dicit regē q^o recte
age^o. r ē ety. vñ rect^o. cta. ctū. r p^oaf. vñ recte cti^o. sime.
aduer. r rectitudo dnis. Rego p^oponit vt arrigo gis. i. sur-
sus vel valde ad aliqd regere: corrigo gis. i. castigare vel
emēdare: dirigo gis. i. diuersā p^ote regere: erigo gis. i. ex-
imo sursum regere. Itē rego p^oponit cū porro qd^o ē lōge. r dicit
porrigo gis. i. pcul extēdere vel regē. Itē rego p^oponit cū
p^o r dicit p^ogo gis. i. ire vñ p^oponit a pede r rego. vñ dicit p^ogo q^o si
pedē rego: s^z ē ethymo. poti^o q^o p^oponit. Itē rego p^oponit cū
sursus vel sursum: r dicit surgo gis. xi. gere. q^o si sursum regere.
Itē surgo gis. i. sursum rego. Rego r ei^o p^oposita sunt acti-
ua: p^oter p^ogo r surgo q^o sūt neu. cū oibus suis p^opositis. Et
oia faciūt p^oteritū i rexi. r supinū i rectū: r cor. p^omā rego
gis. s^z rex regis qd^o ab eo nascit^r p^odu. re. vñ vñsus. Si bñ re-
gna regis es dign^o noie regis. Rō autē q^ore rex gis. p^odu.
re. s^z vñ rego regis a quo nascit^r eaz corripit^r ē: q^o tenet
nāz h^o p^oteriti rexi: qd^o p^omā p^oducit nāl^r. sic duxi p^oteritū
cor. p^omā nāl^riter. sic vult p^oaf. vide in duco cis. Et vt dicit
Pap^o. Reges a regēdo dicit: nō autē regit q^o non corrigit.
Recte igit^r faciēdo regis nomē tenet: peccādo amittit.
Regredior. ex re r gradior cōponitur regredior ris. regres-
sus sum. i. redire: retro gradi.
Regula. a rego gis. dicitur h^o regula le. i. norma viuēdi: q^o rectā
viā viuēdi p^obeat: vñ q^o ad recte viuēdū regat r dēclinare
nō p^omittat: vel q^o qd^o p^orauū ē r distortū corrigit r ad re-
ctā viā ducat. Regula est q^o rē q^o ē breuiter enarrat. Re-
gula ē dicitur instrū edificiorū q^o si rectula: q^o sit recta r im-
pedimētū nō hēat: vt h^o r h^o regularis r hoc re. r regulari-
ter aduer. r h^o regularitas tis. r p^oponit vt irregularis re.
irregulariter irregularitas tis. vñ vñsus de significatōib^o
regle. Regula p^oceptū dat: norma regla: lignū. De septē
regulis cicony: dixi i fi. q^o rte p^oris. vide ēt supra in nota.
Regulus li. ma. ge. dimi. puus rex etate vñ regno vel digni-
tate. r p^oponit vt surregulus li. i. puus regulus. Itē regu-
lus dicitur qdā pua auis sic dca a puitate sui. Itē regulus dicitur
qdā serpens. s. basiliscus rex serpētū. idē r sibilus dicitur: q^o si-
bilo occidit anq^o mordeat r exurgat. vñ vñsus. Regulus
est serpens: auis: r rex puulus ois. vide ēt in basiliscus.
Rebabeo. ex re r hēo cōponit rebabeo bes. bui. bitū. reba-
bere. i. itez h^ore: qd^o iā habuim^o: r h^ore desuim^o: r cor. ra.
Reiectus cta. ctum. in reycio cis. exponitur.
Reycio. ex re r iacio cis. cōponit reycio cis. ieci. iectū. yce-
re. i. itez vel retro iacere. inde reiectus cta. ctū. r reiecto
ctas. frequē. Et scribit^r reycio p^o duo i. cōponit enī ex re.
r iacio r mutat^r a. in i. de hoc dixi in iacio cis.
Reuueneſco ſcis. inchoa. a reuueneo nes.
Relatio onis. a refero refers dicitur: vel a relatus ta. ruz. relati-
addita o. fit h^o relatio. Et ē relatio rei p^ous cognite itera-
ta cognitio. vel relatio ē ante late rei scōa repitatio. De

relatione diuina r p^osonaz dixi in p^orietas.
Relatiuū. a refero fers. dicitur relatiu^o ua. uū. qd^o ad aliqd refer-
tur: vñ poti^o qd^o itez fert aliqd ad memoriā: q^o si itez por-
tatiuū. quuz. n. dico sortes legit. p^o hoc nomē sortes. sor-
tē cognitioni subycio. quū aut postea subiūgo: r ipse di-
sputat p^o illud p^onomē ipse sortes referit: r itez fert ad co-
gnitōz: vñ r illō p^onomē ipse dicit relatiuū: q^o sic aliqd refe-
rat: r caret vtō nomē relatiuū. vñ vñsus. Que q^orun^t q^o di-
stribuūt referūtq^o negantq^o. Infinita quoq^o casu carue-
re vocante. De relatiuis substātie r accidētis dixi i ter-
tia p^ote vbi egi de spēbus nominū: in ca. de relatiuis.
Relatus ta. tum. a refero fers. dicitur. r vt dicit Pap^o. Relatus
penult^r. p^odu. i. reportatū vel ad aliqd datū vel dcm.
Relegatus ta. tum. in relego gas. est.
Relego gas. aui. p^oponit a re. r lego as. r ē relegat^r: remittere.
r relegat^r ē dānare: i exiliū mittere. vñ h^o relegatio onis.
qdā gen^o dānatōis: cū aliq^o p^o aliq^o p^omissio iter dicebat^r
a p^oria: r p^onatiz videbat^r receder^r: r sua nō amittebat: r spes
hēbat reuertēdi. vñ relegat^r ta. tū. sic dānatus. r dicit rele-
gare sic dānare: q^o relegat^r sp^o hēbat spes vt retro legare
tur. i. vt reuertere^r. Itē relego p^oponit a re. r lego gis.
r tē dēclinat^r relego gis. s^z iugatōis. i. itez vñ retro lege-
re: r retiet e. i. p^onti qd^o mutat^r i alys p^opositis a lego gis. i. i.
sic dixi i lego gis. r p^odu. relego gas. p^o iugatōis le. s^z re-
lego gis. s^z iugatōis cor. le. vñ vñsus. Lector sic releges
vitiū qd^o ab arte releges. Quisq^o relegat^r sua quū remea
Relego gis. legi. penl. cor. vide i relego gas. (bit hēbit.
Relido dis. i. retro vñ itez ledere. a re r ledō dis cōponit.
r p^odu. li. vñ relisus sa. sum. i. retro vel itez lesus.
Religio. a religo gas. dicitur h^o religio nis. q^o nos religet ad dei
fuitiū vñ cultū. vñ dicit religio a relego gis. q^o religiosi rele-
gūt r tractāt q^o dicit^r. vñ religio dicitur a rigeo: q^o rigida sit. r ē
religio vt^r q^o supiozi nāe quā diuinā vocāt cultū cerimo-
niasq^o p^ofert: r idē religiosus sa. suz. r p^oaf: r p^oponit: vt ir-
religiosus sa. suz. i. nō religiosus: qd^o silt^r p^oaf. r vt dicit. Pa-
pias. Religio ē appellata: q^o p^o eā religem^o vni deo aīas
nās ad cultū diuinū viculo seruiēdi. Brūs aut Jacob^o
sic dicit. Religio mūda r imaculata apud deū r p^orez h^o ē:
visitare pupillos r viduas i tribulatōe eoz: r imaculatū
se custodire i h^o seculo. vide i eps r i honoro. Itē de sta-
tu religiosoz resp^o seculariū bonoz dixi i ordo r i pre-
sbyter. Itē dicitur vili vñ vestib^o religiosoz dicitur i vestio.
Relino nis. leui. letū. p^oponit ex re. r lino nis. r ē relinire ite-
rū linire r discoopire. s. ab ore duly opculū remouere: r
fit q^o est euacuatū: r cor. li. in supino r in p^onti r vbiq^o.
Relinquo a re. r linquo p^oponit: vt relinquo gs. g. relictus
i. deserere. r p^odu. li. reliq^o p^oteritū: s^z reliqui nomē plura-
le de reliquis qua. quū. cor. penul. vñ vñsus. Sunt hoīes
reliqui memorans quos mente reliqui.
Reliqui p^ont esse nomē vel verbum. vide in relinquo.
Relige. a reliq^o gs. dicitur h^o relige arū. r h^oz p^omā breuē s^z do-
natū: vñ p^o vñ l. scribi dicit: s^z aliq^o nēcitate metri addat^r
vñ l. vt p^o p^odu. vñ Uir. i. p^o enei. Troas religas danaū
atq^o imittis achilli. r ē ibi epēthesis. r dicit relige p^otes af-
fidue. Itē relige dicitur ossa r vestimēta scōz q^o nob^o reliquū
tur: vt eoz merita r colētes eos digne veneremur r eoz
Reliquū ē qd^o restat vñ supat s^z Pap^o. (vitā imitemur.
Relisus sa. suz. penul. p^odu. vide in relido dis. (cor. li.
Reliteo tes. i. itez vel retro latere: r cōponit a re. r lateo: r
Reluctans tis. i. contra luctans: repugnans: incertus: besiti-
tans pendens: r dicitur a reluctor aris.
Remando das. in mando das est.
Rematopeia. peio cōponit cum rema qd^o est verbum r dicitur
bec rematopeia peie. i. vbi cōfirmatio vt in verbis ficti-
cys q^o sunt plata r inuenta p^o rematopeiaz vt tinnit. vñ
rematopeius peia. peiuz. i. ad rematopeiam p^otinens vel

prolatuz vel fictum p rematopeiam ⁊ cōprehēdit qñq̄
sub onomatopeia sic dixi in onomatopeia. (mederi.
Remedioz. a remediū dī remedioz aris. i. remediū p̄ferī.
Remediū. medeoꝝ p̄pōit̄ cū re. ⁊ dī remedeoꝝ deris. vñ h̄
remediū dy. medicā q̄ post lapsū succurrit. ⁊ hic reme/
Rememorat⁹ ta. tū. in memozo vide. (diolū li. dimi.
Remēsus sa. sum. in remetioꝝ tiris. exponitur.
Rementus ta. tum. in reminiscoꝝ vide.
Remeo a re. ⁊ meo as. componit̄: vt remeo as. aui. are. i. re
dire retro meare vel iterum meare.
Remetioꝝ a re. ⁊ metioꝝ tiris. remetit⁹ sum. vel remēsus
sum. remetiri. i. itez metiri: vel reddendo metiri: ⁊ ē de/
ponētale: ⁊ pdu. me. Inuenit̄ tamē in passiuā significa/
tione. vñ in euangelio Luce. Eadē quippe mensura qua
mensi fueritis remetietur vobis.
Remex. a remigo gas. dī h̄ remex gis. q̄ remo agit. q̄ at dī
remex q̄si remi actor potī⁹ ē ethy. q̄ p̄positio ⁊ forma
gtūs a ntō e. mutata in i. ⁊ ablata x. ⁊ addita gis. vñ dicit
P̄ris. in. 6. lib. In x. desinētia si a v̄bis sint in go. desinēti
bus: ablata x. ⁊ addita gis. faciūt gñ: vt grego grex. gis.
remigo remex. gis. ⁊ ē mutaf̄ e. i. i. cor. vide ē in rem⁹.
Remigiū. a remus vel remex dī hoc remigiuz gy. i. actus
vel officiū remigis vel remigy. Quidā dicūt q̄ remigiū
est remigū collectio. vide etiam in remus.
Remigo gas. aui. are. i. remū agere: ⁊ dī a rem⁹. ⁊ p̄pōit̄ vt
arremigo gas. i. ad lit⁹ remigare: corremigo gas. i. sil⁹ vel
cū alio remigare: deremigo gas. i. diuersis modis vl̄ i di
uersas ptes vel dissonāter remigare. q̄ at dī remigo q̄si
remū ago potī⁹ v̄ ethy. q̄ p̄positio: ⁊ cor. illā syllabā mi.
Reminiscoꝝ. memoz p̄ponit̄ cū re. ⁊ dī reminiscoꝝ ris. i. re
cordari: ad memoriā reduce: recolere. ⁊ caret supinis: ⁊
suppletōe p̄teriti: q̄ caret p̄cipio p̄teriti t̄pis. ⁊ h̄ v̄ez ē
sz vsuz. Nā sz artē deberet facere remētū ⁊ remēt⁹. vñ
P̄ris. in li. io. A reminiscoꝝ supinū vel p̄cipiū p̄teriti vel
futuri i vsu nō inueni: q̄uis rō quoq̄ remētū quō p̄men
Remissus sa. suz. i. remitto expōit̄. (tū exigat dici.
Remis indeclinabile quedā ciuitas. vnde hic ⁊ hec remē/
sis ⁊ hoc remense patrum.
Remitto a re. ⁊ mitto componit̄ vt remitto tis. i. retro vel
itez mittere vel dimittere: ⁊ donare: vel dissoluere: vl̄
lenire: nō ex toto intēdere. vñ remissus sa. sum. q̄ retro
mittit̄: vel q̄ nō ex toto intēdit̄: sed parump lenit̄. vñ
⁊ q̄dā aduer. dī remissiuū q̄ designat remissionez ali
cuius rei fm̄ Dugu. P̄ap. v̄o dicit. Remissus: fessus: be
nignus simplex: indulgens: dimissus.
Remora. a r̄moroꝝ rarz. dī h̄ remora re. i. mora ipediūtū.
vñ Liui⁹. Qz nā nox gressui meo remora fac. ⁊ cor mo.
Remoramē nis. neu. ge. i. mora vel impedimentū: ⁊ pp̄rie
gressuuz: ⁊ dī a remoroꝝ: ⁊ pdu. ra. vñ Quidi. metha. 4.
Remoramina que ipsam nocebant.
Remultū. a remus dī hoc remultū ti. funis quo nautis de/
ligata trahit̄ vice remi. vñ remulto tas. i. remulto nauē
trahere: vel nauē remulto ad litus deducere.
Remus. a remoueo ues. dī h̄ rem⁹ mi. q̄ remoueat ⁊ ocu/
tiat fluct⁹. vñ h̄ remulus li. dimi. ⁊ remillus li. idez. Re/
mus cōponit̄ vt h̄ biremis nauis q̄ hz ordines duos re
moz. ⁊ h̄ triremis: q̄ dī remis: q̄ ngremis: vl̄ p̄t̄remis:
hexaremis: a p̄ta q̄ ē gnq̄: ⁊ hexa q̄ ē sex ⁊ rem⁹. i. na
uis q̄ hz tres vel q̄tuoz vel quiq̄ vl̄ sex ordines remoz.
Inueniūt̄ aut̄ oia h̄ adiectiue ⁊ mobilr̄ declinata. i. h̄ ⁊
h̄ biremis ⁊ h̄ me. r̄c. fm̄ Dug. ⁊ ponunt̄ isti vsus in Gre
cismo. Est remex ducens: ē remex duct⁹ in amne. At vbi
remoz collectio remigium fit. vide in triremis.
Ren. a riuus dī h̄ ren nis. sz Uarronē: qz a renib⁹ riuī ob/
sceni ⁊ cenosi humoris deriuant̄. Nā vene ⁊ medulle te
nuer liquorē defudat̄ in renib⁹: q̄ liquor rursus a reni

bus calore venereo resolut⁹ decurrit ad gēitalia. ⁊ a ren
dī h̄ rien rienis: idē q̄d ren vel pcellus. vel rien dī q̄dā
intestinū ⁊ interpretat̄ fluēs: ⁊ tūc deriuat̄ a verbo greco
.i. reo q̄d ē fluo: ⁊ forma gtūs de ren vel rien a ntō addi
ta is. vt h̄ ren huius renis. ⁊ hic rien huius rienis.
Renale. a ren hoc renale hui⁹ lis. zona circa renes. ⁊ hic ⁊
hec renalis ⁊ hoc le. ad renes pertinens.
Renitens tis. in nitens exponitur.
Renitor ris. in nitor teris. exponitur.
Reno. onis. vestis de pellibus. sūt enī renones sz Jsidoz:
velamina humeroꝝ ⁊ pectoris de pellibus villosis vsq̄
ad ymbiculū. ⁊ dī sic non a renibus: sed a rheno germa
nie fluuio vbi his maxime vtiūt̄. renones ē vulgo dicit̄
tur repti: qz longitudine villoꝝ quasi reptant.
Renūculus. a ren dī h̄ renūculus li. dimi. pius ren. vel re/
nūculi dicunt̄ intestina q̄dā renib⁹ adherētia. ⁊ sunt ro/
tunda ad modū testiculozum: ⁊ sunt comestibilia.
Renuo is. i. nuois est. Rhen⁹ ni. in rodan⁹ exponit̄.
Repagulū. a repādo dis. dī h̄ repagulū li. i. obex: q̄d ipedi/
mētuz opponit̄: qz claudat ⁊ p̄dat iter: vt sera: ⁊ cor. gu.
Repādo. dis. di. dere. i. recuruare vl̄ claudere vel recludē
⁊ fac supinū i suz. p̄ geminū s. vt repassuz: sz P̄ris. ⁊ Du.
Inuenit̄ ē repāsuꝝ n. p̄cedēte s. ⁊ p̄pōit̄ ex re. ⁊ p̄do dis.
Repādus a re. ⁊ pādus p̄pōit̄ repādus da. dū. i. recuru⁹ q̄d
acutū ē quū illud retundit̄ repandū ē fm̄ Dug. P̄ap. v̄o
dicit repandū: recuruū: reparatū: repansum.
Reparo ras. in paro ras. exponitur.
Repatrio as. are. ad patriā remeare. ⁊ cōponit̄ a re. ⁊ p̄ria.
Repedito tas. in repedo das. est.
Repedo das. dauī. dare. p̄pōit̄ a re. ⁊ pes: ⁊ dī repedare ro
tro pedē dare: remācre. vñ equ⁹ dī repedare: quū retro
pedē iacit ⁊ pcutit. vñ vsus. Retro pedē iaciēs repedat:
repedatq̄ reuertēs. Inuenit̄ ē repedo dis. ⁊ tūc pdu. pe.
sic pedo dis. vñ qdā. A pede dīc repedo: sz dat tibi pedo
repedo. ⁊ a repedo dī repedito tas. penl. cor. v̄bū frequē
Repedo dis. i. pedo dis. vide: ⁊ repedo das. (tatiū.
Repello lis. puli. pulsū. p̄pōit̄ ex re. ⁊ pello lis. ⁊ ē repellere
retro pellere. Et scias q̄ repello vbiq̄ hz vnū p. vñ p̄mā
cor. vt repuli pulsuz. tñ auctozes geminat̄ p. in tertia p̄o
na p̄teriti ⁊ faciūt p̄mā longā. vñ Luca. Repulit a lybi
cis imēsuz syrtib⁹ equoz. sz Qui. i. p̄ma p̄sona recte corru
pit dices. Queq̄ feros repuli doctis medicatib⁹ ignes.
Rependo a re. ⁊ p̄do dis. cōponitur rependo dis. di. dere.
idē reddere: remunerare.
Reperio a re. ⁊ pario ris. cōponit̄ repio ris. peri. reptuz. Et
scias q̄ repimus vltro occurrētia: inuenimus q̄ sita. vl̄ re
perire ē scire de re. p̄dit vbi sit. Inuenire aut̄ est re p̄ditā
detrahēre sz Du. In Grecismo at̄ dī. Questita inuenio: re
pis q̄d soz parat vltro. ⁊ vt dīc P̄ris. in. io. li. Repio du
plicauit p. in p̄terito q̄ppe diminuta vna syllaba in repe
rio reppi. file est p̄teritū a cōperio cōperi. (Itē nota q̄
repio in his q̄ ueniunt a p̄nti geminat̄. vñ p̄mā cor. sed
in p̄terito geminat̄ p. ⁊ sic p̄ducit̄ re. vt reppi. Supinuz
v̄o p̄ vnū p. scribit̄: ⁊ p̄mā cor. vt repertū. Regū. 4. cap.
is. Eo q̄ minime reperis. ⁊ dz p̄ vnū p. scribi.
Repertoz oris. i. auctor: inuentoz fm̄ P̄ap.
Repertum est supinum de reperio ris.
Repetendus in repetundus exponitur.
Repetitio in coloribus est in quarta parte.
Repetundus. a repeto is. deriuat̄ repetēdus da. dū. sz mo
dernos: sed fm̄ antiquos repetūdus da. dū. vñ repetun/
de daz. dicunt̄ pecunie repetite. Siquidē mos erat ro
me q̄ siquis deposuisset pecuniaz alicui nec posset eam
rehabere veniebat ad p̄toꝝ. p̄toꝝ v̄o mandabat debi
toꝝ: ⁊ constituens terminū quēdaz precipiebat vt infra
terminū illū pecuniā p̄fiteret̄ ⁊ redderet: ⁊ tūc poterat

dici pe
itez d
dicebā
erat re
rū repe
gat⁹ re
cūq̄ e
li: q̄
bat leg
dies q̄
ret acc
cunia
posz s
Repilo l
Repigo g
vt repi
ēt repi
Repo pi
dib⁹ ir
irrepe
pere. su
re. Re
p̄ri. ⁊ su
epi. S
Reposo
ponit̄:
nūt: q̄
Repperi
Reppuli
Reptile.
uer. Je
reptit
dī. R
reptili
q̄d se
te cost
anulo
tū cor
runda
cū co
dicūt
tū pp
Repudi
dū p̄
nis q̄
repuo
dificid
vt de
mler
repp
Reppu
Repul
Repul
puls
ria q̄
Requi
Requi
Res ro
bec
ista
alba
bz: a
blic
sūt
cū a

dici petunde daz. Si vo debitor i termino no pfitere: itez depositoz venies ad ptoze pecunia repetebat: tuc dicebat petunde daz. Tuc vo debitor clamate ptoze reo erat repetudaz. vñ Salust. Post paulo catilia pecunia nu repetudaz reo. Itē s̄uetudo erat antiqt̄ rome q̄ le gat̄ reipublice accipet p se z p suis victualia de coi vbi cūq̄ eet: s̄z nō vltra q̄ deberet. S̄inito postea termino il li: quū ali legat̄ eadē deberet fungi legatōe: secū duce bat legatū p̄teriti anni: z licebat cuilibet infra q̄dragita dies q̄rimoniā facere de eo q̄ pecuniā vltra quā debe ret accepiss̄: z pecuniā repetet̄ supflue acceptā. z tal pe cunia sic repetita dicebat̄ repetūde daz. z tuc si ille nō poss̄ se excusar̄ reo erat repetudaz z cogebat̄ eas redde re. Repilo las. i. itez pilare: z d̄ a re. z pila. z pdu. pi. (re. Repigo gis. a re. z p̄ago gis. qd̄ ē iugere v̄l ipellere p̄pōit̄: vt repigo gis. pegi pactū cru. i. itez v̄l retro ipellef̄. Pōt ēt repingo p̄poni a re. z pigo gis. Et ē repigo itez pingo. Repo pis. rep̄i reptū rape. i. latēter intrare vel v̄tre z pe dib̄ ire: vt faciūt serpētes z pisces. z cōponit̄ cuz in: z d̄ irrepo pis. i. intro repe. Itē obrepeo pis. i. v̄ndiq̄ vel d̄ re pere. surrepo pis. i. subtus paz̄ vel latēter vel post repe re. Repo z eius cōposita sunt neutra: z faciūt p̄teritū in p̄si. z supinū in p̄ri. z pducūt hanc syllabā re. vñ Quidi. epi. Sed mouet obrepens somnus anile caput. Repofociliū ly. id qd̄ tegit ignē in nocte. vel qd̄ retro ignē ponit̄: q̄si ciliū foci: sup qd̄ a posteriori pte foci ligna po nūt̄: qd̄ vulgo lar d̄: z p̄ponit̄ a repono z foc̄ z ciliū. Repperi p̄teritum in reperio exponitur. Repulit̄ tertie persone in repello lis. vide. Reptile. a repo pis. d̄ h̄ z h̄ reptil̄ h̄ le. vñ reptibiliter ad uer. Itē a repo pis. reptū p̄ri. u. i. o. fit repto as. frequ. vñ reptito tas. aliud frequ. z cor. penl̄. reptilis. vñ i auroza d̄. Reptile subyeit̄ quū p̄stas eis famularū. Et scias q̄ reptiliū qd̄ gnā sūt terrestria: qd̄ gnā aq̄tica. D̄. n. reptile qd̄ se rapit. Doc at̄ p̄ringit multipl̄. qd̄ gnā. n. rapit se v̄tu te costaz: vt serpēs: qd̄ gnā vi quozūdā anuloz: vt animal anulosuz: qd̄ gnā vi ozis: vt qd̄ v̄mes q̄ ore terre affixo to tū coz̄ post se trabūt. qd̄ gnā vo ē qd̄ in vi p̄nulaz qua runda z se mouet: vt pisces. Et v̄l r̄ oē aial v̄l reptile dici: cuī cozpus a terra nō multū eleuat̄ p̄ instra mot̄. Et vt dicit̄ qd̄ gnā: reptilia p̄pe sūt aquaz: repētia vo terre. Ita tū p̄prietas nō semp̄ obseruat̄. vide ēt in serpens. Repudiū. podiū p̄ponit̄ cū re. z d̄ h̄ repudiū dy. vel repu diū p̄pōit̄ a re. z pes pedis. i. repulsiō: v̄l scriptū repulsiō nis qd̄ sub testimōio testiū p̄nti vel absenti mittit̄. z ide repudio dias. i. repellere: refutare s̄z Du. v̄l repudiū d̄ discidiū: diuortii: repulsiō mulieris a viro. v̄l a re. z pes: vt d̄cū est p̄pōit̄ repudiū q̄si repediū. Quū. n. repudiāf̄ ml̄ier: tuc repedat. i. reuertit̄ ad suos. v̄l p̄pōit̄ repudiū a repello lis. z edes. qd̄ ē dom̄. vñ repudiū q̄si repellidiū Reppuli p̄ p̄fone. vide i repello lis. (i. repulsiō ab ede. Repullulo las. in pullulo las. vide. Repulsum supinum: in repello lis. exponitur. Repulsus. a repello lis. repellere d̄ repulsus sa. suz. i. retro pulsus: fugatus: eiectus: z bec repulsa se. i. repulsiō: iniu ria qua repellunt̄ hoies ab honoris petitione. Requies ta. tum. in quiesco es. exponitur. Requiro ris. in quero ris. exponitur. Res rei in realis exponit̄. Res componit̄ cū publica: z d̄ bec respublica. huī reipublice. Sed pōt q̄ri. An sicut fit ista cōpositio respublica possit fieri bec p̄positio mulier. alba. Ad hoc dico q̄ ois cōpositio imutat̄: z comoditatē h̄z: aliogn est inutilis z nō tenēda. Dico ergo q̄ iō respu blica ē vna p̄positio: vt aliqd̄ imutet. Nā q̄n res publi. sūt due ptes idē ē res publica qd̄ res notozia z māifesta: cū aut̄ ē vna dictio p̄posita: idē ē respublica: qd̄ cōe. Dec

mutatio nō p̄tingit in mulieralba: qz s̄iue eēt vna dictio s̄iue nō sp̄ fieret suppositio p muliere alba: z sic qz nul la ē vtilitas in tali cōpositioe: nullo mō est faciēda. Resecro as. a re z sacro componitur. vide in sacro as. Reses. a resideo des. d̄ h̄ z bec reses dis. i. piger: q̄si retro Resilio lis. in salio lis exponit̄. (morās. z cor. si. Resina ne. penul. produ. d̄ lachryma sudore liquoris exa lata. lignoz. s̄. vt cerasi: lentisci: balsami: z aliarum arbo rum: vel virgultoz que sudore probantur. Respio pis. in sapio pis. exponitur. Respisco scis. in sapio pis. exponitur. Resisto stis. in sisto stis. exponitur. Resolutoziciniuz. a resoluo uis. d̄ resolutozicinium ny. i. acus pectoralis. s̄. firmaculū quo camisia sup pectus fir ma: vel quo palliū astringit̄: vel instrū quo crines di scernūt̄: z tuc cōponit̄ a resoluo z cincinnus qd̄ est capil lus. Martia. In gerula resolutozicinioḡ flāmaz̄ istar. Quidā tñ legūt̄ p̄ duabus partibus. s̄. resoluto z ricinio. z est ricinio idem quod dicimus esse resoluto ricinio: qd̄ quāuis verū sit tñ p̄ vna parte melius legūt̄ resolutozic inio s̄igs̄ p̄sideret copulationis vim z ordinem. Respecto. a respicio cis. xi. ctū. tu. u. in o. fit respecto as. ver bum fre. i. sepe vel frequenter respicio. Responsorium in responsum vide. Respōsuz. a r̄iso as. qd̄ ē frequē. de r̄ideo es. z d̄ h̄ r̄isuz s̄i. z hoc r̄isozii ry. sed respōsum qd̄ daf̄: r̄isozii v̄bū vel v̄sus q̄ sepe iterat̄. z sic d̄: qz vno definēte id alter respō deat: vel r̄isuz u. u. u. z respōsorī ria. riū. (Dic nota q̄ sicut dicit̄ Origenes sup illud Luce. z. Inuenerūt illū in tēplo sedētē in medio doctoz̄ audiētē illos z interro gantē. Inuēit̄ in medio p̄ceptoz̄ Jesus nō eos docēs: s̄z iterrogās: vt nos doceret qd̄ pueris q̄uis sapiētes z eru diti sint p̄ueniret: vt audiāt potī magros q̄ docēt̄ des̄i derēt: ne vana ostētatoe ideo sese iactēt. Interrogabāt inq̄ magros nō vt aliqd̄ addisceret: s̄z vt iterrogās eru dret. Ex vno q̄ppe doctrine fonte manat: z iterrogare: z r̄idere sapiēter: z eiusdē scie ē scire qd̄ interrogas q̄due Respublica in res exponitur. (r̄ideas. Respuo ex re. z spuo p̄ponit̄ vt respuo is. ui. sputū spuerē. i. itez vel retro spuerē: vel recusare: reuere: vilipēdere. Restauro ras. in stauro ras. est. Resticula. a restis d̄ h̄ resticla le. dimi. vñ resticularī ria. riū. q̄ fac̄ resticulas: vel ad eos p̄tinēs. Resticule ēt sunt q̄s succinctozia v̄l redimicula. z p̄pe brachiatozia appel Restringuo guis. i. striguo guis. vide. (lare possum. Restio. a restis d̄ h̄ restio onis. q̄ facit vel v̄edit restes. Restis. a re. d̄ h̄ bec restis huius restis. i. funis vel qd̄ fit ex funibus ad aliqd̄ trabēdum. z dicunt̄ restes: qz his retis tenduntur: vel qz rates contineant. Restitit. i. repēte vel retro stetit: abnegauit: cōtradixit: re cusauit. Nā deriuat̄ a resto vel a resisto. Resisto autē z resto restiti faciunt: sicut consto z consisto constiti: per sisto z persto p̄stiti. z cor. si. fm̄ pap. Restituo. ex re. z statuo p̄ponit̄ vt restituo is. Et ē restituo retro v̄l itez statuo. vñ restituere ipoztat reddidēz illī rei q̄ iniuste ablata est. (Dic pōt q̄ri. an teneat̄ sp̄ resti tuere ille q̄ accepit rē alienā. Ad h̄ dico q̄ circa illū q̄ rē alienā accepit duo sūt p̄siderāda. s̄. ipa res accepta z ipa acceptio. Rōne at̄ rei teneat̄ eā restituere q̄diu apud se eā h̄z: qz qd̄ h̄z vltra id qd̄ suū ē ōz sibi subtrahi z dar̄ ei cui d̄est s̄z formā p̄mutat̄ iustitie. S̄z ipa acceptio rei aliene pōt dupl̄ se h̄re. Quāq̄. n. ē iniuriosa. s̄. v̄l v̄litate ex̄tis eī q̄ ē rei d̄ns: vt p̄z i furto z i rapia: z tuc teneat̄ ad restitutōz nō solū rōne rei: s̄z ēt rōne iniuriose acceptio nis: ēt si res apd̄ ip̄z nō remaneat. Sicut. n. q̄ pcutit̄ ali quē teneat̄ recōpēsare iniuriā passo: q̄uis nihil apud ip̄z

maneat: ita et q furat vel rapit tenet ad recopensatiões
 dāni illati: et si nihil inde hēat: et vltim^o p iniuria illa pu
 niri d^z. Alio^o aliq accepit rē alteri^o i vtilitatē suā absq
 iniuria cū volūtate. s. eius cui^o res ē: sicut p^z i tantuis: et
 tūc ille q accepit tenet ad restitutiões ei^o qd accepit: nō
 solū rōne rei: s; et rōne acceptōis: et si rez amiserit tenet
 eā recopēfare ei q grāz fecit: qd nō fieret si p^h dānū in
 curreret. ¶ Tertio mō aliq accepit rē alteri^o absq in
 iuria nō p suā volūtate sicut p^z in depositis. et iō ille q sic
 accepit in nullo tenet rōne acceptōis: qnimmō i accipiē
 do impedit obsequiū. Tenet aut rōne rei. et p hoc si ei
 subtrahat res absq sua culpa nō tenet ad restitutionē.
 Secus aut eēt si cū aliq sui culpa rē depositā amitteret
 vide in satisfactio: et in elemosyna: et in emo: et in furoz.

Resulto tas. in salio lis. exponitur.

Rete. a retineo nes. d^r h^o rete tis. qz retieat pisces vl aues:
 et facit abltūs in i. reti. oliz tñ faciebat in e. rete. vñ Qui.
 in. s. fastoz. Cur tibi p libitis claudūf rete leōes. Rete
 dixit p reti: et d^r nr retia qsi retinētia a retineo: et nō aspira

Retento tas. in tento tas. exponitur. (tur rete.

Retiaculū li. d^r a retineo nes. et dicunt retiacula in modū
 retis facta. et est retiaculum sicut reticuluz dimi. a rete. s.
 paruum rete. et reticulū etiā d^r parūū intestinum tenue.
 vel quasi reticulatū qd operit vitalia.

Retiarius ria. rium. i. ad rete ptinens vel decipiens: vel qz
 retia facit. et d^r a rete: et accipit sonum de c.

Retricula. a rete d^r h^o reticula le. dimi. parūū rete vl mitra

Reticulū in retiaculū expōit. (vginalis capitis.

Retineo nes. tinui. tentū tinere. i. itez tenere: et seruare: et
 pponit a re et teneo nes. et cor. ti. Sacetus. Querit euetu
 soci: tñ arte tenet. Res breuis ē qri: s; retinere labor.

Retio tis. tui. tire. dicitur a rete: et est retire reti cape. et cō
 ponitur vt irretio tis. i. illaqueare: impedire. et est actiuū
 cum suis compositis. et produ. re.

Retiolū. a rete d^r hoc retiolū li. illud qd colligit comas sic
 dicit: qz qsi puū rete ē. vel qz retinet crines ne effundāt.

Retrofus sa. sum. in reortus ta. tum. exponit.

Retort^o ta. tū. vel reortus sa. suz. qd idē est: d^r a reortueo
 es. reortū. et reortusuz: vl reortū. et d^r reort^o itez crucia
 tus: vel retro vel itez flex^o: vel itez volut^o: sic filuz bis
 filatū. vl reort^o. i. itez missus: sic iaculū qd itez mittit

Retracto tas. in tracto ctas. exponit. (in hostes.

Retrimentū. a retineo nes. d^r hoc retinaculuz: et hoc retri
 mentū ti. qsi retinimentū. Retrimenta sunt ea loca in
 gbus digerunt stercoza: vel q retinēt capita venaz qui
 bus laxant vincula: quib^o retrimenta vsq ad digestio
 nis oportunitatē continent: et itez musculi ex quib^o na
 scuntur retrimentoz meatus.

Retro aduer. loci. et cōponit cū de. et d^r deretro: et cor. re. na
 turaliter. vñ in Aurora d^r. Deretro despiciat aīo qcum
 qz reliquit. vide in deretro: et cor. re. nāliter.

Retrogradoz daris. dari. i. retro ire: gradi retro. et cōponit
 a retro et grado das. et cor. gra. et idē retrogradus da. duz.
 i. retroiens vel retrogradis: vt cancer d^r retrogradus.
 Et planeta est qnq retrogradus: qnq est processiuus:
 qnq stationarius. Et mulus vitiosus silr qnq est retro
 gradus: qnq pcessiuus: qnq stationarius.

Rettuli est preteritū de refero: et scribit p geminuz t. sicut
 reppetit et reppulit in tertia psona geminat p. tñ hoz su
 pina cor. pmā. s. repulsuz: relatū reptuz. et et eoz pntiayt
 repello: refero: reperio. et cor. tu. rettuli.

Retudi penul. cor. in tundo dis. est.

Retundo: in tundo dis. exponitur.

Retunsus sa. sum. in tundo dis. vide.

Retusus sa. sum. in tundo dis. vide: et produ. tu.

Reu. i. radix.

Reubarbaz. reu qd est radix cōponit cū barbaz vel pon
 tus et d^r reubarbaz siue hoc reuporticū illud qd est trās
 danubiū in solo barbaro: et hoc circa pontum colligit sic
 dcm qsi radix barbara: vel quasi radix pontica.

Reuelo las. ex re et velo las. componit: et scribit per vnū l.
 vide etiam in velo las.

Reuerēs. a reuereoz reris. d^r reuerens tis. oīs ge. pticipiū:
 et pōt esse nomē: et tūc cōparat. vñ bec reuerentia tie. et p
 cōpositionē irreuerēs. i. nō reuerēs: inuerecundus. et cō
 parat. vñ bec irreuerētia tie. et cor. ue. in pdictis.

Reuereris. ueritus sum. in vereoz exponit.

Reueritus ta. tuz. in uereoz vide: et cor. ri.

Reverso sas. i. retro versare. a re et verso sas.

Reuertoz. a re et vtoz ris. cōponit reuertoz teris. reuersus
 suz. reuerti. i. retro vtere: vel redire: qd antiq dicebat re
 reuerti. i. in viuo uis. exponit. (uerto tis.

Reuiuo uis. xi. ex re et viuo uis. componitur. et produ. ui. et
 est reuivere iterum viuere.

Reuma. a remus d^r hoc reuma tis. i. tēpestuosa maris in
 undatio: vel ille feruoz aque q fit ex remoz agitatione.
 Reuma etiā est eruptio vel feruoz humoz: q dicit vl
 a capite vel ab alio mēbro. vñ hoc reumatisma tis. i. flu
 xus abundantis aque vel humoris corrupti.

Reumatisma tis. in reuma expōit. (uas a reuma.

Reumatizo zas. zau. zare. i. reuma pati vl emitte. et deri

Reuolutilis. a reuoluo uis. d^r h^o et bec reuolubilis et h^o le. et
 reuolutilis le. penul. cor. in eodē sensu. Aug. de ciui. dei.
 Mūdi reuolutilis ortus eiusdē circuitibus inserite.

Reus rea reū. a re q petiē d^r: q quis sceleris cōsciuz nō sit
 re^o tñ d^r qd iudicū i iudicio p re aliq ab eo petiē: et re^o fi
 deiussor d^r a re de q ē obnoxio. vñ h^o reatus. Itē re^o ma
 iestatis pū dicit q aduersus republicā aliqd egisset. Et
 qcuq hostib^o p sensisset dicitur ē reus maiestatis: qz ma
 ius est ledere patriā qz ciuē vnū. Postea ē ille q aduer
 sus maiestatem pncipis egisset videt: vel q leges repu
 blice detulerat vl vtilēs abrogauerat fm Papiā.

Rex regis produ. re. vide in rego gis.

R ante H

Rhesis interpretat locutio. vñ h^o rhetorica ce. qsi a copia lo
 cutiōis dicta. vel rhetoresis d^r copia dicēdi vl loqndia
 rhesis. vñ rhetorica ars illa. vñ h^o rhetoz tozis. et rhetoz
 cus ca. cū. de illa arte tractas: vel ad illā artē ptinēs: et h^o
 rhetorica ce. et pluralr rhetorica coz. et rhetorici coz. h^o
 ber i quo docet ars illa. et cor. penl. gti rhetoz tozis. s; re
 ctoz ctozis p ct. sine h. pdu. to. et ponit h. post r. i pdictis.
 vñ dicit p^zis. R sine aspiratōe ponit in latinis. In grecis
 vō vel pncipalis. i. in pncipio: vel geminata in media di
 ctōe aspirat vt rhetoz rhodus insula qdā: pirrhbus. Jue
 nalis. Cedunt grāmatici: vincunt rhetozes omnes.

Rhetoz tozis. in rhesis vide.

Rhodus isula est q ante oficus dicebat. et cor. pmam.

R ante I

Riciniū ny. idēz ē qd resolutoziciniū fm Aug. Pap. dicit.
 Riciniū ē matronale opimentū: latine dcm q dimidia
 ei^o ps retro abycit: qd et vulgo mauortē dicūt. Riciniū
 acus siue spinula quo vginēi crines discriminant.

Ricinus. rinos cōponit cū cinos qd ē canis. et d^r h^o ricinus
 ni. vermis caninus: qz beret in aurib^o canum.

Rictus. a ringo gis. d^r h^o rictus h^o rictus. feraz oris aptio
 vel qd d^r risus in hoīe d^r rictus in bestia.

Rideo. a radio dias. d^r rideo des. si. suz. Qui. n. ridet denti
 bus vñ qsi radiare. vñ h^o risus sus. sui. et h^o et h^o risibilis et
 h^o le. aptū natū ridere. vñ risibilr aduer. et h^o risibilitas
 taz. Rideo pōit vt arrideo des. risi. i. ad aliqd ridere.
 vel cū ridēte ridere. cor. rideo vel sil ridere. vel cuz alio
 ridere: ex con et rideo: et mutat n. i. r. derideo des. delude

re. vi
 ri^o ri
 teter
 et ei^o
 ua: et
 Do
 idie
 beri
 et h^o
 dicul
 Rien ri
 Rigeo
 torpe
 ichoa
 geo g
 faciū
 epi. U
 Rigidu
 dior.
 tas to
 Rigo g
 gnū. i
 go ga
 rigo g
 irrigu
 ri. vñ
 Rigoz.
 Rima r
 dimi.
 rimoz
 Rimell
 Rimoz
 mar
 ctū a
 ponit
 depoi
 sper. 7
 Brecc
 Rimul.
 Rinatr
 natri
 trix F
 ificiē
 Ringo
 gnar
 ringo
 pposi
 i dep
 qz g
 Rinoc
 d^r h^o
 pal
 p vi
 ront
 ctū ē
 dia f
 fac g
 dotis
 noce
 go. r
 noce
 in Jo
 rino
 addi
 feru
 moz

re. vñ h' derisus sus. sui. z h' derisso: z h' derisoz. vñ deriso. ri' ria. riū. Itē irrideo des. i. deludere. surrideo des. i. la- tēter vñ post vel subt' vel paz' vñ remisse ridere. Rideo z ei' pposita neutra sūt pter derideo z irrideo: q̄ sūt acti- ua: z oia faciūt pteritū in si z supi. in suz: z pducunt ri. vñ Doza. epi. Nocturnos lemures portēta t'heffala ride.

Ridiculus. a rideo des. dñ ridiculus la. lum. de quo pōt ha- beri derisso: vñ q̄ aliū deridet: vel q̄ in reb' turpib' rider. z h' ridiculū li. i. derisio. vñ ridiculosus sa. suz. z h' z h' ri- dularis z h' re. vñ ridiculose z ridiculariter aduerbiū.

Ren renis in ren vide.

Rigeo ges. gui. gere. i. esse vel fieri rigidū. s. durere: algere: torpe. horrere sicut cū capilli erigunt. vñde rigesco. scis. ichoa. Rigeo cōponit: vt derigeo ges. irrigeo ges. obri- geo ges. Rigeo z ei' cōposita neutra sunt: z carēt supi. z faciūt pteritū in gui. z cor. hāc syllabaz ri. Unde Quidi' epi. Ultima p̄rupta cornua mole riget zc.

Rigidus. a rigeo ges. dñ rigidus da. dū. z cōpat: vt rigidus dñz. dissim'. vñ rigide dius. dissime. aduer. z hec rigidi- tas tatis. z rigido das. i. rigidū facere: z est actiuū.

Rigo gas. gavi. gare. i. medefacere: hūectare. vñ rigū' gua. guū. i. madidus: vel fertilis: fecūdus. Et cōponit: vt arri- go gas. i. iuxta vñ valde rigare. corrigo gas. i. sil' rigat. In- rigo gas. i. int' vel valde rigare. vñ irrigās gātis. ois ge. z irrigū' gua. guū. Rigo z ei' pposita actiua sūt: z corripiūt ri. vñ Theodol'. Addict' morti faciē rigat ibre salubri.

Rigor. a rigeo ges. dñ hic rigor: gozis. durities: rigiditas.

Rima me. i. fissura. vñ hec rimula le. z h' rimella le. ambo dimi. z rimosus sa. suz. i. rimis plenus. Et cōponit. vñde rimose sius. sissime aduerbiū: z hec rimositas tatis.

Rimella. le. dimi. parua rima.

Rimoz. a rima me. dñ hic rimoz: mozis. i. scrutiniū. z rimoz maris. mat'. suz. mari. i. scrutari: iuestigare: ingrere: tra- ctū a pcis q̄ p rimā terre siliq̄s z radices ingunt. Et cō- ponit: vt primoz maris. i. pfecte z subtiliter rimari. z est deponē. cū suis cōpositis. z pdu. hāc syllabā ri. vñ Pro- sper. Morbida rimetur penetralia dextra salutis. Et in Brecif. dñ. Scrutor vt expiar vt sanē vulnera rimoz.

Rimula le. dimi. parua rima.

Rinatrix serpens aq̄ venēo ificiēs. de quo Luca. ca. xi. Ri- natrix violator aq̄. legi' ibi: z natrix violator: vt dixi i na- triz f3 Du. Pap. vñ sic diē. Rinatrix serpens aq̄ venēo ificiēs. i. quocūq̄. n. fonte fuerit suū ibi imiscet venenū.

Ringo gis. a rideo des. dñ ringo gis. xi. ctū. gere. i. irasci idi- gnari: murmurare: vel rictū facere. Ringo p̄pōit: vt ar- ringo gis. corringo gis. obringo. gis. Ringo ē neu. cū suis ppositis: z fac' pteritū in xi. z supinū in inctū. Inueniē ēt i deponē tali genere. Et nō q̄ rigo iō deriuat a rideo: qz q̄ ringit quodā mō videf' replentare formā ridentis.

Rinoceros. ceros qd ē cornu pponit cū rinos qd ē naris: z dñ h' rinoceros rotis. idē aial qd egloceros f3 quosdā: vñ p alio aiali. z itē p̄taf' in nare cornu. dñ quoz rinoceros p virili mēbro: qz rigeat: vel qz sit vnicorne istar rinoce- rontis. vñ Juue. Et magno cū rinocerōte lanari. p̄redi ctū ēt aial dñ monoceros. i. vnicornis: qz vñū cornu i me- dia frōte hēat. Dic nota q̄ inueniē h' rinoceros: z tūc fac' gūs rinocerotis itē p̄posita ti. penl. pdu. vt sacerdos dotis. z actūs desinit in em. vel in a. vt rinocerōte vel ri- nocerota. z iste grec' actūs iueniē qñq̄ in moralib' Hre- go. z iste gūs rinocerotis iueniē i Deu. ca. 3z. Cornua ri- nocerotis cornua illi'. Itē iste noiatiu' rinoceros iueniē in Job. 39. Nūqd volet rinoceros fūire tibi: Itē iueniē rinocerō: z tūc facit gūs rontis. z format' gūs a ntō tis addita. Nā vt diē P̄ris. in. 6. li. Si. n. dicas leon neçario seruas vt gūs quoz f̄m grecos t. hēat leōtis. Hrego. in moza. ponit ēt myrmicoleōtis: z ab isto ntō rinocerō de

scēdit actūs tez vel ta. z talis actūs grecus inueniē i Job .39. Nūqd alligabis rinocerōta ad arādū i loco suo: Si aut iueniāf' ibi rinocerota sine n. in penl. syllaba: tūc de- scēdit a rinoceros rotis. rinocerōte vel rinocerota. Pōt ēt dici h' rinocer' ri. penl. cor. z tūc ē ntūs latin': z forma- tur a rinoceros qd pōt eē gūs grec' o. vltime mutata in u. nā sic diē P̄ris. in. 6. li. ex gō greco fit latin' gūs mu- tata os vltie i is. vt titan titāos: titan titāis: delphin nos. delphin inis. dñ tñ delphin' ni. In mltis. n. iuēim' a gō greco fcm latinū ntū: vt elephas phantos. z h' elephas h' phātis. z h' elephāt' h' phāti. a gō greco elephātos. z h' arabs arabos: h' arabs h' arabis. z hinc fit h' arab' bi. titan titāos. h' titan' h' ni. Lucillus in. 5. ethiops' dixit p ethiops. rinocer' veluti ethiops'. Sic g' f3 P̄ris. a gō gre- co gūs latin' os mutata i us. vñ o. mutata in u. vt ab ele- phātos h' elephātus ti. z a rinoceros rinocer'. Itē a gō greco gūs latin' os mutata i is. vt arabs arabos: arabs arabis. Scias isup q̄ Hreg. exponēs illud Job. Nū- qd volet rinoceros seruire tibi: ita diē. Rinoceros ido- mite oino nāe ē ita vt si qñ capt' fuit teneri nullatenus possit. Impatiēs q̄ppe vt ferē ilico moziē. Et vñ nomē in latina līgua itē p̄tatū sonat i nare cornu: z qd aliud i nare nisi fatuitas: qd i cornu nisi elatio designat: Rino- ceros q̄ ēt monoceros grecis exēplarib' noiāf' tate esse fortitudis dñ: vt nulla venantiū vtute capiat. S3 sic bi- asserūt q̄ i describēdis naturis aialiū laboriosa iuestiga- tiōe sudauerūt: vgo ei puella pponit q̄ veniēti sinū apit: in quo ille oī ferocitate postposita caput deponit. Sicq̄ ab eis: a q̄b' capi q̄rit' sopozat' velut inermis inueniē. Bu- xei coloris quoz eē describēf' q̄ ēt cū elephāt' certamē aggrediē eo cornu qd in nare singlariter gestat: ventres aduersantiū ferire phibet: vt cū ea q̄ meliora sūt vulne- rat: impugnatē se facile sternat. Pōt ēt p rinocerōta vel certe monocerōta. s. vnicornē ille ppl's itelligi: q̄ dū d' ac- cepta lege nō opa: s3 solā itē cūctos hoies elatōez sum- psit: z q̄st' itē bestias cornu singlarē gestauit. Un' passio- nē suā dñs ppha canēte pñciās ait. Libera me de ore leōis: z a cornib' vnicornū hūilitatez meā. Nec Hrego. Solinus aut sic diē. Rinoceros ē mōstruz qdā rugitu horrido: corpe egno: capite ceruino. ex cui' frōte media cornu p̄tēdit: splēdore mirifico ad magnitudinē q̄tuoz peduz: ita acutū vt q̄qd ipetierit facili ictu pfozet: nāe idomite: q̄ si capt' teneat cito moziē. Pōt ēt dici q̄ vni- cornis vñ rinoceros significat di filiū. nā de' vt videbat' añ inuisibilis abscondit' z auster': amore vginis marie at- tract' ē: z in sinu ei' dormiuit: z sic ouis i morte māsuet' est effectus: nā ad nos venit pressus pondere carnis.

Rinos interpretat' auris vel naris: z accentuat' in fine.

Ripa. a rapio pis. dñ hec ripa. pe. q̄st' rapa: qz rapiat' ab aq̄. vñ h' ripula le. dimi. z ripat' ta. tū. i. ripā hīs. z h' ripatū ti. tributū qd accipiē i ripis. z ripatiz. i. p ripas vñ d' ripa i ripā: z designat locū ripaz: sic ostiatiz ostioz: z pducit ri- pa p̄mā. Lucan' in. 3. Ne nō lethee diunx obliuio ripe.

Riphe interpretat' impet'. vñ riphe' phea. pheū. i. impetuo- sus. vñ qdā mōtes dicti sunt riphei ab impetu gradinū

Ripula le. dimi. parua ripa.

(z ventoz.

Riscus. a rima dñ h' riscus ci. fissura vel fenestra patens in pariete. vñ Terē. In riscu vel odiosa sira ē f̄m Dug. Pa- pias vñ diē. Risc' fenestra parietis: vas ex iuncis z vimi

Risibilis in rideo des. exponit.

(nibus.

Ritus tus tui. ma. ge. dñ p̄suetudo a mozib' tracta: z p̄tinet ad iustitiā. z dñ a rat' qd est firm'. vñ ritus dñ q̄st' ratus: qz que rata sunt z firma ritui debēt tradi. Vel ritus dñ q̄st' rect' a rego gis. ex quo equuz piū z sc̄m p̄spicim'. z ē ritus in re: mos in sermone. Vel risus est mos vetustioz z firmioz f3 Dug. Et dicit P̄ris. A ritu etiā rite p recte

Ricif: qz nihil tradit riribus nisi qd rectum credit esse. Pap. vo sic dicit. Rite recte iuxta more: legitime: probe. Ricus mos: institutus: sequela: exemplū: z pdu. ri.

Riuialis. a riuus dicitur hic z bec riuialis z hoc. le. ad riuus pti- nes: vel cū alio potās eundē riuū. vñ z p similitudinē riu- les dicunt illi q eadē hñt amicā cōez: qz qsi de vno riuo .i. de vno amore bibūt. z p oppositiōez h z bec corruialis z hoc. le. in eodē sensu: z pdu. hāc syllabā ua.

Riuus. a riuo. is. dicitur h riuus. i. qz cito ruat: vel dicitur riuus a rigo gas. qz dicitur ad rigādū terrā. Riuus subito fit z celeriter occurrit z deficit. Fons vo ē caput z decursus aq q nālī manat. Torrens autē ē a repētinis imbrib⁹ fact⁹ magnū i- petū hñs: s; adueniēte estate calore solis torrescit. vñ z nomē habuit. Fluuus ē aq decursus gnālī. Flumē est aq dcurrēs. Et a riuus dicitur h riuulus. li. dimi. z riuosus. sa. suz. z pdu. ri. vñ Tobī. Riuus messis agro messe pbat ager.

Rixa. a ringo gas. dicitur bec rixa. xē. q inter multos cōmittit z iniuria pstitit. vñ bec rixula. le. dimi. z rixosus sa. suz. vel rixuosus sa. sum. i. rixa plen⁹. Et vtrūq; cōpat. vñ rixose vel rixuose situs. sime. aduer. z bec rixositas vel rixuositas: a rixoz aris. atus. suz. ari. i. rixā facere: pcedere. vñ rixabūdus da. dū. i. rixāti silis: vel q facile mouet ad rixā.

R ante **O**

Roboam interpretat latitudo ppli: z hoc p antifrasim: qz decē tribub⁹ ab eo sepatis due tm trib⁹ ei relicte fuerāt.

Roboro. a robur deriuat roboro ras. i. confortare: confirmare: maiores vires dare. Et componit: vt corroboro ras. z ē actiuū cū oib⁹ suis ppositis: z cor. hāc syllabā bo.

Robur. a rat⁹ qd est firm⁹ dicitur h robur ozis. gnālī ex oī mā gca ē firmissimū qsi robur. i. fortitudo: vires. vñ etiaz qdā gen⁹ arborū dicitur robur: qz valde firmū ē. z ēt qlibet arbor vll lignū dicitur robur. vñ robust⁹ sta. stū. i. fortis z fir-

Robustus in robur exponit. (mus. Et ppat.

Roda. de grece latine dicitur rosa.

Rodan⁹. rodū dicitur sūt qdā q venerūt iuxta rodanū z edifi- cauerūt qdā oppidū qd rotūdū vocauerūt. Et hic qdā fluuus gallie dicitur ē rodan⁹: qz rodet ripas. vñ dicitur a rodāi- so. zas. qd latine dicitur torqo: qz torqat lapides z arbores euel- lit ipetu suo: z cor. da. siue penl. z a rodani societate dicitur h rhen⁹. ni. qdā fluuus germanie: qz cū eo ex vna puicia ozit

Rodo dis. si. suz. z pōit. vt arrodo. dis. i. valde vll iuxta ro- dere corrodo dis. i. sil rodef. circūrodo: derodo dis. ero- do. is. i. extra vll valde rodef. Rodo z ei⁹ pposita actiua sūt: z faciūt pteritū i si. z sup. i. suz. z pdu. hāc syllabā ro.

Rodomellū. li. neu. ge. vinū vll pfectio ex succo rose z mel- le: z pōit a roda greco: qd latine dicitur rosa z melle.

Rogatiuncula. le. dimi. parua rogatio.

Roga. a rogo gas. dicitur bec roga ge. i. elemosyna.

Rogo gas. gauī. gare. i. petere. vñ h rogator toris. z h⁹ roga- tio onis. z rogito tas. frequ. Rogo pōit: vt abrogo gas. .i. delere: destruerē ex toto. arrogo gas. gauī. gare. i. supbi- re. Itē arrogare p supbiā z arrogāter acgrere vel sibi at- tribuere: s; ponit simplr p acgrere. vñ arrogās. i. supb⁹ z se extollēs. Et cōpat. vñ arrogāter tius. tiffime. aduer. z h⁹ arrogātia. tie. Corrogo gas. i. gregare: vel iuitare. de- rogo gas. i. maledicere: detrabere: vel diminuere ex pre- nō ex toto. erogo gas. gauī. are. i. dare: distribuere: z ppe- in elemosynas. irrogo gas. i. i. ferre: vt irrogauit mihi cō- tumelias. i. itulit. progo gas. i. differre: distēdere: plōga- re: p trahē: progo gas. i. pcellere: excellere: supare: vll p- pōere. vñ h⁹ progatia. ue. i. singularis excellētia. z p rogati- uis ua. uū. i. excellēs vel ad p rogatiuā prinens. surrogo gas. i. substituerē. vñ Aug. i. li. de ciui. dei. Lucreti⁹ q in lo- co bruti fuerat surrogat⁹. Doz at ppositoz significatio- nes facile bis vsib⁹ distiguūt. Si rogat addideris cō cō- gregat: dat: in ifert. De minuit: sub s bstituit: p trahit:

Iter qrit: p supat: ab destruit atq; supbit. Rogo z ei⁹ ppo- sita sūt actiua: z cor. ro. z ē idē rogo qd peto: oro: i. ploro.

Rogus. a rogo dicitur h roguus gi. i. ignis p mortuo accessus. S; rog⁹ pprie est cōpositio lignoz. Pira qñ corp⁹ appositū est z ardet. Sun⁹ mortui appat⁹. Bustū corp⁹ cōcrema- tum. Sepulchrū vbi ossa cōdunt. Tumulus congestio terre in loco aliquo scō q z sine ossib⁹ pōt eē. Monumē- tus vo ē cuiuslibet rei memoria q monet mentē.

Roma. a rem⁹ dicitur bec roma me. z nō a romulus. Tūc enī deberet dici romula. le. z nō roma: z dicitur roma a rem⁹: qz ille fuit pm⁹ fundator illi⁹ ciuitatis. vñ roman⁹. na. nū. z hic romāizo zas. i. romāio more se hñe vll loq. z romāizo zas. i. tormētare: cruciare: affligere: trucidare. z pdu. ro. roma. Et vt dicitur P. i. sūt qdā gētilia siles possessiuis ba- bētia formā vt roman⁹ ciuis: z roman⁹ ager. Et scias q regnū romāoz fuit potētissimū: vt dixi in caldei.

Romanizo. zas. in roma est.

Romphea grece latine gladi⁹. Nā vbi in Hen. dicitur Gladi⁹ fla- meus z vsatilis: in greco rōphea bētur. Itē rōphea ē gla- dius ex vtraq; pte acut⁹: quē vulgo spatā dicitur: ipse ē rō- framea fm⁹ Pap. z pōt cor. penl. z pdu. respectu habita- tionū ad linguā latinā: nūc ad grecā. vsus tm cōis bz qz i- pta cor. Idē dicitur d framea. de h⁹ ēt dixi in. z. pte vbi egi- de regul⁹ gnālīb⁹ accēt. ¶ Dicitur q de emisit p hōies de paradiso voluptatis i locū sibi congruū. Ne vo possz ad il- lud lignū accedere collocauit de⁹ an paradisu z cherubin z flammē gladiū atq; vsatilē siue rōphea ad custodiēdū viā ligni vite: qd iuxta lram pōt h⁹ mō exponit: qz p mini- steriū angeloz ignea custodia ibi pstituta fuit. Hoc enī vt dicit Aug. sup Hen. p celestes ptates i paradiso credēdus ē visibilr scm eē: vt p angelicū misteriū ibi eēt qdā ignea custodia: nō tm frustra: s; qz aliqd significat d paradiso spi- rituali. Cherubin. n. itertat pleitudo scie h⁹ ē charitas: qz plenitudo legis ē dilectio. Gladi⁹ at flammē pene tpa- les sūt q vsatiles sūt: qm tpa volubilia sunt. Illi g ad cu- stodiā ligni vite. iō positi sūt an paradisu: qz ad vitā nō re- diē nisi p cherubin. i. pleitudinē scie. i. charitatē: z p gla- diū vsatilē. i. tolerātiā tpaliū passionū. Vide i paradisu.

Romulus vel romus fuit frater remi: s; romus dicitur de im- positōe romulus dimi. cā blādimēti. vnde romule⁹ lea- leuz. z romulides de. filius. vel nepos romuli. Romulus de ēt dicunt romani: qz fuerūt de pgenie illi⁹. vnde bec romulus lidis. i. filia vel neptis illius: vel romana.

Roro ras. rauī. rare. i. rore emittere: vel stillare neu. ē: vel aspgere ad modū rozis. vñ p pōnē irro: o ras. i. aspgere ifundere. Roro p rore emittere vel stillare neutz ē: sed p aspgē actiuū ē cū suis ppositis: z pdu. hāc syllabā ro.

Ros. a rar⁹ dicitur ros rozis: qz rarus ē z non spissus vt pluuia. vel rosor dicitur greci: z idē nos dicim⁹ ros rozis. vel ros dicitur a rno. is. qz ab aere ruat ad terrā. vñ roscidus da. dū. .i. roze plen⁹. z hinc roscidulus la. lū. dimi. Et scias q vt dicit Arist. gnatio rozis aliquādo ē in vapore q multū ba- bz humidū aerei z subtilis: aliqd terrestris sicci: z nō ele- uat ille nisi tpe caumatis: q cū eleuat digerit caliditate aeris hūiduz aereū digestiōe bona: z pmisceē ei fortiter terrestre sicci: z postea frigore tēperato pinguescit hū- iduz aereū: z cadit ros fluēs z viscosus z viscalis ad mo- dū mellis sup herbas z folia arborū. Sole aut agente in ipz euaporat hūidū: z cōburit i ipso terrestre sicci: z effi- ciē ac si fariā subtilis sit spsa sup herbas z arborū folia: sua siccitate exiccat ea z cōburit z iducit sterilitatē i eis. Verbā aut sup quā cadit ros ille: appetitu vehemēti co- medūt aialia: z pcpue oues: z qz mel nō decoctū soluit vētrē. iō oues multū de ipso comedētes fluxu vētris mo- riunt. z cū sit calidū z sicciū nutrit colerā in eis: z iō inue- niunt ille oues morvide frequēter z croce iteri⁹ qñ ape-

hunc picisuras. Quia autem vix sit quod dicitur est restat Avicenna. in li. z. canonis ubi loquitur de simplicibus medicinis dicens. Dicit quod mel est occultus ros cadens super flores et alias plantas et super lapides: quod apes colligunt. Et aliquid est ros manifestus que potest colligere homines. In idem autem redit generatio manatis ut dixi in mel. Item consuevit quiri de generatione pluuie et niuis in eodem: dicitur enim eorum ad rorem et pruina. Ad hoc intelligendum scias quod ex nube nunquam aqua frigida congelatur nisi in loco ubi nubes sunt: et ex vaporibus nubes fiunt. Ille autem est locus medius aeris qui inter omnes est magis frigidus. Ex illo autem loco nubes ad terram descendunt tria corpora: quorum omnium generatio et esse est per frigus: sicut per causam efficiens. Sunt autem tria: aqua pluuie nix et grando. Quecumque enim ab aere ascendunt aut descendunt congelata aut non congelata. Si congelata descendunt aut sunt congelata sicut et uersa in aqua: aut sunt prius in aqua uersa: et postea congelata. Quecumque autem descendunt non congelata sunt sicut pluuia: et que descendunt congelata quorum congelatio fuit simul cum uersione in aqua sunt sicut nix. Que autem descendunt congelata ita quod congelatio sequitur uersionem sunt sicut grando. Dicitur enim quod corpora descendunt ab aere penes formam acceptam: non est nisi per tria predicta corpora. Vnde corpora descendunt ab aere sub istis accepta sunt duo filia: quia vel descendunt fluida: vel non congelata: vel descendunt terminata hoc est congelata. Sunt autem duo: et causa generationis eorum est vna. scilicet frigus simplex et excellens. Et si plura numero inueniantur: tamen reducuntur secundum formam ad ista: quia diuersitas eorum non est nisi in paucitate et multitudine tamen: quia nix et pruina multa differunt secundum accensum quod est durities. et pruina est nix pauca dicitur secundum accensum ab eo quod est mollicies. Sicut autem ros est pluuia pauca et pluuia ros multus per accensum dicitur. Pluuia autem est ros multus. et idem pluuia non fit nisi ex multo vapore qui infrigidatur. et causa illius est tempus et locus frigiditatis. Tempus quidem quoniam remanentia vaporis roscidi in alto est dies vnde: quia in die eleuatur tempore sereno: et in nocte descendit. Sicut autem est de vapore pruine: scilicet vapor pruine et niuis remanet et tempore pluuie: et multi sunt dies: et diu agit in eis calor eleuatur: et frigus inspissans in nube: et uertens nubem in aqua: et congelans in glacie. Sicut locus generationis rois strictus est siue sit locus generationis eius per se: siue sit locus generationis eius per accensum: quia inferior locus siue generationis per tanto districtus est quod non multum a terra est eleuatur: sed amplius et magis dilatur est locus generationis pluuie et niuis: quia totus locus medius ubi dilatur est frigus est locus generationis pluuie et niuis: sicut frigus separatum est generans rorem: sed interparatum non excellens generat pluuia. Excellens autem generat niuem et pruina: quoniam pruina fit ex vapore congelata antequam spissaretur in niuem et non in loco medio qui est locus nubium. Nix autem est ex nubibus inspissatis et congelatis paulatim egrediente calido. Cuius signum est quod nix cadit mollis: et pruina cadit dura: quia mollicies niuis fit ex hoc quod pars calidior nubis resoluit duritiam eius cum congelatur. et idem non frigescit: quia dum partes vaporis et nubis congregantur non potuerunt adeo congregari in congelatione quod indurarent. Per oppositum autem de pruina: quia congelatur vehementer ex frigore loci et tempore et expellit totum calidum ita quod nihil est impediens quod frigus uertat in rigorem partes vaporis vehementer aggregando et obedo per congelationem. Nota etiam hoc quod dicitur rois ad pluuia satis breuiter tangit Aristoteles. Quia id quod descendit ex vapore est res pura et tardatur in descensione sua notatur ros: et quoniam illud quod descendit est multum huius mensuram in corpore suo et velocitate descensionis sue notatur pluuia. Uideatur Aristoteles his uerbis dicens quod non dicitur in materia et forma ros et pluuia: quia multum et paucum siue parum non faciunt differentiam nisi per accensum. Vnde ros et pluuia hoc modo per accensum et non per se haberent differentiam: quod non est vix: quia ros est calidus et humidus in genere autem suo: et pluuia in parte ad rorem est frida et humida. Adhuc pluuia nunquam fit sereno tempore. ros autem fit sereno tempore. Adhuc autem nulla pars nubis signum est serenitatis. Ex istis autem patet quod ros

et pluuia habent differentias essentielles et non accidentales tamen: et certissime est vix. Vnde vapor paucus qui est materia rois subtilis est: quia non est paucus nisi sit subtilis. Grossus enim vapor a calore ignito inter superficiem terre existem et erumpente eleuatur. Sed subtilis eleuatur in calore superficie terre attingente: et ille est vapor rois: et hoc est pluuia: per quod cocha repleta rore citius expirat ad solem quam eadem vel equalis cocha repleta aqua pluuie: quia reuera ros magis est subtilis. Et dicitur. Desellat quod si testa oui repleatur rore et claudatur optime foramen: quod in calore forti solis ascendat a terra iuxta basem positam. idem quod humor rois magis est subtilis. et idem paucus quod subtile separatum a grosso est paucum: et paucus vapor presupponit humidum spirituale subtile quod est materia rois. Et per hoc patet quod materia magis formalis penes essentias eorum sumptas pluuia et ros habent differentias: quia ex spirituali vapore quasi spiritualis humidus non potest generari humor nisi calidus et humidus sed operationes ad pluuia. Et ex vapore grosso quasi de profundo terre eruto non potest generari nisi frigidus et humidus humor in operatione ad rorem: hoc autem dico dum vnum operatur alteri: quia si absolute accipiat tunc aqua vinceret: quia frida est et humida. Et si dicatur. Sic nulla nubes serenitatem significat: ita nulla pars nubis serenitatem significat. Dicitur enim quod pars sed quantitate accepta serenitatem non significat: sed pars accepta sed essentiam huius potest serenitatem significare. Sicut enim nebula signum est serenitatis. et idem apud vulgum est puerbiu quod cum nebula guttatim cadens descendit est signum serenitatis. Quia autem tota non resoluta ascendit quod tunc generat nubes que pluuia faciunt: et hoc in rei veritate vix est. sed vulgus accipit nebula idem esse cum quilibet caligine frigore aeris ad terram repressa frigore noctis: et hoc non est vix. Sed nebula est quod remanet post resolutionem vaporis in rorem vel pluuia: et hoc spiritus est subtile et significat serenum. Sed nubes siue caligo calore ad terram repressa frigore noctis vel aeris vel loci habet grossum cum subtile. et idem quoniam resoluit grossum et descendit per guttas remanet subtile quod significat serenum. Si autem ascendit vnum cum alio tunc generat nubem: et significat pluuia secundum fratres Albertus. Uide in pruina et nix. Et scias quod rois et pluuie et pruine et gradinis et niuis et tonitruum et pluuia causa efficiens est dies. Cuius in quibus: licet non causa prima: ut patet in Job cap. 38. ubi dicitur. Nunquid ingressus es thesauros niuis: aut thesauros gradinis aspexisti: quod dedit uehementissimo imbri cursum et uiam sonantis tonitruum: quod est pluuie patet: vel quod genuit stillicidas rois: de quo uero egressa est glacies: de celo gelu quod genuit: nisi ego deus omnipotens: supple. De predictis huius in suis locis. Rosa. a roda greco dicitur apud nos rosa. scilicet quasi roda. vel (cis. rosa dicitur a rubeo. vnde hec rosula. le. et hec rosella. le. ambo dimi. et hoc rosarius. ry. collectio rosarum: vel locus ubi rose ponuntur colliguntur vel abundat. Item a rosa dicitur huius rosarius. ti. locus ubi rose crescunt. et rosaceus. cea. ceu. et roseus. sea. seu. vnde rosolus. la. lu. Roseus dicitur a colore: rosaceus ex materia: roseus rubor facit: et ita color roseus erit: rosacea corona. Rosata. a rosa dicitur huius rosata. te. quodam vestis quam greci fenicea vocant: nos occinui. Hac sub prelo sub vni sunt romani milites. Rosella. le. dimi. parua rosa. (vnde rosati antiqui vocabantur. Roseriu. ti. penul. produ. in rosa exponitur. Rosetus. sea. seu. in rosa exponitur. Rosidus. da. dum. penul. cor. in rosa exponitur. Rosini aduerbium. i. mordaciter: a rado dis. dicitur. Rosari. a rodo dis. suz. dicitur huius rosari. et hinc rosari. rie. riu. i. corrosari vel prelo huius. et huius rosari. ry. locus ubi rosari. Rostz. a rodo. dis. dicitur huius rostz. stri. os. aniu. et (dicitur aliquid. gra similitudinis dicitur nauium. et rostz. et dicitur fozz ubi tractabatur cae rome: quia deuictis arthonio et cleopatra: angustus de rostris nauium illoz fieri fecit sedes in foro caru. vnde huius ostrellu. li. dimi. Et ponitur huius prostz. i. rostz. in anteriori parte est. Item a rostru dicitur rostratus. ta. tu. i. rostro armat. Rosula. le. dimi. parua rosa.

Rota. a ruo. is. dicitur hec rota. te. qz ruat. vñ h' rotula. le. dimi. a quo h' rotella. le. aliud dimi. z h' rotulus: z h' rotula dicitur illud rotundum quod fit de charta circumuoluta. Itē a rota dicitur roto. tas. tauri. tare. vñ ybalia. z h' rotabulum. i. furca: vel illud lignum cum quo ignis mouetur in fornace cum coquendi. z dicitur sic: qz rotat z pruit ignem furni gratia coquendi: vel stercora gratia purgandi. z ē actiuum cum oib' suis ppositis: z cor. ro. Virgil. enei p. Perturbat istar non segnius ac rotat enses. Itē a rota dicitur rotundus. da. dū. Et ppar: vt rotundus. dior. dissim'. vñ rotunde. di'. dissim'. aduer. z h' rotunditas. tats. z rotundulus. la. lū. z rotundo. das. z ē actiuum cum oib' suis ppositis

Rotabulum. li. in rota est **Rotula** in rota est.
Rotella. le. dimi. pua rota. **Rotundus** in rotula est.

R ante V

Rubeo. bes. bui. bere. i. esse vel fieri rubeum. vñ ruber. bra. bzu. i. rube'. Et ppar. Et nota quod mare rubrum dicitur: qz ei' vnda rubeat: non ex sui natura: sed ex terra: qz ois terra que circumstat illi rubea ē: z sanguineo colore prima. vñ z aq' que terram illam abluunt colorez trahit. sicut z gēme ibi repte sunt rubeae s'z Du. De h' ēt dixi in mare. Itē a ruber dicitur rubeculus. la. lū. z rubellus. la. lū. ambo dimi. i. aliq' tulum ruber. z h' rubellum. li. substantiuum gen' ruberrimi vini. Itē a rubeo dicitur h' rubeo. nis. z rube'. bea. beu. vñ rubeculus. la. lū. i. aliq' tulum rube'. Itē a rubeo dicitur h' rubor. ozis. z rubicundus. da. dū. i. sicut rubet vel rube'. vñ rubicundulus. la. lū. i. aliq' tulum rube'. Itē a rubeo dicitur rubesco. scis. inchoa. Rubeo ppar: vt erubeo. bes. i. valde rube'. vñ vecundari. vñ erubescio. scis. icho. Et nota quod rube' id est p' vecundari: qz rubor signum vecundie ē. vñ Boe. i. li. de p'lo. dic'. Et confessus vecundiam rubore. Quare autem h' efficit rube' cum vecundat: z pallidus cum timet dixi in formido. das. Rubeo z ei' coposita neu. sunt: z faciunt p'teritum in bui. z carent supi. z cor. hanc syllabam ru. Unde in Aurora dicit'. Bos est rufa cruce[m] passa cruozeg' rubeus.

Rubellus. la. lum. dimi. aliquatulum rubeus. z rubellum. li. substantiuum: genus ruberrimi vini.

Ruberculus in rubeo. bes. est.

Rubeta. a rub' dicitur h' rubeta. te. rana in rubis manes. Junē. Porrect' viro miscet sitiēte rubetas. s'z hoc rubetum. ti.

Rube' in rubeo. bes. ē. z i rubos. (dicitur loc' vbi rubi sunt.

Rubia. a rubeo. bes. dicitur hec rubia. bie. qdā herba: qz radix ei' sit rubea. vñ z colorare lanas phibet. vñ rubiat'. ta.

Rubicundus in rubeo. bes. ē. (tū. i. rubia tinct'.

Rubigo. a rodo. dis. dicitur hec rubigo. ginis. qsi rodigo: qz rodatur. vel a rubeo: qz facit aliqd rubere: z ē vitium ferri z segetum. vñ rubigine'. nea. neu. i. de rubigine existens. z rubiginosus. fa. fuz. i. rubigine plenus. Vide in erugino. nas. ein erugo: z pdu. bi. rubigo: s'z cor. gi. rubiginis.

Rubiliana. a rubeo rubeo dicitur hec rubiliana. ne. vitis vel vna sic dicta: qz eius materia rubet.

Rubos. a rub' dicitur hec rubos. idecl. qdā oppidum ex abundantia ruborum dicitur. vñ rube' bea. beu. patriū pma pducta.

Rubrica. a ruber. bra. bzu. dicitur h' rubrica. ce. regula vel filius rubro tinctus quo aliqd dirigit. z rubrica. ce. ipsa tinctio vel terra illa rubra: vel quod fit de illa tinctura. Pers. Nō sec' ac si oculo rubricaz dirigit vno. Inde rubrico. cas. i. dirigere cum rubrica z rectum facere: vel cum rubrica designare: vel rubrum facere. vñ in pstructione tabnaculi p'cipit moy' si facere pelles rubricatas. Et nota quod rubrica tinctura optia nascit in poto. vñ z pōtica dicitur. z pdu. penl. rubrica.

Rubus. a rubeo. bes. dicitur hic rub'. bi. qz rubeum h'eat fructum. vñ hoc rubetum. ti. loc' vbi rub' crescit s'm Dugu. Jsi. vō dicit'. Rubus latini appellat: eo quod fruct' vel virgula ei' rubeat. hec arbor a grecis morus dicitur.

Ruceus. cea. ceum. i. sordidus: z dicitur a rus.

Ructo. ctas. in ructus est. **Ructuo.** as. i. ruct' expōit.

Ruct' a ruo. is. dicitur h' ructa. cte. vñ h' ruct' h' ruct' cum sapore cibi ad rumē reducit. z hic ructo. ctas. i. ructum facere vel emittere z expmere. vñ ructuo. as. i. eodē sēsu. Et vtrūq' coponit: vt coructo. ctas. z coructuo. as. eructo. ctas. z eructuo. as. z sūt neu. p ructum facere. in alia significatōe sūt actiua. Inuenit etiam in deponē. genere. ructoz. aris. Dozatius. Dec duz sublimi' versus ructat' z errat. Itē a ructus dicitur ructim aduerbi. z ructatim: z ructanter. z ructuosus. fa. sum. i. ructibus plenus. Et coparat. vñ ructose. s'us. sime. aduer. z hec ructuositas. tats. i.

Rudēs. a rudeo. des. dicitur h' rudēs. tis. Rudētes dicitur fones quibus velut sursum trahit: z dicitur sic nimio stridore quem faciunt. Un' in. z. epla Petri ca. z. Sed rudētib' inferni detractos in tartar' tradidit cruciados.

Rudeo. a rudis dicitur rudeo. des. i. esse vel fieri rudem.

Ruder. deris. in rudus exponitur.

Rudescio. scis. i. incipio ruderē: verbuz inchoati. de rudēdes. Inuenitur etiam pro maturescere.

Rudibilis in rudo. dis. vide. **Rudimētum** in rudis est.

Rudio. a rudo. is. vel a rudis. dis. derivat rudio. is. ini. ini. cōe ad clamare oium aialium. vñ h' rudit'. tus. clamor talis. s. asini: vñ alteri' aialis. Et ppar: vt erudio. is. i. instruire qsi extra rudē vel ruditatē ponere. Quidā vō h' coponit ab e. z rudi. vñ h' erudimētum. ti. i. documētum. z eruditus. ta. tū. Et copar' erudit' tior. tissim'. z cor. ru. rudio.

Rudis. a rudio dis. dicitur h' z h' rudis z h'. de. i. nou' idoc' n' nouiter instructus q' qsi adhuc rudis. Et copar: vt rudio. dior. dissim'. vñ ruditer. dius. sime. aduer. z hec ruditas. i. nouitas vel noua instructio: vel idiotatio: in s'piciēti. Inuenit et h' rudis dis. i. vga ptozis q' fuit tacti efficiētib' libi. vel rudis erat virga q' dabat' emerit' i signū sue emeritōis: z sepe ponit' p libtate. Itē a rudis dicitur rudo. es. h' rudimētum. ti. i. nouū initium: noua pstructio s'z Dug. In Brevis. aut tales ponit' vsus. Virga rudis: rudis ē ian' z sine laude: z rudis qnq' ē nouū quod sepe repertū est.

Rudista. ste. g. vel q' rudera de humo eycit: z dicitur a rudio. is. a rudus. di. vel a rudis dis. vel ruder.

Ruditus tus. penul. pdu. a rudo. dis. Vide in rudo. dis.

Rudo. a rure vel ruder dicitur rudo. dis. o. in i. rudi. z di. in sup. rusus deberet facere: s'z caret supi. s'm vsus: z est ruder ppe clamat' ad modum asinorum: z h'z pma breuē. vñ Qui. Ecce rudēs rauco sil' z vector asell' In tēpestinos edidit ore sonos. Si enī pma eēt lōga faceret p'teritū in rure: rudo rosi quod nihil ē: s'z fac' rudi. Pers' tñ cā metricē necessitatis pdu. pma dicens. Clamat vt achaidē pecuana ruderē credas. vñ rudo dis. z rudis nomē: z rudēs sūt nomē siue p'cipiū cor. pma. Un' qdā. Utilis ē rudibus pntis cura libelli. A rudo dis. dicitur h' z h' rudibil' z h'. le. p' p'rie asinorum: vñ rudibil' aduer. z hec rudibilitas. tats.

Rudus. a rus dicitur h' rudus. di. Rudi dicitur lapides p'usti z rotundi z calce admixti: q' in panimētis faciēdis sup'fundit' dicitur sic a rure: qz in terra ponunt: z dicitur sic a duritia vel deriuatio sumat' ab vltima syllaba rudi qsi duri: qz duri sunt: vñ h' ruder vel rudus: bui' ruderis sterc' bruto rū aialium: z cor. penl. gtī. Rudi etiam duri sunt z rotundi: inde dicitur rudera stercora brutorum aialium. Rudera illa p'prie q' ita facta sunt vt rudi: vt stercora capraz: asinorum ouium. Rudus vel ruder ēt dicitur oē illud quod eycit' z extrahitur de terra effossa. vñ Beda in expositōe sup pabolos. Qui thesauros effodit eycit rudus terrestrē. Et ēt ruit maceriaz: vel ipse macerie rudera dicitur. Un' prudentius in libro hymnorum. Aux quod satis effossa gignunt rudera. vñ h' z h' rudista. ste. g. vel q' rudera de humo eycit.

Rufus. a rubeo dicitur rufus. fa. fuz. i. rube': vñ rufat'. ta. tum. sanguine cruetat'. Et ppar' cum sub: z dicitur subrufus. fa. fuz. z pdu. ru. Un' in auroza dicit'. De vituli rufa vicitima grata

deo. et scribitur per unum f. rufus.

Ruga ge. in rugo gas. est.

Rugio gas. giui. vl' gu. gitū. ppe est leonū. vñ h' et bec rugibilis. et hoc le. et h' rugit' tus. tui. penl. pdu. i. clamor leonis. Et pponit: rugio cū in. et dī irrigio gas. gire. i. ad modum leonis clamare. Sen. 27. Irrugyt clamore magno. Rugio neutrum est cū oib' suis cōpositis. et pdu. ru.

Rugitus tus. tui. in rugio vide.

Rugo gas. gau. gare. i. rugas vl' rugosus; facere. aliqd i vnū colligere et plicare. vñ bec ruga ge. collectio vel plicatio cuiuslibz rei i vnū. et hinc rugula le. dimi. et rugosus sa. sū. i. rugis plen'. et ppar. vñ rugose si'. sime. aduer. et bec rugostas tatis. Rugo pponit. vt arrugo gas. i. valde vl' iuxta rugare. abruugo gas. i. rugas remouere et planare. cor. rugo gas. i. sil' rugare: derugo gas. erugo gas. idē qd abruugare. vl' valde vl' dōrsus vl' extra rugare. irrugo as. i. int' vl' valde rugare. surrugo gas. i. subt' vl' post vl' pax rugare. Rugo et ei' pposita sūt actiua. et pdu. hāc syllabaz ru.

Uirgi. Enei. iz. Lōponēt cū iam leges et federa rugent.

Rugula le. diminutiuum parua ruga.

Ruina. a ruo is. dicit' bec ruina ne. et hinc ruinosus sa. sum.

Ruina plenus. Et comparatur.

Ruitū supinū de ruo is. Ruitur' ra. rū. in ruo is. ē.

Ruma me. est eminēs pars gutturis. De hoc vide in rumē.

Itē ruma. i. māma vel papilla. De hoc vide in rumes.

Rumen a ruo is. dī bec ruma me. et hoc rumē nis. eminēs pars gutturis p̄xima gurgulioni qua cib' et pot' deuoratur. et ibi sapor cibi discernit'. eadē dī frumen et ructa: sed frumē vel ructa in boie: ruma vel rumē in bestys. vñ ruminare dīr aialta. et ructare boies. et dī sic a ruo is. qz cibus ruat. et demittat' in stomachū. Uide in frumen.

Rumes a rumino vl' rumen dī rumes mis. vl' ruma me. i. māma vl' papilla q̄ ruminat' a puero. et ide b' ruminat' i. sic. qz sub ipa remū et romulū lupa aluit. vl' qz sepe rumi

Rumifco cas. penl. cor. i. rumozes face. (nat' pp fructū. refferre vel dicere rumozē. a rumoze et facio cis.

Rumigero ras. penl. cor. i. rumozes gerere: ex rumoz et geror. pponit: vñ rumigerulus la. lū. q̄ rumozes gerit.

Rumigerulus la. lū. gerēs rumozes. et cō. penl. et dī a rumi

Ruminalis in rumes est. (gero ris.

Rumino a rumes dī rumio nas. i. cibū ad rumē reuocare.

Sz a ruma dī rumo mas. vñ rumito tas. frequē. et pponit

q̄qz ruminare vel rumare p diligēter examinare.

Rumo. a rumoz mozis. dī rumo mas. i. rumozes facere vel

afferre. Et cōponit. vt arrumo as. i. rumozes afferre. cor.

rumo as. i. simul rumozes dicere. et ab istis frequē. rumi

to tas. arrumito tas. cor. rumito tas.

Rumoz a ruo is. dicit' hic rumoz mozis. i. murmur: vel qd

vulgo dicit' nouum. qz celeriter ruat. vnde hic rumozcu

lus li. et rumurculus li. ambo diminutiu.

Rumpo pis. pi. ruptū. rūpere. i. frāgere vl' soluere. vñ b' ru

ptura re. et ruptiz aduer. Itē a rūpo pis. dī rupto tas. fre

quē. a quo ruptito tas. aliud frequē. Rūpo p̄pōit vt abru

po pis. i. rūpēdo separe. cor. rūpo pis. sil' rūpe. dirūpo pis.

erūpo pis. i. valde vl' extra rūpe. et pponit p̄ exire. iterrūpo

pis. i. diuidere separe. irrūpo pis. i. violēter. et rūpēdo in

trare. prūpo pis. prūpo pis. Rūpo et ei' pposita sunt acti

ua. et faciūt p̄teritū in rupi. et supinū in ruptum.

Rumurculus. et rumozculus in rumoz exponitur.

Runcina p̄ponit p qdā dea. Itē runcina ne. est qdā instru

mentū lignary: gracile et recurvū quo cauant' tabule do

mus: vt vna alteri cōnectat'. De quo Jsa. 44. Artifex li

gnari' extēdit nozmā. formauit illud in runcina. et vt qdā

dicit' pdu. penul. qz hz eos deriuat' a rūco cas. qz runcina

auferit et auellit iteriora ligni cauādo ipm. Ut dī runcina

a runcione. qz curua est ad modū runcionis. Un Alexander

nequā dicit. Runcinā runco lector gñare memēto. Item

ali' vsificator. Utilis ē runcina fabro: sz runcina nlli. qz ni

hil significat hz istos dū penl. cor. Itē ali' dicit. Rūcorūci

nā parit: vt medeor medicinā. P̄ris. at dicit. 4. li. d̄ntis i

a. d̄sinētib'. Denoiatiua sine v̄balia i a. d̄sinētia oīa lōgā

hnt penl. vl' nā vl' p̄one: vt officiū officina: medic' medi

cina: vt dixi in. z. pte vbi egi de accētū medie syllabe no

minū q̄ termināt' i a. Alij dnt q̄ runcina cor. penl. p istfo

fabrili. et ē p̄mitiuū. vñ gda vsificator. Nil runcina fabro

pfert: sz runcina multū. Itē vt dicit Aug. i. 4. li. d̄ci. di. Rū

cinā dixerūt atiq deā illā q̄ p̄sudet segetib' cū runcant'. i. a

terra auferūt. Nā rūco as. dī herbas a terra euellere. et

tūc pdu. penl. sine opione. Itē iuenit runcia p quodā aia

Runco. a rus. dī rūco cas. i. her' (li. et itez pdu. tūc penul.

bas a terra euellere. Nā terra r' dī. vñ hic rūco onis. qui

herbas a terra euellit: vel instrū quo herbe euellunt'. et

vepres secant'. Rūco cas. actiuū est cū oib' suis ppositz.

Ruo is. rui. rutū. vl' ruitū. i. cadere. vñ rutur' ra. rū. vñ hic

ro. i epla ad Paulinū. c. 7. Ruiturā domū et. Ruo ppo

nit vt coruo is. i. sil' ruere. diruo is. i. destruere. eruo is.

euertei. irruo is. i. aliq̄ pte ruere. et ipz ipetere. pruo is.

i. pcul ruere. obruo is. i. sternere: surruo is. i. substernere.

Ruo et ei' pposita neu. sūt p̄ter diruo: eruo: obruo: surruo: q̄

sūt actiua. et oīa faciūt p̄teritū i rui. et sup. i ruitū. vñ ruitu

rus. vl' i rutū. et cor. hāc syllabā ru. i p̄teriti mutata in tū.

vt rui. rutū. sic et acui acutū. vt vult P̄ris. et Du. Tū nota

q̄ fm modernoz vsuz ruo facit ruitū. vñ ruitur'. sz in p̄pō

ne amittit i. i sup. vt obrutū: erutū. dirutū. pe. cor. Rutū

ēt iuenit. imo recte format' a p̄terito i. mutata i tū. vt dī

Rupecula le. diminutiuum parua rupes. (xi.

Rupes a rūpo pis. dī b' rupes pis. irrupta ps mōtis. qz ibi

sit ruptura. vl' p̄p̄riū dī a rūpo. qz nō facile rūpiē. et pdu.

Ruricola le. communis ge. penul. cor. i. colens rus. (ru.

et componitur a rus ruris. et colo vel colens.

Rurigena ne. penul. cor. in rure. i. in villa natus. et est cōmu

nis ge. et componitur a rus. et gigno.

Rus. a ruo is. dī hoc rus ruris. i. villa: terra: ager: sz rura p

prie iculti agri: vt silue: et pascua: q̄si rudia. Agger vero qui

colit'. vñ hoc rusculū li. diminutiuū paruus rus.

Rusculum li. diminutiuum paruum rus. et formatur addē

ta culum. et cor. pe. Uide etiam in ruscus.

Rusc' a rus. dī h' rusc' sci. qdā spinosus gen' fruticis: vñ h'

rusculus li. dimi. et hinc ruscū vl' rusculū dī qd colligit' et

gregat' imūdū i terra: vl' ad dādū pullis vl' igni. vl' dī a

rus. vñ ruscosus sa. suz. spinosus: imūd': rusco plenus.

Ruspor aris. atus. suz. i. ingreere: et est gallinarū: que pedib'

escā querūt in terra: et videt' componi a rus. et pes.

Rusticanus in rusticus est.

Rusticatio onis. in rusticus est.

Rustic' a rus. dī h' rustic' b' rustica: et rustic' ca. cū. adiecti

ue: et pōt dicit' a loco. s. opari' ruris: qz i rure morat' et colit

rus. Itē at dī rustic' q̄si ruris custos: vl' r'. colēs ethy'. ē.

Uel rustic' dī iordinat' et deformis i morib'. et hz hoc

p̄parat' vt rusticior sim'. vñ rustice ci'. sime. aduer. et bec

rusticitas tatis. et bec rusticatio onis. sz rusticitas ē morū:

rusticatio vō opis. vñ rusticatio dī op' vel opa rustici: vt

cultura terre q̄si rustici actio: et est ethymol. Un Eccl. 7.

Nō oderis laboriosa opa: et rusticatōez ab altissimo crea

tā. i. hoī ipositā in penā p̄mi pci. Itē a rustic' dī rustican'

na. nū. penl. cor. i. rustic' vel rustican' paterfamilias. In

Brecis. ponunt' isti vsus. Rusticus a rure: qm rus est sibi

cure. Uillie' a villa. qz res disponit in illa.

Ruta. dicta qz sit feruētissima: hāc venenis repugnare mu

stale docēt: qd dū cū serpēte dimicauerint cibo ei' armāt

vt dicit Jsi. in. iz. li. ethymo. in fine: et est calida et sicca in. 3.

gradu: vñ dicit Macer. A medicis rute vis calida dī eē

Siccaq; fertur in his gradus ille tertius esse.
Rutellius. i. fornicator.
Rutennus ni. quidam populus. et ut dicunt flandrensis: a ru-
 beo colore: et producit te.
Ruth interpretatur festinans: alienigena. n. erat. s. ex populo gentili.
 qz relicta patria festinavit transire in terram israel dicens so-
 crui sue. Quocumq; prexeris pergā. Uide in propheta.
Rutilus. a rubeo bea. beu. driuat rutilus la. lū. splēdidus vel
 crispus vel tremulus. vñ rutilo las. i. splēdere. et rutili dci sūt
 qdā ppli Apulie a rutilo colore. vñ h' rutilia lie. terra eo-
 rū: vñ rutilia a rutilo rege: vñ rutilus la. lū. gētile. et cor. ti.
Rutrū fossoriū. vñ curuū illō: vñ barene mouēt vbi sal effi
Rutū ruti supinū de ruo ruis cor. p̄mā. vñ dirutū (cif.
 obrutum: irrutum corripunt ru.

Saba, Sabani interpretatur vene-
 rari. vñ sabba
 dicta ē qdā regio pp copiam thuris quo
 deū ibi venerant. vñ saba bea. beu. vñ
 saba fuit fili' chus. a quo sabei descen-
 derūt. vñ saba dca ē et sabei. hi sūt et ara-
 bes. Sabei at interpretantur captiui: vñ qsi

Sabanum ni. penul. cor. grecum est idem (demonēs.
 quod mappa vel facitergium.
Sabbatismus mi. in sabbatum est.
Sabbatū. a sabbe qd est septē fm hebreos. vel a sabba qd
 lingua syroz dī septē. dī hoc sabbatū ti. septima dies se-
 ptimane et ipsa septimana dī qñq; sabbatū. vñ in Luca.
 .s. ca. Jeiuo bis in sabbato. i. in septimana .s. q̄rta et sex-
 ta feria. Uñ sabbatū interpretatur reges. vñ sabbatizo zas. re-
 gescere: vñ sabbatū obseruare. vñ h' sabbatism' mi. i. re-
 ges. Et fm hoc sabbatū dī p̄pe septim' dies septimane
 qz tūc actor oīum regeuit ab oī ope qd patrarat. Sen. z.
 Et p synodothen sabbatū dī ipsa septimana: vt dixi. sab-
 batū etiā iuenit p quolibet die septimane cū tali adiun-
 cto. p̄ma sabbati: scōda sabbati zc. s. septimus dies simplr
 dī sabbatū: vñ sabbatū sabbatoz p excellētiā. vñ in euā-
 gelio legi. Uespe aut sabbati q̄ lucefcit in p̄ma sabbati.
 et est sensus. P̄ma sabbati. i. p̄ma dies septimane: vñ p̄-
 ma dies q̄ est sabbatuz: vel p̄ma dies a sabbato vel post
 sabbatū. Scdm ḡ hebreos noīandi sunt dies sic. P̄ma
 dies sabbati zc. s. septia dies simplr dī sabbatū vñ sabba-
 tū sabbatoz p excellētiā. Scōz vō psuetudinē xpianoz
 sic noīandi sunt dies. Dies dñic' vel dñica. vel p̄ma feria
 scōda feria: tertia feria: q̄rta feria: q̄nta feria: sexta feria.
 septima feria. Dies dñic' dicit' est. qz tali die dñs noster
 resurrexit. Quare aut q̄libz dies dī feria. et qd sit feria p̄-
 ma vel scōda. et sic de ceteris. dixi in feria. Scdm vō gēti-
 les noīandi sūt dies a noīb' planetaz. et q̄libz dies ab illo
 planeta est noīandus q̄ p̄est p̄me hore illius diei. vt dies
 solis: vñ dies dñic'. dies lune. dies martis. dies mercurij:
 dies iouis: dies veneris: dies saturni. Sūt vō. z. 4. hore in
 die nāli. et planete sūt septē. et p̄sūt illis. z. 4. horis. et q̄libet
 tres de illis hz i sua p̄tate hoc ordine. P̄im' hz p̄mā ho-
 ras: scōs scōdaz. et sic vsq; ad septimā iclusive: postea itez
 p̄m' hz octauā. scōs nonā. et sic vsq; ad. i. 4. horas. postea
 itez p̄m' hz. i. 5. scōs. i. 6. et sic vsq; ad. z. i. Tres ḡ hore q̄ su-
 psunt. ita distribuēt. Ille planeta q̄ p̄mā habuit horas
 in die illa habebit p̄mā horā de illis trib': scōs scōdaz. ter-
 ti' tertiā. et sic finit' ē dies. Quart' ḡ planeta q̄ sequit': ha-
 bebūt p̄mā horā sequētis diei. et ita ille denoiabit ab eo.
 Exēpli grā. Ponat q̄ iste dies hodiern' sit dies sabbati
 et habeat ordo planetaz diligēter q̄ talis ē: habito p̄nci-
 pio a supiori: saturn': iuppiter: mars: sol: ven': mercurius:
 luna. postea itez saturn' zc. Saturn' hodie hz p̄mā ho-
 rā: iuppiter scōdaz: mars tertiā: sol q̄rtā: ven' q̄ntā: mercu-
 ri' sextā: luna septimā. Itē saturn'. 8. iuppiter. 9. mars. io.

sol. ii. ven'. 12. mercuri'. 13. luna. 14. Itē saturn'. 15. iuppiter.
 ter. 16. mars. 17. sol. 18. ven'. 19. mercuri'. 20. luna. 21. Itē
 saturn'. 22. iuppiter. 23. mars. 24. s. vltimā. Sol ḡ q̄ legē
 habebit p̄mā horam sequēti die. vñ et ille dies solis vel
 dies dñi: vel dñic' vel dñica. qz sol oīuz planetaz media-
 tor est. et oīb' dñat. sic ḡ p̄putādo singulos dies a singulis
 planetis q̄ p̄mas in eis hñt horas denoiatas iuenies. Et
 scribit p̄ geminū b. sabbatū: sabburra. abba gibbus. fm
 p̄ris. in. z. maio. Et scies q̄ sabbatū interpretatur ges. et p̄o-
 ci festū dñi. qz cū alia festa instituta et noiata sint ab aliis
 euētu vel ope eoz: hoc dī sabbatuz qz dñs genuit in eo. et
 ide forte ē qd in duob' ē p̄uilegiatuz. qz in eo nec licebat
 cibum parare: nec vltra mille passus ire. vñ dī mar. z. 4.
 Orate aut vt nō fiat fuga vestra hyeme vel sabbato: q̄
 aperti' dicat. Orate ne necessitas tali tpe vos fugere co-
 pellat hyeme p̄pter itēperiē t̄pis vel sabbato p̄pter trā-
 gressionem legis. qz videlicz in sabbato nō licebat vltra
 vñū miliare ire. et hoc innuit in. i. ca. Actuū vbi dī. Tūc
 reuersi sunt hierosolimā a monte qui vocat' oliueti qui
 est iuxta hierusalem sabbati iter habens.
Sabburra re. harena litoris vel lapis: vel multitudo lapidū
 vel iutilis sarcina nauis. q̄ solet eē de lapidib' et harena.
 et geminat' ibi b. et r. vñ p̄ma p̄ducit p̄one. s. qz i me-
 tro subtrahit vñū b. et cor. p̄mā cā metri. vnde Uirg. in
 Geor. Ut tūbe instabiles fluctu iactate saburraz. Tollit
Sabelliani qdā heretici vocati sunt a sabellio. bi
 vñā p̄sonā patris et filij et spūs sancti asserūt et astruunt.
Saber bra. brum. in sabulum vide.
Sabulum harena: vel terra leuis et harenosa. vnde saba-
 bra. brum. asper vel nodosus. et cor. bu. sabulum.
Sabeus bea. beum. in saba exponitur. et accentuat' be.
Sacellus li. diminutiuum paruus saccus.
Sacco cas. in saccus est.
Sacculus li. diminutiuum paruus saccus.
Sacc'. a sagū dī h' sacc' ei. qz eo cōsuto efficiat': q̄si sagū. vñ
 saccatus ti. i. liquor aq̄ feci vini admixt'. et saccis exp̄tus.
 vñ et sic dī. Et sacco cas. i. in saccū mittere. et p̄ saccū col-
 re. et exp̄mere. Et p̄ponit' vt isacco cas. in saccū mittere:
 vñ p̄sumare. exacco cas. desacco cas. extra saccū ponere.
 Et est actiuū cum suis compositis.
Sacellum paruū templum. Uide in sacrum.
Sacer. a sancio vel a sanctū dī sacer cra. crū. q̄si sc̄m vñ san-
 cituz. Et p̄pat'. vñ sacre cri'. sime. aduer. Et nota qz sacer
 ponit' sepe p̄ execrabili de veteri psuetudine num̄atō-
 rū. Num̄atini. n. quēdā pauperē p̄ totū annū delicatis
 bis pascebāt. et optimis vestib' iduebāt. In fine at̄ an-
 ni eū lapidib' obruebāt. et de alto mōte eū p̄cipitabāt.
 sic quem primo habebant pro sacro et sancto. postea ha-
 bebant pro execrabili.
Sacerdos dotis. ge. cōis dī sacra dās. Et ide h' sacerdotis-
 sa. et h' sacerdotiū ty. et h' sacerdotalis et h' le. Et p̄-
 nitur sacerdos a sacer. et do das. Inde sacerdos q̄si sacra
 dās: qz larg' dōz eē. et ē ethymo. Uide i ordo. et i missa: et in
 p̄byter. ¶ Dic nota qz Hreg. in pasto. dīc. Scriptū ē p̄
 pheta laque' ruine. Et rursuz dñs p̄ p̄phāz dīc. Cā ruine
 ppli sacerdotes mali. Nemo q̄ppe ampli' in ecclesia no-
 cet q̄z q̄ puerse agēs nomē vel ordinē scitatis hz. Delin-
 quētē nāq; hūc redarguere nullus p̄sumit. et in exēplum
 culpa vehemēter extēdit. qñ p̄ reuerētia ordinis pecca-
 tor honorat. itē i eodē. Lāguētē enī capite mēbra i cassū
 vigēt: et i exploratiōe hostiū frustra exercit' velociter so-
 quit': si ab ipso duce itineris errat. Et post pauca. Quā
 mēte aīaz p̄sul honore pastoralis iter ceteros vñt: si in
 terrena negocia q̄ rep̄hēdere in alijs debuit. et ipse vñt:
 cui videlz ex ira iuste retributōis p̄ p̄phētā dñs mināt'
 dicēs. Et erit sic populus sic sacerdos. Sacerdos q̄ppe ē

vt ppla: quādo ea agit is qui spiritali officio fungit que illi nimirū faciūt q ad huc de studys carnalib' meditantur. Vide i ordo. Itē Hreg. 3 sacerdotes 7 platos legem ignorātes dic. Nece ē vt q ad offm' pdicatiōis excubāt a sacre lectōis studio nō recedāt. qz cū pp spiritale aliqd a subditis pasto: ingriē ignominiosū valde ē si tūc qrat di scere: cū questionē debeat enodare. De hoc tetigi in igno rātia 7 in cleric'. 7 dicam in sciētia. Item vide in lux. sacerdotulus. a sacerdos dicitur hic sacerdotulus li. dimi nutium. i. filius sacerdotis. vnde hec sacerdotula le. si militer diminutium nata vel filia sacerdotis. 7 cor. tu. acern'. a sacer cra. crū. 7 hic sacernus ni. i. sacer anim': vl excellētiōz pars aie. 7 videt' componi a sacer 7 animus. sacramētū. a sacer d' hoc sacramētū ti. i. pign' spōsionis sic est iustitradū. 7 d' sic. qz custodiri d3: qsi sacrosanctuz. qz violare qd qz pmittit pfidie est. Itē sacrm est cū cele beatiōe cū res gesta sit. ita vt significare credat'. vt baptif mus: crisma: corp': sanguis: q sacramēta dñr iō qz sub te gumēto cozpozaliū rez virt' dei secreti' 7 latēter eoz sa cramētoz opat' effectū. vñ a sacris vl secretis vtutib' sa cramēta dñr: q 7 grece mysteria dñr. qz secretā 7 recōdi tā hnt dispēsationē. vñ secretari' ria. riū. 7 h' 7 hec sacral' 7 hoc le. Qz aut d' sacrm qsi sacre rei signū ethymo. ē. Et scias q sacra noue legis. siue eccliaistica sūt septē. 7 p' tinentur i hoc vsu. Abluo firmo cibo dolet yngit' ordino iūgo. Et pōt accipi numer' istoz sacroz fm p' ditionē eoz: qb' p' sacra subuenit'. Sūt. n. sacra in remediū data. Aut g in remediū vni' p' sone. aut in remediū toti' ecclie. Si pmo mō. aut qstū ad igressuz. 7 sic ē baptismus: aut qstū ad egressuz: 7 sic ē extrema vinctio: aut qstū ad pgressū. 7 h' duplr. Uno mō qstū ad executionē vtutis. vl vt a malis nō supemur. 7 qstū ad hoc ē p' firmatio: vl vt bonis adhe ream'. 7 qstū ad hoc ē eucharistia. Alio mō ad repatiōez vtutis si ipsaz in pugna spūali aliquō ledi p' tingerit. 7 sic ē penitētia. Si at in remediū toti' ecclie: aut ad regimen: 7 multiplicatiōez ipsi' spūalē. 7 sic ē ordo. qz pncipat' bo nū multitudinis ē. aut qstū ad multiplicatiōē mālē fi deliū. 7 sic ē matrimoniū. Triplici at de cā sacra istituta sunt. pp hūiliationē: eruditiōē: 7 exercitatiōez. P' opter hūiliationē qdē: vt dū hō in sensibilib' reb' que nā ifra ips sūt ex pcepto creatoris se reuerēdo subycit. vt ex hu militate 7 obediētia deo magis placeat. 7 apud eum me reat: cui' iperio salutē qrit in iferiorib' se. et si nō ab illis: s3 per illa a deo. P' opter eruditiōē ēt istituta sunt: vt p id qd foris in specie visibili cernit' ad iuisibile vtutem q int' est agnoscēda hoīs mēs erudiat'. Dō. n. g ante pctm sine medio deū videbat. i. diuinoz cognitōez nō ex sensu bilib' signis accipiebat: s3 p ifusiōē: post pctm a deo ha buit: vt neqat diuīa cape nisi hūanis excitatus. P' opter exercitatiōē silr istituta sunt: qz cū hō ociosus eē nō pos sit pponit' ei vtilis 7 salubris exercitatio in sacris q vanā 7 noxiā declinet occupationē. Nō. n. facile capit a tenta toze q bono vacat exercitio. vñ Hiero. monet. Semp ali qd opis facito. vt te occupatū diabolus iueniat. Sūt au tē exercitatiōnū tres spēs. Una ad edificatiōez anime p' tinet. Altera ad cozpozis fomētū. Altera ad vtriusq sub uersionē. Et nota q sacra nō erāt necessaria necessita te absoluta: sic necessariū est deū eē. ex sola. n. diuina be nignitate istituta sūt: s3 necitate q ē ex suppone finis. non ita q sine his de' hoies sanare nō posset. qz sacris vtutē suā nō alligauit. sic cib' necessari' est ad vitā hūanā. s3 qz p sacra magis p' grue fit hoīs repatio: sic equ' d' necessa ri' ad iter. qz in equo hō facili' vadit. Dui' p' gruitatis cā pōt accipi ex hoc q hō p pctm p' cipue circa sensibilia coz rupt' erat eis detet' ne in deū surgere posset. Erat at p' dicta corruptio qstuz ad cognitionē. qz hūana mēs circa

sensibilia tm occupari nouerat. 7 itm vt qdā nihil extra sensibilia crederet. 7 sig ad cognitionē itelligibiliū pue nirēt ea s3 modū sensibiliū rez iudicabāt. Silr qstū ad affectōez. qz eis qsi sūmis bonis iberebat dō postposito: Silr etiā qstū ad affectiōē. qz eis hō iordinate vtebat'. Necariū g fuit ad curationē pctoz. vt hō ex sensibilib' in spūalia cognoscēda p' ficeret. 7 ei vt affectū que circa ea habebat i deū referret. 7 eis iordinate fm diuinā isti tutionē vteret'. Et iō fuit necaria sacroz istitutio p quaz hō de sensibilib' i spūalib' erudif. 7 hec ē scōa cā q dca ē. Per q ēt affectū q sensibilib' subycit i dei reuerētiā re ferret. 7 h' ē cā pma. Per q ēt circa ea i honozē di excita ret. 7 hec ē tertia cā. Itē te nolo ignorare q vtutes 7 grā .i. sanāt formalr sic sanitas: s3 sacra quodā mō effectiue. sic medicine qdā. vñ sic nō seqt'. Sanitas sanat. g medi cine nō sūt necarie. ita nec. Hratia sanat. g sacra nō sūt ne cessaria. s3 magis posset p' riu' pcludi. Itē nota qz gng modis vnū sacrm ē digni' alio. Uno mō quo ad re sacri. siue effectū ei'. 7 sic baptism' q delet oēs culpā 7 aufert oēm penā est maximū sacroz. Alio mō qstū ad illud qd p' tinet. 7 sic eucharistia ē nobilissimū in quo p' tinet ipse xps. Tertio qstū ad gradū dignitatis i quo p' stituit. 7 sic ordo ē dignissimū sacrm. Quarto qstū ad misteriiū. 7 sic p' firmatio 7 ēt ordo sūt dignissima. qz nō nisi p epm mi nistrant'. Quinto qstū ad signatū 7 nō p' tētū: 7 sic matri moniū ē dignissimū sacrz. qz signat p' iunctiōē duaz nā rū in p' sone xpi. Si tm has dignitates adinuicē p' parem' iuenit' dignitas potissima. quā sacrm h3 ex cōtēto. qz est eēntialioz. 7 iō sacrm eucharistie ē simplr dignissimuz. 7 ad ipm quodā mō alia sacra ordinant'. Dignitas ēt q ē i efficiēdo p' ualet ei q ē i signādo. 7 illa q ē i efficiēdo re spectu boni simplr loquēdo p' ualet ei q in amotiōe mali. Et iō simplr loquēdo post eucharistiā nobili' sacrz ē or do p qd hō i grā 7 i gradu dignitatis ponit'. Et post h' cō firmatio p quā p' fectio grē cōferit. 7 post baptism' p que fit plena remissio culpe 7 pene. post hec m' rimonū qd h3 maximā significatiōē. Penitētia aut 7 extrema vinctio ponit' iter baptismū 7 matrimoniū. qz ordinant' directe ad remotionē mali. qz quis i hoc penitētia minorē habeat efficacīā qz baptismus. qz ordinat' circa culpā actualem tm. 7 nō delet totalr penā. Et ad hoc minor est extrema vinctio q circa reliqas pcti ordinat'. In qb' at sacris cha racter iprimat' dixi in character 7 i ordo. Quō aut sacra sint necessaria: dixi ēt in necitas. De extrema vinctiōe 7 p' firmatiōe regre in yngo. itez vide in baptism'. Quare aut sacra nō possint emi vel vēdi. dicā in simonia. S acrary. a sacer d' hoc sacrary ry. ppe loc' rēpli i quo sa cra reponunt': sic donariuz in que collocant' oblata. 7 sic lectisternia dñr vbi hoies sedere vel iacere p' sueuerūt. S acrifico. sacer cōponit' cū facio. 7 d' sacrifico cas. penul. coz. i. sacrificiū. facio vl offero. vñ sacrific' ca. cuz. sacrifi ciū faciēs vl offerēs. 7 hinc hoc sacrificiū qsi sacrum factū 7 h' sacrificia cie. loc' i quo sacrificat'. Et d' sacrificiū s3 Iti. qsi sacrum scm. qz pce mystica p' secat' i memoriā dñi ce passiōis: sed hoc p' tinet ad corp' xpi. s3 generalius acci pit Itido. sacrificiū cum dicit. Sacrificiuz est victima. 7 qcuqz in ara cremant' seu ponunt'. Item p' pbeta dic. Sa crificium deo spiritus contribulatus. S acrificulus la. lū. i. sacrificiū faciēs. a sacrifico cas. Un de Macrobius de saturnalib'. Pontifex lune obserua bat aspectum infanqz regi sacrificulo nunciabat. S acrilegium. in sacrilagus vide. S acrileg' a sacer 7 lego gis. p' pōit' sacrilag' ga. gū. penl. cō. .i. g legit. i. furat' sacrum d' sacro. vl nō sacrum d' sacro. vñ h' sacrilagiū gy. sacre rei furtū. sic sacrilag' sacre rei fur. In uenit' ēt sacrilag' p scelerato vl flagitioso. Et sacrilagiū

- Et iuenit p scelere vl' enormi facto: vl' p sacrificio demo
nib' facto. Un' dicit Pap. Sacrileg' q' sacra legit. i. furat
vel q' cultu' dei veri furat idolis tribuendo. Et dicit fm
quosda' sacrilegiu' q'si sacrilegiu'. qz sacru' ledit: s'z poti' est
etymo. Et pot' sic describi. Sacrilegiu' est sacre rei viola
tio vl' eiusde' vsurpacio. Comittit aut' sacrilegiu' q'q' rō
ne p'sone: q'q' rōne loci: q'q' rōne rei. Rōne persone: vt
cū q's vberat clericu' vl' p'sonā religiosam. Rōne loci: vt
cū ecclie vel cimiterij emunitas violat. Rōne rei cū res
sacrata vl' sacro vsui deputata vsurpat. Circa at' hoc vlti
mū mēbrū sic distinguit. Sacrilegiu' comittit auferēdo
sacru' de sacro: vl' nō sacru' de sacro: vel sacru' de nō sacro.
- S**acrista. a sacer dicitur hic sacrista ste. vel sacristarius: sa
crozum custos.
- S**acro. a sacer dicitur sacro cras. et pponit. vt cōsecro cras. ex
cro cras. qd' frequēti' iuenit execroz craris. in deponen
ge. i. maledicere: excōicare: extra sacroz facere. Obscuro
cras. i. rogare. et ppe p sacra re. Rescuro cras. i. sacrare vl'
execrare. vl' exoluere: vl' liberare: dimittere. Sacro et ei'
p'posita corripit hāc syllabā sa. et sunt actiua p'eter exe
croz qd' est depo. et mutat sacro a. in e. cor. in p'pōne.
- S**acru'. a sancio cis. vl' a sanctū deriuat hoc sacru' cri. i. tem
plum vel locus diuinis cultib' institut'. vñ hoc sacellum
li. dimi. paruū tēplū. Virgi. Nymphē risere sacello.
- S**adai nomē dei. i. oipotens: q'si potens oia. f. a faciēdo qd'
vult. qz si ei accideret nō eēt oipotēs. facit. n. q'qd' vult.
et ide' oipotens est. qz ei' sunt oia que vbiq'q' sunt. solus
n. totius mūdi h'z imperiū. Vide in oipotens.
- S**adoch interpretatur iustus siue iustificans.
- S**aduci qdā heretici interpretant iusti. vēdicabāt. n. sibi qd'
nō sunt. cozpoz resurrectionē negāt. et aiaz cū cozpoz in
terire dicūt. q'q'q' tñ libros moysi recipiūt pphetaz va
ticia respiciūt. Un' in Actiū. 23. Saducei dicūt nō eē re
surrectionē mortuoz: neq' angelū: neq' spiritū: pharisei
aut' vtrūq' p'fiteñt. et acuit penul. Beda et dicit. Saducei
dñr. qz saduceū quēdā magistrū legis sequētes: neq' re
surrectionē credētes: neq' angelos: neq' spūs eē. Di tñ
q'q'q' libros moysi recipiētes oracula pphetarū respue
bāt. Pharisei e' q' diuisi interpretant eo q' a ceteris in q'
busdā obseruatiōib' se separēt. et resurrectionē credebāt
cozpoz. et āgelos et spūs eē fatebāt. et nō solū q'q' libros
moysi: s'z et oracula pphaz recipiebāt. Vide i pharise'.
- S**afon onis. est funis in proza nauis posit'. Unde Cecilius
Uenereo cursu veni pbato pede vsq' ad saphonem.
- S**afononium. atrium tēpli.
- S**aga ge. dicit a sagio gis. et dicit saga ingeniosa. vel incāta
trix. diuinatrix. Doza. in epi. Somnia terrores magicos
miracla sagas. Itē saga dicit gēma purissimi coloris. Inue
nit hoc sagū. et pluralr' bec saga goz. p veste. et tūc cor. p'
mā. vñ qdā. Semina saga malis me fallit. sūt sagayestis.
- S**agaculus. in sagay est.
- S**agana a sagay dicitur bec sagana ne. i. ingeniosa: icātatrix: di
uinatrix. Sagana etiā fuit p'pū nomē cuiusdā incanta
trix. Sagana genus gūmi vel vestis dicit: et coz. ga. vnde
Brecis. Sagana gūmi: sagana vestis: sagana vates.
- S**agay. a sagio gis. dicit sagay gacis. ge. ois. i. ingeniosus vel in
uestigator: vel diuin': vl' veloc': astur': puidus: psciū fut
uroz. Et pparat sagacior. cissim'. vñ sagaciter cius. cissi
me aduer. et bec sagacitas tatis. et sagaculus la. lū. aliqū
tulū sagay: et coz. p'mā sagay: s'z sagio gis. eā pducit.
- S**agena a sagū dicitur bec sagena ne. i. rete. ppter raritatē
sic dicta. vel hic sagenarius ria. rii. ad sagenā pertinet. et
pdu. penul. sagena. Unde in Auroza dicit: Agri tbesau
rus in uentaz gemma sagena.
- S**agimen. in sagina est. et pdu. gi.
- S**agina a sano nas. dicit bec sagina ne. i. pinguedo: qd' et b' sa
- gimen dicit. vñ saginatus ta. tū. pinguis. vl' ad saginā perti
nēs: incrasat': obesus. Et sagino nas. nauis. i. impingare
crassum facere. nutrire. vñ hoc sagimen nis. pinguedo. et
hinc hoc sagimētū ti. et hoc saginamentū. i. pinguedo: et
duc. predicta gi. Unde Thobias. Ventrīs saginato ve
neris suspirat ad vsum. Et Iuuenalis. Ista dies pperat
stomachum laxare saginis.
- S**aginula le. diminutiuum parua sagina
- S**agio gis. giui. gitū. i. ingeniose agere: vl' diuinare. Et ppo
nit. vt p'fagio gis. i. diuinare: vel p'diunare. de quo in
loco habes. Sagio et ei' p'posita sunt neutra. et pdu. a.
- S**agitta. a sagio gis. dicit bec sagitta te. eo q' sagaci. i. ingenio
so vl' veloci iactu mittit. p'nis ferit. q'si auis. vt mors ca
leriter pcurrat ad boiē. et hinc rustici sagittā vocāt
uissimā partē surculi in farmēto: vl' q' lōgius a matre
q' p'silyt recessit. vl' qz acuminis tenuitate reli spēm p'lo
rat: summitates vitiū et fruticū flagella dicunt. qz flata
agitenē. Itē a sagitta bec sagitula. et bec sagitella le. dimi.
et sagittari' ry. et bec sagitaria rie. et sagittari' ria. rii. et
gitto tas. i. sagittas mittere. vl' sagittis pcuttere. vl' appo
tere. et p'pōne sagitifer ra. rii. q' fert sagittas. et coz. p'mā
sagitta. q'uis sagio eā pducit. et scribit per duo t. In an
sagittarioz sit licita. habes in orno nas.
- S**agittella le. diminutiuum parua sagitta.
- S**agitifer ra. penul. coz. in sagitta est.
- S**agittula le. diminutiuum parua sagitta.
- S**agina. a sagū dicit bec sagina bui' sagine: q' corrupte vulg
dicitur fauma vl' salma. i. sella vel pōdus. vel sarcina. qz
sup sellā ponit. et dicit a stratu sagoz. i. sellarū. vl' qz sella
go solēt sterni. vñ saginari'. i. caballus. et bec saginaria
eā vel mula. vel vt generalr' dicit qd'libet iumētuz p'
dicit saginari' vel saginaria p diuersitate sexuum.
- S**aginarus. in sagina vide.
- S**aginula le. diminutiuum parua sagina.
- S**agum. a sago gis. dicit hoc sagū gi. qdā genus pāni vel
stis tenuis et abraza. et corripit p'mā. licet sago gis. eā p'
cat. vide in saga ge. vnde hoc sagulū idē s'z Dug. In ga
aut' sup Exo. dicit sic. Scdm operimentū erat saga cil
cina que et vela caprilaria vel capillaria q'q'q' vocant.
q' facta erāt de pilis caprarū. quos capillos q'q'q' dicunt
ad differētiā lane ouiu. de qbus cilicia fiūt. vnde et illa
ga cilicina dicta sunt q' pro asperitate saga dicebant. vñ
quosdā pānos asperas saginas dicim': vel forte ex q' d'
tura saga dicta. vnde et militare palliū a gallis inuētiū
quadru' erat sagū dicit est. qd' tñ ex aspero fiebat pāno
aeris intemperie. potuit etiā dici sagū. Papī. sic dicit. Sa
gum vestimentū cilicinū: sagū saccum. diplois palliū
virgatū. Potest etiā dici sagū vestis mortuoz. vt ciliciū.
Un' qdā. Mortis cerne sagum. tu vita mobile sagum.
- S**al. a salio lis. dicit hic sal salis. qd' antig dicebāt hoc sal lis
in neutro genere. vnde accipe sal sapientie. Et Marciū.
Bonuz est sal. et dicit sal a salio. qz saliat in igne. fugit enim
ignē cū sit aqueus. et nām aque sequat'. qz ignis et aqua
ter se inimica sūt. Vel sal dicit a salo et sole. qz de aqua ma
ris fit. et sole siccatur. Un' dicit Iudorus. iz. etymo. Sal
ags maris sponte gignit spuma in extrema litorū
bus vel scopulis derelicta et sole decocta. Sunt lacus et
flumina et putei ex qbus baurit. de hinc in salinas inge
sta siccant. Et nota q' sal deberet eē neu. ge. q' tū ad res
repugnat qualitas vocis neutroz desinētiū in al. qz oia
neutra desinētia in al. pducunt penul. gti. et terminant
ablatiuū in i. quoz neutru' fit i hoc nomine sal. imo coz.
penul. genitiui. et terminat ablatiuū in e. sicut masculina
desinētia in al. Et sic qualitas vocis tali adiuncta rōne
cogit hoc nomē sal esse tñ mas. ge. Nō. n. qualitas vocis
suffici: nec voluntas alicuius nisi rō nature vel rei tali

generi sit adiuncta, vide in sales.

Salmandra vel salmādra: quōdam aīal nri in igne viuens: quia sola iter aīalia incendia sustinere valeat, quasi sola amans pir, i. ignē. Siquidem in medys flāmis existit: et nō solum non vrit: sed etiā incendiū extinguit, et isti est maxima vis iter oīa venenata, cetera vō singulos ferūt bec plurimos pariter iterimit: que et si arbozi irreperit: vel in puteū ceciderit: poma et aquaz veneno ificit, et oēs comedētes et bibētes interficit, et est vñ de quatuor aīa libus illis: que singula ex singulis puris viuūt elemētis, vnde vsus, Talpe terra cibus cameleon in aere viuūt, Al lec vnda fouet: flamme pascūt salmādrā, Augusti, etiā in, zi, de ciui, dei dicit, Sicut scripserūt qui nās aīalium curiosius indagarūt: salmandra in ignibus viuūt et.

Salamina ne, et bec salamen nis, ciuitas quedā, vnde salaminus na, num, et hic et bec salaminēsis, et hoc se, et salaminatus ta, tum, et pdu, mi, vnde in auroza dicitur, Ad cyprum tendūt portus intrantes salminam.

Salaria, a salū dicitur bec salaria rie, vndavel estuatio maris q̄ ad mare redit: sicut venialia dī que ad litus venit.

Salaris, in sales vide.

Salariū, a sale dī hoc salariū, i. stipendiū redditus, et pprie cōmunis: diariū: quottidianū: cibariū: victus: vñ legit q̄ olim poete viuebant de cōmuni salario, i. stipendio.

Salathiel interpretatur petitio mea deus.

Salax, a sal dicitur hic et bec et hoc salax cis, i. luxuriosus: qz luxuria salax est et amara, vnde Quidi, Laudatqz salacez, vel salax a salio dicitur qui frequenter salit: sicut facit p̄ria pus ex luxuria, vnde ponit pro luxurioso: sicut in premis lo exemplo, Vide in eruca.

Salebza, a sale bec salebza bre, i. fractura et asperitas viaz, quia sal asper et amarus est: vel salebza locus lutosus vel molle lutū in via, et tunc dicitur a salio, qz facile saliat, Do ratiū, Qui sequitur salebzas et, vnde salebrosus sa, suz, asper: durus: amarus: vel lutosus, et comparatur, vnde salebrose sius, sine, aduerbium.

Salem acuitur in fine, et interpretatur pax, et olim dicebat h̄yerusalem salem, vide in hierusalem.

Salentinus quidam mons vel oppidum italie, vnde salentinus na, num, patrium, et pdu, ti.

Sales, sal in singulari accipit pro condimēto vel sapientia s̄ in plurali hi sales p̄ verbis amaris, Auian, Verbaqz cū salibus asperiora dedit, Itē sales dicunt v̄ba iocosa et facete inuēta vel dicta, vñ hic et bec salaris et hoc re, sicut dicitur salares ludos, vbi v̄ba iocose vel amare intermiscēt, et dicunt sales a salio, Itē a salio lis, hic salius ly, et plurali hi saly salioz, hi sales salius, et dicunt saly: vel sales sacerdotes martis, qz saltādo ei sacrificabant, Luca, Et salius leto portās ancilia collo, Itē idem, Nō soliti lufere sales, Dic tñ sales possunt etiā dici ioculatores.

Salgamum, gamos componitur cuz salio vel saluo, et dicitur hoc salgamum mi, i. culcitra, et cor, ga.

Salignus, in salix est.

Salinarium, in salinum vide.

Salinator qui facit salem fm̄ Papiam.

Salinus a sal dicitur hoc salinū ni, i. vas vbi reponit sal, et ponitur pro tota suppellectile, qz sal est condimentū oīum ciboz, et bec salina ne, locus vbi sal efficit vel vbi venditur, vnde salinarius ria, riū, ad salinā pertinet, et hic salinarius qui facit vel vendit salē, et etiā salinator fm̄ Pāp, qui salem facit, Persius, Purū et sine labe salinum.

Salio lis, lui, vel liui, vel ly, lire, ad altū, i. facere saltus, Et tūc est neutrum et absolutū, et salire qd̄ in vulgare est amovare p̄tinet ad aīalia irrōnabilia, et tunc est actiuū, vnde Qui, Leta salit ouis, tauro quoqz leta iuueca, Un saltor salrix, et binc bec saltrricula le, diminutiū, Item a salio

lis, tū, tu, u, in o, salto tas, frequē, Salio p̄ponit vt assilio lis, ad aliud salire, Absilio lis, tum, in diuersas p̄tes salire: separari: abrumpi, Circūsilio lis, circūsaltū, circūsalire, i. vndiqz aggredi, Desilio lis, sultū, i. valde vt deorsuz vel de vno loco ad aliū salire, vñ desultor dī q̄ de vno loco in aliū se transfert, et desulto tas, frequē, Dissilio lis, i. diuersis modis salire: in diuersas partes salire: separari: abrupi saliedo, vñ dissulto tas, frequē, Exilio lis, tū, i. extra vel valde salire, vnde exulto tas, i. frequēter exilire qd̄ pprie fit cū letamur, Et ponit exultare pro letari: s̄ pprie saliedo, Insilio, i. salire p̄tra, vel insilere insultuz facere: inuadere: ipetere, et aggredi, vñ hic insultus tus, tui, Interfilio lis, i. iter aliq̄ salire: iteruenire, Profilio, lis, i. p̄cul vel ante salire, Resilio lis, i. iterum vt retro salire, vnde et dī ille resilire a peccato q̄ dimittit pctm̄ et cessat retro, vñ resulto tas, vt splendor solis: vel speculi resultat cū in opposito reperit, Subsilio lis, subtus salire: vt post vel parū, Inde subsiliēs entis, generis oīs, Inuenit etiā subsilio lis, i. sursum salire, et tūc componit a susuz vt sursum et salio, Transilio lis, vltra salire: transire, Salio pro facere saltū, et oīa ab eo p̄posita fm̄ hanc significationez neutra sunt, Preter assilio pro aggredi, circūfilio: isilio: p̄ aggredi: et trāsilio que sunt actiua, Itē salio in alia significatione est actiuum cuz oībus suis p̄positis siqua h̄ fm̄ illam significationē, Item p̄posita a salio faciūt supinum in ultum, et triplicat p̄teritū sicut et salio, nā faciunt in liui, vel in ly, vel in lui, vt insilui vel isiliui et isily, et oīa corripunt si, sicut simplex sa, vnde vsus, Dat salio salui: saly quoqz siue salui, Inuenit etiā falli a salio p̄ duo l, de quo infra dicam in fallo lis.

Salifator a salio lis, dicitur hic salifator toris, et dicuntur salifatores diuini qdam qui dum eis membroz quecūqz partes salierint: aliquid sibi inde prosperum vel triste significari predicunt.

Saliua a sal dicitur bec saliuua, qz sal sit, et salis h̄z saporē, vel dicitur a salio, qz saliat ab ore, vel dī a saluo uas, qz nos saluat, vñ saliuosus sa, sum, Et scias q̄ ieiuni hoīs saliuaz si serpens gustauerit morit, vide in ieiunium.

Saliunca, a salio lis, dī bec saliuunca ce, quedam herba spinosa, et dī a salio, qz eaz calcantes facit salire, vnde et vulgo calcacrepa dicitur, qz calcantes facit crepare, Virgili, Puniceis q̄tum cedit saliuunca rosetis, In, 54, ca, Esq̄ie, Pro saliuunca ascēdit abies, Blos, Saliuunca aculeis et cōpunctionibz plena, abies alta: p̄cera fabricandis domibus apta, Pro saliuuncula ḡascēdit abies, i. p̄ vitus virtutes, pro vitiosis et spinosis virtutibus exaltati.

Saliuncula le, herba medicinalis habens spicas miri odoris crescit in montibus, Sed saliuunca herba salsa scdm̄ Papiam, et corripit cu.

Salius, ly, in sales vide.

Salix a salio dī bec salix cis, quedaz arboz, qz cito saliat, i. crescat, Et cor, penul, gti, Propbeta in sallicibz in medio eius suspēdimus organa nostra, vñ salignus gna, gnum, ad salicē p̄tinens, vel de salice factus, Et salice? cea, ceū, Et salicin? na, nū, et hoc salicetū ti, loc? vbi salices crescūt.

Sallio lis, per geminum l, vide in fallo lis, infra.

Sallo a sale dī fallo lis, li, lere, sum, tertie coniugationis, Et salio lis, liui, litū, quarte coniugationis in eodē sensu, i. imponere: fallere: aspergere, sale cōdire, Et aut dicitur fallo, i. sale aspergo et h̄ymologia est, Sallio et fallo cū oībus cōpositis suis actiua sunt, et cōpositoz eoz significationes facile est distinguere, Dic nota q̄ inuenit salio lis, li, u, vel lui, vel ly, et facit supinū tū, et cor, p̄mā, vnde p̄ vñ l, scribit, item inuenit salio lis, liui, vel ly, per syncopam et facit supinū litū, et scribit per duo l, item inuenit fallio lis, li, lere, tertie coniugationis et facit supinū fallsum, in eo

- de sensu cū fallo: sale dīre. et scribit per duo l. quū faciat supinū in sus. sic vello vulsus. Nā si scriberet p vnu l. faceret supinū in tū. vt colo cultū. Inuenit et psallo lis. li. lere. tertie coniugationis. et scribitur p ps. et caret supino. propheta. psalite dño in cithara. De pdictis cōsuevit dici. Sallio fallo cibū: salio pede: cantica psallo. Sallio salitū dat falsuz fallo supinū. Dat saltū salio. puať psallo supino Sallo facit sali: fallini fallio: psallo Dat psalli: salio salui: saluz salini. Sallo facit falsuz saltitū fallio: saltū Dat salio: psallo tñ manet absq; supino. De hoc et dixi supra in tertia pre vbi egi de pteritis et supinis q̄re coniugationis. Itē scias q; salis gūs de sal. vtrāq; syllabā corripit. Sal lis vō scda psona hui⁹ vbi fallo p dīre cibuz sale vtrāq; syllabā pdu. Salis autē scda psona hui⁹ vbi salio p saltū facere cor. p̄mā. et pdu. vltimā. s; psallis p p. scda psona huius vbi psallo lis. pducit p̄mā: et cor. vltimam.
- S**almētū. a salio lis. vel a sale: vel a falso dī hoc salmentū: vel hoc falsamētū in eodē sensu. vlt salmētū pprie piscis pfectio. et dī tūc a salmo onis. pisce: q dī sic a sale. qz inde fit falsamētū. vel qz habeat saporē salis: s; falsamētū ois res salsa. vt piscis et huiusmodi. Et inde hoc falsuz falsi.
- S**alomon interpretat pacific⁹. qz in regno eius fuit pax. vñ in p̄mo li. Paralip. ca. 22. dicit Dauid. Factus est sermo dñi ad me dicēs. Multum sanguinē effudisti. et plurima bella bellasti: nō poteris edificare noi meo domū: tanto effuso sanguine corā me. Sili⁹ q nascet tibi erit vir getif sim⁹. faciā. n. eū gescere ab oib⁹ inimicis suis p circuitū. et ob hāc cāz pacificus vocabit. et pacē et ociū dabo in isrl cūctis dieb⁹ suis. ipse edificabit domū noi meo. Idē dicitus est et iditha. qz fuit dilect⁹ et amabilis dño. Idē et celet vlt coletb: qd grece dī ecclīastes: latine cōcinator. qz ad pplin loqueret. vide in ecclīastes. Et scias q; qdā volunt dicere salemon p e. vlt a salē ciuitate: vlt a rege. vel a sale qd ē sapia et monos qd ē vnum. qz vnic⁹ et singularis fuit in sapia. vt p3 in. 3. Reg. ca. 3. vbi dīc ei de⁹. Ecce feci tibi fm sermones tuos. et dedi tibi cor sapiēs et itelligens in tñ: vt nlls añ te silis tui fuerit: nec post: nec futur⁹ sit.
- S**alona. a salon dicitur hec salona ne. vel he salone salonarū insula. et quedā ciuitas dalmatie iuxta mare. vnde saloninus na. num. et Salomī⁹ dicitus est fili⁹ pollionis: qui natus est in eo anno in quo pater suus deuicit illam ciuitatem. et pducit penul. salona ne.
- S**aloninus in salona est. et pdu. ni.
- S**alpiga. pige qd est depressuz. pponit cū salim qd est loc⁹. et hec salpiga ge. qdā serpens: q habitat in depressis locis. Dec eadē dī et cecula. qz parua est. et oculos nō habet.
- S**alsamentum exponitur in salmentum.
- S**alsicia cie. dicitur a falsus. qz falsa sit.
- S**alsugo. a falsus dicitur hec falsugo ginis. s. res q falsum facit. Item falsugo dicitur amarus et falsus humor terre. Et inde falsuginosus sa. sum. et falsugineus nea. neum. et pro du. penul. nominatiui falsugo.
- S**alsus sa. sum. participiū a fallo lis. p̄t etiā eē nomen. et tūc deriuat a sale. vt dicitur falsus: q̄si sale aspersus et conditus. et pparat falsior. simus. vñ sale sius. sime. aduer. et inde per compositionē insulsus. i. nō falsus.
- S**altē coniunctio aduersatiua cū diminutiōe p syncopā fit ad salutē. et ē tractū a captiuis q qñ capti erāt ex timore non valētes log itegre dicebāt saltē saltē saltē: q̄si dicerēt: vt vitā et salutē nō amitterēt. Itē inuenit salti p i. et dī a saltu vñ dīc p̄ris. i. i. 6. li. Saltu saltuari vlt salti. i. saltādo. et est aduer. qlitatis. vñ vsus. Salti saltādo: s; saltē diminuē.
- S**altim aduerbiū in saltem exponitur. (do.
- S**altrícula le. diminutiū parua saltrix.
- S**altrix cis. mulier saltēs: vel saltū faciens a salio lis. Itē a salio dicitur hec saltria trie. ioculatrix mulier. Inuenit
- Inuenit mauri atq; indi que saltria panes. vel est ibi psaltria a psallo lis.
- S**alt⁹ a salio lis. dī h saltus tus. act⁹ vel passio saltēdi. Itē saltus dī loc⁹ siluestris et vastus vbi arbores exiliūt in altum: plusq; in alijs locis. Vel saltus dī silua rara vbi bestie iter arbores facile possunt salire. vñ extremitas siluarū dī salt⁹. qz arbores ibi iaz rarescūt. vñ saltuosus sum. saltib⁹ plenus. de hoc qdā dicit. Esse nem⁹ salt⁹ saltēdi dī act⁹. De domo saltus libani dixi in domus.
- S**aluber. a salus dī h et hec saluber vel salubris. et hoc bre. fm antiquos. s; at modernos dī h saluber hec salubris et hoc bre. i. san⁹ vtilis: salutē pferēs. et pparat. vñ salubriter bri⁹. berrime. aduer. et hec salubritas tatis. Et ē salus itegritas corporis: salubritas salutis pueniēs causa: p quā sanitas vel seruat vlt restaurat. et pdu. lu. vñ in doctrina li dī. Ante b. fit breuis u. s; demit ide saluber. et s; p̄p. Saluber ad locū referē. vel cibū salutaris ad p̄silū.
- S**aluia a salus dicitur hec saluia uie. qz salubris herba est et dicitur saluia qz salutis via.
- S**aluo uis. in saluo uas. est.
- S**alū a sale dī hoc salū li. i. mare. qz falsuz et amax est. De hoc Hieronymus ad paulinū ca. 8. Et herētis in salo nauicule funem magis p̄cede q; solue.
- S**aluo a salus dī saluo uas. qz salus saluat. vel qz tali vō primur in salutatiōe. vñ salu⁹ ua. uū. et hinc hec salubritas tatis. Et salue: saluete: salueto: saluete. vñ defectiū. et salutatoriū. i. esse vel fieri saluū. Et saluo uis. saluire in eodē sensu. i. esse vel fieri saluū. Doza. Urbis amatores fuscū saluire iubemus. Legitur ibi et saluere. Saluo uis actiuū est cum omnibus suis compositis.
- S**alus a sale dī hec salus lutis. qz cōdimētū est. sic. n. salē et cōdimētū oium ciboz. sic salus est cōdimētū oium membror. et est salus itegritas corporis salubritas salutis pueniēs cā p quā sanitas seruat vlt restaurat. A salus dicitur saluto tas. sic. n. solem⁹ scribere et salutare. Martino Petr⁹ salutē. Et dī salutare: q̄si salutē optare. vñ salutatio q̄si salutis optatio. illū. n. salutam⁹ cui⁹ salutē optat. Et salutatori⁹ ria. riū. et hoc salutatoriū ry. loc⁹ salutatoris. et est actiuū saluto cū oib⁹ suis ppositis. Salus cōp̄niē vt salutifer ra. rū. salutiger ra. ruz. et salutigerulus la. lū. q fert vel gerit salutē v̄bis vel opere. et cor. p̄mā salu vñ Prosper. Cur dubius expectat cras hodierna salu. Et fuit salus ppter delectatiōes vt femina. et sic ē fe. q̄sicut morib⁹ ppter lesionē. vt mas. et sic est mas. ge.
- S**alutatio. a saluto tas. dī hec salutatio onis. quasi salutis optatio. Illū. n. salutam⁹ cui⁹ salutē desideram⁹. Et ē salutatio p̄ma p̄ eple debita ordinatiōe tā noia q̄ meritis psonaz cōnectēs. et affectione declarās. Et scias q; illud qd est p̄p̄riū narrationū in salutatiōe nō dī claudi. vñ tiosa est illa salutatio. Joāni petri reuerēdo. p. ei⁹ fili⁹ bonis bononie leges audiēs: vlt decreta cū subiectiōe salutē. Nā eadē rōne posset dici: bononie comedēs vlt scribēs codicē vlt digestū: Suffic̄ q̄ dicere: bononie scolasticus. Si autē dicat: bononie dedit⁹ scolasticis disciplinis vlt dīo l̄farū. dicim⁹ q; studiū ē attributū p̄sone. vñ p̄mode p̄t dici. at si attributū soli⁹ negocij eēt: nō eēt dicēdum: vt bononie legēs l̄ras vlt leges audiēs. vel decreta.
- S**alutigerulus. la. lum. penul. cor. qui gerit salutes a salute gerulus. vide etiam in salus.
- S**aluto tas. in salus est.
- S**amaritani. samaria est qdā regalis ciuitas. vñ samarita vel samaritanus na. nū. i. custos. Di nō p̄municāt iudeis imo vitāt eos in cibis et vasis eoz. et vt dīc p̄p. samaritanī vel samarite it̄p̄tant custodes. eo q; a babylonis illic in custodia collocati sūt iudeoz. Itē h nota q; samaritanī erāt illi q; missi fuerāt ad inhabitādū terrā illā p̄cā

tribub⁹ captiuatis. et dicti sunt samaritani pp locuz. et isti recipiebāt gngz libros moysi. et nō ppbetas. et vocabant^r a iudeis duarū tribuū iacobite. qz videlz supplātauerāt iudeos decē tribuū de terra sua. et iō samaritanos aboia/ ban^r iudei. et ab illa ciuitate ois regio circa illā dicta ē sa/ ambuca ce. vl' hec sambuc⁹ ci. penl. pdu. d^r (maria. qdā pua arbor et mollis. vñ sambuce⁹ cea. ceū. et sambuci nus na. nū. de sambuca exis. et h⁹ sambucetuz ti. loc⁹ vbi ille arbores crescūt. et hec sambuca ce. qdā gen⁹ simpbo nie musicuz: qd fit de illa arboze. et h⁹ sambucinari⁹ ry. q canit cū sambuca. et h⁹ sambustria stria. mlier q canit cuz tali istro. et h⁹ sambuculus li. saltator ad vocē sambuce. et sambuculus. in sambuca vide. (cor. cu. ambustria. in sambuca est. amia. famos isula est. vñ sami⁹ mia. miū. in illa isula rep/ ta prius fictilia vasa credunt. vñ talia vasa samia dicun/ tur fm Dugu. vel fm Pap. Samia terra a samio dicta: glutinosa. et candida medicamētis et vasculis necessaria. Esa. 45. dicitur. testa de samys terre. amna ne. in subsamno nas. vide. amniozes. in subsamno nas. est. amnis ciuitas in apulia. amnum est beneuentum fm Papiam. amnonas. in subsamno nas. est. amnula le. diminutiuum parua samna. amorracia. famos qdā isula est. et pponit cum tracia cie. qdā alia isula. et d^r hec samotracia cie. qdā alia isula a p/ dictis. cui⁹ incole cōmixti sunt ex tracis et samnis. vñ h⁹ et hec samotrax cis. et h⁹ et hec samotracēsis et hoc se. et samo traceus cea. ceū. et ab illo loco dict⁹ est samotrates aure⁹ annulus: s; capulo ferreo. qz ibi p^mū factus est. samuel indeclinabile p^prium nomē viri. vel etiā potest declinari. hic Samuel lis. vnde in Aurora dicit. Luz sa/ muele loquēs facta futura dabat. sancio. a sanguis d^r sancio cis. xi. vl' ciui. ctū. vl' cituz. i. sta/ tuere: p^fsecrare: scīn facere: p^ffirmare: et irrogare pene ab oi iniuria defēdere. Sic et leges sancte. et mozes scī d^rnr. et hoies p^ffirmati in fide scī d^rnr. et d^r sancire a sanguie ho stie. et hoc de veteri p^fsuetudine. Nihil vō sanctū apud ve teres dicebat: nisi q sanguine hostie eēt p^fsecratū vl' re/ spluz. vñ hi q purificari volebant sanguine hostie vnge/ ban^r. vñ scī postea dicebant: qsi sanguine vncti. Sed mō sanct⁹ d^r q in fide xpi est p^ffirmat⁹. et sanctū ē qd vio/ lare et corūpe nephas ē. vñ sancit⁹ ta. tuz. ad hebreos. 8. Qd in meliorib⁹ repromissioib⁹ sancitū ē. s; Dug. Tū no ta h⁹ q fm modernos sancio cis. facit p^fterituz sanxi. cio. mutata in xi. vt vincio vinxī. Vetusissimi tū ēt sanciuū vl' sancy p^fferēbat. et supinū fac scīn: xi mutata in ctū. vt sanxi scīn. vñ vinctū: vñ vinctū. Inuenit ēt apud ve/ tustimos: sanciuū sancitū. vñ Lucre. Qd poro neqz san citū qdē extat sic dīc P^ris. in. io. li. vñ dico q fm moder nos sancio facit sanxi. et ctū. Inuenit etiā apud antiquos sanciuū. et citū. quod modo non dicimus. sancitus ta. tum. in sancio cis. vide. et pdu. ci. sanctimonia. a sancio cis. d^r h⁹ scīmonia nie. i. scīras De/ bre. iz. Pacē segmini cū oib⁹. et scīmonia. vñ hec scimo/ nialis femina sanctitati dedita vl' pponit a sanct⁹ cta. tū. et monialis qd est monacha. vñ sanctimonia⁹ qsi scā et cō secrata monialis. vñ h⁹ et hec sanctimonia⁹ et hoc le. i. san crum: vl' ad sanctimonia: vl' ad sanctimoniales p^rinēs. sanctimoniales penul. pdu. exponit in sanctimonia. sanctiones: leges: purificationes: fm Papiam. sanctuarium. in sanctus vide. sanctus. a sancio cis. ctū. d^r scīus ta. tū. et pparat⁹ sanctioz ctissim⁹. vñ sancte ctius. tissime. aduer. Et hec scīras ta/ tis. et hec scīritudo dīnis. vide in sancio cis. Et vt dīc Am/

bro. Scī affect⁹ in oi bono est. itē a scīus d^r hoc sanctua riū ry. res scā: vl' loc⁹ vbi scā reponunt: vl' vbi res scē ge run^r. Scā igit^r antiquus exteriora tēpli dicebant. San/ ctascōz loc⁹ tēpli secretioz: ad quē nllī erat accessus: nisi t^m sacerdoti: et d^r sic. qz iterioza oracula sanctioza sūt: vl' qz scītoz pparatiōe sanctioza sūt: sic cāticacāticoz. qz vni uersa cātica pcellūt. Itē a scīus et facio p^poiē scīfīco cas. et actiuū. De cognitiōe sanctioz dixi in o^ro. et in anti^ps Itē in vitrū dicā. Itē vide in hieronym⁹. et in sancio. itez in brūs. itē de cognitiōe mortuoꝝ vl' defūctoꝝ tā bono/ rū qz maloꝝ dixi in defūct⁹. itē vide in pena. itē de scōz btitudine et sapia: et maloꝝ miseria dīc Anselm⁹. Firmi ter teneam⁹ nihil honozis vl' alicui⁹ bonitatis illis deēē qb⁹ in alia felicitate ptingit eē. Septē aut sunt q vident^r corpoꝝ aptari. pulchritudo. velocitas: fortitudo: liber tas: sanitas: voluptas. et diuturnitas. Aliab⁹ ēt scīs hec cō ueniēter aptari vidēt. s. sapia: amicitia: p^rcordia: p^ras: bo noz: securitas: et gaudiū. Sapiaz bti viri pleni⁹ habebūt: vt nihil desit de oib⁹ q scire voluerint. Dia qppe p^rterita p^rntia et futura sciēt: nec aliqd eoz noticie subtrahēt que creator sciēdo creauit: nec idigētia erit: vt qsqz iterroget qz ei⁹ pau⁹ fuerit. et de cui⁹ stirpe p^dierit: vl' qz ille vl' il le sit. Oīuz ēt linguaz. et oīuz creaturaz: oīuzqz artium noticiā habebūt. Logitat⁹ ēt suos iuicē videbūt qd fe ci vl' facio i p^rnti vita ibi oēs apte videbūt. Et qd eoz aliqs fecerit ego videbo si ibi fuero: nec ide ruboꝝ aliqs habebit: si i hac vita deo p^pniaz satisfecit. Ut igit^r beas vñ p^ditori tuo nō solū p te: s; et p illis q tecū erūt gratio/ sus sp existas: habebis p oculis de quāta miseria nos ex/ traxit: habebis nō qdē ad p^fusionē: s; ad maioꝝ leticie gloriatiōez. Cū igit^r tāta btitudo sit in amicis dei: d ei⁹ inimicis qd erit: vtiqz nō sic ipy: nō sic: s; circa hoc q scī erūt pulcerrimi: credēdū puto q ipi erūt turpissimi. Scī veloces: mali pigri: scī fortes: mali debiles. Iusti liberi: iusti in inferno p^p voluntatē clausi. Bti sani: dānati lāguoze ppetuo cruciati. Boni satiabunt: mali vō oīs boni refe ctiōe carebūt. Scī in bonis diuturnitatē habebūt. mali i malis nūqz fine carebūt. Probi multa sapia erūt p^diti i^probi at sua isipiētia p^fūdūt vt miseri. Amici dei sūmā iter se habebūt amicitia. inimici vō dei maximaz iter se inimicitia habebūt. Erūt pace ppetua p^rcordes bti. erūt iugi dissensioe discordes miseri. Iusti hēbūt regia p^ratē p^rcipiēdi. iniusti carebūt p^ratē se quoqz mouēdi. Scī dei honore magno sublimabūt. dānati vō mlro d^rdecore op/ p^ment. Securi at boni erūt q nūqz bonū illoꝝ pibit. ti more mali cruciabant q oi fine carebit. Meror et deso/ latio his q xpm cōtēpserūt. gaudiū et exultatio erit his q eū dilexerūt. cui ē honoz et glia in secula seculoꝝ. Deniqz oēs voluntatē timētiū se fecit de⁹ et de p^rationē eoz exau diet et saluos faciet eos. qd nobis pcedat q cū deo rē. Sandaliū. a sandix cis. d^r h⁹ sandaliū ly. qdā pann⁹ quo eq solēt opiri nobiliū: vt pape et cardinaliū. Sandalia ēt d^rnr subtales. qb⁹ papa et epi solēt missā celebrare: qles bea tus Bartolome⁹ deferebat. Sandaliū d^r ēt pānus quo opiebant vulnere vl' corpa mortuoꝝ fm Dug. sup illuz at rex. Matth. 6. S; calciatos sandalyz rē. dīc Beda. vt pes nec tect⁹ sit nec nud⁹ ad terrā. Et in historys d^r. Ius sit eos vti soleis. i. sandalyz et perōib⁹. itē qdā postilla di/ cit sup p^dictū locū. Sandalia sunt qdā gen⁹ calciamēti qd ē sup⁹ aptū. i. feri⁹ tectū. sic epoz. In. iz. Act. vbi dīc āgelus petro. Calcia te caligas tuas: in greco h^r: sandalia tua. Eph. 6. Calciati pedes in pparatiōez euāgely pacis. Sandapila. a samna qd ē derisio. d^r hec sandapila le. i. scur ra. itē hec sandapila feretz in quo mortui portant. et ma xime plebei gladiatores. et tūc deriuat a sandaliū qd est pān⁹: quo opiebant vulnere vl' corpa mortuoꝝ. Juue.

Inter carnifices et fabros sandapilarum. et cor. pe.
Sandicus. in sandix vide.
Sandix cis. fe. ge. gen. rubre herbe de qua fit quedam tictura. vñ sandi. ca. cu. et sandici. cia. ciu. tali colore ifect. et sandi. cin. na. nu. i. eodē sensu. et h. sandarica ce. gen. coloris: colore cinabario: odore sulfureo. et pdu. penl. grī sandix cis.
Sanguiminuo. a sanguis. et minuo is. componit sanguiminuo is. nu. verbum actiuum. i. sanguinem minuere.
Sanguinari. a sanguis dī sanguinari. ria. riu. i. ficari. ho micida: pcurator: vel sanguine abundans: vel fluxus sanguinis patiens. Inuenit et h. et hec sanguinaria et hoc re. Ec cle. 4. z. Lat. sanguinare. Itē inuenit h. sanguinari. ry. p quadam arbore. et hec sanguinaria quedam herba sic dicta. qz missa in naribus sanguinem moueat.
Sanguinus. a sanguis dī sanguinus ni. qdā parua arbor. qz fructus et cortex eius sit sanguinei coloris. vñ hoc sanguinetū ti. locus vbi abundat sanguini. et cor. gui.
Sanguinetum ti. in sanguinus est.
Sanguis. a suavis dī sanguis nis. qz suavis sit. pualet vō sanguinea pplexio oib. aly in suauitate et in dulcedine. vñ et hoies qb. dīat sanguis: dulces et bladi sunt. vñ sanguis deriuat a salio. lis. qz saliat. et vt dicit Prif. caret pluralitate. Inuenit tñ in diuina pagina q nō ex sanguinibus et alibi. Viri sanguinū et dolosi et c. Itē libera me d sanguinibus. Ad hoc pot dicit q p pctis pot inueniri in plurali: vñ dicit q quis alicubi inueniat in plurali. nō iccirco ē in vsu Et Prif. dicit q deficit in plurali solo vsu: s; illud dī ē in vsu qd cōiter est in vsu apud oēs. Tñ scias q pplexia. q magis vim vnitua hnt ppe debet i singulari nūero declinari: vt puluis: sanguis: lutū. hec. n. vehemētē hnt aggregationē. Si sanguis deriuat sanguinosus sa. su. i. sanguine plen. et abundans. et ppar. et sanguinea. neū. et sanguinosa. i. sanguinē emittere vñ minuere. vñ sanguinē ingnare. et est sanguis calidus et hūidus. et puenit cū aere et vere. vide in estas et in elemētū. Sanguis pponit cū ex. et dī h. et hec exanguis. et hoc que. bui. guis. Sanguis multa signat: vt pz in his vñ b. Sanguis pgenies: sanguis quoq; dicit humor. Sit tibi pctm sanguis: sanguis quoq; vita.
Sanguisuga ē vñ mis aqtilis. i. hirudo. Leno alif. potatibus isidiatur. qnq; illabit faucibus: at vbi vspia adheserit sanguinē haurit. et cum nimio cruore maduerit euomit qd hausit. vt recētior denuo sugat. et sic dicit Isid. et h. et dicit qdā. lz pponat a sanguis et sugo gis. qd pma. pdu. tñ sanguisuga penl. cor. Aly dnt cu. qb. ego q sanguisuga penl. pducatur. qz pponit a sugo gis. cui. pma pducit: nec inuenit in aliquo bono auctore q sit penl. breuis. et h. opinionis fuit magr et bñ. vñ in puer. 30. ca. vbi dī. Sanguisuga due sunt filie dicētes: affer affer: penultima siue su. dz pduci. et dz scribi p vñ s. De hoc dicit Hora. in poetria. Nō missura cutē nisi plena cruoris hirudo.
Sanies a sanguis dī hec sanies niei. i. putredo. vñ Isido. 4. et h. vbi agit de morbis i superficie sic ait. Sanies dicta: qz ex sanguine nascitur. Excitato. n. calore vulneris sanguis in sanie vñ. Nā sanies nō fit in quocunq; loco nisi vbi sanguis aduenerit. qz oē qd putrescit nisi calidū et humidū fuerit qd ē sanguis putre fieri nō pot. et differt sanies a tabe. qz fluere sanie viuoz est: tabe mortuoz. Itē sanies est que fluit: tabes que stat quasi stabes.
Sanson interpretat sol eoz: vel solis fortitudo. Sicut. n. virtute clar. et liberavit israel de hostibus. et vt dicit Remigi. in Matth. Sanson inclusus in gaga medianocite surgens portas ipsi. ciuitatis abstulit. et verticē mōtis conscendit. Sic dñs clausus i sepulcro mortis iperū destruxit. et tertia die resurrexit. et postea celū ascendit. Et sic ille plures iterfecit moriēs qz viuēs. sic et iste plures occidit post passionē qz an. passionē. et plures fecit pueri ad fidē vt inci-

perēt eē qd nō erant. et desinerēt eē qd erāt. De hoc vide supra in nazare. et pdu. penul. grī sanson onis.
Santonicus a sandix dicit santonico. ci. color fuscus et vilissimus quo inficiebāt se qui nolebant agnosci.
San. a sanguis dī san. na. nu. san. vō sine palore est. et sanguis sanitatis pseruatiū ē. et pparat. san. nioz. sim. vñ sane nius. sime. aduer. et hec sanitas tatis. qsi sanguinis stratus. et ide dī sano nas. qd pponit vt resano as. et ē actiuū sano cū oib. suis ppositis. et pdu. sa. vñ Qui. de remedys Qui poterit san. erit. Discite sanari: p que didicistis amare. Et vt dicit Prif. sciēdū q qdā aduerbia non plane seruat significationē q in oib. ē. a qb. deriuat vt ferus ferre: san. sane: sensus sensis. id aū dicit nō plane. qz pot eē aliq. rō. vt fere dīr q oī tpe ferunt. qppe cuz qtuor pedibus vñ. Sere g. p iuxta dī. qz celeribus oia iuxta sum. san. p valid. accipit. g. et sane p valide vñ valde. vide in tertia pte in ca. de aduerby. Et scias q san. pponit cū male. et dī male san. na. nu. i. leprosus. s; qñ male san. fū due dictiōes significat illū qui hz sanitatē imperfectas
Sapa. a sapio pis. dī hec sapa pe. dulce acetū. vel dulce acidum vinum. et dī sapa quasi saporis parum habens.
Saphira re. nomē cuiusdā mulieris. et cor. penl. vñ in Matth. ra dī. Coniuge cū saphira fallere cupidine victus.
Saphir. lapis ē pciusus. et dī in glosa qsi in fine Apo. Saphirus silis ē sereno celo q pcurator radys solis ardētē emittit fulgorē. et pdu. pma saphir. Inuenit et pma corripere. et pducere penl. s; qdā eā corripit p vitro. vñ sus. Pro vitro saphirū: p gēma quoq; saphirū. Magr. Bñ. dicit q saphir. pdu. penul. s; qdā accipiūt saphirū p vitro media correpta. qd nos nō dicim. et hūc sequor. vñ pdictus vsus nō est authenticus fm nos.
Sapidus saporis datus. vide in sapio pis.
Sapiētia. a sapio pis. dī h. et hec et hoc sapiēs tis. participiū et nomē. et tūc pparat sapiēs tior. tissim. vñ sapiēter et sime. aduer. et hec sapia tie. a sapiēti dō addita a. fit hec sapia. et ē sapia rez diuinaz et hūanarū cognitio. Sapiēs diuina et hūana rīmat. s; prudens ea q sensib. corporis expiunt. vñ sapiēs in dōnis. prudēs in hūanis. S; pualet qd pdixim. ita dicit Dugu. et dī sapia qsi sapida scia. et ethymo. Eccl. 6. Sapia. n. doctrine fm nomē ei. ē. Magr. in. 14. li. de tri. sic dicit. Dicūt phi disputātes de sapia dīnierūt illā dicētes. Sapia ē rez hūanaz diuinaz q. Ego quoq; vtrarū rez cognitionē. i. diuinaz et hūanarū sapiāz et sciam dici posse nō nego. vñ iuxta distinctionē apostolicā q dicit ap. Aly dat sermo sapie. aly sermo scie et c. Illa distinctio diuidēda ē. vt rez diuinaz cognitio sapia ppe nūcupef. hūanaz vō cognitio ppe scie nō mē obtineat. Sapia aū ab intellectu in hoc differt. qz sapiētia ppe est de eternis. q veritati eterne cōreplade in tēdit. intelligētia vō nō mō de eternis est. s; et de reb. inuisibilib. et spūalib. tpaliter extortis. Per eā. n. etiā nā sūma q fecit oēs nās. i. diuina pferat et q post ipsas sūt spūales et inuisibiles nāe: vt angeli et oēs alie aie bone et fectiōis aspiciunt. In hoc g. dīa est. qz sapia creator tñ inspiciē. intellectu vō et creator et creature qdā. itē intellectu intelligibilia capim. tñ. Sapia vō nō tñ capim. supiora. s; et in cognitis delectamur. Sic g. distingui pot inter illa tria. i. sciam intellectu et sapiam. Scia valet ad rectā admīstrationē rez corporaliū. et ad bonā iter malos puerfationē. Intelligētia ad creatoris et creaturaz inuisibiliū speculatiōez. Sapia vō ad soli. eterne vitatis vite pteplationē et delectationē. Et nota q intellectu et sciētia vel sapientia que dicunt dona differūt ab intellectu et scientia et sapientia que sunt naturaliter in anima. Intellectus vō et scientia que dicunt dona spūs sancti: sunt virtutes que per gratiā infundunt mentibus fidelium: vt

peas recte viuāt. Illa vō hō nālī hz ex bñficio creatōis a do tm̄. Per has at v̄tutes q̄ dñr spūscī dona illa nālīa reformāt atq; adiunāt : vt vbi grā: intellect⁹ nālīs pctō obtenebraf: p̄v̄tutē vō q̄dā z grāz q̄ dñr spūs intelligētie reformāt atq; iuuat ad intelligēduz: ita z p̄ illā v̄tutē q̄ dñr spūs sapie iuuat atq; erigit mētīs rō ad p̄tēplātōez z delectatiōez eterne v̄tatis. Et scias q; p̄turbatio nō cadit i sapiētē: q; p̄turbati dñr ex toto turbati. z hō ē qñ turbatio ptis inferioris ad supiorē puēit vt ei⁹ ordo turbeť z hoc nō est in aliquo sapiētē: nec in xpo fuit. z hoc pbat Sen. triplr: q; p̄turbatio nō cadit in sapiētēz. C. P̄mo sic. Forti⁹ nō p̄turbat a debiliozi. s; v̄t⁹ ē fortior malicia: q̄ ab ea nō p̄turbat: nec a v̄tute: q; v̄t⁹ nō est v̄tuti p̄ria: ḡ nullo. C. Sc̄do sic. Nullus p̄turbat nisi de eo q; bonū suū pdit vel minuit. s; sapiēs nō pdit bona sua: nec ei p̄it auferri: q; sūt bona aīe: q; bōa corpīs nō reputat sua: ḡ nō p̄turbat. C. Tertio sic: q; fortūa nihil eripit nisi qd dedit. s; nō dedit v̄tutē ḡ ipaz auferre nō pōt. vide i pasfio. De dei sapia dixi in p̄cio. De sapia scōz dixi in scūs. Qualr aut sapia debeat z possit appeti sine pctō. dicā in scia. In vltio ecclīastici dñr. Dāti mihi sapiāz dabo glīaz. Itē in. 7. ca. Ecclī. Utilior ē sapia cū diuitijs z magis p̄destidētib⁹ solē. s; vō p̄tegit sapia: sic p̄tegit pecūia. hō aut hz p̄s eruditio z sapia: q; vitā tribuūt possessori suo. q. d. vtrūq; p̄dest: s; p̄s sapia: q; spūalis ē: z vitā tribuit spūalē: ē sine pecūia. Et scias q; btūs Jaco. Describit sic sapiāz. Que at ingt d̄sursū ē sapia: p̄ qdē pudica ē. i. pudicitie effectia: deide pacifica: modesta: suadibil. bonis p̄sentens: plena mīa z fructib⁹ bonis: nō dyudicās: sine s̄latōe. Talis sapia nō ē in dānatis. vñ i Ecclīastes. 9. dñr Qdūq; pōt man⁹ tua facere instāter opare: q; nec op⁹: nec rō: nec scia: nec sapia erūt apud inferos: quo tu p̄pas. q. d. Instāter opare duz tps hēs in vita. s; ista q̄qd boni potes: q; apud inferos nō erūt. i. nō tibi post mortē valebūt vel nō repiēt. nec op⁹. i. tps aliqd bōi opandi vel penitētiā agēdi: nec rō allegādi: vel excusandi: nec scia eua dēdi v̄l fugiēdi p̄cib⁹ vel p̄cio: sagacitate: potētia: agilitate: q; neq; ab ouēte: neq; ab occidēte: neq; a d̄fertis mōtib⁹ fuga p̄z: q; d̄s iudex ē: z q; vbiq; ē. nec sapia deū p̄tēplādi ex q; maxie affligūt: vt dixi i p̄ea. vide ēt i defūct⁹ apinus. a sapio pis. dñr hic apinus ni. q̄daz spēs abietis. q; sapiat pinuz. in ligno z in folijs z in fructu. vnde hoc sapinetū ti. locus vbi sapine crescunt. apio pis. pui. v̄l pini. sape itū. z hz p̄teritū atq; supinū ad modū 4. iugatōis. z significat duo. Sape. i. h̄re sapore: vt iste cibus bñ sapit. z ē absolutū s; hō. Inuēit tñ p̄stru ctū cū actō: vel q; tūc p̄ actm̄ designat cā. z pōit p̄ abltō vt iste cib⁹ sapit sapore. i. sapore. vel q; in eo itelligit v̄bū qd exigit actm̄: vt iste cib⁹ sapit carnes asininas. i. sapore rep̄tat vel imitat vel similit illas. Itē sape. i. h̄re sapiāz z hō significatio tracta ē exp̄: sic p̄ sapore cibos discernimus. sic p̄ sapiāz res. Et sic gustus apt⁹ ē ad discretōez saporis ciboz. sic z sapia ad discernēdas cās rez. A sapio deriuat sapidus da. dū. i. sapore hñs saporei dat⁹. Et cōparat sapidior dissim⁹. vñ hō sapiditas tatis. Sapio p̄pōit vt d̄spio pis. i. delirare: seorsuz a sapore eē: v̄l facere negtare. vñ d̄spisco scis. inchoa. Respicio pis. i. redire ad sape. p̄pe ille respicit q; penitēs forefcī redit ad satisfactiōnē: z ad sape qd dimiserat forefaciēdo. vñ respisco scis. inchoa. Sapio z ei⁹ p̄posita neutra sunt z corripit hāc syllabā sa. si simplex: z p̄posita mutant a. simplicis in i. s̄m Dug. vñ P̄osp. Nō p̄dest q̄q; recte sapuisse malignis. Dic attēde q; sapio fac p̄teritū sapui v̄l p̄y. v̄l p̄ui. z hz sapitū penl. pdu. ad modū q̄rte iugatōis. z forma tur ab hō p̄terito sapini ui. i. tū. Sāc ēt sapitū penl. cor. in q̄tū descendit ab hō p̄terito sapui. vide in tertia p̄te i tra-

etatu vbi egi de p̄teritis 3. iugatiōis descendētū in pio. Sapo ponis. ma. ge. q̄dā p̄fectio m̄liebris. z dñr a sapio pis. Sapor. a sapio pis. dñr h̄sapor ozis. vñ saporus ra. rum. z saporoz ras. i. saporatū facere: z est actiuū. Sapor cōponit vt saporifer ra. rū. penul. cor. saporē ferēs. z cor. sa. Uirg. Corpora curamus fessos sapor irrigat artus. Saporoz ras. in sapor vide. z produ. po. Sara re. fuit vxoz abraam. vide in sarai. Araballa. saraballū li. saraballa loz. lingua chaldaica vocant crura hoīuz vel tibie. vñ z brace qb̄ bec tegūt dñr pluralr h̄ saraballa q̄si tibiales z crurales. vñ in. 4. cap. Daniel dñr. q; saraballa eoz nō fuissent imutata. Saraballa vō dixerūt aqla z theodociō: nō vt corrupte legiē apd̄ quosdā. i. sarabara. z sūt sarabara laxa z sinuosa v̄l stūta: vel capitū tegmīa q̄lia videm⁹ in capitib⁹ magorū picta: z sūt sarabara p̄pe p̄thoz: z ē hō nomē tractū a saraballis: q; laxa z sinuosa sūt: v̄l a sare qd ē laxa. vñ sarrit⁹ ra. tū. i. laxat⁹ z d̄struct⁹. z pdu. saraballa penl. pōne z Sarabara in saraballa expōit. (scribit p̄ geminū l. Saracenus. a sara dñr saracen⁹ na. nū. Saraceni dicti sunt: vel q; ex sara se p̄gēitos p̄hibēt: quuz nō sit v̄ez. z ita dī cū saracēi q̄si saragēi. i. ex sara geniti: z ē ethymo. z scribit p̄ vnū r. sic z sara. vel sic gētiles aiūt: q; ex origine syroz sūt q̄si syracēi. Ipsi sūt z ismaelite: q; ipsi sūt ex ismaele. Ipsi cedar a filio ismael. Ipsi agarēi ab agar. q; vt dicim⁹ p̄uerso noie saracēi vocāt: q; ex sara se eē genitos gloriāt. q̄uis ex ācilla sūt. vñ dīc glo. sup illud Esa. zi. ca. Dñr i arabia. Arabes ingt sūt saracēi ab ismaele z cedar filio ei⁹: q; meli⁹ a m̄re sua agarēi. s; maluerūt vocari saracēi: q̄si sare libe: nō agar ācille sūt filij. vñ saracenic⁹ ca. cū. z saracēizo zas. i. more saracēoz se h̄re: z saracēia nie. i. m̄l̄tudo z societas saracēoz: v̄l rit⁹ eoz: v̄l Sarai interpretat p̄nceps mea: quū esset tm̄ (regio ipoz. vñius dom⁹ m̄familias: postea cā nois imutata ablata de fine nois i. l̄ra dñr sara. i. p̄nceps. Oium q̄pe gētiū futura erat p̄nceps: sic z dñs pollicit⁹ fuerat abraā. Gene. 17. Dixit quoq; de ad abraā. Sarai vxozē tuā nō vocab̄ sarai. s; sarā: z bñdicā ei. z ex illa dabo tibi filiū: cui bñdicetur⁹ suz: eritq; in natōes. z reges populoz orient ex eo. Sarcia cie. in sarcos est. Sarcimē. a sarcio cis. dñr hoc sarcimē nis. z hoc sarcimentum: z hec sarcina ne. z pducit ci. sarcimen. Sarcina. a sarcos qd est caro dñr h̄ sarcia ne. onus vel pondus p̄pe qd ex carne fit. Caro vō pōdus fac. z hic qdlibz pōdus dñr sarcina: vel a sarcidēis reb⁹ insimul. vñ h̄ sarcinula. z h̄ sartiūcula le. ambo dimi. z sarcino nas. i. one rare. z p̄pōit: vt sarcino nas. defarcino nas. i. deonerat: exarcino nas. in sarcino nas. i. int⁹ v̄l valde sarcinare. re sarcio nas. i. deonerare: v̄l itez sarcinare: vel retro sarcinare. z ē sarcio nas. actiuū cū oib⁹ suis p̄pōtis. z cor. ci. vñ Uidocinēsis. Sarcia doceris dāno p̄pōderat ois rē. Sarcio cis. sargi sartū. z s̄m antiquos inuēit sarcini sarcitū. i. suere. vñ sartores dicūt sutores vel vestiū reparatores. q; aut dñr sarcio q̄si setis poroz filo isertis suo: ethy. est. Sarcio componit vt cōsarcio cis. dissarcio cis. resarcio cis. i. dissuere vel itez sarcire z reficere. z est actiuuz sarcio cū oibus compositis suis. z facit p̄teritū in fl. z sapinū in sartū: s; q̄nq; inueniāt sarcini z sarcitū. Sarcitector. a sartio z tectū cōponit h̄ sarcitectus cti. Et h̄ sarcitector ctozis. q; tecta sarcit: q; ex multis hincide cōiūctis tabellis vnū tecti faciūt corp⁹. Itē z tignari⁹: q; z tectoria lignis iducit. z h̄ sartatectū. i. restauratio tectorū vel tēploz: vel tributū qd colligit ad restauranda tecta tēploz. vnde legiē in. 4. li. Regū. i. z. ca. Et instaurēt sartatecta tēpli. Et scias q; P̄ap. z Du. scribūt p̄ ci. sarta tecta a sarcio z tectū. s; cōiter bētur in li. Re. sartatectū

- Et tunc componitur a sarcio cis. sartu et tectu et tenet naturas
 h^o lupini sartu. et h^o hoc sartatector a sarti posset dici p. t.
- S**arcofag^o. a sargo qd est caro et fagin qd est comedere d^r h^o
 sarcofag^o gi. penl. coz. qda lapis: qz cozpa d^rfunctoz i eo
 pdita absumunt infra. 40. dies. vñ et qd lz sepulcrū vl' arca
 i q^o ponit mortu^o d^r sarcofag^o: qz in eo carnes mortuoz
 sumunt. Idē d^r sarcofag^o a sarcos qd est arca et fagin.
- S**arcos vel sarcian grece: latie d^r caro. vñ d^r sarcia. i. sup/
 fluū carnis incremētū quo vltra modū cozpa saginat.
- S**arcoscopicus ca. cuz. i. irrisorius vel hostilis: vel amarus:
 et dicitur a sarcosmos.
- S**arcosmos qda tropus. vide in q^rta pte in cap. de tropis.
- S**arculū. a sario ris. qd est purgare: circūfodere: herbas no/
 cinas euellere: d^r h^o sarculū li. vel h^o sarculus li. instrz sa/
 ciēdi h^o. Esa. 7. Et oēs mōtes q in sarculo sariēt. Et hinc
 sarculo las. sarcul aptare purgare: sic miliuz et h^o. et ē sar/
 culū ne. ge. f3 Qui. vñ ipse dicit in. xi. meta. Sarculaq^o ra/
 stricq^o graues lōgicq^o ligōes. Itē sarculū idē ē qd sarpa.
- S**ardina. a sarra qd lingua syria d^r qda piscis: deriuat hec
 sarda de. et hec sardina ne. qddaz gen^o pisciculoz. et hinc
 sardinia ne. qda insula iuxta quā multū abūdāt sardie
 pisciculi. vl' qz sardus de hercule pcreat^o cū magna mul/
 titudine a libya pfectus. sardinia occupauit: et ex suo no/
 mine isule nomē imposuit. et inde sardinus nia. niuz. et h^o
 et hec sardinēsis et h^o se. et sardus da. dū. de sardinia.
- S**ardinia et cozisca insule paruo freto decem miliarib^o di/
 uidunt. vñ sardinensis se. vide in sardina.
- S**ardis. a sarda pisce d^r hec sardis h^o sardis: qda ciuitas vl'
 insula. vñ Doza. in epi. q^o creff regia sardis. et inuenit in
 plurali: he sardes sardiū sardib^o: sardis in actō p eodez
 loco. vñ sardicus ca. cuz. et sardo das. i. intelligere: qz bo/
 mines illius loci subtiles sunt ad intelligēdum.
- S**ardius. a sardinia insula d^r h^o sardius dū. qda lapis p^rcio/
 sus et rubeus: marmoribus pstant: et inter gemas vilissi/
 mus: et d^r sic: qz prius sit reptus a sardis.
- S**ardo das. in sardis vide.
- S**ardōa. a sardinia insula d^r h^o sardōa ne. vl' sardōia nie. q/
 dā herba amarissima: de cui^o flore fit mel amarissimū et
 ē filis apialtro: q^o ora hoīuz sic dolore et amaroze d^rbit: vt
 q^o ridētes itereāt: et abūdāt i sardinia. vñ sardon^o nia.
 niū. et sardon^o na. nū. Uirg. Immo ego sardonys videoz.
- S**ardon^o in sardonix vide. (tibi amarior herbis.
- S**ardonix. sardi^o p^roit cū onix: et d^r h^o sardōix cis. qda gē/
 ma: qz hēat colozes vtriusq^o illaz gēmaz: vel ex onice et
 sardio. Persi^o. Et natalicia tādē cū sardōice alb^o. vñ sar/
 donic^o ca. cū. penl. coz. i. ad sardonice p^rinēs vel ex sardo/
 nice exnō. Inuēit ē in Job. 28. h^o sardōicus substātiue.
 vbi d^r. Nō p^rferet tinctis indie colozib^o: nō lapide sardo/
 nico p^rciosissimo vel saphiro. vbi dicit glo. Sardonice ter/
 re rubre silitudine tenet. Saphir^o aerea tenet spēs. Per
 sardonice g^o hoīes vel p^res veteris testamēti terrēa qdē
 sectātes. Per saphir^o noui testamēti p^rdicatores celestia
 sola q^rētes: vel angeli accipiūt. Et vt dicit glo. q^o in fine
 apocalypsis sup illud. Quint^o sardonix et. Sardonix ife/
 rius niger: in medio cādidas: supius rubēs. i. sci in passio/
 ne rubei: interi^o cādidi: s3 ibi pp humilitatē despecti.
- S**ardus da. dum. in sardina est.
- S**arepta te. erat vrbs modica iter tyzz et sydonē. et ē silua
 iuxta vrbe illā sarepte dicebat: sicut d^r in historijs. et ide
 sareptan^o na. nū. ad sareptā p^rinēs: vel de sarepta exnō.
- S**aricus ca. cum. in saraballa est.
- S**ario ris. riui. ritum. in sarculum exponitur.
- S**armata. ab arma d^r h^o et hec sarmata te. qda ppl^o: qz sar/
 mate patētib^o cāpis armati egtabāt p^risq^o eos lētul^o da
 nubio pbiberet. et iō ob studiū armoz sarmate d^r s3 q^o
 sp arma tenētes: vl' q^o sciētes arma tenere. vñ sarmati/
 cus ca. cū. et coz. penl. sarmata. vñ Luca. i. p. Et q^o te laxis
 Sarmatic^o. in sarmata ē. (imitat sarmata bzacis.
- S**armētū. a sario ris. vel a s^rpo pis. d^r h^o sarmētū ti. q^o si sa/
 rimētū: qz purgat et p^rcidit. vel sarmētū d^r a sero ris. q^o si
 s^rimētū: qz fit. vñ sarmētū na. nū. et sarmētōsus sa. suz.
 et sarmētōtas. i. sarmēta vitiū colligere amputata vl' am/
 putare ea: vl' sarmēta facere f3 Du. Pap. sic dicit. Sarmēta
 purgamēta arboz putamia. vñ qda. Pāpinus ē foliū vi/
 tis: ramusculus h^o palmes: sarmētū ram^o p^rscisus ab ea.
- S**arpa. a sario ris. d^r h^o sarpa pe. idē qd sarculū: qd et sarpa
 pe. inuēit. et a sarpa d^r sarpo pis. p^rsi. p^rti. pere. i. aliqd sar/
 pis euellere: vel herbas sarire: vel extirpare: vel eligere.
- S**artago. a sarcos qd est caro: et ago gis. p^rponit hec sartago
 nis. penl. pdu. i. patella: olla enea: qz in ea caro agitur.
 Sartago ginis. d^r a strepitu soni q^o ardet i ea oleū: et po/
 nit p garrulitate: tracta metaphora a strepitu ei^o ad m^r
 tiloquiū garrulitatē. Itē q^o p^roit p ariditate: qz sartago
 arida est et in ea arescūt oīa: sic et loq^ola quozūdā arida ē
 et sine succo et humore sapie. Persi^o. vñ hec sartago loq^o
 di venerat in linguas. et inde sartagineus nea. neū. de sar/
 tagine existēs: vel ad eā p^rinēs: vel in ea coctus et sarta/
 ginōsus sa. suz. idē: vel sartaginib^o plen^o et abundās.
- S**artatecta cte. in sartitectoz exponitur.
- S**artoz. a sarcio cis. si. tū. tu. u. in oz. h^o sartoz tozis. et ide oz.
 in rix. fit h^o sartrix cis. i. sutrix vel mulier q^o sartit. q^o at d^r
 sartoz q^o si setis porcoz filo isertis suat: ethymo. est.
- S**artozū. a sario d^r h^o sartozū ry. loc^o vbi vestes sartiū g
 et h^o sartiū d^r. vñ h^o sartozū g vestes sartiū: et sartozū ria.
- S**artrix tricis. in sartoz est. (riu.
- S**at aduer. per apocopam fit a satis: et ponitur loco nom^o
 nis: vt sat. i. sufficit s^rm Pap.
- S**atago. a sat vel satis et ago cōponit satago gis. satagi: ver/
 bū neu. et caret supino s^rm vsuz. et est satagere satis agere
 pcurare: festinare: oīa pagare: et coz. ta. vnde in Thobis
 d^r. Amplexus satagit ingeminare pater.
- S**atagi preteritum de satago: et producit te.
- S**atelles. a satiffacio d^r h^o satelles litis. mister crudelitatē
 et scelez: et miles tyrāni et malecōz: soci^o latronū: dome/
 stic^o siue fautor nō bon^o ad satiffaciēdū: et tūc satelles d^r
 q^o si satis ledēs vl' destrues: et ē ethymo. Itē satelles d^r g
 adheret alteri ad ei^o custodiā: et tūc deriuat ab alter vl'
 lat^o teris. qz adheret alteri iuxta lat^o ad ei^o custodiā. et ē
 d^r satelles q^o si satis tuēs lat^o: qz tuēt et d^r fedit illū cui assit.
 Quilz tñ miles pōt dici satelles. et coz. penl. gti. f3 pe/
 nti pōne pdu. vñ Doza. i. io. ep. Interea patruis vltu me
 Sattellicū. a satel les d^r h^o satellicū cy. offi (rete satelles
 ciū vel exercitiū vel stipediū satellitis. vñ et cuiuslibet
 artis: et cuiusq^o officij suū est satellitiū: nō tñ militie.
- S**athanas in latino sonat aduersari^o: vl' d^r siue trasgref/
 sor. Aduersari^o vō est: qz vitatis inimicus ē: et sp sanctoz
 virtutibus d^rre nitit. vñ Petrus volēs d^rno tradicere
 meruit audire ab eo. Matth. 15. Uade retro me satha/
 na. i. seq^re me: qz tu es d^rrius volūtati mee. S3 Matth.
 4. dicit d^rns diabolo. Uade sathana: et nō dixit: retro me.
 et ē sensus. O sathana. i. vtutis aduersarie: et inigtatis p
 suafoz. vade i ignē eternū. subaudi nō retro me: qz nō po/
 tes me seq^r quū sis obstinat^o i malicia. Ipe et ē trasgref/
 sor: qz p^ruaricator effect^o in vitate q^o d^rdit^o ē nō stetit: et coz.
 penl. sathanas: et nō acuiē in fi. vide i angelus: et in vbi.
- S**atietas. a satis vel satio as. d^r h^o satietas tatis. Satietas
 diuerso et vario g^rne spectaculoz ptingit. saturitas vō ci/
 boz tñ. Itē satietas ex vno cibo dici pōt: qz satis sit. sed
 saturitas ex vario alimētoz apparatu: vide in saturo.
- S**atio. a satis d^r satio as. au. are. atū. satiatu: qz qd satis ē
 satiat. vñ h^o et h^o satiabilis et h^o le. et sariabil^r aduer. et hec
 satiabilitas tis. et p cōpositionē insatiabilis le. insatiabi

liter. et hec insatiabilitas tatis. Satio proponit: ut refatio
 as. et est actiuum cum suis compositis: et cor. sa. vñ gda. Uno
 me satio: saturant me fercula multa.
 Satio onis. fe. ge. dñ qñ seminis actio: vel qñ satoruz actio
 fm pap. Eccle. 4. ca. dñ. Hraz et spem desiderabit ocu-
 lus. i. gratiosaz spem artificialium. et sup hoc virides satio-
 nes. i. sata viridia. q. d. pulchriora sunt opera nature qñ ar-
 tis. et pot formari ab hº gto sati addita o. vel deriuat a se-
 ro ris. seui satum. tu. u. in i. et addita o. fit hec satio onis.
 Satira. a satura qd est lanx dñ hec satira tire. carme rephẽ
 forium vel rephẽsio correctoria: qz ad hº rephẽdit vt corri-
 gat: et dñ sic: qz sic satura erat repleta diuersis generibus
 ferculoz: sic et satira plena e diuersis generibº vitioz: vl
 satira dñ a satiris deis nemoz pp qñda ppetates ta sati-
 re qñ satiris coueniẽtes. Sũt vo satiri leues ludificãtes:
 derisores: saltos: silr et satira. Et hic e qñ satiri qñq po-
 nũt p satira: qñq p satiricis. et a satira dñ satiricº ca. cũ. i.
 satiraz descriptor vl rephẽsor: et cor. penl. satirº et satira.
 Satiricus ca. cum. penul. cor. exponit in satira.
 Satirus. a satur dñ hº satirº ri. penl. cor. Satiri sunt homi-
 nides dicti ab vncis naribº: bñtes cornua in frõtibº: et ca-
 praz pedibº silẽs: qlẽ in solitudine scũs Anthoniº vidit:
 q et interrogatus a dei suo rñdiffe ferẽ dicẽs. Mortalis
 ego suz: vnº ex accolis heremi quos vana delusa errore
 gẽllitas faunos satirosqz colit. dñr qdẽ siluestres hoies:
 quos nonnulli faunos satirosqz vocat: sicut dicẽ Isido. xi.
 erby. et dñr satiri a saturitate: qz lasciuu et luxuriosi ferũt
 Satis aduer. qlitatis: s3 potẽ qñz p sufficiens. vñ Luca. Tu
 satis ad vires romana i carmia dadas. et inde p apocopa
 Satisfacere pferẽ fm vsu acuto accentu in penul. (sat.
 s3 sit breuis: vt dixi in secunda parte vbi egi de impedi-
 metis accentus: et cap. de impedimento vsus.
 Satisfactio. a satis et facio dñ hec satisfactio onis. et est satisf-
 factio ps pnie: nã pres tres sunt pnie. s. stritio: pfectio: sa-
 tisfactio. Cõsistit aut satisfactio in tribus. s. in orone: ieiun-
 io: et i elemosyna: vt iste ternariº dñ illũ nephariũ diabo-
 li ternariũ oppoat. Oro dñ supbia. Ieiuniũ dñ carnis ocu-
 piscẽtiaz. Elemosyna dñ auaritiã. vel sic. De pctm vel in
 deũ mittimº: et hº ordinaf oro. vel in primũ: et hº or-
 dinaf elemosyna. vel in nostpos: et hº ordinaf ieiuniuz.
 Satisfactio aut s3 Aug. e pctõz cas excidere: et eoz sug-
 gestioibº aditũ nõ indulgere. et vt dicẽ Chryso. Qualis p-
 cessit offensio talis dz seq recõciliatio. C. pot hº qri d il-
 lo q subuertit semia in capo piecta. Itẽ de illo q detinet
 pecuniã creditoris vltra terminũ pfixũ ex q ille poterat
 lucrari: qlr debeat restituere et satisfacẽ. Ad hº pot dici
 q ille q suffodit semia nõ tenet ad tãtũ qñtũ agri fructº
 valituri erãt: s3 qñtũ ager sic seminarº valere Aueuit: qz
 mltis de cãis pot impediri agroz fructº. Et silr dñz est de
 eo cui debitũ nõ restituit suo tpe: qz nõ tenet restituere
 tãtũ qñtũ lucrari potuisset: s3 s3 estimatõez lucri qd acci-
 dere p̄stueuit pensato labore et infortunys et: et q in lucro
 als accidere possent: qd lucrũ nõ causat tñ de pecunia: s3
 ex industria et labore: vide in elemosyna. Item de resti-
 tutione fame ablate habes in fama. Item de restitutio-
 ne dixi in restituo. C. Ad declaratiõez p̄dictõz nota q
 gcũqz dãnificat aliquẽ vñ ei auferre id in qñ ipz dãnifi-
 cat. Dãnũ. n. dñ ex eo q aliqs minº hz qz dz bre s3 phz. s.
 etbi. Et iõ hõ tenet ad restitutõez eiº in quo aliquẽ dãnifi-
 ficauit. Sed aliqs dãnificat duplr. Unoº qz auferẽ ei id
 qd actu hẽbat: et tale dãnũ sp est restituẽdũ s3 recõpẽsa-
 tionẽ eqliõ: puta vt si aliqs dãnificat aliquẽ diruens dõ-
 mũ eiº tenet ad tãtũ qñtũ valet domº. Alioº dãnificat
 aliqs aliquẽ impediẽdo ne adipiscat qd erat in via hñdi: et
 tale dãnũ nõ opz recõpẽsari ex equo: qz minº est hñe ali-
 qd in vtute qñ in actu. Qui at e in adipiscẽdi via aliqd hz

illud solũ s3 vtutẽ vel potetiã. et iõ si reddere ei vt hñet
 hº in actu restituere ei qd ablatuz e nõ simplũ: s3 multi-
 plicatũ: qd nõ e de neçitate restitutõis: tenet tñ aliqz re-
 cõpensatõez facere fm p̄ditõez psonaz et negociõz. Ut
 at notũ e: ille et q sparsit semẽ in agro nõdũ hz messes in
 actu: s3 solũ in vtute. Et silr ille q hz pecuniã nõdũ hz lu-
 crũ i actu: s3 solũ in vtute: et vtrũqz pot multiplr impediri.
 Satius. i. meliº aduer. pparãdi: et dñ a satis. vñ dicẽ Prif. in
 tractatu aduerbioz: satius p meliº. vñ Aug. Satius est
 mozi fame: qñ vesci idolotico. et scribit per t. qd accipit so-
 nũ de c. Quidã legũt ibi sautiº p u. s3 male et corrupte.
 Satrapa. a satis deriuat hic satrapa pe. penul. cor. Et dicũ
 tur satrape sapientes iudices: vel reges: et pfecti persaz.
 et dicunt satrape quasi satis sapiẽtes vel potentes. vnde
 in. i. Reg. 29. Satrapis non places.
 Satũ ri. genus est mẽsure iuxta morem puincie palestine
 vnũ dimidiũ modiu capiẽs: cuiº nomẽ ex heb: eo fmõe
 tractũ e. Satũ vo apud eos noiaf sumptio vel eleuatio:
 eo q q metiẽ eandẽ mẽsurã sumat vel leuet. Et e aliud
 satũ mẽsura sextarioz viginti duoz capaz qñ modiu. In
 is. Hene. dñ. Accelera tria sata farine silẽ cõmiscẽ: et fac
 subcinericios panes. et est et satuz tu. supinũ de sero. ris. et
 a satu addita s. fit satº ta. tu. i. seminatus. vñ Matth. 12.
 Abut iesus sabbato p sata. et Marci. 2. Quũ sabbato am-
 bularet p sata. i. seminata: et cor. sa. vñ dicẽ Prif. in. i. o. lib.
 In omni supio vel p̄cipio p̄teriti tps pducit a. penul.
 exceptis statũ datũ satũ et ratũ. Itẽ satũ in p̄positõẽ mu-
 tat a. in. i. cor. vt insitũ p̄sitũ. et fm Prif. rectiº debuit esse
 setũ: s3 qz setũ aliud signabat: cã differẽtie dñ satũ.
 Satura. rum. in saturo ras. vide.
 Satura. a satur dñ hec satura re. gda discus: qdaz lanx q in
 sacrificys deoz diuersis ferculis referta sup altare po-
 nebatur. vnde sacerdotes saturabantur.
 Saturcia. a sat dñ hec saturcia cie. qdam herba calida et p-
 prie ignita. vñ et sic dñ: qz faciat pnos in venerem.
 Saturnalia: saturni sacrificia. pluralr declinatur: vt bec sa-
 turnalia hoz saturnalioz vl liuz. bis et ab his saturnali-
 bº. vide i tertia pte vbi agif de dñõ plali scõẽ dclinatõis.
 Saturnius nia. niu. in saturnus est.
 Saturnus. a satur et anus cõponit hº saturnus ni. gda deus
 origo deoz qñ satur annis. est enim tps qd qñ annis sa-
 turat. vñ et greci eũ cronõ vocãt. i. tps vel saturnus dñ a
 sat: qz ad ipz satio p̄tineat oium rez. vñ saturninus na-
 num. et saturnius nia. niũ. vñ Varro. Jã redit et virgo re-
 deunt et saturnia regna. et dicunt saturnia regna: aureuz
 seculũ: qd sub saturno rege p̄mu3 fuisse fingunt.
 Saturo. a satis dñ saturo ras. raul. ratũ. saturat qz cibo: sa-
 tiat spectaculo. Itẽ satiat qz vno cibo. saturat diuersis.
 vñ hº et hº saturabilº et hº bile. vñ et hº saturabilitas tatis.
 et pponit: vt insaturalis isaturabilitas. biliter. Itẽ a satu-
 ro dñ saturº ra. rũ. i. saturatº. vñ hº saturitas tatis. Satu-
 ro p̄põit: vt Saturo ras. refaturo ras. et e actiuũ cũ oibº
 suis p̄positis: et cor. hac syllabã tu. vñ Qui. in. xi. epi. Ipe
 gerã saturatas murice vestes. et Luca. Satuz quũ ob-
 sidet hostẽ. Item gda. Uno mesatio: saturat me fercula
 Sautius ta. tum. in saucius vide. (multa.
 Saucio as. au. sauciare. i. vulnerare: pcutere. vñ sauciat
 ta. tũ. et p syncopã sauciº cia. ciũ. i. sauciatº. s3 sauciº semel
 sauciatº sepiº. Et e actiuũ cũ oibns suis p̄positis. vel fm
 quosdã sauciº vulneratº vel etate p̄sumptº: qñ sanguine
 Saucius cia. ciũ. in saucio as. est. (hausº.
 Saul indecli. vel pot declinari: vt hº saul huius saulis. et in-
 terpretat petitiõ: qz populus israel petiuit euz regẽ: et ac-
 cepit eũ nõ fm deũ: sed fm voluntatẽ suam: et est trissyl-
 labuz saulis: et produ. penul. saulis. vñ in Aurora dñ. Re-
 s3 cui vitam cõcessit mucro saulis.

Sanus hebraice: tentatio vel angustia latine dicitur: quia prius in tentatione ecclesie sit usus. persequebatur enim christianos: et inde habuit hoc nomen. postea mutato nomine de saulo factus est paulus: quod interpretatur mirabilis: sive electus. mirabilis: quia multa signa fecit: vel quia euangelium christi omnibus gentibus predicauit: electus: quia in Actibus apostolorum dicit spiritus sanctus. Segregate mihi barnabam et paulum ad opus quo assumpsi eos. Latio autem sermone paulus a modico dicitur: quia humilis fuit et modicus. unde et ipse ad Galatas ait. Ego sum minimus apostolorum. vide in paulus.

Saura me. dicitur onus secundum quosdam. vide etiam in sagma.

Saxeus xea. xeam. in saxum est.

Saxifraga. Saxum componitur cum frango gis. et dicitur saxifragus. gum. unde hec saxifraga quedam herba dicitur: quia semina eius petras frangat et comminuat: et cor. fra.

Saxon onis. cois gene. a saxum dicitur: quia sit durus et validissimus genus hominum. unde hec saxoniam. regio eorum. unde hic et hec saxonis gentile: et saxonum nomen. et saxonius nomen. et cor. penul. saxones.

Saxum. a scindo dicitur. dicitur hoc saxum xi. et sunt saxa durissima: sicut lapis mollis: et dura petra. et dicuntur saxa: quia cum difficultate scinduntur et secantur. vel saxa proprie scissa et praeputa sunt in motibus. unde saxus xea. xeam. et saxosus sa. suz. ut hec res est saxea. id est de saxo vel pertinet ad saxum. et iste est locus saxus. id est plenus saxis.

S ante C

Scabellum. a scamellum mutata m. in b. dicitur hoc scabellum quod paruulis lectulis apponitur. scamnum quod altioribus. unde hoc scabellum li. dimi. vide in suppedaneus.

Scabiecula le. dimi. parua scabies.

Scabies. a scabo bis. dicitur hec scabies bieci. et hanc scabia bie. et est scabia sicut lepra aspitans cutis: cum pruritu et squamositate. sicut scabies tenuis aspitans et squamosa. unde et dicitur scabies quasi squamies: et est etymon. unde scabiosus sa. suz. id est plenus scabie.

Scabiola le. dimi. parua scabies.

Scabo bis. scabi bere. bitum. id est gratare. unde scaber bra. bium. et scabiosus sa. suz. et scabidus da. dum. id est asp. vitiosus. unde scabidulus la. lum. id est aliquid scabidus. Scabo bis. actiuus est cum omnibus suis oppositis sicut hinc. et in presenti hac syllaba sca. cor. sicut in preterito ea pdu. unde usus. Presens pone scabit: non preteritum bene scabit. Sicut scabitum superi. cor. bi. sicut bibitum.

Scabreus. a scabo bis. dicitur scabreus breia. breum. id est asp. vel vetustus: et etate plenus: et decrepitus. et inde scabreolus la. lum. et hec scabritudo dinis. id est asperitas corporis.

Scabro onis. vespe longiora crura habentes secundum papam. Et deriuatur secundum quosdam a scaber bra. bium. quod dicitur a scabo bis. Item inuenitur cabro bronis. et tunc deriuatur a cabo. De hoc vide in cabro: in c. littera.

Scalaria. a scala dicitur hec scalaria rie. nauis piratica: quia ibi sint transtra disposita ad modum scalarium in scala.

Scalaris: in scala est.

Scala. a scado dicitur. dicitur hanc scala le. voluit tamen quidam dicere he. scale baz scalaz: sive sit vna sive sint plures. Inuenitur et in singulari in Hebraeo. vbi dicitur. Vidit Jacob in somnis scalam. unde hanc et hanc scalaris et hanc re. et hanc scalare ris. lignum transfuerso in scala positum: quod et hanc interscalare ris. dicitur. unde hanc et hanc interscalaris et hoc re. dicitur interpositiuus. unde usus interscalaris dicitur quod non praeuenit interpone ad modum scalarium in scala. et intercalo las. scalaria interpone in scala: et simpliter ponitur per interpone.

Scalenos grece latie dicitur gradatio: quidam color rhetoricus.

Scalinus ni. nauis vel illud ad quod nauis religatur.

Scapellum li. vide in scalprum.

Scalpo pis. psi. prui. id est gratare. et est prope scalpe cum vno digito vel duobus caput gratare. et est prope simiaz vel luxuriosorum. Scalpo actiuus est cum omnibus suis oppositis sicut hinc: et a scalptus prui. fit scalpro ptas. frequenter et scalpturio ris. meditatiuum.

Scalprum. a scalpo pis. dicitur hanc scalprum pri. et hanc scalprus. id est ferrum cum quo corium aptatur vel raditur: vel cutellus vel capulus scripro. Item scalprum vel scalprus dicitur quodam ferreum instrumentum quod alio nomine dicitur celtes. unde hoc scapellus li. et hic scapellus li. dimi. sicut Du. unde Diere. 36. Scidit illud scapello scribe.

Scamellum in scamellum vide.

Scamillum. a scamellum mutata e. id est dicitur hanc scamillum li. dimi.

Scanellum. a scanum dicitur hanc scanellum li. dimi. et per subtractioem n. inuenitur hanc scamellum li. dimi. unde hanc scamellulum li. alio dimi.

Scanum. a scando scandis dicitur hoc scanum scani: quod altioribus lectulis apponitur: sed scabellum quod paruulis lectulis apponitur. Item dicitur suppedaneus et hypodeon a grecis: et est m. de vltima syllaba in samnum.

Scandalum scadalon grece: latine dicitur scadalum: quod nos offendit: vel offendiculum: vel ruina: vel impactio pedis dicere possumus. unde scadalizo zas. id est offendere: vel ledere: vel occasione ruine dare: et est actiuus. ita dicit Hug. Scandalum a quibusdam sic describitur. Scandalum est dicitur vel factum vel signum cui occasione trahitur quasi in sensus peccati mortalis. unde dicit Glossa super illud Matthei. Ne mundo ab scandalis. Scandalum est dicitur vel factum minus rectum: propter alios occasione ruine. Dic nota quod ut dicit Grego. in. 7. homel. Ezech. Si de veritate scandalum sumit vtilius permittitur nisi scandalum quod veritas relinquitur. Et intellige de triplici veritate. id est de veritate vite: quia per nullo scadalo dicitur quasi mortaliter peccare. Item de veritate doctrine: quia predicatores vel doctores non dicitur falsus dicere vel predicare per aliquo scandalo. Tacere tamen potest et dicitur si omnes obstinati sunt: ita quod ex doctrina veterum res fiat: et nullius correctio vel vtilitas inde speretur. Nam sicut dicit Hiero. in plo. Eudre. Frustra ut ait quidam videtur nihil aliud fatigando nisi odium querere: quod extreme demeritum est. Item de veritate iusticie: quia nec iudex falsas sententias: nec testis falsum testimonium dicitur perferre per aliquo scandalo. unde usus. Scadala non vitat doctor: iudex bene viuens. ita dicit Grego. in. 9. homel. super Ezech. Sancti viri in voce libere increpationis successi eos ad sua odia excitare non metuerunt. quos deum diligere non cognoscunt. Peruersorum vero derogatio vite nostre est approbatio: quia iustas ostendit nos aliquid in iusticie habere si illis displicere incipimus: quod non placet deo. Sed videtur quod veritas vite sit per scandalum dimittenda: quia veritas cuiuslibet peccati pertinet ad veritatem vite. Sed homo ad vitandum scandalum proximi dicitur peccatum veniale committere ut videtur: plus dicitur cauere damnum eternum proximi quod patitur per peccatum mortale quo scandalizatur fuit quam damnum temporale suum quod patitur per peccatum veniale: quod veritas vite dimittenda est propter scandalum. Ad hoc ridet frater Thomas que sequitur quod homo aliquo peccatum veniale committere ne aliquid peccet mortale non tenetur: nec bene facit committendo: quia ad vitandum peccatum non inclinatur principaliter ex damno proprio: quia hoc esset desistere a peccato timore pene: sed inclinatur ne deum offendam: cuius offensa est et veniale peccatum quod non ita magnus sicut mortale. Nullus autem dicitur deum offendere parum ne aliquid offendat multum: quia homo dicitur deum in infinitum plus diligere quam proximum. Et ideo nullus dicitur facere peccatum veniale ad vitandum scandalum: dum actus suus ex tali causa effectus peccatum veniale remaneat. Est vero oppositum in adiecto: si dicatur quod aliquis dicitur peccare aut bene facit peccando. Contingit tamen aliquem actum ex tali causa factum non esse peccatum veniale quod alias veniale esset: sicut dicere verbum iocosum: iam non est ociosus quum non caret causa pie vtilitatis: sicut huic solutio videtur obuiare illud apostoli ad Roma. 9. Optabat ego ipse anathema esse a christo pro fratribus meis. vbi videtur quod apostolus magis diligeret salutem proximi quam suam: imo quod dilectionem dei. Ad hoc dico quod secundum vnam glossam apostolus non optabat tunc quum in statu erat grege: ut scilicet separet a christo pro fratribus suis: sicut hanc optabat quum erat in statu infidelitatis. unde in hoc non est imitandus: vel dic sicut dicit Chryso. in li. de punctioe:

per
deu: fe
tepus
hoc q
lection
latur p
ad mo
cand
cand
pprer
Aced
ponit
scader
do dis
Je tra
ta neu
fita vt
Scadul
qz et
dar et
Scanfil
cor. et
etia su
Scapba
qz h
oferu
depor
cingit
Scurr
Scapbi
repon
fita na
pbu
Scapul
scapu
ere. a
pulae
scapu
Scapu
vel a
pi sca
Scaria
Scario
binc
iuda
tbis:
buit
Un
vntu
nu
Scate
ebul
cu er
fa. su
tatis
Scate
Scate
sic f
cis h
stia
Scate
rio
tur
pel
pp

per hoc nō ostendit qd Ap̄ls plus diligeret pximū q̄ deū: sed qz plus diligebat deū q̄ seipm. Uolebat vō ad tēpus p̄uari fruitōe dei: qd̄ pertinet ad dilectōez sui: ad hoc qd̄ honor dei p̄curaret in pximis: qd̄ pertinet ad dilectōe dei. Itē scias qd̄ q̄uis p̄ pctm̄ veniale gr̄a nō tollatur p̄ quā hoīs est salus: inquātū tamē veniale dispōit ad mortale: vergit in detrimentum salutis.

Scandella le. in scandula est.

Scando dis. di. suz. dere. i. ascēdere: et etiā ad versus ptinet p̄pter scāssiones pedū. et est tertie coniugatiōis. vñ vsus. Ascēdēs scādīt: distinguēs carmina scādīt. Scādo componit cū ad: et abiecta d. d̄ ascēdo dis. di. sum. i. ad aliqd scādere. vñ hic ascēsus sus. Itē discēdo dis. Itē descendo dis. i. deorsuz scādere: subire. vñ h̄ descēsus hui⁹ sus. Itē trāscendo dis. i. vltra scādere. Scādo et eius cōposita neu. sunt: et faciunt p̄teritū in di. et supi. in sum. et cōposita vbiq̄ mutant a. simplicis in e.

Scādula. a scādo dis. d̄ h̄ scādula le. qd̄ dā gen⁹ annone qd̄ et scādella d̄ vimi. et d̄ scandula q̄ si scindula: qz scindat et diuidat. Scādula etiā pōt dici idē qd̄ scindula.

Scāsilis. a scādo dis. d̄ hic et bec scāsilis et hoc le. penult. cor. et hoc scāfile lis. ferz p̄ qd̄ equū ascēdim⁹. Scāsilia etiā sunt gradus vbi honorati in sedib⁹ sedēt.

Scapa pbe. ē modica nauis. et d̄ a scapbon qd̄ ē speculū: qz h̄ nauiculis vtū ē pirate ad speculādū et explorādū. et d̄ ferūt h̄ nauicule vlt scaphe i nauib⁹: et iminēte piculo deponūt i mare ad subueniēdū nauib⁹: qz his nauis accingit: et pcinctu ipsi⁹ armaf. vñ i Actib⁹. z7. Insulā autē d̄currētes q̄ vocat cauda potuim⁹ vix obtiere scapbā.

Scapbiū. a scādo dis. d̄ hoc scapbiū pby. locus vbi arma reponūt: vel genus vastis ad turpes vsus aptū. s. ad regita nature. s. vas ad iniungēdum et egerēdum. et hic scapbiū pbi. i. certus numerus: et cor. sca.

Scapula. a scapbus d̄ bec scapula le. spatula humer⁹. vñ scapulosus sa. suz. i. scapulis dilatat⁹. et h̄ et bec scapularis et re. ad scapulā ptinēs. et hoc scapulare ris. qd̄ dā vestis scapulas tm̄ tegēs. Et p̄pōit: vt interscapulū li. et cor. penult. scapula. Propbeta: scapulis suis obumbrabit tibi.

Scapularis penul. produ. in scapula est.

Scapus. a scādo dis. dicitur hic scapus pi. id est summitas vel acumē vel humerus. Augu. de ciui. dei. Super p̄ria pi scapum noua nupta sedere videbatur.

Scaria est arbor spinosa: et facit fructū rubeū: et est grecuz. **S**cariorh̄ qd̄ dā vicus est. vñ hic et bec scariorhis et hoc the. hinc Judas dictus est scariorhis Jo. 13. Ut traderet euz iudas symonis scariorhis. i. iudas symōis. s. filius scariorhis: sic a loco illo noiat⁹. Pōt et declinari h̄ scariorthes huius the. sicut tes bites huius te. et cor. penult. fm̄ vsus. Vñ et in p̄atheon dicit in. zo. lib. Jude scariorhis sit loc⁹ vnus ei. Vide in secunda parte vbi egi de accētu nominum desinentium in es. Vide etiam in iudas.

Scatebra. a scateo tes. d̄ bec scatebra bre. aq̄ eruptio vel ebullitio q̄ fit cū aq̄ fluit p̄ aliq̄s rimas: vel iter saxa: vel cū erūpit in loco hūido et in balneo. Et inde scatebrosus sa. suz. i. scatebris plen⁹. Et p̄paraf. vñ bec scatebrositas tatis. Virg. Scatebrisq̄ arētia tēpat arua. et cor. te nāl̄r.

Scatebrosus in scatebra vide.

Scateo tes. tui. tere. i. ebullire: feruē: emanare: et erūpere: sic facit aq̄ dū decurrit inter angusta: et dū emanat in locis hūidis et balneis. vñ scatesco scis. inchoa. Scateo cū suis p̄positis siq̄ h̄z neutra sunt: et oīa carēt sup. et cor. sca.

Scaturigo. a scateo tes. d̄ bec scaturigo ginis. aq̄rū ebullitio vel eruptio. Aug. de ciui. dei. In occidētis plagis scaturigines et pluuiōes diē strages dedisse. et Martial caPELLA. Si vō p̄cepta ex ipsi⁹ scaturiginis vena p̄fluxerūt: p̄pter scrutator ingrit. et ponit in loco trāslatiue p̄ scia.

Nā aqua tres h̄z p̄prietates: abluīt sordes: et sequit̄ de cluua: reficit sitiētes. sic et scia purgat ignoratiā: de magistro transit ad discipuluz faciēs decluua: qz oīs imitatio circa impfectiōez est: nec par erit imitator auctori: reficbantur sui ardoze cognoscēdi vera flagrātes.

Scaturio. a scateo tes d̄ scaturio ris. riu. i. scaterē. vñ scaturizo zas. vel pōt deriuari scaturizo a scateo. et ē scaturio idē qd̄ scaturire: vel scaturietē imitari. Et cōponit vt excaturizo zas. i. p̄ aquā scaturietē vel ebullietē plumā aui auferre. Vñ legitur in sidonio. Alij excaturizabant aues: alij exēterizabāt pisces. et pdu. scaturizo u. ante r. sic et scaturio ris. qd̄ multi negāt. et sepe inuenit̄ in libris physcalib⁹ correptū u. et in Thobia et corripit vbi dicit. Excaturietes lesus abhorret aq̄s. Ad h̄ d̄ic magr Bene. qd̄ Uindocinēss̄ ibi errauit cū dicit. Excaturizantes et. qz scaturio: et scaturizo pdu. u. an̄ r. et hoc habem⁹ a Priu sciano dicēte qd̄ nullū verbū q̄rte iugatiōis habz u. correptā an̄ rio. nisi meditatiuū: vt lecturio. sed scaturio nō est meditatiuū: ergo nō corripit u. sicut nec purio. Itē prudētius in passiōe beati Romāi p̄ducit eam dices. Scaturizātes perdat vt loquacitas. Est vō metrū iam bicū. vñ oportet qd̄ vltim⁹ pedis sit lōga. Vñ prudētī maior. Petra dei iussu potū largita scaturit.

Scaturizo zas. in scaturio ris. vide.

Scauillum li. preda dicitur.

Scaurus qui aliquātulum balbutit: vñ qui habz talos extentos vel excedētes. vel scauros grece latine dicitur calix. vnde scaurus ra. rum. i. asper ra. rum.

Scazon claudū vel claudico siue ineqlitas d̄: et ē grecū et ē vitiuz metri. Tūc metz d̄ h̄re scazō. i. tūc d̄ claudicare q̄n̄ syllaba correpta p̄ducit. et p̄ducta corripit. vnde Prif. in. io. li. loquēs de edo dis. Nō pōt in h̄ iābo penult. syllaba lōga esse: vt intelligat̄ p̄terituz: ne sit scazon.

Sceda grecū est. i. charta scripta: vel scriptuz qd̄ adhuc nō est emēdatū nec in libruz redactū. Proprie qd̄ sceda ē abbreviata scriptura de aliquo p̄tracta anteq̄ charta fēat. Eadē d̄ et p̄thocollū a p̄thos qd̄ est p̄mū et colluz: qz in chollis chartaz p̄mo loco fiebat talis scriptura: et postea habebat̄ p̄ exēplari. et qd̄cūq̄ scriptū sic abbreviatum vt postea melius scribat̄ sceda dicit̄. vnde scedula le. diminū. et scedarius ria. rium. et a scedula scedularius ria. rium. i. ad scedā vel ad scedulam ptinēs fm̄ Dug. Pap. vero dicit. Scedula: pagina epistola.

Scedula exponit̄ in sceda. Scelero ras. in scelus est.

Scelestus sta. stum. in scelus vide.

Scelus leris. neu. ge. i. facin⁹: flagitiū. vñ scelest⁹ sta. stuz. i. facinorosus: p̄teru⁹. Dicit̄ et h̄ et h̄ scelestis et h̄ ste. Inuenit̄ celestis a celo sine s. vñ qd̄ dā. Regi celesti nūq̄ placere scelesti. Ut sis celestis nō assimilare scelestis. Eccl. xi. De duplici corde et labijs scelestis. Et cōparat̄ vt scelestus stior. stissim⁹. Itē a scelus d̄ scelerosus sa. sum. Et cōparat̄. et est scelerosus plenus scelere. vñ bec scelerositas tatis. Itē a scelus d̄ scelero ras. rari. rare. Et ide sceleror raris. vñ scelerat⁹ ta. tuz. in quo fit scelus: sed scelestus sta. stū. per quē fit: scelerosus vō q̄ facit. Et est scelerosus plus q̄ scelerat⁹. Et comparat̄: vt scelerosus stior. stissim⁹. Et s̄l̄r cōparat̄ sceleratus tior. tissim⁹. vñ scelerose st⁹. s̄l̄r cōparat̄ scelerate ti⁹. tissime. aduer. Scelero p̄pōit: vt scelero ras. Et ē actiuū cū suis cōpositis. et cor. le.

Scema matris. ge. neu. imago vel figura: vel modus loq̄ndi. s. soloecism⁹ figura. et est scema p̄prie solū ornatus cā. Metaplasimus vō causa necessitatis fit: vel ornatus in metro. Tropus cā vtriusq̄ tam in metro q̄ in prosa fm̄ Dugu. Vide etiā de hoc in quarta parte vbi agit̄ de scemate. vide etiam in scematismenos.

Scematismenos. a scema qd̄ est modus loquendi: et mene

quod est defectus proponit scematismenos. i. defectus modi loquendi. Item scema dicitur ornatus vel figura. Unde in donato dicitur. Scemata dicitur lexeos et dianeos. i. figure dictionis et sine. sicut enim homo variis vestibus decoratur: ita oratio latinitatis tam soluta quam ligata scematibus adornatur. Et dicitur sic scematismenos. i. defectus ornatus et figure qui fit ex careria debite intelligentie. vel dicitur sine figuratua et defectiua. Significatio ergo dictionis est quasi ornatus et figura ipsius. Unde quoniam defectus a propria significatio est ibi defectus ornatus et figure. i. forme dictionis que est significatio: et cor. me. et acuius in fine. Dicitur in prologo Job. Et greci rhetores vocant scematismenos.

Scena. a scenos quod est umbra dicitur hinc scena ne. i. umbra: et scena. i. umbraculum: locus obumbratus in teatro: et cortinis coopertus: sicut tabernaculum mercenariorum que sunt asseribus et cortinis cooperte. et secundum hanc scenam potest dici a scenos quod est domus: quia in modum domus erat constructa. In illo umbraculo latebant persone laruate que ad vocem recitatoris exhibent ad gestum faciendos. Et hinc scena dicitur quoniam totum theatrum: quoniam recitatio scripture: quoniam ipsa scriptura: quoniam allocutio diuersarum personarum: vel distinctio scripture que ibi recitabatur: ut in Terentio. Unde scenicus ca. cum. penult. cor. i. umbratilis: vel theatralis: vel que faciebat ludos et gestum in teatro: vel que recitabat ibi scenicus ca. cum. in scena exponit. (Scripturas.)

Scenobates. scenos quod est funis propositus cum batim quod est gradus: et dicitur hinc scenobates tis. i. funabulus qui gradus per funem. et cor. ba. Iuuena. Augur scenobates: medicus magus: omnia non

Scenobiu by. in cenobium vide. (uit.)

Scenofacio. scenos quod est funis propositus cum facio: et dicitur scenofacio cis. feci. scifi. i. facere funes. unde hinc scenofactor ctoris. funium factor. et sciofactoria. riu. ad scenofactorem: vel ad scenofaciendum pertinens. unde dicitur ars scenofactoria. unde in Act. is. ca. dicitur Paulo. Et erat scenofactorie artis. Item a scenos quod est umbra dicitur grece domus scenos ab umbratione. hinc et sicut grece dicitur tabernaculum scenos. Tabernaculum vero ad similitudinem domicilii factum est. Et secundum hoc posset esse predicta propositio. i. scenofacere. i. facere tabernaculum. unde et ibi possit dici. Artis scenofactorie: quia faciebat tabernacula.

Scenofactorius ria. rium. in scenofacio vide.

Scenofegia. fagin quod est comedere componit cum scenos quod est umbra: et dicitur hinc scenofegia gie. quod dicitur festum iudeorum. i. fictio vel dedicatio tabernaculi: quia tunc in umbraculis salicum comedebatur. vel est propositum a scenos quod est tabernaculum sic factum ad similitudinem domicilii: quod grece scenos dicitur ab umbratione. Unde hinc scenofegia gie festum predictum. i. dedicatio tabernaculi in qua ut dicitur comedebatur sub umbris salicum. et celebratur a iudeis in memoria expeditiois quam ab egypto promoti in tabernaculis degebant. Ioh. 7. Dies festum iudeorum scenofegia. quod. i. festum iudei singulis annis faciebatur in memoria beneficiorum que eis dominus contulerat in deserto quam in tabernaculis habitabant. De hoc festo habetur Leui. 23. A. is. die mensis septimi erunt ferie tabernaculorum septem diebus domino. Et ut vult Dugui. in hoc nomine scenofegia licet corripe et producat penult. per voluntate legentis. Est vero nomen notum: quia graeco descendit potest penult. pdu. Apud grecos enim in multis vocalibus ante vocalis producit. sed quia ad formam latinitatis reductum est: potest et corripit in legendo. Apud latinos enim vocalis ante vocalis non producit nisi in paucis. In scissione tamen illa penult. sine dubio breuis est. (Item scias quod Dugui. scribit fagin per f. et secundum hoc scenofegia per f. potest scribi. potest et phagin et scenophagia per ph. scribi habito respectu ad grecam originem. Vide in scda parte vbi agit de impedimentis accer: in ca. de impedimento vsus: vbi posui aliorum opinionem que magis mihi placet. Vide et in phase.)

Scenos. i. funis: et scenos vel scenos grece dicitur umbra latine.

Scenographium. scena componit cum taphos quod est sepulchrum. et dicitur hoc scenographium pby. vacuus sepulchrum. i.

imaginaria sepultura que fit cum corpus deest.

Sceptra. ra. rum. penult. cor. qui gerit sceptrum. a sceptrum et gero ris. componitur.

Sceptrum. ptri. virga patris: et deriuat a cepi preterito de capio secundum Dugui. Pap. vero dicit. Sceptrum vel sceptron dicitur regimen vel virga regalis: et est grecum.

Scessionomaton quedam figura que est de qua dicitur est in quarta parte in cap. de scemate.

Sceus. ua. uum. i. sinister: malus: peruersus: inimicus.

Scibilis. a scio scis dicitur hinc et bec scibilis et hoc le. ad sciendum habilis: et cor. bi.

Scidit est preteritum de scindo dis. et cor. pmas. Unde in Aurora dicitur. Postquam cum posset gladiare: dauid scidit oram.

Scientia. a scio scis deriuat hinc scientia: et format a dno sciendi: addita a fit hinc scientia. (Et scias quod ut dicit Paulus scientia inflat: charitas vero edificat. Item non plus sapere quam oportet sapere. Ad cuius intelligentiam nota quod sic dicit Berni. in. 4. 6. secundum dno canticorum. Sape ad sobrietatem est vigilantissime obseruare: quod scire magis pursue oporteat: tempus enim breue est. Est autem quo ad se ois scia bona: que tamen vitati subnixi sunt: sicut tu qui cum timore et tremore tuam ipsam operari salutem per breuitate festinas: ea pursue scire ampliusque curato quam sentis viciniora salutem. unde et Aplos dicit. Qui se putat aliquid scire non dum scit quomodo oporteat eum scire. vides quomodo fructus et utilitas scie in modum sciendi constituit. Modum sciendi dicitur ut scias quo ordine: quo studio: quo fine queque nosse oporteat. Quo ordine ut illud pursue quod maturum ad salutem. Quo studio ut id ardenti quod vehementi ad amorem. Quo fine ut non ad inanem gloriam aut curiositatem: aut aliquid simile: sed ad edificandam tuam vel proximi. Sunt namque que scire volunt eo fine tamen ut sciant: et turpis curiositas est. Et sunt que scire volunt ut sciant ipsi: et turpis vanitas est. Et sunt et que scire volunt ut scientiam suam vendant. vbi gratia. per pecuniam: per honores: et turpis questus est. Sed sunt quoque que scire volunt ut edificent: et charitas est. Et sunt que scire volunt ut edificent: et prudentia est. Dicitur autem vltimi soli duo non inueniunt in abusione scie. Quippe que ad huc volunt intelligere ut beneficiant: denique intellegendum bonis omnibus facientibus eum. Reliquos ois audiatur. Scienti bonis et non facienti: peccatum est illi: ac si per similitudinem dicat sumentibus et non digerentibus pniciosus est ei. Libus siquidem indigestus: et bona non habet digestionem malos gnatur huiusmodi: et corrumpe corpus: non nutrit. ita et multa scia indigesta stomacho non est memoria: si decocta igne charitatis non fuerit pniciosus inducit obtusitatem: et sic per quosdam artus anime in moribus actus transfusum atque digestum: quoniam ipsa de bonis que nutrit vita attestante: et in omnibus bona efficiat. Nonne illa scia reputabitur in peccatum tamquam cibum peruersus in prauos noxiosque huiusmodi mores: an non malus huiusmodi peccatum: an non mali huiusmodi mores: an non inflatorem et tortiorem in conscientia sustinebitur eiusmodi est sciens: videlicet sciens bonum et non faciens: Ad hoc facit quod dicit Grego. in pastora. Admonendi sunt que accusant praua: nec tamen deuitant ut videant: quia de occulta iam retributio iudicij est que eorum mens per malum quod perpetrat illuminat ut videat: sed non conatur ut vicat: ut quo melius videt eo deterius peccat: quia est intelligentie lumen precipit: et actiois prauae tenebras non relinquit. Nam cum accepta ad adiutorium scientiam negligunt: hanc de se in testimonium vertunt: et de lumine intelligentie augent supplicia: quod profecto accipiant ut possint delere peccata. Quorum nimis negitia cum malus agit quod dicitur dicat: verum tamen iam iudicium habet degustat: ut cum eternis supplicibus suam obnoxia: suo hinc interis examine non sit absolutus: tamen illic grauiora tormenta precipiat: quanto hinc malum non deturrit: et quod ipse deditur. Dicit vitas dicit. Seruus sciens voluntatem domini sui et non faciens. i. cognouit voluntatem domini sui: et non parauit ut faceret sed voluntatem eius plagis vapulabit multum. Dicit et psal. ait. Descendant ad infernum viuentes. Uuii quippe

circa i
bil p
do p
fernu
C Di
nis ne
p acc
derat
bilis: v
accide
impec
pp stu
terdos
est q
alicui
delect
tus fm
adber
Et pro
gnosci
vilita
in exe
potenti
C Te
scia m
rimi.
riofuz
vni? q
no est
pitar a
tte sap
Et fm
gerut
cipie
Quid
tia est
sapia
go. It
alicer
re lice
copul
Silla e
da. et
bulas
quod fuit
most
vni sci
la a co
dedit
form
lic flu
gurgi
Pap.
S cindo
vt ab
scin
do di
sunt ac
preter
fecit
oia g
vni
S cind
S cen
tera.
S cino

circa illos agunt sciunt et sentiunt: mortui autem sentire nihil possunt. Mortui enim in infernum descenderet si mala nescirent do peccarent. Cum vero sciunt mala: et tamen faciunt iniquitatem: in infernum viventes miseri sentientesque descendunt. Uide in lux. (Dinc est attēde qd scire quātū in se ē nūq̄ malū ē: et p̄ p̄ccis p̄tingit eē p̄ctm̄ in sciēdo vel addiscēdo siue p̄fī derādo. Hoc autē accūs pōt accidere vel ex p̄te cognoscibilis: v̄l ex p̄te cognoscētis. Ex p̄te cognoscētis ē duplex accidēs. Unū est qm̄ p̄ occupatōez in studio alicui⁹ scie impedī q̄ ab executōe officij ad qd̄ tenet: sic si index p̄ studiū geometrie desisteret a cāis expediēdis: vel sacerdos p̄fessionib⁹ audiēdis qm̄ eas audire tenet. Aliud est qm̄ p̄ delectatōez in aliq̄ sciētia veniret in p̄temptū alicui⁹ que venerari opz: sic de brō Diero. accidit: q̄ tātū delectabat in ornatu v̄boz Tully: qd̄ desipiebat ei icul tus fmo p̄phaz: vt ip̄e dicit. Sic ē accidit illis q̄ tantū adberēt rōnib⁹ hūanis qd̄ a fide discedūt et eā ipugnat. Ex p̄te v̄o cognoscibilis est triplex accūs. Unus ē qm̄ cognoscibile de facili ad maluz inclināt: et p̄terea in se pue vilitatis ē. Et p̄ hoc p̄hibite sunt sciētie magice: ne hō in exercitiū eaz labat. Aliud est qm̄ cognoscibile ē vltra potētia cognoscētis: sicut d̄r Ec̄. 3. Altiora te ne q̄sieris. Tertiu⁹ ē qm̄ cognoscibile in se nulli⁹ vtilitatis ē: sicut sc̄a p̄tingētia hōiuz. v̄n et curiosi d̄r q̄ sūt scrutatores p̄ p̄mi. In oib⁹ autē istis trib⁹ cōtingit qd̄ illud qd̄ ē vni curiosuz nō ē alteri curiosuz: qz aliqd̄ est vltra intellectuz vni⁹ qd̄ nō est vltra itellectū alteri⁹. Aliqd̄ ē vtile vni qd̄ nō est vtile alteri. Aliqd̄ ē facile p̄cipitat vni qd̄ nō p̄cipitat aliū. Hoc p̄siderās Apl̄s ait. Nō plus sape q̄ oportet sape: s̄ sape ad sobrietatē. s. audiētū vel sui itellect⁹. Et f̄m b⁹ ē itellige qd̄ d̄r rabbi Moyses. Sic ingt d̄ixerūt talmutiste: q̄cūq̄ ponit īgeniū suū circa q̄tuor recipiet p̄fusionē. Et est. Quid fuit in alto? Quid in imo? Quid fuit p̄mo: Quid erit vltio: Nā vt d̄r Sen. demētia ē supuacua addiscere in tāta t̄pis egestate. In quo at̄ sapia et scia d̄r vide ī sapia. Itē in siliq̄ vide. Itē ī scatu go. Itē in curiosus. Itē in theolog⁹. Itē in noctua vide. c̄l̄cet. licet componitur cum scire: et dicitur scilicet. i. scire licet: nimirum aduerbium affirmandi: vel cōiunctio copulativa: vel expletiva f̄m quosdam.

Scilla ē nomē herbe. et scilla grece latie d̄r herba sine p̄da. et scilla p̄p̄riū nomē puelle. et fuerūt due scille f̄m fabulas. s. filia nisi q̄ fuit mutata in alaudaz: et filia p̄borci q̄ fuit mutata in monstrū marinū. v̄n scilla sepe d̄r illud monstrū: vel loc⁹ piculosus maris in quo ē illud monstrū. v̄n scille lea. leū. s̄z Dug. It̄. v̄o in. i. z. ethymo. d̄r. Scillā a colle saxū emines appellāt s̄le celate forme p̄culvi dētibus. v̄n et monstruosaz faciē fabule illi dederunt: q̄si formaz hominis succinctā capitibus caninis: et collisi illic fluctus latratus videntē exprimere caribdis dicta: qz gurgitibus occultis naues absorbeat. Uide in suo loco. Pap. v̄o dicit. Scille saxa latentia in mari.

Scindo dis. scidi scissuz dere. i. separe: frāgere. Et cōponit̄ vt abscindo dis. scidi. scissuz. i. ab vno ad aliud scindere. p̄scindo dis. excido dis. i. valde scidere: destruere. p̄scindo dis. rescindo dis. Scindo et ei⁹ cōposita sūt actiua: et oia abyciūt n. in p̄terito et supi. et oia corz. pe. p̄teriti: vt scidi: abscidi. Luca. in. 3. Aut scidit et medias fecit sibi littoza terras. Vtustissimi ēt scindi dicebāt. et oia gemināt s: in supino: vt abscissuz: s̄z a cedo cōposita p̄ vni s. scribūt: vt scissuz: scissuz. Uide ī cedo dis. cecidi.

Scindula. a scido dis. d̄r h̄ scidula le. lat⁹. asser quo dom⁹

Scenifēs quidam scribunt per s. in prima lit. Coperiunt. tera. Uide in c. cinifēs supra in suo loco.

Scinodēta. ab odenta qd̄ est dens dicit̄ scinodēta. et voca-

mus scinodentas quibus voces euz gemitu procedunt: et duplices habent dentes.

Scintilla. a scindo dis. d̄r bec scintilla le. eo qd̄ profilit ab igne. Et est scintilla dum ardet: fauilla duz extrincta est. vnde bec scintillula le. dimi. et scintillofus sa. suz. et scintillo las. i. fulgere: vel scintillas emittere.

Scintillula le. dimi. parua scintilla.

Scio scis sciui scitū scire. i. sape: sciētia h̄re vel cognoscere: et ē p̄p̄rie scire reddere rōnem eoz q̄ noueris. Nosse v̄o t̄m q̄ audieris. A scio d̄r scisco scis. inchoa. Scio cōponit̄ cū ad: et subtracta d. d̄r. ascio scis. i. adiūgo: acgro. et p̄p̄it̄ euz eisdē et retinet d. cā d̄rntie: et d̄r adscio scis. i. adnoco. v̄n adscisco scis. et abscisco scis. inchoa. Itēz scio cōponit̄ cū con. et d̄r p̄scio scis. i. sil scire: et p̄p̄rie d̄r de malo. Tūc enī aliqs cōscit cū in malo et scelere sibi p̄scius ē. vnde h̄ p̄sciētia tie. et cōsci⁹ scia. sciū. et p̄p̄rie in malo. descio scis. scire. i. obliuioi tradere: nescire. nescio scis. ex non: et scio p̄ponit̄. vnde nesci⁹ scia. sciū. p̄scio scis. i. an scire. v̄n p̄sci⁹ scia. sciū. et struit̄ tā cū grō q̄ cū accusatiuo p̄sci⁹. Scio et ei⁹ cōposita actiua sunt f̄m qd̄ scire accipit̄ p̄ cognoscere: s̄z s̄z aliā significatōez neutra sūt. Uide in scia.

Sciulus la. lum. penul. cor. d̄r a sciuis. i. aliquantulus sciēs. Uel vt dicit̄ Pap. sciulus scientie simulator et peritie: qd̄ appetit videri et scire q̄qd̄ aliud sciat: aut qd̄ sese scire p̄fiteet̄ omnia: aut etiam futura predicere.

Sciopodes. Sicut d̄r Aug. in. i. 6. li. de ciui. dei. ferunt esse gētē vbi singula crura in pedib⁹ h̄nt: nec policē flectūt: et sunt mirabilis celeritatis: quos sciopodas vocāt: eo qd̄ p̄ estū in terra iacētes resupini pedū vmbza se p̄tegant. It̄. etiā in. xi. etymo. d̄r. Sciopodū gens fert̄ eē ī ethio: pia. a singulis enim cruribus et celeritate mirabili: quos inde sciopodas greci vocāt: qd̄ p̄ estū in terra resupini iacentes pedū suoz magnitudine adumbrantur.

Sciphus phi. calix maior poculū quo bibimus f̄m Dug. vel f̄m Pap. sciphus calix regi⁹: qd̄ et patera vocat̄ vel fia la. et est s. p̄ma l̄ra in Dug. et in Pap. nec debet s. in p̄nūciatōe oīno taceri: nec p̄ferri s. s̄z q̄si medio modo: qz s. ibi quātū ad sonū liquefcit aliquantuliter.

Scipio. a cepi p̄terito d̄r bec scipio onis. virga consulū vel baculus ad capiēdū apr⁹. vnde et qd̄ roman⁹ dicit̄ ē scipio: qz baculus et sustētamentū reipublice fuit vel parentum suoz: et fuerūt duo scipiones. s. auus et nepos.

Sciroma saxa dicuntur.

Scirosis. v̄n sciroma d̄r saxa. v̄n h̄ scirosis duritia ī sensū

Scirpius pia. piū. in scirp⁹ est. (bus sine dolore.

Scirpus. a capio pis. d̄r h̄ scirpus pi. qz carpat: genus iunci est: et est plan⁹ sine nodo. Et inde scirpi⁹ pia. piuz. de scirpio existens. Exo. z. Sciscellā scirpiam zc.

Sciscitor. a scio scis fit scisco scis. ichoa. et a scōa eius p̄sona subtracta s. et addita roz. fit sciscitor taris. idēz qd̄ scitari freq̄n. irregulare ē f̄m formatōez et s̄z significatōez. Et d̄r P̄rif. in. 8. li. Notandū qd̄ scitor taris. et sciscitor taris. nata a p̄mitio actiuo deponētia sūt: et cor. penl. sciscitor. Scisco scis. in sciscitor est.

Scisma. a scindo dis. di. d̄r h̄ scisma matis. sic d̄r q̄si a scissura aīoz. Eodē. n. cultu: et eodē ritu credit scismaticus vt ceteri: solo v̄o p̄gregatōis delectat̄ discidio. v̄n scismatic⁹ ca. cū. i. diuisus. et h̄c scismatico cas. i. scismata facere. vel scisma qd̄ et scismatizare d̄r. Et pōt sic diffiniri scisma. Scisma ē illicit⁹ ab vnitare seu vniuersitate diffensus. Differt autē scisma ab heresi f̄m quosdā sic dispositio et hitus. P̄rio enīz differt scisma ab heresi s̄z quosdā: qz cū qd̄ ab vnitare seu ab vniuersitate didit̄ et dissentit: et p̄ facie ē scisma: s̄z cū post t̄ps p̄iaciter adherit sue secte asserēs nō eē obediēdū romāe ecclie ē heresis: et peccat ī illo articulo fidei. Unā scāz eccliaz catbo

- licaz. Itē oīs hereticus ē scismaticus: et nō ecōuerso.
- S**cissura re. i. diuisio: separatio: a scindo dis. dicitur.
- S**citālis. a scio scis dī h^c scitalis lis. qdā serpens q solus cuz oēs serpētes pellē suā deponāt in estate ipse deponit suā in hyeme. vñ et sic dca ē: qz sciētior ē alyis deponēdo pellē cuz eā deponit in hyeme sine lesiōe. Vel dī scitalis a scile vel a scela qd est lux. vñ scitalis qsi lucēs: qz lucēs et noua efficiat deposita pelle. vñ qz tāta pfulget varietate tergi sui: vt notaz grā aspiciētes retardet: et qz reptando pigra ē quos assequi valet miraclo sui stupētes capit. vñ Luca. in. 9. Et scital' spūs et nūc sola puinis. et cor. penl.
- S**cithe dicte sunt a quodā milite pisco q scitbas ab eis diuisit scitba cognoīato. vñ hec scitbia thie. eoz regio. vñ de hic et hec scitba the. gētile. et scitbicus ca. cum.
- S**cithipolis oppidum est quoddam scitbie.
- S**citor. a scio scis scitu supi. u. cōuersa in o. et assumpta r. fit scitor taris. vñ depo. i. ingrere: inuestigare: interrogare: querere: scrutari. et est frequē. irregulare fm formatiōez et fm significatiōē. Vide in sciscitor.
- S**citum. a scio scis h^c scitus tus. tui. i. scientia vel cognitio. et hoc scitū. i. decretū statutum vel indictū. vnde hoc plebiscitum. et scitus ta. tum. i. sapiēs. vnde scite aduerbiū. i. sapiēter. et per compositionē perscitus ta. tum. i. perfecte scitus. et inscitus ta. tū. i. insipiēs. vnde hec inscitia tie. i. insipiētia vel ignorātia. Vide in inscira.
- S**cius. a scio scis dicit scius scia sciū. i. sciēs: sapiēs. et p compositionē inscius inscia inscium. i. nesciēs.
- S**cobo. a scobs scobis dicitur scobo bis. bitum. bire. i. mūdare: et proprie domum.
- S**cobs. a scobo bis. dī hec scobs bis. ferrum quo ligna plantantur vel purgamētum domus. Vñ quidā. Vilia scoba leuat scobs scobis aspera tollit.
- S**chola grece latine dī vacuatio: qz ibi vacam⁹. et in singulari cū dicim⁹. Magnā scholā hēo: de loco itelligit. Luz vō dī in plurali: Magnas scholas hēo: de scholarib⁹ itelligit: qsi multos scholares habeo. vñ scholasticus ca. cū. i. ad scholas vel ad scholares ptinēs: vel assiduus vel frequēs in schola. et h^c et h^c scholaris et h^c re. ad scholas ptinēs. et substātiue sepe ponit in cōi ge. p scholarib⁹. vñ h^c et h^c scholaris h^c laris. et facit abltm tñ in i. sic cardialis. Silr et qdlibz nomē gētile vel patriū desinēs in is. facit abltm in i. tñ: vt bononiēsī: ianuēsī. Vide in dacus.
- S**copa pe. in scopo pis. est.
- S**copetū. a scopa dī h^c scopetū ti. penl. pdu. loc⁹ vbi abundat.
- S**copeus pea. peū in scopo pis. vide. (dāt scope.)
- S**copin grece latine dicitur intendere vel speculari.
- S**copo. a scobo bis. qd ē domū mūdare: et mutato b. in p. dī scopo pis. pui. pe. et caret sup. fm vsuz: deberet tñ face re scopitū. et est scope mūdare: purgare: et pprie domuz. Trāsumit et ad alia. vñ ppha. Scopebaz spm meū. vñ h^c scopa qdā arbustula. et scopa et ē illō cū quo dom⁹ purgat: et fit sepe ex scopa arboze. vñ in euāgelio. Inuēit eaz scopis mūdātā et ornātā. vñ hec scopula le. dimi. et hinc scopulosus sa. suz. i. scopulis plen⁹: qd et scoposus sa. sum. dī. Itē a scopa dī scope⁹ pea. peū. i. de scopis exis. et scopinus na. nū. et scopo pas. pau. i. purgare: vberare.
- S**copula le. dim. parua scopa.
- S**copulosus. sa sum. in scopo pis. est: et in scopulus.
- S**copulus. a scopin dī h^c scopulus li. penl. cor. i. arduū saxū ardua et prupta rupes apta ad speculariū: vñ qz facile inde possum⁹ speculari: vñ qz a lōge videt talis loc⁹. vñ scopulosus sa. suz. i. plen⁹ et abundās scopulis. Et cōparat.
- S**cozia. ab excoquo qs. dī hec scozia rie. purgamētū et sordes metalloz: qz de foro excoqē. vñ dī scozia ab excoqn do vel excutiēdo: qz qñ excoquūt metalla tūc sordes cadent et excutiūt. vñ Isa. p ca. Argentū tuū versuz est in
- scoria. Itē scozia rie. ē suffocatio vesice ita vt vrina de neget vel vētris officiū: vel tumor in pectore repiat.
- S**cozio onis. masculi. ge. dicitur stultus: stolidus: fatuus: deriuatur a scozia.
- S**corpio. scorte qd ē dulce cōponit cū poio qd ē fingor: et h^c scorpi⁹ py. et h^c scorpio onis. qdāz aial venensuz. et scorpio qsi scorte poio: qz ab anteriori parte fingit blanditias: s; a posteriori pūgit. Capite enim bladii: s; cauda pūgit. Vel dī scorpi⁹ ab arcu vel ab arpe qd ē incuruat gladi⁹. inde scorpio: qz caudā figat: vel arcuata ea venē diffundat. vñ scorpio dī qdā piscis vel v̄mis: qz ledit dō manu tollit. Scorpio etiāz dicit sagitta venenata arcu vel tormētis excussa: q dum ad hominē puenit vir⁹ qd h; infundit. vñ scorpio dicta ē. Itē scorpio ē genus dupli cis flagelli: vñ magni fustes. Itē scorpio ē qd dā signū in celo: in qd fm poetas scorpio aial fuit trāslatū. vel qz cū sol ē in scorpione p̄imos sentimus frigozis aculeos fm Dug. vñ vsus. Scorpis ē signū v̄misq; sagitta flagelli. Magister aut in hystorys sup illud. 3. Re. ca. iz. Pater me⁹ cecidit vos flagellis: ego aut cedā vos scorpionib⁹: sic dicit. Scorpis ē rube⁹ aculeat⁹ vel flagellū virgāz nodosuz: vel scutica habēs in sūmitate glādes plūbeas. Itē scias q si virga nodosa vñ aculeata est scorpio dī recte: qz acuto vulnere in corp⁹ infigit: vt in virga dicā.
- S**corpitis. a scorpione dī hec scorpitis huius pitis: quedā gēma scorpionē et colore et effigie referēs.
- S**cortator toris. in scortum vide.
- S**corte grece latine dicitur dulce.
- S**cortes tis. femi. ge. pellis arietis.
- S**cortoz taris in scortum vide.
- S**cortulum li. diminu. paruum scortum.
- S**cortū. a scortes pelle arietis deriuat h^c scortū ti. i. meretrici q apud grecos scita vocat. Et dī sic qz defricat pelles qd corruptela fit. vel scortes dī a scorte greco qd ē dulce. inde scortū: qz dulce ē. Job. 30. Scortū sit alter⁹ vxoz mea. vñ scortoz taris. i. meretricari. vñ scortator: scortator⁹ ria. riū. et h^c scortatorū ry. lupanar. dom⁹ scortatiū. Et ē scortoz depo. cū suis cōpositis siqua habz.
- S**cotomia. a scuta qd ē rotūda forma dī h^c scotomia mic: et accepit nomē ab accidēti: qz repentinas tenebras ingerat oculis cuz vertigine capitis. vnde scotomicus ca. cum. talem infirmitatem patiens.
- S**crea scree fe. ge. pituita sterc⁹: spurcicia q p os pycit. vñ screo as. i. screa pycere. vñ qdā. Factās sputa screat: res de⁹ ipse creat. Et pōit cū ex: et dī excreo as. i. extra scree re: et screatū eycere. Et ē neutru scree cū suis ppositis.
- S**creo as. in scree vide. Scriba be. in scribo bis. vide.
- S**cribo bis. pfi. ptū. bere. i. pōere lraz figuras. vel scribe re ē figuris visibilib⁹ añ inuētis et v̄sitis aliqd repitā re. Scribo pōit cū ad: et dī ascribo bis. abiecta d. i. asserere: addicere: deputare: destinare. Ascribo bis. i. a scriptura remouere: delere. Lōscribo bis. i. sil scribe. vñ patres scripti dicebāt quoz noia sil i enea tabula aureis lris scripti erāt pp maiestātē et ppetuitatē impy in s̄pudā. Nihil ē enī perēni⁹ ere. Circūscribo bis. i. circa scribe re: cingere: circuire: cludere: icludere: vñ restringere: vñ remouere. vñ circūscript⁹ ta. tū. Describo bis. i. deorsum vñ valde scribe: vel a scriptura remouere: vñ scripturas dlere. iscribo bis. i. iniūger: dputare: vel ipzimerē: vñ inscribere: iterscribo bis. i. iter aliq scribere: iterpōere: vñ in medio scriptū aliqd auferi. Perscribo bis. i. pfecte scribere. pscribo bis. i. añ scribere: pdicere: pstruere: vñ ab ali quo spacio t̄pis aliqd possidēdo acgrere. vñ h^c pscripio onis. pscribo bis. d quo i suo loco hēs. Rescribo bis. i. itez vñ retro vñ circa scriptū scribere: q p mittit eplaz scribit: q remittit scribit. Subscribo bis. pfi. ptū. i. parū vel

post vel
vel psc
teritū i
dictis si
māq; re
tit pscr
tria s; r
Inscrib
pfi scri
in nub
gū. Sc
repta
re idē
dele m
me dif
dimit
plr: vel
bro vit
pctū. et
pitia d
natio
tat: cū
debitā
bro vit
ē qd m
mōtū
iz. Sc
lras p
lumie
Vñ in
a scrib
ba not
s; scrip
bz scri
quēti
cū scri
Scripto
in o. c
Scroba
quā f
Scrofa
ptū. v
fula. e
circu
nus
Scrofi
tū ca
Scrofi
Scrop
Scrup
Scru
Scrup
pe st
h^c e
seru
dā p
vñ f
air
i fin
fiē
pt
lēt
fū.
do
fita

post vel subtus scribere. transcribo bis. i. vltra scribere: vel p̄scribere. Scribo z ei⁹ p̄posita actiua sūt: z faciūt p̄teritū in p̄si: z sup. in ptū. z p̄ducūt hāc syllabā scri. De p̄dictis significatiōib⁹ nō. v̄sus. Exulat a p̄ria sine spe redi tūsq; reiq;. Quisq; relegat⁹ sua cū remeabit hēbit. Amit tit p̄script⁹ opes nō posse reuerti. Inscript⁹ manet in pa tria s; re spoliat⁹. Ascribit iactās: d̄scribit rē manifestās Inscribit signās: p̄scribit crimia dānās. Quare aut scri p̄si scriptū scriptoz scriban̄ p̄p. cū scribo scribat̄ p̄b. dixi in nubo bis. Itē nō. v̄sus de scribo bis. maxie fm̄ theolo gū. Scribo dispono memorozq; vel ifero traho. Scribo rep̄itans scripto v̄l grāmata formās. verbī grā. Scribe re idē ē qd̄ disponere seu p̄ordinare. Un̄ i Exo. c. 32. Aut dele me de libro tuo quē scripsisti. i. i quo ad vitā eternā me disposuisti vel p̄ordinasti. z ē sensus. Si nō deles me dimitte eis. Scribi aut̄ vel deleri de libro vite d̄r qd̄ du pl̄r. vel s; p̄ntiā: vel s; p̄ntē iustitiā. Et d̄r d̄s aliquē de li bro vite delere inq̄tū p̄mittit eū a iustitia excidere per p̄m̄. z d̄r liber vite a scia dei q̄ ē de t̄p̄alib⁹ z eternis: a p̄ntiā q̄ ē de bonis z malis: z ē a p̄destinatiōe: qz p̄desti natio p̄pe de futuris ē z p̄uidētie directionē i finē ipoz tat: cū sit p̄positū miserēdi. S; liber vite simpl̄r noticiā debita ipoztat: z nō determinat aliqd̄ t̄ps. v̄n̄ z scripti in li bro vite d̄r: z q vitā h̄nt z q habituri s̄t. Itē scribere idē ē qd̄ memorie p̄mēdare. Un̄ in Apoc. i. 4. ca. Scribe b̄tī mōtū q in d̄no moriūt. Itē scribere idē ē qd̄ iferre. Job i. 3. Scribis enī m̄e amaritudines. Itē scribere idē ē qd̄ l̄ras p̄trahere. Un̄ in Diere. 36. ca. Et ego scribebā in vo lumie atramēto. Itē scribere idē est qd̄ scripto rep̄itare Un̄ in P̄rif. p̄ maio. L̄ra ē vox idiuidua q̄ scribi p̄t. Itē a scribo bis. d̄r scriba be. mas. ge. z h̄ scriptoz tozis. z ē scri ba nomē officij. v̄n̄ scribat⁹ tus. scribe offiū vel dignitas s; scriptoz d̄r q frequēter vel assidue scribit: v̄l q peritiā bz scribēdi. Silr̄ qd̄libz v̄bale in oz p̄uenit alicui ex fre quētia vel assiduitate: vel industria. v̄n̄ v̄sus. Denotat offi ciū scriptoz: s; scriba maḡm. Uide in lector.

Scripto ptas. i. frequenter scribo: a scribo p̄si. ptum. ptu. u. in o. conuerfa fit scripto ptas.

Scrobs. a scrophā dicit̄ hec scrobs bis. i. fossa: maxime illa quā scrofi faciūt. Uide supra in cops.

Scrofa fe. i. porca: z ē nomē ficticiū. s. de p̄ximitate soni sū p̄tū. v̄n̄ h̄ scrofula le. z h̄ scrofella le. ambo dimi. Scrofula. etiā dicunt̄ qdam apostemata q̄ solent nasci pueris circacollū. v̄n̄ scrofulosus sa. sum. z scrofulatus ta. tū. ple nus z abundās scrofulis: z cor. fu.

Scrofina. a scrobs dicit̄ h̄ scrofina ne. quoddā instrumen tū carpētary: qz herēdo scrobē faciat.

Scrofula in scrofa vide.

Scrupulosus sa. sum. in scrupus vide.

Scrupeus pea. peum. in scrupus est.

Scrupulus li. in scrupus est.

Scrup⁹. a scrutoz taris. d̄r h̄ scrup⁹ pi. lapis paru⁹ z asp̄g se pe sub talo iacēs i calciamēto mltū ledit z offendit z pp̄ h̄ eū mltū scrutari cogimur: cui d̄ri⁹ ē calculus. z ide h̄ scrupul⁹ li. dimi. penl. cor. z h̄ scrup⁹ v̄l scrupulus d̄r qd̄ dā p̄odus sex siliq̄rū p̄dere p̄stās. z p̄ silitudinez scrup⁹ v̄l scrupul⁹ d̄r molestia: sollicitudo: anxietas: z dubietas aī: remozsus p̄scie. Un̄ in p̄. Reg. 25. ca. Nō erit tibi hoc i singultū z in scrupulū cordis. Itē difficultas subtilis qd̄ sic enī scrup⁹ paru⁹ ē: sic subtilis qd̄ pua ē ad vidēdū. Et sic ille mltū ledit: ita s̄btillis qd̄ mltū ledit eū q nō ē pm̄ pt⁹ in discernēdo. inq̄s̄tio enī z qd̄ rez subtiliū mltū so lēt ledere. Et a scrup⁹ d̄r scrupe⁹ pea. peū. z scruposus sa. sū. i. scrupis plen⁹ z abundās: z asp̄: anxi⁹: dur⁹: difficil⁹: no dosus: obscur⁹. Et p̄pat̄ scruposus s̄ioz. sim⁹. v̄n̄ h̄ scrupo sitas tatis. v̄n̄ scrupea vel scrupulosa saxa d̄r asp̄a. Itēz

a scrupul⁹ d̄r scrupulo las. i. sollicitare: molestare. z scrupulosus sa. sū. scrupul⁹ plen⁹ z abundās v̄l asp̄: v̄l anxi⁹ du bi⁹: difficil⁹: nodosus: obscur⁹. Et p̄paraē. v̄n̄ h̄ scrupulosi

Scrutabilis i scrutoz taris. ē. (tas. i. anxietas. difficultas. Scrutinium a scrutoz taris. dicit̄ hoc scrutiniū ny. i. scruta tio vel quicqd̄ qd̄ scrutatur interius de aliq̄ re. Prophe ta. Defecerunt: scrutantes scrutinio.

Scrutoz taris. tat⁹. sūz. tari. i. ingrere: iuestigare: subtiliter ispicere. v̄n̄ h̄ z hec scrutabilis z hoc le. aptuz vel habile ad scrutādū. v̄n̄ scrutabilr̄ aduer. z p̄ p̄positionē iscruta bilis. Itē a scrutoz d̄r scrutabūdus da. dū. i. ad scrutādū habilis: vel scrutāti filis. Scrutoz p̄ponit̄: vt p̄scrutoz ta ris. i. p̄fecte scrutari. v̄n̄ p̄scrutans tis. participiū ois ge. i. p̄fecte scrutans. Un̄ in p̄. Mach. 3. ca. P̄scrutans eos. Et est scrutoz deponē. cū suis p̄positis. z cor. hāc syllabaz scri. z scribit̄ sine c. in vltima syllaba. Un̄ Doza. in epla. Archanū neq; tu scrutaberis illius v̄n̄q;.

Scrutū. a scrutoz taris. d̄r scrutuz ti. vestis paup̄z lacera ta z detrita. Itē scruta dicunt̄ exta. s. tripe: qz i extis scri taban̄ futura: vel sordes purgādo. Un̄ Doza. epi. Uilia vendente tunicato scruta popello.

Sculpo pis. p̄si. ptū. pere. i. celar̄. v̄n̄ sculpti aduer. z h̄ scul p̄tura: z hic z hec sculptilis z hoc le. silr̄ v̄l. cor. v̄n̄ sculpti liter aduer. Itēz a sculpo pis. d̄r hoc sculptile lis. simula cruz in formā z silitudinē alicui⁹ sculptū. z sculpto ptas. frequē. A quo sculptito tas. alind frequē. pen. cor. Scul pto actiū est cū oibus suis compositis.

Sculptile in sculpo pis. est.

Scurra. sequoz p̄p̄it̄ cū curia: z d̄r h̄ scurra leccatoz: vani loqu⁹. P̄p̄pe d̄r scurra q sequit̄ curiā grā cibi. Un̄ in. z. Re. 6. c. Et nudat⁹ ē q̄si si nudef̄ v̄n̄ de scurris. Qz ar̄ d̄r scurra q̄si scutellā radēs ety. est. v̄n̄ h̄ z hec scurrilis: z h̄ le. pe. pdu. z p̄ geminū r. v̄n̄ scurrilr̄ aduer. z hec scurrili tas. tis. leccacitas: turpitude: turpis lud⁹: luxuriosa v̄ba: q̄ vulgariter barrizare d̄r. Un̄ Paulus ad Ephe. 5. ca. Scurrilitas q̄ ad rē nō p̄tinz: z d̄r a stultis curialitas zc.

Scurrilis in scurra vide: z in nuga.

Scurroz. a scurra d̄r scurroz raris. ratus. sūz. i. eē vel fieri scurram: vel tale officiū exercere: dissolute viuere.

Scus neu. ge. indecli. i. rotundum vel rotūditas.

Scuta in scutum est.

Scutella. a scus v̄l scuta d̄r h̄ scutella: qz rotūda ē. v̄n̄ hec scutellula le. di. z scutellari⁹ ria. riu. z h̄ scutellari⁹ ry. q faē vel vedit scutellas. Et h̄ scutellariū ry. loc⁹ vel vas

Scutica. a scuta qd̄ ē forma rotū (vbi reponūt scutelle. da d̄r hec scutica ce. pe. cor. i. lozū cū quo v̄beran̄ pueri: ancille: serui. z d̄r sic p̄pter rotūditatē corrigiaz.

Scutiger ra. rū. penl. cor. i. gerēs scutū. z cōponit̄ a scutū z gero ris. z inuenit̄ substātiue in quolibet genere.

Scutra tre. vas qd̄dā ē: z a scus v̄l a scuta d̄r: z enumeran̄ scutre in. 3. Re. 7. c. iter vtē silia tēpli altaris vasa. s. eq̄lis amplitudinis in ore z in p̄fundo ad calefaciendū.

Scutula. a scuta qd̄ ē forma rotūda d̄r h̄ scutula le. moni le rotūdū ex auro v̄l argēto. Un̄ in. i. Mach. c. 4. Orna uerūt faciē tēpli coronis aureis z scutul. z cor. tu. v̄n̄ scu tular⁹ ta. tū. scutula ornat⁹: v̄l scutulā possidēs: v̄l qd̄ bz in se orbes i silitudinē scutulaz: sic qd̄ vestes z qd̄ aia lia. v̄n̄ z scutular⁹ d̄r equ⁹ pp̄ orbes quos bz cādidos in ter purpureos. v̄n̄ h̄ scutulata te. v̄l h̄ scutulatū d̄r idu mētū qd̄dā p̄ciosuz. z ē p̄pe vestis q̄ bz in se quosdā or bes v̄l circulos: sic p̄z in qbusdā p̄anis sericis. Un̄ Esec. 27. Sēmā purpureaz z scutulata p̄posuerūt in mercato tuo. Itē inuenit̄ h̄ scutulū: p̄lalr̄ h̄ scutula di. puū scutuz.

Scutulatus ta. tum. in scutula est.

Scutū. a scus qd̄ ē rotūdū d̄r h̄ scuta te. forma rotūda: z a scuta d̄r h̄ scutū ti. qz rotūdū solebat eē: vel scutū d̄r ab

executio tis. qz se excutiat z eyciat ictū teloz. vñ hoc scu-
tulū li. dimi. z scutat^o ta. tū. i. scutū bñs: vel scuto armat^o
vel instruct^o. z scutarius ry. qz facit scuta.

S ante E

Se est ppositio: z inuenit solū p ppositionē. Sex enī sunt p-
pōnes q nō inueniūtur nisi in ppositiōe. s. dis: di: re: se: am:
cō. Et significat aliqñ se sine. vt segnis qñ sine igne. z se-
dulus sine dolo. Aliqñ seorsuz: vt seduco qñ seorsum ou-
co. Itē se est p nomen: z geminat: vt sese.

Sebastus. i. augustus mēsis. Greco enī sermone sebast^o tā-
tum valet qñtum augustus. vñ sebastia nunc dñ quedaz
ciuitas q olim dicebatur augusta ab augusto.

Sebibo bis. i. seorsū bibo: a se z bibo pōit: z cor. bi. vbiqz.

Sebū bi. a sus dñ h^o sebū bi. qñ modo dñ vulgo sepum pi. i.
adeps piguedo: arungia. z dñ sic a sue qñ suenu: qz plus
pinguedinis hz illud aial qñ aliud.

Secedo. a se ppositione z cedo dis. pponit secedo dis. cessi.
sum. i. seorsum cedere: separari. z pdu. ce. syllabam.

Secēti te. ta. a sex z cētū pponit: z abycif x. z dñ secēti. vel
mutat in s. fm quosdā: z dñ sesecēti te. ta.

Secerno. a se pōne z cerno pponit secerno nis. i. sepero. z
differt a discerno nis. Discernit q in duas partes diuidit
secernit q ex multis aliqd seorsum eligit.

Secessus. a cedo dis. dñ h secessus sus. loc^o secret^o: qñ sine

Seci^o. i. alr deriuat a sec^o p pparationē sic diē (accessu.
Dug. Itē Pap. Seci^o. i. alr a sec^o pparatiuū. Magī aut
bñ. diē. E añ c. breuiat: vt ecbin^o piscis. z post pauca sub-
dit. Quidaz vō excipiūt seci^o: qñ dicūt deriuari a sec^o pp
illū versum Uirg. Protrahit instanter non seci^o ac rotat
ensem. Nos aut dicim^o q seci^o nihil est: imo in illo versu

Seculū cli. in seculū vide. (Dz dici segni^o.)

Secmētū ē fascia q matrona fasciat caput. Juue. in satyra
scda li. p. Secmēta z lōgos habit^o z flāmea sumpsit.

Seco cas. secui. ctū. vñ sectim aduer. z h z hec sectilis z h^o:
le. ad secādū habile: vl qñ leuiter secari z scidi pōt: z cor.
penul. Seco pponit: vt abseco cas. cui. ctū. i. secādo diui-
dere: separe: abrūpe. Lōseco cas. i. sil secare. Disseco cas.
i. diuersis modis secare: dirūpe: cruciare. z ex eisdē ppo-
nit: vt dissicio cis. execo cas. cui. i. extra vel valde secare
Interseco cas. i. iter aliq secare. Inseco cas. i. itro vel val-
de secare. Profeco cas. i. pcul vl añ secare. Prefeco cas.
i. pre alyz secare. Reseco cas. i. abscindere. Seco z eius
pposita actiua sunt. z cor. hāc syllaba se: z faciūt pteritū i
cui. z supi. in sectū: licz fm antiquos inueniatur secui ca-
tus. z in compositis similiter. Unī in Aurora dñ. Qui xpī
gladio dogmata falsa secant.

Secors. se ppō pōit cū cō. z dñ secors dis. ge. ois. i. ignau^o:
stult^o: qñ seorsuz a corde. vñ h^o secordia dic. i. ignauia.

Secretariū ry. in secretum vide.

Secretū. a secerno nis. dñ secret^o ta. tū. z secreti aduer. z h^o
secretum ti. z hic secretarius ry. z hoc secretarium locus
vbi danē vel pseruant secreta.

Secta. a seco cas. dñ hec secta cte. i. ppositū in malo circa
aliquā disciplinā: vt secta hereticoz: qz secti sunt z dimisi
ab vnitate ecclie vl fidei. Secta etiā accipiē in bono vt
secta phoz: z tūc deriuat a sequoz qñs: qz tūc sequēda ē
z tenēda: vt secta aploz: secta pphaz. Oz aut dñ secta q/
si sequēdo tenēda: vel sequenda tenēdo: ety. est. qdā tñ
dicunt secta etiā in malo a sequendo. z est secta habitus
aioz z institutū vel ppositū in malo circa aliquā discipli-
nā: quā tenēdo sequunt: lōge alia in religionis cultu opi-
nantes qz ceteri. s. p reualet quod prediximus.

Sectilis in seco cas. est. z cor. ti.

Sector tarius. tatus. sum est frequē. de sequoz qñs. z dz for-
mari fm regulā ab hoc sup. secutu. n. i. oz. s. ad ofiaz secu-
tor qñ est nomē: dicim^o sector p syncopā platū. Unī diē

Prif. i. 7. li. Sector tarius. differētie cā puto p syncopā u.
penul. platū ne puteē nomē si secutor dicerem^o cū supi.
pmitiui ei^o secutū sit. Raro tñ deriuatiōes huiuscemo-
di speciez fiūt avbis desinētib^o i oz. qz videlicet fere oia
descēdūt a vbis actiuis z neu. Sector pōit: vt affectoz

Secularis in seclm est. De vita seculariū respectu (neu.
stat^o religiosoz dixi in ordo. Itē vide in clericus.

Seculū. a sequoz qñs dñ hoc seclz qñ centūdecē annoz: s.
etiā seculū ponat p vita vel p quolibz spacio tps aliqñ
tulū lōgo. z dñ seclm qz vnū sequit ad aliud. vñ h^o seclū
cli. p syncopā: z h^o z h^o secularis z h^o re. res secli vel ad se-
culū ptinēs. vñ h^o secularitas tatis. z seculariter aduer.

Secūda de. in secūdu ē. Secūda in secūdu vide.

Secūdu da. dū. nomē ordinale: z dñ a sequoz qñs. qz statū
sequitur post pmū. z secūdu da. dū. i. pper z bonus a se-
quēdo: qz q secūda sunt deprope sequunt. vñ z secūda
dñ fortuna ppera: qz ppe nos sequitur: z iuxta nos ē: sic
aduersa opposita ē z recedēs. Oz aut dñ secūdu qñ sec^o
pedes: ety. ē. Et hinc scdo das. i. ppari: pperū facere vl
scdo loco seq. z est actiuū. z pponit: vt obsecundo das. i.
obedire: obtēperare: z ē neu. qñ in oib^o suis significatiōi-
bus scdare. Itē h^o nomē fm ponit loco aduerby loci vl
qlitatis: vl poti^o similitudis. Lū dñ fm Lucā: vbi greci di-
cūt cata Lucā. Itē sic dñ in. 3. sniarū: fm multiplicēz bz
rōnē. Aliqñ aut expmit pditionē vel pperatē nāe dñe
vl hūane sube. aliqñ vnitate psonē. aliqñ notat habitū.
aliqñ cām. Exēpla pdictoz qruoz pnt eē ista. Scdm no-
tat cōditionē siue pperatē qñ pōit cū dictōe significatē
alterā nām in Xpo: z sequit aliqd qñ ppiū ē illi nāe: vt
cū dñ: Xps fm q de^o bon^o ē vel misericors: vel Xps s.
q de^o est etern^o vel icreat^o vl creator z h^o. q notat p-
prietates soli deo pueniētes. Et ab altera pte cū nā hūa-
na oppositū: infert pperitates psequētes illā. Ut xps s.
q hō est risibilis: vel aial pceptibile discipline: vl rōnal:
corpore^o: mortalis: z similia. Itē fm aliqñ notat vnita-
tes vl vnionē psonē: z hoc spālī in Xpo: vt cū dñ Xps s.
q hō creauit stellas: fm q hō ē de^o vel dei fili^o. Itē fm
q hō de^o mortu^o ē in cruce. Ibi. n. nō notat q ex forma
eius cui adiūgi pōt isferri illud pdicatū. s. poti^o q in
vtute vnionis facte in hypostasi talia pdicata attribui-
tur subo. (Dc tñ nota q h^o locutiōes aboluerūt. s. tñ
forte iueniant in dictis scōz sunt sustinēde z exponēde:
vt Xps fm q hō est de^o vel dei fili^o. i. ipse q est hō z de^o
vel dei fili^o. Si aut addat ibi pnomē demratiuū ita q
replīcēt suppositū hois: erit locutio va: z nō solū sustinē-
da: s. ēt extrēda: vt dicat xps fm q iste hō est deus vl
dei fili^o vel psona. De h^o dixi in psona. Itē s. notat aliqñ
habitū: vt Xps fm q hō fuit calciat^o: vestit^o: z h^o: qz h^o
habitus puenit ei grā hois z nō grā dei: vel in alia signi-
ficatione habit^o: vt xps fm q hō fuit san^o: formosus ppe
filyz hominū: z sic de alyz: qz habere multis modis dici-
tur s. oia illa q nobis adueniūt vt habeamus ea. Aliqñ
fm notat cām. z pōt notare qdruplicē cām. s. efficientēz
vt cū dicitur: Xps s. q hō fuit meruit sibi z nobis. For-
malē: vt Xps s. q hō fuit rōnalis: s. q ē aliqd. i. huma-
nitate est aliqd qñ hō. Materialē ex q: vt xps fm q hō
pstat ex corpore z aia. in q: vt xps s. q hō passus est. Si-
nalē: vt xps s. q hō est finis oīuz creaturarū vel digni-
sima creaturarū: vel fm q hō venit ppter nos: ex parte
aut pōt notare cāz efficientē: vt xps fm q de^o hz pates
ponēdi aiam suā z iterū sumēdi eaz. Itē fm notat quasi
formalē cām: cū dicit: Xps fm q de^o ē suppositū natu-
re diuine: xps fm q de^o est aliqd. i. diuinitate q est quasi
forma est aliqd: qz qñ formalr de^o deitate est de^o: Ma-
terialē aut cām vel qñ materialē nō notat: qz diuinitas

nō ē dicēda mā: nec quasi materia: qz mā impfecta est: qd materie simile ē impfectū est. Sinalē aut cām notat scdm cū dī. Xps fm q de^o est ad quē oia referuntur: vlt ppter quē fiunt 7 sunt oia. Itē a sequoz dī hec secunda de. i. folliculus in quo puer inuoluitur in ventre matris: 7 q simul cū infante nascit 7 sequit eū 7 egredit. Itē secunda de. dī qdā vicus in hierusalē: de quo habet in. z. Reg. Qui habitat in hierusalē in secunda. Pap. vō dicit sic. Secūda: pspira: abundās: felix: btā. Secūde dicunt folliculi q sūt cū infante nascunt: dicte sic qz cuz infans egredit eū sequunt. Macer etiā de viribus herbarū dicit. Itas pelliculas medici dixerē secūdas. In Deu. aut. is. dī. Et illumie secūday. Inuenit etiā ibi secūday: s3 meli^o dī secūday. Pōt tñ deriuari a scda de. secūdin^o na. nū. i. ptinēs ad secūda: vel res scde: 7 pdu. di. Un Berni. Tunica tua fuit pellis secūdina. 7 pdu. di. secūdina.

Securicula le. dimi. parua securis.

Securis. a seco cas. dī b^o securis hui^o ris. qz secat. vel securis dī qsi succuris: qz ea arbores succidat. vlt securis qsi femicuris. Ex vna enī pte acuta ē: 7 ex altera fossoria. 7 v de hec securicula le. dimi. 7 inde securiculari^o q securem defert. 7 desinit accusatiu^o singularis de securis in em 7 in im: 7 abltūs in e. 7 in i. 7 accusatiu^o pluralis in es 7 in is. secures vel securis. 7 cor. pma. s3 secur^o eā pdu. Unde qdam: Reb^o securis est sepe minata securis.

Securus. se ppositio pponit cū cura: 7 dī securus ra. rum. qsi seorsum a cura. qd pparat securus rior. rissim^o. vñ se cure rius. rissime. aduer. 7 b^o securitas tatis. 7 securo ras. verbū actiuū fm Dug. Pap. vō dicit. Securus nō dubitans. firm^o: munit^o. Secur^o dī qsi sine cura. i. frigidus p qd inutile accipit. Et ponit dīa iter securū 7 tutū. vñ in Brecismo dī. Est homo secur^o a cura quoqz remot^o. S3 vir in agminibus pfidens est hō tutus. 7 vide qz qdā vō luerūt dicere securiter p secure: s3 iprope. vnde versus. Assere secure: securiter penit^o vze. 7 vt dixi in pay: in mū do isto non inuenitur securitas.

Secus. a se ppositio deriuat sec^o ppositio seruiēs actō casui: vt sec^o petz. i. iuxta petrū. Pōt et eē aduer. 7 est sec^o idē qd alr vel alias: vel ppe vel iuxta. 7 fm quosdā idez dī seci^o. 7 ponunt in Brecismo tales vsus. Dic secus esse alr iuxtaqz: localr vñ Dices: ast aliō tu dices qlitative.

Securus ta. tū. participium de sequoz scribitur per c. s3 sequoz scribat per q. Nā vt dīc^o pzi. in. io. li. verba desinētia in quoz mutant eā in cu. 7 sumētia tū. faciunt supinū: vt loquoz locutū: sequoz secutum.

Sed iunctio est aduersatiua: 7 d3 scribi per d. Antig eniz dicebant sedū pro sed. Nos vō duas lras vltimas abscidimus: 7 dicimus sed per apocopam.

Sedatus in sedo sedas vide.

Sedecies. i. sedecim vicibus: 7 dī a sedecim.

Sedeciz pponit a sex 7 decē: 7 dī sexdecī vel sedecim vt x. abyciat vlt mutet i s. vñ sedenari^o ria. riū. s3 Dug.

Sedeni vna ps: vel loco vni^o pris ē. vñ in vsib^o sibille legitur Scōz sedeni cūcte lux libera carni. Itē i. z. Mach. ca. 7. dī. Sedeni mūdi creator 7c

Sedeo des. di. sessuz: idē b^o sessio onis. 7 hec sedes dis. 7 pdu. se s3 sedeo des. eā cor. qz tenet nāz huius pteriti sedi. vñ vsus. Dū sup alta sedes: casū pbet tibi sedes. Prophe ta. Illic sederūt sedes in iudicio. Sedes nō ē vni^o tm s3 multoz. s3 soliu 7 thron^o vni^o tm. Itē sedes in singulari numero ppe est regni: qd grece thronos dicit. 7 idē nos dicimus soliu. Subsella vō ceteroz: qsi subsedia: cathedre doctoz. Et a sedes dī b^o sedicula le. dimi. 7 hoc sedile lis. Itē a sedeo des. dicit s3 s3 sedeo des. 7 caret pteritis 7 supi. s3 mutuat ea a sedeo des. 7 ponit aliqñ sedere p placere: vt b^o nomē sedet mibi. Et pponit sedeo:

vt absideo des. i. distare cessare: in diuersas ptes sedere: dissimile eē. Assideo des. i. iuxta sedere. Et assidere. i. cōparari assimilari: 7 assidere. i. sile esse. In pma significatiōe pstruit cū datiuo 7 accusatiuo in eodē sensu: vt assideo te 7 assideo tibi. Cōsideo des. 7 p s3 dis. i. sil sedere vñ hic p s3 sus. 7 p s3 scis. qsi inchoatiuū p confidescō. i. sepe sedere. Circūsideo des. dissideo des. i. discordare discōuenire: vel in diuersa parte sedere. vñ dissidentis. 7 dissidenter aduer. 7 hec dissidentia. Dissideo des. i. deorsuz sedere. a pposito desistere: pigrere. vnde dissideo icho. Insideo des. 7 isido dis. i. sedere. Insideo equo: s3 isido equū dicim^o. Itē isidere qsi s3 ad decipiēdū vlt ca piēdū sedere. Presideo des. i. sup aliqs sedere: 7 pesse 7 defedere. Persideo des. i. pfecte sedere. Possideo ē ppositū a p vel post 7 sedeo. Obsideo des. 7 obsido dis. i. circa sedere: 7 cingere vndiqz circūdare: 7 pprie expugnandi cā. vñ b^o obsidio onis. Resideo des. i. pigere qsi retro sedere: remanere: retro morari. vñ residesco scis. ichoa. Subsideo des. 7 subsido dis. i. subit^o sedere. 7 iferi^o esse. Qui. Iussit 7 extēdit cāpos subsidere valles. Supsideo. i. sedere sup 7 dimittere. 7 pstruit cū dtō 7 abltō: vt supsideo huic rei 7 bac re. Sedeo 7 s3 i significatiōe nō differunt: s3 nec pposita eoz. s3 in tpe dīnt: qz sedeo cor. pma in pnti. s3 s3 s3 eā pdu. vñ pposita a s3 i pdu. hāc syl labā si: s3 pposita a sedeo cor. eādē in pnti. Dia. n. pposita a sedeo mutat e. simplicis in i. in pnti: qnis qdā velint dicere supsideo: qd nō credim^o bñ dici si sit dictio cōposita. Itē s3 i 7 ei^o cōposita carēt pteritis 7 sup. s3 mutuat^o ea a sedeo 7 ei^o cōpositis. Sedeo 7 eius pposita sunt neu. ppter assideo p iuxta sedere: circūsideo: possideo: p s3 deo: 7 obsideo q sūt actiua. Assideo tñ p iuxta sedere qñ cū dtō pstruit neu. est: cū actō vō est actiuū. Generale qd ē si aliqñ vbi in eodē sensu pstruit p se nunc cū actō: nūc cū dtō. Si cū actō pstruit ē actiuū: si cū dtō est neu. vñ bñ dico tibi: maledico tibi: assideo tibi neu. sūt. s3 bñ dico te. maledico te: assideo te actiua sūt. 7 hoc respiciēs. Pzi. dicit q qñqz maledico 7 bñ dico neu. sunt: qñqz vō dīc q sunt actiua fm Dug. Et vt dīc^o pzi. sedeo sedi debuit facere sesuz: di. in sum puerfa: s3 facit sessuz geminata s. ne si dicerēt sesuz due ptes viderent. Itē dīc in. io. li. q a sedeo pposita qnis in pnti ē. in i. cōuertant: tñ tā dez e. pductā seruāt in pterito. Et p hoc p3 q dīc d3 cōsidere in ifinitiuo. Et scias q sedes qñ venit a sedo das. pducit se: s3 qñ venit a sedeo tūc cor. se. Quidā tñ dicūt. Est hominis sedeo: sidere ferē auis. sed hec pprietas nō seruat generaliter ab auctoribus.

Sedi est pteritum de sedeo 7 de s3 i vt dixi in sedeo.

Seditio. a sedeo des. dī hec seditio nis. i. dissensio ciuiū: sic dca p s3 riū: qz seorsuz alij eunt ab alijs: vel qz sededo solent machinari. Alij dicūt q seditio ē discordia 7 dissensio aīoz: quā greci distasim^o vocāt. vñ seditiosus sa. sum. q seditiōe fac: 7 discordiā gignit. 7 cōpat. Qz ar dī seditio qsi seorsū itio: vlt sedatio qsi p s3 riū: ē ety. 7 cō. di. Un in Aurora. De reditu spes seditōis erat. Vide in bellū.

Sedile. a sedeo des. dī b^o sedile lis. pe. pdu. 7 sūt sedilia loca in qbus quis sedere possit: Un in. 3. Re. ca. io. Et due manus hinc atqz inde tenentes sedile.

Sedo. a sedeo des. dī sedo das. dau. dare. datū. i. mulcere trāglare: lenire: pscere: 7 qsi sederes 7 pacificos facere. 7 ē actiuū cū oib^o suis ppositis. 7 pdu. se. s3 sedeo des. cor. se. vñ vsus. Que mea mēte sedet mētis mibi vulnera sedet. Itē in Aurora. Non iram dñi presens bonis vltio sedat. Et a sedo dicit sedatus ta. tum. 7 habet easde significatiōes: quas 7 sedo das.

Sed tamen. i. at cōtra: aliqñ sunt due partes: aliquādo est dictio composita: 7 tūc grauat ta. vel est qdam irregula

- ris vocū congeries: q̄ ponit̄ p̄ vna dictione.
- S**educō. a se p̄positione ⁊ duco cis. p̄ponitur seduco cis. xi. ctū seducere. i. decipe: q̄si seorsum a bono ducere. Itē seducere d̄ seorsum ducere: separe: sic̄ fit q̄n̄ cā p̄siliādi ali quis ducit̄ extra p̄gregationē. Et ponit̄ seducere p̄ decipere: p̄dere ⁊ separe. Itē seducere p̄t̄ poni in bona significatione. i. a malo ad bonū ducere. ⁊ sic p̄t̄ accipi illud *Diere. zo. Seduxisti me dñe ⁊ seductus suz.* Alia l̄ra h̄z *Tenuisti ⁊ pauisti me. ⁊ sic seductor ē bon⁹ ⁊ malus: frequētius tamē ponitur in mala parte.*
- S**edulū. a sedeo des. d̄f̄ sedulus la. lum. i. assiduus itētus bon⁹: studiosus: firmus: frequēs: ⁊ d̄f̄ sedulus q̄si sine dolo: q̄ ex aīo ⁊ tota voluntate facit. ⁊ ē etymo. vnde *sedule aduer. ⁊ hec sedulitas tatis. i. assiduitas. ⁊ cor du.*
- S**eges. a seco cas. dicit̄ hec seges getis. ⁊ fm̄ hoc pp̄rie dicitur seges matura. i. messis. vel seges d̄f̄ a sero ris. ⁊ h̄z b⁹ seges d̄f̄ semen q̄z seritur. ⁊ illud in quo serit̄. i. terra. sed translative semē etiā d̄f̄ verbū dei. *Un̄ in Luca. Semē est v̄bū dei. ⁊ corri. ambas syllabas seges. vide in vber.*
- S**egmentatus ta. tū. in segmentū est.
- S**egmentū. a seco cas. d̄f̄ hoc segmentū ti. vestis muliebris ⁊ longa: cui⁹ necesse est partē secare: ⁊ ea solēt vti nubentes. ⁊ pp̄rie est limbus siue fasciola que muliebrib⁹ indumētis in extrema parte causa ornatus assuitur. *Iuuenalis. Segmenta ⁊ longos habitus vt flāmea sumpsit. Aliq̄n̄ aut̄ inuenitur p̄ particulis vestimentoꝝ. ⁊ dicitur segmenta q̄si secamēta. vnde segmentatus ta. tū. i. tali veste indut⁹ vel ornatus segmentis. vnde ⁊ segmentata d̄f̄ vestis que est q̄busdaz conis vel q̄si precisis segmentis ornata. Nā particulas cuiusq̄ m̄ae abscisas p̄segmentata vocamus fm̄ *Dug. Pap. v̄o dicit. Segmenta aut̄ sunt fascie quibus fasciat̄ caput. Item segmentū dicit̄ monile a collo in pectus dependens.**
- S**egnis. a se p̄positione ⁊ ignis p̄ponitur hic ⁊ hec segnis ⁊ hoc segne. i. piger q̄si sine igne: igenio carēs: frigid⁹: ociofus: per q̄d inuilez accipim⁹. *Un̄ in. 6. ca. ad Heb. Ut nō segnes efficiamini. Et p̄parat̄ segnes gnior. gnissim⁹. vnde segniter gni⁹. gnissime. aduer. ⁊ h̄ segnicies segniciei: ⁊ h̄ segnicia cie. ⁊ significat se sine: vt segnis. i. sine igne.*
- S**edulū sine dolo.
- S**egoz qdā loc⁹ ē: ⁊ acuit̄ i fine: ⁊ it̄p̄taf̄ loquela inutilis.
- S**egregogas. a se ⁊ gregogas. qd̄ ē vnire p̄ponitur segregogas. gaudi. gare. i. separe: q̄si seorsum a grege ponere. vnde *segregatim aduer. ⁊ cor. gre.*
- S**egrex. a se p̄positiōe ⁊ grex p̄ponit̄ segrex gis. ge. ois. i. nobilis q̄si seorsum a grege alioꝝ. ⁊ cor. gre.
- S**eir dicit̄ est quidam q̄z fuit hispidus ⁊ pilosus. q̄n̄ enī natus est totus sicut pellis pilosus erat: ⁊ idē dicitur ē *Esau. i. rufus ob coctionē. i. rufe lentis: cuius edulio p̄mogenita perdidit. Idēz ⁊ edom ob ruborem corporis dicit̄ qd̄ latine dicitur sanguineus.*
- S**eiuga ge. penul. cor. in biga vide.
- S**eiugo gas. i. separare: diuidere fm̄ *Pap. ⁊ p̄ponitur a se ⁊ iugo gas. ⁊ corri. iiii.*
- S**eiungo gis. in iungo gis vide.
- S**eiunx gis. exponit̄ in iniunx iniungis.
- S**electus ta. tū. i. ab alijs electus: ⁊ d̄f̄ a seligo gis.
- S**elenos d̄f̄ lux noctis. i. luna a sele vel a file: quod ē lux ⁊ nox p̄ponit̄. eadē ⁊ filenos d̄f̄. ⁊ acuitur in fine.
- S**eleuc⁹ ci. pp̄riū nomē viri triū syllabaz: ⁊ ibi ē diphthōgus eu. vñ e. ⁊ u. eiusdē syllabe sunt. *Auroza. Tunc a romana demetrius v̄be seleuci.*
- S**eligo. a se ⁊ lego gis. p̄ponit̄ seligo gis. gi. ctū. gere. i. eligere: q̄si seorsum ab alijs legere. vnde *selectus ta. tum. i. ab alijs elect⁹. Un̄ Aug. in. 6. li. de ciui. dei. Deos iunctos ⁊ electos diligēter explicās. ⁊ cor. li. seligo ⁊.*
- S**elinū d̄f̄ apiū. a quo p̄ponit̄ petroselinū: iposelinuz: oleoselinū. *Uide in petroselinum.*
- S**ella. a sedeo des. d̄f̄ hec sella le. q̄si seda: q̄z ibi superfedemus. vñ hic sellarius ry. q̄ facit fellas. ⁊ sellarius ria. riū. ad fellā ptinēs. ⁊ sellarius q̄ sessurus portat fellas. ⁊ sellolas. fellā reponere. Et p̄ponitur: vt *dissello las. i. diuersis modis sellare: vel sellā retinere vel a sella remouere: vel a sella p̄ycere. Insello las. resello las. i. iterū sellare: vel sellā remouere. Et sello est actiuū cū oibus suis p̄positis. Inuenit̄ hec sella le. p̄ q̄dam muliere in p̄ Regū.*
- S**ello las in sella est.
- S**ellio. a sella dicitur hic sellio onis. i. caballus.
- S**ellula le. dimi. parua sella.
- S**ellum fuit quidam vir qui fuit custos vestium sacerdotum: ⁊ acuitur in fine.
- S**em filius Noe dicitur ē: ⁊ ex p̄sago posteritatis nomē accepit. ex ipso enim patriarche ⁊ p̄phete: ⁊ apostolice populus dei progressi sunt. ex eius quoq̄ stirpe est *Xp̄s: cuius ab ortu solis vsq̄ ad occasum magnū est nomē in gentibus. Uide in gentilis.*
- S**emē. a sero ris. seui dicit̄ hoc semen minis. quod in agro spargitur ad gignēduz fructū. ⁊ semen aialium qd̄ spargit̄ ad gignēdū fetū. ⁊ a semē deriuat̄ semino nas. a quo p̄ponit̄ cōsemino nas. dissemino nas. isemio nas. resemio nas. Et est neutrum semio cū suis p̄positis. ⁊ cor. mi.
- S**ementis. a semen dicit̄ hec sementis: vel hui⁹ semētis semen frugū: vel tempus seminādi: vel oca semētis: vel ipse actus seminandi. vnde *semētis na. num. ⁊ semētis. i. seminare ⁊ sementum facere.*
- S**emestus. a semis qd̄ est dimidiū ⁊ esus componit̄ semestus sa. suz. i. in media parte corrosus ⁊ comestus: semicomestus. ⁊ pdu. penul. *Un̄ Virg. in. 3. Enei. Semestaz p̄dam ⁊ vestigia feda relinquunt.*
- S**emianimis mis. ⁊ semianim⁹ ma. mū. d̄f̄. *Uide in aīa.*
- S**emibos. a semis ⁊ bos cōponit̄ hic ⁊ hec semibos bouis. cōmunis ge. f. in media parte bos: vt *monotaurus. ⁊ cor. penul. tā nominatiui q̄z genitiui. Quidius. Semiuirūq̄ bouem semibouemq̄ virum.*
- S**emicecus ca. cū. q̄ in p̄te est cecus: ⁊ in p̄te videt: vel qui nō clare videt: ⁊ dicit̄ a semis ⁊ cecus: ⁊ pdu. ce.
- S**emicincium semicincy est zona min⁹ lata: sic̄ cingulus: cinctura lata: ⁊ cōponit̄ a semis ⁊ cinctus cincti: quasi dimidius cinctus. vñ hoc semicincium semicincy dicit̄ cōp̄ dimidiū cingat. *In glosa aut̄ Act. 19. dicunt̄ semicincy vestes ex vno latere depēdētes: vel zone siue vestes nocturne: vel gen⁹ sudary quo hebrei vtunt̄ in capite.*
- S**emicinctū. a semis ⁊ cinctum cti. componit̄ semicinctus cti. zona minus lata: q̄z dimidiū cingit.
- S**emicors dis. gene. ois. i. dimidiū cor habens a semis ⁊ cor. ⁊ cor. penul. nominatiui.
- S**emideus. deus cōponit̄ cū semis vel semus ma. mum. ⁊ d̄f̄ hic semideus dei. penul. cor. i. dimidius de⁹: vel quasi semus. i. imperfectus ⁊ non plenus deus.
- S**emiarmis. a semis dimidiū ⁊ arma componit̄ hic ⁊ hec semiarmis ⁊ hoc me. ex parte armatus.
- S**emifer. a semis ⁊ fera componitur semifer ra. rum. i. media parte fera: vt *centaurus. ⁊ cor. mi.*
- S**emiulculus ca. cum. in vlcus vide.
- S**emialacer ra. rum. ex parte laceratus. ⁊ componit̄ a semis ⁊ lacer ra. rum. ⁊ cor. mi. ⁊ la. ambas syllabas.
- S**emilongus quasi medio mō longus a semis ⁊ longus.
- S**emilunius luny. a semis ⁊ luna componitur. i. media luna. vide in luna.
- S**emimaris. mas cōponitur cū semis vel semus: ⁊ d̄f̄ hic ⁊ hec semimaris ris. i. semimasculus vel ip̄fect⁹ mas. i. castratus quasi minus habens q̄z mas. ⁊ corri. ma.

Seminalis: in seminariū est.

Seminariū. a semē dī hoc seminariū ry. i. semē vī cuiuslibet rei exordiū vī vas in quo ponit semē: et seminariū ria. riū. i. ad semē vī seminariū p̄tinēs vī exordialis: vī initialis. et h̄ et h̄ seminalis et hoc le.

Seminectis. a semis et nex cis. p̄ponit hic et hec seminectis et hoc ce. i. semimortuus vel necatus: exanimis inter mortuos et viuos. et cor. ne.

Semiuerbi⁹ by. i. seminator verborū. vñ hec semiuerbia bi. i. verborū seminatrix. Actiū. i. 7. Quid vult semiuerbi⁹ hic dicere. Dug. aut̄ videt̄ dicere semiuerbi⁹ et semiuerbia. et tūc tenet nās de semē: s̄ semiuerbi⁹ nām tenet de semini. Pāp. dicit. Semiuerbi⁹. i. seminās vba.

Seminium a semē dī hoc seminium ny. i. semē vel cuiuslibet rei exordiū vel lucrū de semine.

Seminas. in semen vide. (nu.

Semiudus da. dū. i. nō tot⁹ opus: a semis et nudus et pdu.

Semipaganus. a semis et pagan⁹ p̄ponit semipaganus na. nū. i. non ex toto vrbanus: nec ex toto villan⁹: vel nec ex toto facetus nec ex toto rusticus.

Semipedalis in semipes est.

Semipes. semis p̄ponit euz pes: et dicitur hic semipes dis. i. dimidius pes: et cor. penul. gr̄. vnde h̄ et hec semipedalis et hoc le. penul. pdu. mensura dimidiū pedis. et hec semipedalitas tatis.

Semiplagiū. a semis et plaga dī hoc semiplagiū gy. i. min⁹ rete vel adiuncte retib⁹ linee restes plage dicuntur.

Semiplenus. a semis et plenus p̄ponit semiplenus na. nū. penul. pdu. i. dimidius.

Semipondius. a semis et pondus cōponit hic semipondi⁹ dy. i. dimidiū. pondus.

Semiputatus. a semis et putatus cōponit semiputatus ta. tū. i. ex pte putatus et in pte nō. Virg. in bucol. Semiputata tibi frondosa vitis in vīmo.

Semirutus ta. tum. penul. cor. qui ex parte corruit a semis et rutus componitur.

Semis. ab hemis qd̄ est dimidiū subtracta aspiratiōe. et p̄ ea posita s. dī apud latinos: hic et hec et hoc semis indeclī. dimidius dia. diū. vñ quidā. Vās tribus et semis solidis ego pdigus emi. Itē semis pōt cōponi a semis et as assis et dī hic semis sis. et ponit p̄ quadā mēsurā. Pōnit etiaz p̄ quodam pondere qd̄ cōstat ex sex vncijs: q̄si semis as As p̄stat ex duodecim vncijs. s̄ obicitur contra hoc qd̄ dictū ē qd̄ semis ē oīs ge. qz vt dicit P̄ris. q̄ nulluz nomē desinēs in is. pōt eē oīs ge. Ad hoc dico qd̄ P̄ris. itellexit de nominibus declinabilibus: s̄ semis p̄ dimidio ē oīs gene. et indeclinabile vt dictū est in tertia parte in ca. de omni gene. Semis vero pro medietate assis est mas. ge. ne. et figure composite.

Semispatiū. a semis et spata p̄ponitur hoc semispatiū ty. gladius a media longitudine spate dictus.

Semissis: hic semis huius semissis in semis exponit.

Semita. a semis dimidio dī h̄ semita te. i. dimidiū iter q̄si semis iter. et ē semita duoz pedū. s. via adeo stricta: vt alter cū alio in trāsitu transire nō possit et ē proprie semita boīum: callis ferarū et pecudū a calcādo vel a callo. et est callis pprie semita stricta et tenuis callo pecoz pdurata. Tramites vō trāsversa sunt in agris itinera.

Semitas tis. in semis est.

Semitonus. tonus p̄ponit cū semis et dī hic semiton⁹ ni. et hoc semitonū ny. i. nō plenus sonus. et cor. to.

Semiuir. a semis et vir p̄ponitur h̄ semiuir huius semiuiri. i. impfectus vir vel castratus. pōt ēt semiuir p̄poni a semis p̄ dimidio q̄si dimidius vir: sic fuit cētaurus et montaurus. et cor. penul. vide in semibos.

Semiuiuus a semis et viuus cōponit semiuiuus ua. uū. pe

nul pdu. i. ex parte viū. i. non totus mortu⁹.

Semiucalis. semis p̄ponit cum vocalis: et dicitur hic et h̄ semiucalis et hoc le. Semiucalis dicitur quedā lre q̄si impfecte vocales: qz non habēt ita bonā sonozitatē sic et vocales. vñ semiucalr aduer. et h̄ semiucalitas tatis. dī ēt h̄ semiucalr lis. substatiue lra: q̄ cū vocali facit vocē q̄si sema et impfecta vocalis. vide in p̄ma pte vbi agitur

Semiustulo las. in vstulo las. vide. (de lra in p̄n⁹.

Semiust⁹ sta. stū. et semiustus sta. stū. i. ex pte vstus et p̄pōitur a semis et vstus. et ponit semiust⁹ p̄ semiustus.

Semo mas. in semus vide.

Semo onis. mas. ge. i. semihomo: siue ex pte hō. et cōponit a semis et hō homonis qd̄ dixerūt antiq: et hoc fuit ad differētiā hui⁹ gr̄i seminis. Martialis capella. Quosq; bermicheos: quosq; latine semones dicunt.

Sempiternus na. nū. semp cū tpe durans vt mundus q̄si semp eternus. vñ hec sempiternitas. vide in eternus.

Semunculus li. vel semunculus li. dimi. in semo onis. ē: s̄ meli⁹ dī semunculus: qz format a semo o. in um. Quersa et addita culus fm regulas P̄ris.

Semus ma. mū. i. impfectus: nō plenarius: nō plen⁹ p̄fecto illud semum est quod vltra medietatem et citra p̄fectionē est: et cōparat. vñ seme semius siue. aduer. et hec semitas tatis. et semo mas. i. ip̄fectū facere aliquā tulum diminuerē: et euacuare. et est actiū et pdu. p̄mas. vñ qdā. Semā: semide⁹: stemus: stemus quoq; semo.

Semustus sta. stum. in semiustus est.

Senarius in sex exponitur.

Senaculum. a senatus dicitur hoc senaculū li. locus vbi senatus congregatur: vel domus illa.

Senat⁹: senex p̄ponit cū nat⁹: et ide dī h̄ senat⁹ tus. tui. q̄si senex natus vī natu. qz in illa dignitate eligebant senes saltē prudētia: vel senat⁹ dī a sinēdo: qz senatores facultatem agēdi dabāt. nō. n. sine eoz licentia vlli magistratu licēbat aliqd̄ agere. et dī senatus ēt ipse locus in quo p̄ueniūt senatores. vñ hic senator tozis. qz h̄z illam dignitatē. vñ senatorius ria. rium. Et scias qd̄ senatus decretū q̄tum ad imediatam cōpositionē cōponit ex nominib⁹. s. ex gr̄o senatus: et nomine qd̄ est decretū ti. sed q̄tū ad imediatam cōpositionē cōponit a participio: qz senatus decretum est illud ius qd̄ est a senatu decretū: vt dixi in tertia parte vbi egī de figura p̄posita nominis. Itē scias qd̄ in p̄dicta cōpositione p̄ncipium datur ei qd̄ est dignitas. et hac ratione dicimus senatus decretum: et magister militum: qz senatus est dignior suo decreto cūz possit illud condere et destruere: et declinat decretū: sed senatus gr̄us remanet indeclmabilis: vt hoc senatus decretū: bu ius senatus decreti: huic senatus decreto.

Seneca ce. proprium nomen yiri penultima cor. et dicitur seneca quasi se necans.

Senecia. a senecio qd̄ est aliquantulum senex: dicitur hec senecia cie. quasi pilatura labioz vel labiūz: vel verburū semis: vel illud rubrum qd̄ est sub aure piscis: per qd̄ discernitur an sit recēs an non. alij dicunt qd̄ senecie dicuntur saline defluētes per genas senis: quas p̄ senectute retinere non potest: et eas emittit p̄ molares dentes: qui canini. i. detractores dicunt: qd̄ cōgruit inuidis. De quorum molaribus frequēs imundicia detractionis emittitur. vnde Hiero. in plogo Ezech. Sed vereor ne illud eis veniat: qd̄ grece signatus dicit: vt vocent fagolidoros hoc est manducantes senecias. vide in fagolidoros vbi expositum est. fm vō P̄p̄ia senecie berbe sunt cito arecentes q̄ per macerias nascuntur.

Senecio. a senex dicitur hic senecio nis. i. aliq̄tulū senex.

Senecta in senex.

Senectus. a senex dī h̄ senecta cte. et h̄ senect⁹ ctis. in co

em sensu. et est senectus sexta etas q̄ nullo annoꝝ numero fini: s; post q̄nq; etates q̄tuncūq; vite est senectuti deputat. Senius v̄o est vltima ps senectutis. et d̄r a sena. nū. qz sit terminus sexte etatis: v̄l d̄r a senex. ps. Usq; in senectā et seniu deus ne derelinquas me. vide in etas. Itē senectus ē supra de senio s; antiquos. et vt d̄r i li. Sap. ca. 4. Senectus venerabilis ē nō diuturna neq; ānoꝝ numero p̄putata. Cū aut sunt sensus hoīs et etas senectutis vita imaclata: qz videlz i morib; senectus q̄dā honestas ē. Senecio. a senex d̄r senecio nes. nui. i. esse vel fieri senex. v̄n senectus cta. ctū. p̄cipiū fm antiquos. et hic senesco scis. inchoa. et p̄ p̄positionē. Cōsenecio nes. Insenecio nes. i. int̄ v̄l valde senere. P̄senecio nes. i. perfecte senere. P̄resenecio nes. i. p̄fecte v̄l p̄ alijs senere. Resenecio nes. et hic inchoa. P̄senesco. i. senesco: resenesco: p̄senesco: p̄senesco. Senecio et ei; p̄posita cor. hāc syllabā se: et faciūt p̄teritū in nui. et carēt supinis q̄uis s; antiquos faciūt sup. in nectū. Inue. Perpetuo meroze et nigra veste senescāt. Senethesis expōit̄ in q̄rta pte in ca. d̄ colorib; rhetoricis. Senex. a sensus d̄r h̄ senex senis: qz in senib; solent sensus abūdare: qz in antiquis ē sapia. et in multo tpe prudētia: vt d̄r in Job. vel p̄ d̄rū: qz in eis sensus diminuūt. v̄n d̄r senex q̄si se nesciēs. delirat enī p̄pter nimā etatē. et ē ety. v̄n h̄ senior mas. ge. sicut et senex ei; positū. q̄uis antiq; dixerint hic et hec senex: et hic et hec senior et hoc seni; et in suplatiuo senim; ma. mū. s; nunc caret suplatiuo. v̄n d̄r p̄rif. in. 3. li. Dia in oz desinētia p̄paratiua cōis sunt ge. et mutantia oz. in us. faciūt neutra: excepto vno qd̄ solū cū sit a positiuo fixo: q̄tū ad suā vocē seruauit ei; gen;. h̄ senex hui; senis huic seni hic senior. q̄uis hoc quoq; vetustissimi cōe accipiētēs h̄ et hec senex p̄ferebāt: et fac ablatiu; in e. t̄m senior. cū omne p̄paratiuū in oz. faciat ablatiu; in e. et in i. vt meliore vel liori. et facit senex gr̄m pluralem in um. vt senū et gr̄m singularem in is. vt senis: cum noīa desinentia in x. faciant gr̄m in cis. vel in gis. vt lex legis: nux cis. Excipiunt. aut a p̄rif. in. 6. li. ista nix niuis: sup. pellex lectilis: senex senis. nox ctis. composita v̄o simpliciū declinationē sequuntur: vt p̄nox p̄noctis: exlex exlegis. Et dicunt p̄physici stultos eē hoīes frigidioris sanguinis prudētes calidi. vnde et senes in q̄bus iā friget: et pueri in quib; necdūz calet min; sapiunt. et fm hoc p̄ antifrasis dicitur senex a sensu. et cor. primam senex. senus nam. eam pdu. vnde quidam. Facta notanda senis: v̄o lo versibus edere senis. A senex dicitur hic et hec senilis et hoc le. penul. pdu. res senis: vel ad senex petinēs: et hec senilitas et hec senitudo nis. et hec senecta cte. et hec senectus ctutis: oīa in eodē sensu. Senex p̄ponit̄: vt q̄ senex. i. valde senex. vide etiā in veterinū.

Senilis in senex vide.

Senio. a senex d̄r h̄ senio onis. sex puncti in tessera.

Senium ny. in senectus vide.

Senaar: vallis latissima: in qua turris a supbiētibus edificari ceperat: fm Dug. et Pap. dicit. Senaar loc; ē babilonis: in quo fuit cāpus duran et turris: quā vsq; ad celum leuari conati sunt: et acuiē in fine.

Senones: galloꝝ qdā q̄ romā iuaserunt. et cor. no. Et scias qz galli germani sunt teuthonici. Halli senones sūt frāci.

Senos interpretatur sensus: et acuiē in fine.

Sensibilis. a sentio tis. d̄r hic et hec sensibilis et hoc le. i. sensu perceptibile. i. aptū sentire vel aptū sentiri. v̄n hic et h̄ sensibilis et hoc le. p̄ syncopaz in eodem sensu: penul. cor. v̄n sensiblr aduer. et hec sensibilitas tatis. Sensibilis ēt s; aliā significationē sui v̄bi d̄r intelligibilis. et p̄ponitur sensibilis cuz in. et d̄r insensibilis fm Dug. qdam faciunt d̄riam inter sensibilis et sensilis. vnde in grecismo dicit̄. Qd̄ sentire pot et sentiri tibi sit res Sensibilis: sentire pot

tena est sensile tantum.

Sensilis in sensibilis exponitur.

Sensiz. i. paulati aduer. remissiuū. a sensus d̄r. Nā q̄ morā tur et paulati tendūt sensuz faciūt et cū sensu fiūt. Itē sensiz. i. sensiblr: v̄l ad sensuz p̄stater timide. v̄n i tertia pte

Sensualitas i sensus ē et in rō.

Sensus. a sentio tis. deriuat h̄ sensus hui; sensus. i. qdam vis aie q̄ p̄cipit formas in p̄nti mā vel q̄ h̄o audit: vel videt: vel tāgit: vel gustat: vel olfacit. Vel sensus d̄r itellectus fm aliā significationē sui v̄bi. et sic sumit̄ in fine pel me canonicē Joānis: v̄bi dicit. Et scimus qm̄ fili; dei venit et dedit nobis sensum vt cognoscamus deū v̄ez et sumus in vero filio ei; per operationem. i. in qua significatione itenitur et hoc sensuz. s; sensum p̄prie attribuitur vocib;: sensus alijs reb;. et hinc sensuosus sa. sum. i. sensu plen;. Itē a sensu d̄r h̄ et h̄ sensualis et h̄ le. ad sensuz p̄tinēs: v̄l sensui vel corpi dedit; v̄l sensu percipiēs. v̄n sensualr et h̄ sensualitas tatis. Itē a sensus d̄r sensat; ta. tū. et cōponitur: vt insensatus ta. tum. et v̄rūq; istoz comparatur. Et nota qz sensus sunt qnq; s. audit;: visus: gust;: odoratus: et tactus. tres aperiantur et claudunt: duo semper patētes sunt. Itē sensus qnq; dicit̄ aīa qz sentit: qnq; cuiuslibet rei adinuentio: s; memoria rei inuente recordatio. Illa excogitata repperit: hec repta custodit. Item nota qz participiū p̄teriti t̄pis de sentio ē sensus sa. sum. q̄uis dixerūt qdā simplices sentit; ta. tū. qd̄ nihil est. v̄n Aug. de ciui. dei. Sensa est moriēs: qz aīaz deservit de;. In quo differat sensus ab itellectu: dixi in itellectus.

Sentarius in sentes vide.

Sententia tie. in q̄rta pte exponit̄ in ca. de colorib; rhetor. et est snia determinata acceptio alteri; p̄tis p̄dictiois.

Sententiosus sa. sum. i. plenus sententys a snia dicit̄.

Sententiuncula le. dimi. parua sententia.

Sentes: a sentio tis. d̄r h̄ sentes h̄ sentis. i. spina v̄l arbor spinosa: q̄ sentix cis. d̄r. et d̄r sic a sentio: qz grauit̄ sentit cū pungit. v̄l sentes d̄r a situ: qd̄ ē terra iculta: i q̄ sentes et spine nascunt̄. Job. 30. Esse sub sentib; delicias p̄putabāt. v̄n sent; ta. tū. et senticosus sa. suz. in eodē sensu. s. horridus: asper: vel sentib; plen;: spinosus. v̄n Terentius in eunucho. Uideo sentū et squalidū: et sentosus sa. sū. et sentarius ria. riū. Idē. s. sentus. i. asper: horridus: spinosus: desinit gr̄m pluralis in ium. de sentes: vt sentes sentis; et est magis in vsu in plurali numero q̄ in singulari.

Senticosus sa. sum. in sentes vide.

Sentia. a sentio tis. d̄r h̄ sentia ne. pe. pdu. loc; in nauis ad quē v̄ndiq; p̄fluit aq; qz grauis fetoz ibi sentiat; et idē v̄l a sentio d̄r sentino nas. i. aīo aliqd̄ sensim diiudicare.

Sentio tis. sensu. i. in um. sensū. su. addita s. fit sensus sa. sū. p̄cipiū p̄teriti t̄pis: et est sentire aliqd̄ sensu percipere. i. auditu visu rē. et fm hoc est actiuū. Itē sentire. i. itelligere vel h̄re sensum. i. itellectū. et fm hoc est neutru;. Sentio p̄ponit̄: vt assentio tis. i. assensum p̄bere. et inuenitur assentioz tiris. in eodē sensu in depo. genere. Itē absentio. vide in suo loco: consentio tis. cōsensum p̄bere quasi simul sentire. vnde hic p̄sensu sus. dissentio tis. et dissentioz tiris. in eodē sensu. i. discordare: discrepare: quasi diuersa sentire: persentio tis. i. perfecte sentire: p̄sentio tis. i. p̄re v̄l ante sentire: resentio tis. i. iterū sentire et ab istis inchoa. assentisco: absentisco: cōsentisco rē. Sentio rē; composita faciūt p̄teritum in si. et supi. in sum. Item sentio pro sensu percipere: vt dixi actiuuz est: et cōposita ab eo sunt neutra: vel deponētia p̄ter p̄sentio et persentio et resentio q̄ sunt actiua: et scribit̄ sentio per. t. qd̄ accipit sonū de c. et hoc p̄z in scōa p̄sona p̄ntis t̄pis indicatiui.

Sentix ticis. in sentes exponitur.

Sentosus sa. sum. in sentes vide.

Sentus ta. tum. in sentes exponitur.
Seoruz aduer. discretiuū. i. sepatim: segregatim semotim
 & deriuat a se ppone insepabili q̄ separationē designat.
Separ. a se & par p̄pōit separ paris. ois ge. i. seozuz a pari. i.
 dissilis. vñ hec separitas. & coz. pa.
Sepe a sepio pis. deriuat sepe aduer. nūeri: & cōparat sepi⁹
 sepissime. Inuenit̄ et̄ fm̄ antiquos sepior pius. sepissim⁹
 ma. mū. q̄st a sepus pa. pū. positiuo. & p̄ponit̄ a sepe p̄sepe:
 q̄sepe: sepe numero. i. multotiēs. & pdu. se.
Sepelio lis. liui. vñ p̄ syncopā sepely sepultū: l3 s3 āti quos
 iueniat̄ sepelitū: & ē sepelire mōtūū odere. vñ sepul⁹ ta.
 tū. sepelio p̄ponit̄ vt cōsepelio lis. i. sil' sepelire: dissepelio
 lis. i. sil' vñ diuersis modis sepelire: vñ a sepelcro remouet̄
 & eycere. Sepelio & ei⁹ p̄posita sūt actiua. & coz. hāc sylla
 bā pe. & faciūt sup. i. pultū. Qui. in. iz. epi. Et sepeli lachry
Sepes. a sepio pis. dñ h⁹ sepes vñ (mis p̄fusa fidelib⁹ ossa.
 sepi b⁹ sepi. vñ h⁹ sepecula vñ sepicula ābo dimi. & ē se
 pes munitio d̄ spinis vñ lignis q̄ fit circa segetes ad arcē
 da pecora. Faciūt et̄ sepes in obsidionib⁹ vbi muri non
 sufficiūt ad arcēdos hostes. & pdu. se. vide in sepio.
Sephoza ppriuz nomē mulieris. & coz. penl. vñ in Auroza
 Matrib⁹ astātes grauidis p̄ha sephoza morti.
Sepia pie. qdā piscis a sepes dca: qz qbusdā sepi b⁹ ē iterclu
 fa: & h3 l3 se qndā strumā nigerrimi & amarissimi succi ple
 nā d̄ quo fit optimū i caustū. vñ sepia p̄ i causto vñ atramē
Sepicla le. di. pua sepes vñ sepi dñ et̄ sepecla. (to p̄oīē.
Sepicule in sepiuscule vide.
Sepio pis. sepi: si in tū. septū: l3 iueniat̄ sepiui pitū. sed ma
 gis ap̄d antiquos. & ē sepire circū dare: sepe circūcludere.
 Sepio p̄ponit̄: vt sepio pis. vñ R. e. li. 4. ca. ii. Extra cō
 septa tēpli. Circūsepio pis. dissepio pis. i. diuersis modis
 sepire: vñ sepē remouere: discludere: dissolue: isepio pis. i.
 iccludere: itersepio pis. i. itercludere: p̄sepio pis. i. sepē p̄tē
 dere añ sepire. obsepio pis. i. vndiqz vel d̄ sepire. resepio
 pis. i. recludere. Sepio & ei⁹ p̄posita actiua sūt. & pdu. hāc
 syllabā se. vñ qdā. Vallam⁹ p̄pe castrū sepi m⁹ ouile. Itē
 Virg. Religio vetuit segeti p̄tēdere sepē. & faciūt p̄teri
 tū in p̄si & supi. in ptū: l3 iueniat̄ qñqz sepiui & pitū.
Sepiola le. pua sepes. Sepissim⁹ in sepe est.
Sepiuscule. a sepius addita cule. dñ sepiuscule aliq̄stulū se
 pius: & sepicule. i. sepe: & vide ēē dimi. Plaur⁹ in cassina.
 Sepicule peccas ingt. & coz. cu.
Sepono nis. sui p̄cere. i. seozsū ponere: separe: a se & a pono
Seps. a sepio pis. dñ h⁹ seps idecli. vel (p̄ponit̄. & pdu. po.
 seps pis. qdā exigū serpens q̄ nō solū cozp⁹: veyz et̄ ossa ve
 neno p̄sumit. Iste sigdē spens qñ pūgit aliq̄e: fac̄ carnē
 & ossa ei⁹ effluere: ita qz ad mimū puluerē redigunt̄. vñ
 dicit⁹ ē seps a sepio qd̄ ē claudo: ligo p̄ d̄iuz: qz apit & dis
 soluit ossa & carnes vulneratas ab eo. vñ Lucanus in. 9.
 Ossaqz dissolues cū cozpoze tabificus seps.
Septenari⁹ ria. riū. a septē dñ. Et signat septenari⁹ sūmam
 vniuersitatis: qz oē tps septē dieb⁹ p̄sumat̄.
Septennis. a septē & ann⁹ p̄ponit̄ h⁹ & hec septēnis & h⁹ ne.
 i. septē annoz. vñ hoc septēniū. i. spatiū septē annoz.
Septētrio. a tero ris. dñ h⁹ trio onis. i. bos q̄si terio: qz terrā
 terat: vel qz in qbusdā regionib⁹ cū bobus solent tritura
 re frumētū. vñ quedā stelle dicunt̄ triones q̄si teriones
 .i. que semp nobis apparēt: & semp terūt areā nostri celi.
 vñ p̄ p̄positionē hic septētrio onis. qdā celeste signuz a
 septē stellis qb⁹ ē depictū: vel a stellis septez notabiliori
 b⁹ q̄ alie. h3 enī plures q̄ septē. q̄ septētrio dicit̄ a septē
 stellis q̄s vocāt triōes: q̄si boues aratorū: qz semp terāt
 areā nostri celi. Semp. n. apparēt in n̄ro hemisperio. vñ
 vt tetigi trio grece latine dñ stella: qd̄ p̄ponit̄ cū septem:
 & dñ septētrio a numero septē stellaz q̄si septez stelle: qz
 illud signū septē stellis est depictū. Et nō. qz duo sunt se

ptētriones. i. maior & minor. Maior vt dicit̄ Aristo. vigin
 ti quattuor stellas h3. Minor vō nō nisi septē. & grā illi⁹
 altez signū dñ septētrio: vel a septē stellis notabiliorib⁹
 Itē vterqz dñ plaustrū siue currus: siue curruz: p̄pter di
 spositionē stellaz: s3 hoc maius illud minus. Itē vterqz
 dñ vrsa vel arctos qd̄ grece dñ vrsa: s3 hec maior: illa mi
 nor. Itē maior dñ elicē: elcre: parasit: & casma. minor dicit̄
 tur cermosina & arctosilay. Et hinc tota igitur ista plaga
 mūdi dñ septētrio: & etiā ventus p̄ncipalis ab illa plaga
 mūdi veniens siliter dñ septētrio. & inde hic & hec septē
 trionalis & hoc le. pertinēs ad septētrionē: vel de septen
 trione existens: & hic septentrionalis p̄ quodā paralelo
 qz illud signū. i. septētrionē iccludit: eadē cā dñ artic⁹. Itē
 scias qz trio idem ē qd̄ ternio.
Septenus. a septez dicit̄ septenus p̄tena. p̄tenū. Sen. 7. Ex
 oibus animantibus mūdis tolle septena & septena. & pro
 du. penul. vnde in Auroza dñ. Septena nolunt luce gete
 frui. vide in septimana.
Septies aduer. numeri. i. septē vicibus a septē dñ. Prophe
 ta. Septies in die laudē dixi tibi.
Septimana. ab hepta qd̄ ē septē: dicitur hec heptas hepta
 dis. idest septez: & subtracta aspiratione & s. pro ea posita
 dicunt latini hi & he & hec septē ideclinabile. vñ septim⁹
 ma. mū. & septen⁹ na. nū. & septenari⁹ ria. riuz. & hic septe
 narius ry. Itē a septē dicit̄ hec septimana ne. vñ h⁹ septi
 manarius. i. hebdomadarius: & desinit vtūs in e. o. septi
 manarie. qz est appellatiuū: & septimanari⁹ ria. rium. vel
 fm̄ quosdā septimana dicit̄ a numero dierū videlicet a
 septē & mane qd̄ est lux: qz septē luces vel dies in se cōti
 net: sicut fm̄ eos hebdomada dicitur hebda. i. septem &
 doas qd̄ est dies: qz cōtinet in se septem dies.
Septingenti te. ta. i. septies centuz. & componit̄ a septē & cē
 tum: & mutat̄ c. in g. vide in nongenti.
Septuagesima. a septuagita deriuat̄ septuagenus na. nū.
 & hic septuagenari⁹ ria. riū. Itē a septuaginta dñ septua
 gesim⁹ ma. muz. & h⁹ septuagesima me. p̄ illa dñica in q̄
 alleluia itermittit̄: & cōplectit̄ septuaginta dies. vñ meri
 to septuagesima dñ. Septuagesima signat tps deuatio
 nis: & ichoat̄ a dñica qua cātā. Circūdederūt: & termina
 tur in sabbato post pascha. Instituta ē septuagesima p̄
 redemptionē: quā sci p̄res statuerūt & p̄p̄ ascēsis vene
 rationē in q̄ n̄ra nā celos ascēdit & sup choros angelozū
 sublimata est: semp ipsa q̄nta dies solēnis & celebris ha
 beret̄: & in ea ieiuniū nō obseruaret̄: qz in p̄mitiua ecclia
 eq̄ solēnis erat sicut p̄ma feria. vñ & tūc solēnis p̄cessio
 fiebat ad representādū p̄cessionē discipuloz: vel ipsozū
 angeloz: sed qz festa sanctorū supuenerē: & celebrare tot
 festa erat quasi onerosū: iō solēnitas illa cessauit. In re
 demptionē ergo illoz dierū: sancti p̄res vñā septimanā
 sexagesime in abstinētia addiderūt: & septuagesimā vo
 cauerūt. Istud tñ ieiuniū mō nō obseruat̄: sicut nec sexa
 gesime ieiuniū. Representat at̄ septuagesima septuagi
 ta ānos: qb⁹ filij israel sub captiuitate babilonica fuerūt:
 & quēadmodū illi deposuerūt organa sua dicentes. Quō
 cantabim⁹ cāticū dñi in terra aliena: sic & nos cātica lau
 dis deponim⁹. Postqz vō data ē licētia eis redeūdi a cy
 ro sexagesimo āno: ceperūt letari. & nos quoqz in sabba
 to pasche tanqz in sexagesimo āno alleluia cātā eozū
 representando leticiā. s3 tñ in apparatu reddit⁹ & in colligā
 do sarcinulas m̄l̄rū laborauerūt: & nos post alleluia tra
 ctū statiz subiungim⁹. i. Laudate dñm. q̄ laborē signat.
 Illi cū leticia redeūtes labore itineris vexabant̄: & nos
 per totā septimanā pascale graduale cum alleluia canta
 mus: per graduale laborem: per alleluia leticiā designā
 tes. Demū illi patriam intrantes plenā leticiā susceper
 rūt: & nos in sabbato in albis quo terminatur septuage

simā duo alleluia cantantis: eoz plenā letitiā p quā ve-
nerūt in p̄fiaz designātes: z ne ecclia tribulationib⁹ p̄ssa
despet vel succūbat: pponit ei in euangelio z in epla tri-
plex salubze remediū z triplex p̄miū. Remediū est vt si
vult ab his p̄fecte libari in vinea aie sue laboret abscedē
do vitia z pctā. Postea i stadio p̄ntis vite currat p̄prie
opa. Deinde i agone virilr pugnet z oia diaboli tēptamē-
ta. z si h⁹ fecerit triplex p̄miū hēbit: qz laborati dabit de-
nari: currētī brauiū: z pugnantī corona. Si vis inuenire
terminū septuagesime: pasche: z ceteroz festoz mobili-
liū nota hos vsus. A festo stelle numerando p̄fice lunā.
Quinq; bis inde dies bis septez bis deca tetras. fm hos
vsus p̄ficiēda ē luna. iter quā epiphania euenerit. z hinc
de sequēti luna numerādi sunt dies decē: z ibi est termi-
nus septuagesime: z h⁹ ē qd̄ diē qnq; bis. Itē hec eadē lu-
na de q̄ enumerati sunt decē dies p̄ficiēda ē: z de alia lu-
na sumēdi sunt duo dies: z erit termin⁹ sexagesime: z h⁹
ē qd̄ In dies bis diē. Itē ipsa p̄fecta de tertia luna sumē-
di sunt dies q̄ttuordecī: z ecce termin⁹ pasche. z h⁹ ē qd̄
diē: bis septē. Itē ipsa p̄fecta de q̄rta sumant̄ viginti dies
z dabit terminū rogationū. z h⁹ ē qd̄ diē: bis deca. Itē
ipsa p̄fecta de gnta luna sumant̄ q̄ttuor dies: z dabit ter-
minū p̄thecostes. Et scias q̄ sequēti dñica n̄m pascha
semp̄ celebraē: s; excipit̄ vl̄ accipit̄ de septuagesima q̄n
fuerit bisextus. tunc vō de p̄ma lunatiōe numerant̄ vn-
decim dies. Idē fiat de q̄dragesima si supra bisextū vel
in die bisexti euenerit. s; vt addat̄ numero suo vn⁹ dies.
Ad terminū aut̄ septuagesime sp̄aliter iueniendū: nota
hos vsus. A festo stelle: numerādo p̄fice lunā. Quadragi-
ta dies: post septuagesima fiet. Si cadat in lucē septenā
stq; bisextus. Linq; diē dñi p̄mū retineq; scōm: hoc ē a
p̄ncipio lunatiōis: itra quā epiphania euenerit numeran-
di sunt q̄draginta dies. z ibi erit termin⁹ septuagesime.
postea vō septuagesima fiet. i. sequenti dñica. Si vō bise-
xtus fuerit z termin⁹ cadit in sabbato: tūc nō p̄ma dñica
sequenti: s; scda erit festū septuagesime. z hoc ē qd̄ diē: si ca-
dat zc. Ad terminū aut̄ pasche sp̄aliter iueniendū nō. hos
vsus. Post martis nonas vbi sit noua luna regras. Et cū
trāsierit bis septima pascha patebit. vel sic. Inde dies so-
lis tertia pascha tenet. Uel nota hos vsus. Esse graue nō
bis bello carnē caueam⁹. Bellū sepe gerēs ēt puto deij-
cit hostē. Adox aie luctū iungas cū religiosis.

Septuages. a septuaginta d̄ septuages aduer. numeri. i.
septuaginta vicib⁹. z pponit̄ cū septies. z d̄ septuagesse-
pties. vñ. is. Matth. diē Petr⁹ ad Iesuz. Dñe quotiens
peccabit in me frater me⁹ z dimittā ei: vsq; septies: diē
ei ihs. Nō dico tibi vsq; septies: s; vsq; septuagessepties
i. q̄dringentisonaginta vicib⁹: vt totiēs fr̄i peccanti di-
mitteret quotiēs i die ille peccare de facili nō posset. vel
pōt̄ itelligi p̄ aggregationē. i. septuaginta septē vicibus: z
tunc vndecī multiplicent̄ p̄ septē: p̄ que itelligit̄ vnuer-
sitas. per vndecim itelligit̄ trāsgressio decē p̄ceptoz. z
sic oīs trāsgressio p̄ hūc numez itelligit̄. vñ Aug. in ho-
mel. Nō solū vsq; septies s; vsq; septuagessepties. i. qua-
dringentisonaginta vicib⁹: vt totiēs fr̄i peccati dimittit̄
teret in die: quotiēs ille peccare nō posset. Quid aut̄ am-
plius queris: Uis nosse oia pctā p̄tineri i numero isto. s.
septuaginta septies. Dia ergo pctā di. qz in vndecim oia
signant̄ pctā q̄ ducta septies fiunt septuaginta septē. Dia
ḡ pctā dimitti voluit ḡ septuaginta septē vicib⁹ in nume-
ro p̄signauit vide in numerus.

Septuaginta nūeri pluralis ge. oīs: z idecli. pponit̄ a septez
z gētos qd̄ ē decē. Inde septuaginta. i. septies decē.

Septū. a sepio pis. sepi ptū: d̄ septus tā. tū. z h⁹ septū ti. lo-
c̄ circūclusus: vt stabulū pecudū: vel ābit⁹. vñ itra septū
tēpli. i. itra ābitū vel clausurā. vñ septi aduer. i. clausim.

Septuns. a septē z vns vel vncia pponit̄ hic septuns: hui⁹
septuntis. i. septē vncie.

Septuplo. septē pponit̄ cū plica vl̄ plico: z d̄ septupl⁹ pla-
plū. i. septies plicat⁹: septies vl̄ septez multiplicat⁹. Dan. 3.
P̄cepit vt succēderet̄ fornax septuplū q̄ succēdi p̄sue-
nerat. vñ septulo plas. plauī. plare. i. septies multiplicare:
z cō. tu nāl. vñ i Aurora. Septupla pena cain torq̄t sibi

Septussis. as assis pponit̄ cū septē: z d̄ vexat hebreos.
h⁹ septussis. i. septē asses: vel p̄ciū septē assium.

Sepulcralis in sepulcrum est.

Sepulcrulū li. dimi. paruū sepulcrū.

Sepulcrū. a sepelio lis. d̄ hoc sepulcrum. vñ hic z h⁹ sepul-
cralis z h⁹ le. penul. p̄ducta: z vt diē Apuleius. Uitiū fac-
g post c. ponit aspirationē in latinis dictionib⁹. vñ vitio-
se aspirat̄ sepulcrū: z pulcrū vel pulcer.

Sepultus. a sepelio lis. lini. sepultum deriuat̄ sepultus ta.
tū. q̄ aut̄ d̄ sepultus q̄s sine pulu. i. sine pulsu: et y. est: z
p̄ponit̄ vt insepultus tā. tū. z hec insepultura: z d̄ cada-
uer sepultū. i. sub terra p̄ditum.

Sequaculus la. lū. aliquantulus sequax. z d̄ a sequax.

Sequax cis. ge. oīs: in sequoz ē.

Sequela. a sequoz q̄ris d̄ hec sequela le. penl. p̄du. i. mos
consuetudo: exemplum: ritus.

Seq̄ster stri. qd̄ ēt tertie decli. iuenit̄: s; reglariter ē sc̄ber:
d̄ seq̄ster recōciliator: q̄ discordes pacificat: z q̄ certāti-
b⁹ medi⁹ iteruenit: q̄ apud grecos amefos d̄: ap̄d quē pi-
gnora deponi solēt. z oriuaē a seq̄ndo vl̄ sequoz: qz ei⁹ g
elect⁹ ē vtraq; ps seq̄t̄ fidē. Deut. 5. Ego seq̄ster z medi⁹
fui iter deū z vos. vñ h⁹ seq̄stra stre. i. recōciliatrix: z p̄p̄e
certātes pacificās. z seq̄stro stras. separe: z p̄p̄e certātes
pacificare. z ē actiuū. z seq̄ster stra. strū. adiectiuū iuenit̄

Sequoz ris. cutū. tu. vñ secut⁹ tā. tū. (i. medi⁹ vl̄ mediās.
qd̄ seq̄t̄: z secutiū ua. uū. qd̄ seq̄t̄: vl̄ qd̄ ē signū secutiōis.
z h⁹ z h⁹ z h⁹: sequax: diligēs secutor: q̄ z secutari⁹ d̄. vñ se-
q̄citer aduer. z h⁹ seq̄citas tis. Sequoz p̄p̄it̄: vt assequō
q̄ris. i. valde vl̄ iuxta seq̄: vel seq̄ndo acgrere: z sequoz q̄-
ris. i. sil seq̄: vel seq̄ndo adipisci. mlti sequūt̄ aliqd̄: q̄ n̄
p̄sequunt̄ illd̄. vñ h⁹ p̄secutio: z p̄secutiū ua. uū. exequoz
q̄ris. i. extra seq̄: aliqd̄ p̄ficere: ad effectū p̄ducere: istare:
ad aliqd̄ faciēdū ifudare. vñ executio d̄ effect⁹. ifequoz
q̄ris. i. valde vl̄ int⁹ vl̄ d̄ seq̄: z p̄p̄e accipit̄ in malo. vñ i-
sector t̄aris. frequē. p̄sequoz q̄ris. i. p̄cul seq̄: vel q̄ restat̄
seq̄ z p̄cedere. vñ h⁹ p̄sequiū quū. i. fuitiū. p̄sequoz q̄ris.
cā p̄dēdi z nocēdi seq̄: ifestare: p̄secutionē iferre z angu-
stia: p̄p̄ie qdā in malo d̄: s; nō semp̄. d̄ ēt p̄seq. i. p̄fecte
sequi: z sic pōt̄ accipi illd̄ Deu. 16. Iuste qd̄ iustū est p̄seq̄-
ris. z illud p̄sal. Ingredere pacē z p̄sequere eā: ēt si fugiat. i.
p̄fecte vel p̄seuerāter seq̄re: obsequoz q̄ris. i. obedire: ser-
uire. in oib⁹ seq̄. subsequoz q̄ris. i. subitus vel post latēter
vel parū seq̄. vñ hoc subsequiū. i. fuitiū. Sequoz z ei⁹ cō-
posita sunt deponē. z cor. hāc syllabā se: z faciūt supinus
in cutuz. z ipsa v̄ba vel p̄ticipia p̄ntis t̄pis: z gerundia in
di. do. duz. scribunt̄ p̄ q. sed p̄ticipia p̄teriti z futuri t̄pis:
secutus secuturus: z supia vltima: vt secutū tu. z v̄balia:
vt secutor secutrix: scribunt̄ p̄ c. Naz vt dicit p̄ris. in. io.
li. Desinentia in quoz. mutat̄ eā in cu. z simētia tū faciūt
supinū: vt loquoz locutū. sequoz secutū. Et scias q̄ v̄bus
deponē. nō bz p̄ticipiū in dus. vñ sequēdus da. dum. vel
exponit̄ in actiua significatione: vel venit a sequoz iquā-
tum olim fuit cōe verbū vt dixi in loquoz.

Sera a sero ras. serau: dicit̄ bec sera re. firmatura osty: et
p̄p̄ie lignum quod ex transuerso obycitur z opponitur
ostio. vñ desero ras. rani. i. serā ostio apponere: ostiū fir-
mare: claudere: z cōponit̄ vt assero ras. i. aperire: cōsero
ras. i. simul serare. desero ras. i. separe. dissero ras. id est
valde vel deorsum vel diuersis modis serare: vel seram

remouere et apire. i. sero ras. i. valde vel iter serare. obse-
ro ras. i. serā ostio apponere. refero ras. i. iterū serare: vel
recludere et apire: q̄si retro serā facere et remouere. et sub
sero ras. i. subtus serare: vel parū: vel post: vel latēter se-
rare. Sero et ei? p̄posita actiua sūt: et cor. banc syllabā se.
Itē a sera re. hoc sero ideclinabile: vel potius aduerb. lz
q̄nq; ponat̄ notālr sicut et mane: vt cū d̄r: Obscurū sero:
pulchrū mane: vel d̄r a sero ras. claudif enī celū sero: sic
mane apif. vñ et nocte d̄r celū eē clausuz et die aptū: et ita
sero ē q̄si sera celi. et hinc serus. ra. rū. i. tardus: extremus.
et cōparat̄: vt serus rior. sim? vñ fere rius. sime. aduer. et
hec seritas tatis. i. tarditas. Itē a sera d̄r b? serū ri. liquoz
qui fluit de recētī caseo dū p̄miē. Et scias q̄ seres p̄pziū
nomē ppli cuiusdā ē. et serus ra. rū. et sero. aduer. p̄ducūt
se. lz sero ris. futuro serā seres. et hec sera re. et hoc serū ri.
p̄ liquore casei. et sero ras. cor. se. vñ Quid. de remedijs.
p̄ncipys obsta: sero medicina parat̄: Quū mala p̄ lōgas
p̄ualuere moras. Itē vsus magistrales nota. Si far vere
sero: crescūt mea semina sero. S̄nr obstāte sera nō furta
facit nisi sera. Sp̄nere pingue serū: nō me facies nisi se-
rum. Illis siqua seres dabit et byssum tibi seres.
seraph raphis. d̄r glibet de ordine angeloz illoz qui d̄nr
seraphi. Et scias q̄ seraphim p̄ m. et seraphin p̄ n. ita disti-
guunt̄ sicut et cherubim et cherubin. vide in cherubin. et
vt dicit Greg. Seraphin vocant̄ illa scōz spiritū agmi-
na que ex singulari p̄p̄nitate p̄ditozis sui icompara-
bili ardent amore. Seraphin quoq; ardētes vel incen-
dentes vocant̄: que qz ita deo p̄iūcta sunt vt inter hec et
deum nulli alij sp̄s iter sint: tanto magis ardēt: quanto
hūc vicini? vidēt: quoz p̄fecto flāma amor est: quia quo
subtilius claritatē visionis ei? aspiciūt eo validi? i amor
re flāmescūt. De seraphin ē d̄r Jsa. 6. ca. Uidi d̄nz sedē-
tes sup solū excelsuz et eleuatū. excelsuz in se: et eleuatuz
respectu dom? et plena erat dom? a maiestate ei? et ea q̄
sub ipso erāt replebāt tēplū: et seraphin stabāt supra illō:
sex ale vni: et sex ale alteri: duabus velabant faciē eius: et
duab? velabāt pedes ei?: et duab? volabāt. Nec visio ab
Diero. allegorice exponif: volēte p̄ sedentē sup solū ex-
celsuz et eleuatū xpm regnatē signari. Per solū aut̄ ex-
celsuz et eleuatū signari angelos in qb? de? sedet: sicut di-
cit P̄sal. Qui sedet sup cherubin. Per domū autē supe-
riorē ecclesiā triūphātē q̄ dei maiestate implet. Per tēplū
vō iferi? ecclesiā militātē: q̄ iferiozib? donis p̄ficiē: nec
videt diuine eēntie maiestatē. Per b? aut̄ qd d̄r q̄ sera-
phin stabāt sup illud vel i circuitu fm aliā lram: signat̄
q̄ angeli tēplū. i. ecclesiā militātē custodiūt et defendūt.
In b? qd d̄r q̄ angeli habebāt alas a dextris et a sinistris
signat̄ q̄ angeli p̄tegūt ecclesiā defendūt et custodiūt: in
p̄speritate ne eleuet̄: in aduersitate ne deyciat̄. S̄z Dio-
nysius p̄ sedentē in solio dicit signari ipsuz deū. p̄ solū aut̄
excelsū: ipsaz diuine nāe eminētā. per domū vō supiorē
creaturas excellētiores deo magis p̄p̄iores q̄ ei? maie-
statē plenī? rep̄ntant. p̄ tēplū vō iferius iferiores creatu-
ras. s. corpales q̄ inferiori mō diuinā p̄cipāt bonitates.
Dui? aut̄ sedētis sup thronū facies ipaz diuinā eēntiā de
signat: siue q̄ in eternitate fuerūt añ mūdi p̄stitutiōez. p̄
pedes vō ea q̄ postmodū erūt in gl̄ia btōz: et in penis dā-
natoz: p̄ media vō q̄ in cursu medio agunt̄. Seraphin ḡ
facies et pedes sedentis sup thronū velare d̄nr: qz myste-
ria eterne d̄nitatis vel future b̄itudinis vel miserie no-
bis ad plenū non reuelant. vñ et rabbi moyses narrat q̄
talmutiste dixerūt. Quicūq; ponit igeniū suū circa q̄tu-
or recipiet p̄fusionē rē. Quid sit i alto: qd i imo: qd fuit
p̄mo: qd erit i vltio: Et addif. Duab? alis volabāt. i. expā
debāt alas ac si volarēt: et sic nō oio opiebāt media sedē-
tis i throno: qz de his q̄ medio tpe agunt̄ sic que i sex die

bus vel etatib? fiūt vel scā sunt q̄tū op? ē iſtruumur mi-
sterio āgeloz: iter quos seraphin p̄matū tenēt. et d̄r in q̄-
tū op? est: qz h̄ ipſecte et ex pte cognoscim?: qz p̄ spectm et
i enigmate: vñ et d̄r q̄ dom? i. mūdus impleta ē fumo igno-
rātie resp̄cū illoz q̄ sunt i p̄ria v̄l dom? i. synagoga impleta
fumo ifidelitatis. Uolat̄ aut̄ āgeloz p̄cessū reuelatōis i
nos: et eoz velocitas ad oia q̄ volūt dem̄tant. et seq̄t in il-
la visiōe Jsa. q̄ seraphin clamabāt. Scūs scūs scūs d̄ns
de? exercituz. In eo q̄ d̄r scūs ter notat̄ trinitas dinaz
p̄sonaz. In eo q̄ d̄r singulariter d̄ns d̄s exercitū notat̄
eēntie vnitas. et ide ē q̄ ioleuit p̄suetudo q̄ cantat̄ in ec-
clesia. Sāctus sanct? scūs d̄ns d̄s sabaoth. i. exercituz.
sereno nas. nau. nare. i. exbilarare: letificare: illuminare: il-
lucidare. vñ seren? na. nū. i. let? bilaris: lucidus: clar? trā-
gllus: lz serenū ad celū referf. trāglluz ad mare. vñ qdā
Dic mare tranqlluz: celuz dic eē serenuz. et p̄p̄at vt sere-
nus nioz. sim? et a ḡto sereni addita tas. fit serenitas tis.
Itē a seren? d̄r b? serenitudo dinis. Sereno p̄p̄oit vt cō-
sereno nas. i. sereno nas. i. itus vel valde serenare. refero
no nas. subsereno nas. i. post vel subt? vel paz serenare.
Et est actiū sereno cuz oibus suis p̄positis. et p̄du. re.
Seres pro populo p̄du. primaz: vide in sera.
Seria a syria rie. d̄r b? seria rie. i. olla q̄si syria: qz ibi p̄ scā ē.
vel d̄r sic a serus: qz vtilis est et necaria. v̄l a serie: qz ordi-
ne fit. Reg. 5. Releui oia dolia mea: et oēs serias meas.
vñ b? seriola le. dimi. Pers? Seriole vetep̄ metuēs era-
eric? h̄ seres b? seretis ē qdā pplō: a quo (dere limū.
d̄r hoc sericuz ci. qd d̄r seta: qz apud eos abūdāt v̄mes q̄
sericū egerūt. s. bombices: a qbus hec fila circūz arbores
ducunt̄. et hinc sericus ca. cū. et b? serica ce. qdā vestis de
serico: et sericatus ta. tū. i. serico ornatus vel intextus. et se-
rico cas. i. serico ornare vel intexere: et cor. ri.
Series a sero ris. p̄ ordinare: d̄r b? series rie. i. ordo tenoz.
vñ serio as. i. ordiare i ordine et serie disponere: et cor. se.
Seriola le. dimi. parua seria: vide in seria.
Serius a serus ra. rū. d̄r serius ria. riū. i. vtilis et necessari?.
Theodol? Ut tua iā n̄ro postponas seria ludo. et d̄r a se-
rus: qz serus series necessaria et vtilia tractare solēt. vñ se-
rie aduer. i. vtiliter: vel itente: sedulo: v̄l studiose ex aio.
Inuenif et serio abltūs postus p̄ illo aduer. serie.
Sermo onis. in sermocinoz vide.
Sermocinoz naris. i. smonez facere. et d̄r a sermo. Sermo
aut̄ est oīo humili stilo cōposita locutioni hūane finiti-
ma. vel sermo est collocutio vni? p̄sone ad aliā: et d̄r ser-
mo a sero ris. qz serat vtilitatē mētib? auditoroz. vel qz se-
rat̄ inter colloquētes. et cor. ci. sermocinoz.
Sermunculus li. dimi. paruus sermo.
Sero ris. seui satū. i. semiare vel plātare. et d̄r iua? a sereno
nas. qz sereno celo serendū ē et nō p̄ ibres. Et nō. q̄ se-
ro ris. duplex h̄z p̄teritū et duplex sup. vt sero seui satū: se-
ro fui ftū. sero ris. seui satuz. i. semiare et plātare. b? tñ si-
gnificatio tracta ē ab alia. Qui. n. arbores plātāt: quodā
mō semiariū eis p̄fert: et qz seminatio et plātatio ordie so-
lēt eē. iō sero seui. q̄nq; ponif p̄ ordio. Itē sero ris. fui ser-
tū. i. imittere: v̄l p̄iūgere. Inuenif tñ et serui p̄ ordiaui: et
p̄ seui f̄z antiquos. Sero tñ p̄ponif fm v̄trāq; l̄faturaz:
vt assero ris. asseui aslitū. i. plātare. assero ris. asserui. i. li-
berare: manumittere: asserere. i. affirmare vel adiūgere.
vñ h̄ asser asseris. q̄ vñ? alij iferif. et hic assero tas. fre.
cōsero ris. p̄seui p̄sitū. i. plātare: sil serere. vñ b? cōsitio. i.
plātatio. et p̄situs ta. tū. i. plantatus. p̄sero ris. p̄serui p̄ser-
tū. i. cōmiscere: p̄mittere: p̄texere: p̄iūgere: vt isti p̄serūt
brachia: et p̄serūt verba. vñ p̄sertim. i. cōiunctim aduer.
circūsero ris. circūseui. i. circū plātare. circūsero circūse-
rui. i. v̄ndiq; p̄iūgere: vel p̄texere: v̄l p̄mittere. d̄sero ris.
serui. fertū. i. derelinq̄re. vñ hoc desertoz: et hinc deserto

tas. i. desertu facere. pot etia esse frequē. hui' vbi desere/ re. dissero ris. disserui. i. tractare: dñe: sapiēter loq: p̄firma re. vñ disert' nomē: de quoyde in suo loco. exero exerui exertū. i. foras emittere: vñ dnudare: māifestare. vñ exer to tas. frequē. insero ris. inseui in situ. i. plātare. z est p̄pe inserere plātare p̄ imissionē ramoꝝ adinuicē. vñ Quid. in de remedys amozis. Uenerit insitio fac ramū ramos adaptet. Insero ris. rui. isertū. i. imiscere: imittere: z p̄pe violēter. vñ iserto tas. frequē. isero ris. rui. isertū. i. interpo/ nere: intermiscere: imittere. intersero ris. interseui interfituz. i. interplātare: vel interseminare. p̄sero ris. p̄serui p̄sertū. i. p̄cul. emittere. p̄sero ris. p̄serui p̄sertū. i. ante emittere vel supra. obsero ris. obseui. obsitū. i. s̄ vel vñdiq; semia/ re: vel plātare: vel tegere. Luca. Obsita funera celāt pur pura lana. obsero ris. rui. obsertū. i. s̄ serere: s̄ mittere: cō miscere. ¶ Et nota q̄ sicut p̄z ex p̄dictis oia p̄posita a se ro faciūt p̄teritū in rui. z supinū in sertū: s̄z nō oia faciūt in seui: sed illa tm̄ q̄ h̄nt significatiōē affīnē significatōi sui simplicis: sic q̄ dñr p̄ plātare. Nam q̄ arbores plātat quodāmō seminariū p̄sert. Et hinc ē q̄ illa q̄ habēt signi ficatiōē oīno extraneā a significatiōe sui simplicis faci unt p̄teritū in rui tm̄: z supinū tm̄ in sertuz: vt desero ris. deserui desertū. dissero rui. dissertū. exero rui. ertuz: p̄se ro rui. sertū. Oia vero alia faciūt p̄teritū in seui z serui: z supinū in sitū z sertū. z quū dicunt̄ p̄ plātare faciūt p̄teri tum in seui: z supinū in sitū. in alio vō sensu faciūt p̄teritū in rui. z supinū in sertū. Obsero tm̄ p̄ serere z p̄ tegere fa cit p̄teritū in seui. z supinū in sitū. Itē sero z eius cōposi ta ab eo fm̄ q̄ faciūt p̄teritū in seui: z supinū in satū vñ i sitū neutra sunt: p̄ter obsero seui. p̄ tegere: q̄d est actiuū. Itē sero z eius cōposita fm̄ q̄ faciūt p̄terituz in rui. z su pinū i sertū: actiua sūt. Itē oia p̄posita a sero rui. sertū re tinēt l̄aturā sui simplicis vbiq; S̄i r̄ p̄posita a sero seui satū: nisi q̄ in supino mutāt a. simplicis in i. Itē sero z ei' cōposita in presenti cor. h̄ac syllabā se: s̄z in p̄terito eaz pdu. vñ Prosper. Quod serim' metim': q̄d dam' accipi mus. Itē vt dicit Pr̄is. in. io. lib. seui fm̄ analogiā ui. i. tū. setū debuit facere: s̄z differētie cā satū p̄ferri tradiderūt veteres. vide etiā in tertīa parte vbi agī de p̄teritis z supinis verboꝝ tertie coniugatiōis desinētiū in ro. de hoc

Sero ras. in sera re. vide. (habes etiā in satū.

Seron. sepulchrū vel idolum dicitur.

Seros grece oppiduz: z dicit̄ latine serū. vnde hic seres se/ retis quidā populus.

Serotin'. a ser' ra. rū. dñ serotin' na. nū. i. tardus vel tarde veniēs: vel vesptin'. z dñ sero. Hene. 30. ca. g. Factaq; sūt q̄ erāt serotina laban: z q̄ p̄mi t̄pis Jacob. z hinc serotino nas. i. tarde: serotinū facere. Et scias q̄ t̄paneus iber dñ in autūno vel in hyeme iactis seminib' nutriēdis seroti nus ad incremētū in vere vel in estate. z cor. penl. seroti nus: quū sit possessiuū desinēs in tinus: z nō habz t. a suo primitiuo: nā si haberet t. a suo primitiuo produceret ti. vt vespertinus a vespra: matutin' a matuta: vt dicit Pr̄is.

Serpedo. a serpo pis. dñ bec serpedo. dinis. i. rubor cutis: cū mēbroꝝ extantia dictus a serpen/ do: qz serpat per mēbra: z pdu. pe.

Serpēs. a serpo pis. dñ serpēs tis. qz occultis z minutis sq̄ marū nisib' serpat z repat. Illa aut̄ q̄ q̄ttuoz pedib' nitū tur sicut lacerti z stellioēs: nō serpētes: s̄z reptilia dicunt̄ Serpētes at̄ illa reptilia sūt: q̄ vetre z corpe reptāt: quo/ rū tot venena quot gn̄a: tot pernicies quot spēs: tot dolo res quot colores h̄nt. vñ serpētīn' na. nū. s̄z Du. vide de hoc i reptile alioꝝ sciam. Et scias q̄ serpēs h̄z q̄ttuoz na turas. p̄ma ē: q̄ quū senuerit caligāt oculi eius: z si vo/ luerit fieri nou' abstinet se a cibo donec pellis relaxet: z i/ de coartat se vt senectutē suā deponat. z' quū yenerit

aquā bibere i cubiculo suo venenū deponit: z sic aquam isatiēter bibit. 3' vō ē: si viderit hoiez nudū timet. si vi derit vestitū isilit in eū. 4' qñ aligs voluerit eū occide/ re totū corpus tradit ad penā: caput at̄ suū custodit. vñ dicit Plini': q̄ si serpētis caput cū duob' euaserit digitis nihilomin' viuuit. vñ totū corp' obycit p̄ capite d̄fēdēdo.

¶ Itē nō q̄ sic habēt i li. Nume. ca. 21. Sec̄ moyses ser/ pētē eneū: z posuit p̄ signo: quē cū p̄cussi a spētib' ignitis de fti aspicerēt mox sanabant̄. Sic spūalr p̄cussi a spēte venenoso diabolo aliq̄ tētatiōe siue molestia: aspiciāt in xpm̄ spētē calidū positū in palū vel lignū crucis: z sana/ bunē a q̄cūq; p̄cussura vel ifirmitate siue tribulatiōe: z dulcia eis erūt. vñ dñs i. 3. ca. 30. Sic moyses exaltauit spētē in de fto: sic exaltari oꝝ filiū hois. i. vginis marie. z ponit duplicē finē siue vtilitatē ex medicina passiōis xpi .i. liberationē a malo. vñ dicit. Ut ois q̄ credit in eo nō pe/ reat: z boni retributionē. vñ subdit: s̄z hēat vitā eternaz. Itē enī fuit duplex finis passiōis xpi. Dicit at̄ exaltari po/ tius q̄ crucifigi: vt inueret penalitatē ex amore dī sūptā exaltationē mereri. qz s̄z Aug. p̄ea n̄ fac̄ martyrē s̄z cā. z ē spēs gn̄is icerti: vñ vt qdā volūt cōis: sicut z bidens.

Serpētigena ne. ge. cōis. penl. cor. a spēte genit'. z p̄ponit a

Serpētulus li. di. paru' serpēs. (serpēs z genitus.

Serpillum: a serpo pis. dicit̄ hoc serpillum li. qdaz herba que trifolium z pliolum dicit̄. Virg. in bucco. Allea ser pillum contundit olentesq; herbas.

Serpo pis. psi. ptū. serpere. i. latēter ire: vel corpe z ventre repe. Serpo cōponit: vt cōserpo pis. i. sil' serpe: inserpo pis. i. intro serpe: p̄serpo pis. i. p̄cul serpe: vel p̄pe serpe/ re: z ēt in ante serpere. Serpo z eius composita sunt neu tra: z faciūt p̄teritum in psi. z supinum in ptum.

Serra a seco cas. dñ b' serra re. nomē a sono fictū. s. a strido re. cū pretenuis ferri lamina dētiū mordacitate ressecās q̄ attingit: stridet. vñ serrat' ra. tuz. i. serra sectus. z serro ras. i. serra secare. vñ serrans tis. ge. ois. Isa. 41. Ego po/ sui te q̄si plaustrū triturans nouū h̄ns rostra serrātia.

Serro ras. an serra est. **S**errula le. dimi. dñ parua serra.

Sertatus ta. tum. in sertum exponitur.

Sertulum li. dimi. paruum sertum.

Sertū a sero ris. fui dñ b' ftū ti. i. corona de florib' isertis z p̄iuctis scā. vñ ftatus ta. tū. i. sero ornat' vñ coronat'.

Seruitiolum li. dimi. paruum seruitium.

Seruitiosus in seruus est. **S**eruilis in seruus est.

Seruio a seru' dñ seruiō uis. uini. uire. uitū. z cōponit: vt cō/ seruio uis. i. sil' seruire: disseruio uis. i. diuersis modis ser uire: vel offendere: deseruio uis. i. valde vel deuote serui re vel offendere. iseruio uis. i. valde seruire vel obedire. Seruimus dominis tm̄: iseruim' cuiusq; p̄ceptis. refer/ uio uis. i. iterū seruire vel a fuitio cessare. subseruio uis. .i. obedire vel satisfacere: p̄sonare: latēter vel post parū fuire. Seruio uis. neutru est cū oib' suis cōpositis.

Seruit' a seruis dñ b' fuitus tutis. z est fuit' p̄ditio fuidēdi. Seruitiū vō ius vel act' fuidētiū: vel mun'. Et s̄z Isido. .s. etymo. Seruitus est maloz hoium postrema pena. q̄ liberis oī supplitiō grauior ē. Nā vbi libertas perit vna ibi pereūt z oia. vñ qdā. Nō h̄nt p̄ toto libtas vedit̄ auro. Hoc celeste bonuz p̄terit orbis opes. Et accipiē duobus modis fuitus. s. p̄ latia: z p̄ dulia grece: z hoc ē q̄d deo z hoibus cōpetit. z cor. ui. ¶ Dic nō. q̄ fuit' itroducta est ex p̄ctō. Nam vt dicit Grego. in pastorali. Liquez q̄ oēs hoies nā equales genuit. sed variāte meritorum ordine alios alys culpa p̄sponit. Ipa aut̄ diuersitas q̄ accessit ex vitio diuino iudicio dispensante: vt qz ois hō eq̄ stare non valet: alter regatur ab altero. vñ cuncti qui presunt nō in se ptātem debent ordinis: s̄z qualitātē pensare con ditionis: nec p̄cesse hoibus se gaudeant: sed prodesse.

Antiqu
fuisse n
Serula l
Seruo u
ponere
simul
i bono
retine
Seru r
Seruult
Seruus.
iure po
a seruā
serui g
tis. Itē
milia t
manu
yerna
ret in
vultū
serua
pdu.
b' ser
cōpor
Sese dic
tuz ac
mina
mem
sition
S effilia
ad se
le. idē
lis ob
plū
S effill
S effis.
b' ser
S effuz
s. sic
S eta.
suo f
dan
seta
S etat
S etat
S etat
seta
S etb
terf
mo
dā
S etb
scib
qu
aut
ris
cre
S et
S eto
S en
dil
vō
tū
30
ad
lu

Antiqui enim patres nostri non reges hominum: sed pastores pecorum fuisse memorantur: sicut dicitur in timotheo. vide etiam in rectoribus.

Serula le. dimi. parua sera.

Seruo uas. uau. uare. i. custodire: retinere: vel in custodia ponere: vel prospicere. et componitur cum con. et dicitur seruo uas. i. simul seruare. Item cum ob. et dicitur obseruo uas. quod in malo et in bono sumitur: ut in suo loco dicitur. Item cum re. et dicitur refuio uas. i. retinere. Seruo et eius composita sunt actiua.

Seru ri. in sera est. Seruus ra. ru. in sera exponitur.

Seruulus li. dimi. paruus seruus.

Seruus. a seruo uas dicitur huiusmodi seruus. quod olim in bello capti cum iure possent occidi: seruabantur et fiebant serui: et idem seruus dicitur a seruando pro antiqua consuetudine: sed etiam quodam dicantur modo serui qui sic seruati non fuerunt. seruus ergo dicitur ex additione seruitutis. Item seruus in bello captus et seruatur: famulus ex propria familia suorum ortus. mancipium ex hostibus quasi mancipatum: vel quasi manu captum. Item est seruus empticius qui pro precio emittitur. Item uerna siue vernaculus in domo nutritus: quod uernat. i. claret in domo. quod autem dicitur seruus quasi serens uana: vel quasi seruans uultum domini sui: vel quasi serens uersutias: etymologia est. unde huiusmodi serua ue. et seruus ua. uui. et hic et hec seruilis et hoc le. pe. pdu. unde hec seruilitas: et seruiliter lius. siue. aduerb. et huiusmodi seruitium. unde seruitiosus sa. su. i. seruitio plenus. Seruus componitur ut compositus. i. simul seruus cum alio.

Sese dictio geminata componitur ex se et se: et liquefit s. sedz quibus ad sonum: et dicitur pronuntiari sic deseuio. et scias quod tria pronomina geminata compositionem habent in actio et ablatio tamen: ut mememere: tere: sese: sicut dixi in tertia parte ubi egi de compositione integrorum pronominum.

Sessilis. a sedeo des. et dicitur huiusmodi et huiusmodi sessibilis et hoc le. quod est aptum ad sedendum: vel ut quod sedeat super illud: et per synopam sessilis le. idem. et cor. penult. Persius. Exalet uapida lesus pice sessilis obba. et dicitur sessilis: quod apta est sedere. huiusmodi enim fundum amplum et latum: et ita melius sedet.

Sessilis la. lu. i. paruus statura: quod non uideatur stare: sed sedere.

Sessis. sex componitur cum as assis: et dicitur (re. et dicitur a sedeo des. huiusmodi sessis sex oboli: vel precium sex obolorum.

Sessus est supinum de sedeo des. et debuit facere sessus pro unum s. sicut dixi in sedeo des.

Seta. a sus dicitur hec seta te. quod a sue procedit in parte. uel a suo suis: quod ualet ad suendum. unde setosus sa. suz. plenus et abundans seta. et comparatur. unde hec setositas tatis. et componitur seta cum z in. et dicitur in seto tas.

Setatio as. auu. setatiare. i. farinam purgare. et dicitur a setariu.

Setatium ty. in setarius est. (uel setatius.

Setarius. a seta dicitur setarius ria. rium. et hoc setariu quod et setatiu dicitur instrumentum purgandi farinam.

Seth fili' fuit Ade. et interpretatur resurrectio: quod post fratris interfectionem natus sit quasi resurrectionem fratris suscitarer ex mortuis. Idem et positio: quod de' eum pro Abel posuit: a quo quodam heretici dicitur sethiniani: quod dicebant eum esse christum.

Sethin gen' spinarum est in heremo: ex quo fit lignum imputrescibile secundum Dug. et ut dicitur in Psalmo. Sethin ligna quanto frequentius accedunt: tanto duriora efficiuntur. In historiis autem super Exo. dicitur. Sethin nomen motus est: regionis et arboris que similis est albe spine in folijs: et leuissimum lignum in cremabile et imputrescibile. et acuius in fine sethin.

Setiniani. in seth exponitur.

Setosus sa. sum. in seta uide. Seuerus ras. in seuerus est.

Seuerus. uer' componitur cum satis: et dicitur seuerus ra. ru. i. auster' districtus: rigidus uel purus. et dicitur seuer' quasi satis uerus. et uo sine pietate iustitia illud Eccl. 7. Noli esse iustus multum: ubi dicitur glo. Summum ius summa iniuria est. Item super illud Isa. 30. Nec est uia: ambulate in ea: neque ad dexteram: neque ad sinistram declinabitis. dicitur glo. In utraque parte quodam modo est: in uitio est. quod autem dicitur seuerus quasi sequens uera

etymologia est. et comparatur: ut seuerus rior. simus. et a seuerus hec seueritas. i. austeritas: rigor: uel integritas iudicij: uel uehementia ultionis. et seuerus ras. quod non est in usu. sed compositum ut asseuero ras. i. affirmare: asserere. et pseuero ras. i. seuer' est iunctio disiunctiua. i. uel. (pdu. ue. et dicitur seuerus ras. i. ibi uide.

Seuities tici. in seuis seui uide.

Seuio uis. uui. seuire. i. insanire: furere: seuis est uel fieri. et componitur ut asseuio uis. i. ualde uel ad aliqd seuire uel furere. coseuio uis. i. simul seuire. deseuio uis. i. in diuersis modis seuire: uel a seuitia cessare. iseuio uis. i. ualde seuire. obseuio uis. i. seuire. reuio uis. i. iterum seuire: uel retro a seuitia cessare. Seuio et eius composita neu. sut: et produ. se. unde prosper. Impia confusio seuit discordia mundo.

Seuis. a seuo uis. dicitur seuis ua. uui. i. crudelis. sed seuius in ira crudelis in sanguine. et comparatur. unde huiusmodi seuitia tie. et huiusmodi seuities tici. i. crudelitas. Seuis componitur cum quibus et ta. et dicitur quibus seuis ua. uui. et ta seuis ua. uui. i. ualde seuis. et pdu. se.

Sex. ab hex subtracta h. et pro eo posita s. dicitur apud latinos hi et he et hec sex ois ge. et indecli. unde senus na. nu. et senarius ria. ru. et hec senaritas tatis. et huiusmodi senarius ry. pro illo numero. et pdu. se. senus. ut dixi in senex.

Sexagesima. a sexagita dicitur sexagesima ma. mu. et huiusmodi sexagesima me. dnica pro septuagesima: et ichoat a dnica quod catat. Exurge dnice: et terminat in quarta feria pro pascha. i. Uenite benedicti patris mei. proplectens octo hebdomades: et quatuor dies et huiusmodi sexaginta dies. Instituta autem est sexagesima pro redemptioe quam melchisedech papa et siluester statuerunt: ut bis in sabbato comedere ne pro abstinentia et afflictionez carnis quam sustinerant in sexta feria: quod in omni tempore ieiunabat: nam de bilitate. In redemptioe ergo sabbatorum illi tempore uenit septimana nam quinquagesime addiderunt: et sexagesima uocauerunt. Item instituta est et pro significatione. Signat. n. tempus uiduitatis ecclesie a spouso suo. unde sexagesima sonat sexies decem. et per sex intelliguntur sex opera misericordie: pro decem intelligitur decalogus. In fine sexagesime catat. Uenite benedicti patris mei etc. quod illi quod decem preceptis et sex opibus misericordie se exercet: audient ab ore domini in futuro generali iudicio. Uenite benedicti patris mei

Sexagesies aduer. numeri. i. sexaginta uicibus: et dicitur a sexaginta.

Sexaginta. a sex et getos quod est decem componitur sexaginta ge. ois: numeri pluralis. et indecli. i. sexies decem. unde sexagen' na. nu. et sexagenarius ria. ru. et sexagesies aduer. sexaginta uicibus.

Sexangul'. a sex et angul' la. lu. i. sex angulos habens. unde sexangular' ta. tu. et substantiue dicitur huiusmodi sexangul' li. pro tali figura.

Sexennis. a sex et annus componitur huiusmodi et hec sexennis et hoc ne. i. sex annorum. unde hoc sexennium sexenny. spatium sex annorum.

Sexies aduer. numeri. i. sex uicibus: et dicitur a sex. unde in. 4. Re. ca. 13. Si percussisses quinquies aut sexies aut septies.

Sexquialter. in sexqui uide.

Sexqui. i. totum. unde pro parte huiusmodi sexquipes dis. i. totus pes. si mensura unius pedis. unde huiusmodi sexquipedal' et hoc le. pe. pdu. i. quod continet mensuram totius unius pedis. Nota. proicit ampullas et sexquipedalia uerba. i. totum pedem obtinet. unde huiusmodi sexquipedalitas tatis. Item sexqui componitur cum alter et fit sexquialter ra. ru. i. continens totum et totius medietatem. unde ternarius est sexquialter binary: uel ad binarium: quod continet ipsum totum et eius partem: siue medietatem. s. unum. et componitur: ut subsexquialter rarum. quod ab alio continet totum et eius altera pars. unde binarius est subsexquialter ternary ad ternarium. Item sexqui componitur ut sexquitercius tia. tiu. et sexquocauus ua. uui. i. continens aliud totum et eius tertia partem ut quaternarius: ternarium: uel continens aliud totum et eius octaua partem: ut nouenarius continet octonarium. et pro positionem subsexquitercius tia. tiuz. et subsexquocauus ua. uui. i. quod ita continet ab alio: et simpliciter potest dici et per compositionem sexquiquartus ta. tu.

z sexquingentus ta. tū. z sexagesimus ta. tu. z sic in silibus.
Sexquipedis. in sexqui exponitur.
Sextarius. a sextus dī sextarius ry. z dī sextarius a sexta pte. est vō sexta ps 29y: sextari^o duarū librarū ē: q bis as/ sūpt^o dī bilibris: assūpt^o qter fit greco noie cerix: qnges cōplicat^o gnare siue gomoz facit: adyce sextū: reddit con giū. Nā 2gi^o sex meti^o sextarys: z hinc sextary nomē tra ctū est. z 2struit cū gtō: vt sextari^o vini. ¶ Et nō q sexta ri^o siue dica^o mēsuratū: siue mēsurā: siue quātitas illi mē sure adiacēs: siue aliqd aliō: semp ē maf. ge. z nō neutri.
Sextertiu ry. quoddā pōdus duarū librarū z semis: quasi semistertiu. vñ sextertiaris ria. riū. qui erogat sextertiu vel ad sextertium pertinens.
Sextilis penul. pdu. cū sextus noie dica^o. vide in qntilis.
Sextupes. pes 2ponit cū sex: z dī sextupes pedis. i. pedicu lus: qz sex habeat pedes. vñ sextupedofus sa. sum. i. sextu
Sextuplus. sex qd est totū cōponit cū pli. (pedib^o plen^o. ca z dī sextuplus pla. plū. qsi sexplus. i. 2tinēs totū: z pli cam totius. i. medietatē. vñ hec sextupla ple. i. totū z di midiu. i. sūma capitalis z dimidiū.
Sextus. a sex deriuatur sextus ta. tū. nomen ordinale.

S ante I

Siban dī tertius mēsis a martio. i. maius. z acuit in fine.
Sibilla. bole qd ē snia 2ponit cū sios qd līgua eolica dī dōs: z dī h^o sibilla: qsi sios bole: vel bele qd ē mēs. i. dina snia: vel dei mēs. z ē nomē appellatiuū sibilla qsi pphetissa: z fuerūt decē sibille. Quelibet tñ pphetissa pōt dici sibil la: qz dei sniam vel mētē hoib^o interpretat. ille tñ dicte sūt sibilie qsi antonomasice. vñ sibilinus na. nū. penl. pdu.
Sibilo las. lau. lare. serpetū est pprie. hoies tñ sibilat. vñ h^o sibilus li. s3 in plurali h^o sibila loz. z sibilus la. lū. i. sibi lans. z potius causa metri eē vsurpatū vide^o a poetis q sit vox significatiua: sic pluui^o uia. uū. p pluuialis. Sibi lo cōponit: vt 2sibilo las. i. sil^o sibilare. desibilo las. i. a si bilo cessare. exhibilo las. i. extra sibilū pycere. isibilo las. i. itro vel valde sibilare: vel sibiluz iterpellere. obsibilo las. i. vndiqz vel 2 sibilare vel desinere. resibilo las. i. ite rū sibilare vel desinere. subsibilo las. i. post vel parū vel latēter sibilare. ¶ Et nota q sibilu ponit qnqz p deride re: qz sibilare solem^o post eū quē deridem^o. vñ Dora. in sermo. Populus me sibilat. i. deridet. Sibilo las. est neu trū cuz oib^o suis cōpositis. z cor. bi. vide in regulus.
Sica ce. fe. ge. deriuat a seco cas. z dī sica qsi seca. i. gladi^o breuis: quo maxime vtunt^o q apō italos latrocinia exer cent. Et vt dī telū est in baculo absconditū. vñ hic sicari^o ry. q sicā defert: vel homicida: z pdu. pmas. vñ Dora. in sermo. q mechus foret aut sicarius. aut aliogn. Actu. zi. Eduxisti in desertuz qrtuoz milia viroz sicarioz z scri biē per vnū c. Papi. sic dicit. Sicarius dictus: qz ad ppe trandum. scelus sit telis armatus.
Sicarius. in sica est. Sicania. in sicilia vide.
Siccine. i. sic ne. z ē ci. syllabica adiectio: z nō iclinat h ne. 2iunctio enclitica accētū pcedētis syllabe ad se. i. iuxta se. vñ pncipalis accēt^o ē sup pma syllaba z media grauat^o: si cut heccine: qz accētus pncipalis nō pōt poni sup syllabi ca adiectioē. vide in heccine. In p Reg. ca. 15. dī. Siccine sepat amara moza. z in Aurora dī. Siccine rex pbarao pascali vincit agno. posset tñ in siccine: cine esse syllabi ca adiectio: z legi deberet remissiuue siccie. i. sic sepat ama
Sicco cas. a succus dī p antifrasm siccus ca. ¶ ra moza. cū. qz sine succo. z cōparat: vt siccus cior. simus. vñ sicce cius. sime. aduerb. z hec siccitas citatis. z hec siccitudo: z sicco cas. i. siccū facere: qd 2ponit cū de. z dī desicco cas. Itē cū ex. z dī exicco cas. Itē cū re. z dī resicco cas. Et ē actiuū sicco. cū oibus suis cōpositis. z scribit^o p duo. c.
Sicera re. fe. ge. per vnū c. penl. cor. hebreū est. z dī a succo:

qz ex succo frumēti vel pomoz cōfici^o: coctisqz frugib^o aqua pinguis qsi succ^o colat. z dicit^o sicera ois potio: ois liquoris 2fectio: ois liquor qui inebziare pōt pter vinuz. magis pprie tñ liquor qui ex dactilis fit ad bibendū sua uis. In. i. ca. Luce dicit. vinuz z sicera nō bibet.
Sicilia. siculus rex fuit sicilie. vñ illa terra dicta est sicilia: sicut eadē dicta est sicana a sicano rege. z a sicilia dī sicu lus la. lū. penul. cor. Dora. Inuidia siculi nō inuenere ty ranni. Tormentū maius: z. z bic z hec siciliensis z hoc se. z h^o sicilides de. vñ hec sicilis dis. i. siciliensis. z declinat patronomice. Virg. Sicilides muse paulo maiora cano
Sicilides. in sicilia vide.
Sicima me. dicta ē sichen: s3 nūc Neapolis dī. z cor. ci. vñ in Aurora. Post Esau pacē Jacob sicimis manet exit.
Siche dī aia. Itē siche dī pfunduz. vñ ennosigeus qsi en nocheus. vel cōponit a sigeus. Inuenit etiaz sichel pro quodā pondere. vide in siclus.
Sichen fili^o fuit emoz q quādā vrbē edificauit: quā suo no mine appellauit sichen. h^o grece: latie dī sicima me. z ē ci tuitas samarie. ipa ē nūc neapolis ciuitas samaritanoz.
Sichofanta te. i. falsus calūniator: vñ viliū rez appetitor. Serf tñ sichofanta apud grecos dicit ficus comedens: sicos qd est fic^o: z fagin qd ē cōedere: s3 hac rōne dī sic falsus calūniator. Luidā dño apō grecos misse sūt ficus qd latēter qdā su^o famulus comedit z cepit calumniari aliū: z accusare q ipse eas cōediss^o. Tūc dñs pcepit aquā calidā bibi ab eo q cōederat fic^o: q bibita statū euomuit ficus. vñ postea semp dicit^o ē sichofanta. i. fic^o comedēs: z qz false fuit calūniat^o sociū comedisse eas. iō inde ino leuit 2suetudo vt falsus calūniator dicere^o sichofanta.
Sichomachia a siche qd est aia z machia pugna 2ponitur h^o sichomachia chie. i. pugna aie. vñ qdā liber dī prudē tius de sichomachia. i. de pugna aie: z acuit penl. sicos.
Sichos grece: ficus latine.
Siclus. sichel q latino sermōe siclus corrupte appellat^o be breū nomē est hñs apud eos vncie pōdus. apud latinos aut z grecos qrtā ps vncie: z stateris medietas: z drag mas appēdēs duas. vñ cū in lris diuinis legit^o: siclus yn cia est. cuz vō apud gētiles tūc qrtā ps vncie est.
Sicomozus. moz^o 2pōit cū quodā greco z dī h^o sicomoz^o ri. qz sit folys silis mozo in alyz ficui: vñ z dī fic^o fatua hāc arbozē latini celsā appellat^o ab altitudine: qz nō ē bre uis vt mozus. vñ h^o sicomoz^o ri. z h^o celsū p fructu illius: z pdu. mo. vñ qdā. Lū 2cauo moz^o moziqz sozoz sicomo rus. Et scias q grūs plalis fac sicomozoz. fozmat. n. ab abltō singulari sicomozo addita rū. Inuenit at aliqui p syncopā sicomoz^o: sic virū p viroz: deū p deoz. vñ i li. .z. Paral. c. 9. Latāqz copiā pbit argēti in hierlez qsi lapidū z cedroz tantā multitudinē velut sicomoz^o q g gnunt in campestribus. sicomoz^o dicit p sicomozoz.
Sicubi in vbi vide. Siculus in sicilia exponitur.
Sidero ras. a sidus dī sidero ras. qd nō ē in vsu. s3 compo nitur: vt 2sidero ras. i. pspicere: z pprie celestia. Sidero ras. i. cupere z pprie celestia. Et est actiuū sidero cū suis cōpositis: z cor. de. vide in sidus.
Sido dis. in sedeo des. exponitur.
Sidon fuit filius p̄mogenit^o Lanaan: a quo dicti sunt sido nes. z hinc ciuitas eozuz in fenicia Sidon dca est. vñ hic z hec sidon donis. patriū. z sidonia nie. puincia adiacēs. vñ sidonius nia. niū. sidony iterpreat^o venūdantes: vel lingua fenicū piscis dī sidon. vñ a copia pisciū sidon p̄di cta ciuitas est dicta. z iterpreat^o venator vel venatrix Bene. 4. 9. Pertingens vsqz ad sidonē. z pdu. do.
Sidony in sidon vide. Sidrach vide in anania.
Sidus a sedeo vel a sido dī h^o sidus deris. i. stella vñ colle ctio stellaz in aliquo signo a suml sedendo. vñ sidreus

rea. reū. res sideris: vel ptinēs ad sidus. Et vt dicit Prif. in. 6. lib. a sidus deris. dī sidero ras. vñ cōpositū cōsidero & desidero ras. vide in astrū.

Sifon. a sibilu las. dī h sifon onis. i. tuba vel poti' cōca siue vas in quo mingebāt: in quo cū vrina cadit facit sibilatū & iō ponit p sibilatu vrine: vñ p bōbo. Iuuenā. Effigieq; de lōgis sifonib' iplēt. vel pōt hoc teneri in pprio sensu: nā h' vasa suppēdebāt mulieres ad simulachrū pudicitie faciētes queq; turpia in tēplo eius. Sifon etiā dī vas quo vtunt in oriente ad extinguēdū ignē. & tūc cōponit a sufflo & fundo: qz aqs sufflando fundat.

Sigalicus. in sigalū vide. Sigalinus na. nū. in sigalū ē.

Sigalonius nia. nium. in sigalum est.

Sigalū. a fige dī hoc sigalū li. penl. cor. qdā annona. vñ fit pessimus panis. pro quo quidā minus itelligētes solēt p ferre siliginē: & dicit a fige qd est silentiū vel filere: qz videtur sileri & taceri iter alias ppter sui vilitatē. vel pōt dici a siligo. & ide sigalinus na. nū. penul. pdu. & sigilace' cea. ceū. & sigaleus lea. leū. & sigalonius nia. niū. vñ terra que tali annona abūdat dicta est sigalonia nie.

Sige dī filētiū vel filere. vñ hoc sigeū gei. pmōtoziū iuxta troiā. vñ sigeus gea. geū. qd qñq; tātū valet quātū troia/

Sigena ne. genus piscis. (nus na. num.

Sigillatim. i. expresse. a sigillū dicit. & pdu. la.

Sigillū. a signū dī hoc sigillū li. dimi. signū anulū: & illd qd fit in cera līarū signū est sigillū. vñ sigillo las. i. sigillū facere: vel sigillo designare: firmare: claudere. & hec sigillatura re. silr dī sigillū istrz. Sigillo pōit: vt sigillo las. dissigillo las. i. diuersis modis sigillat: vñ sigillū remouere. desigillo las. i. valde sigillare: vel sigillum remouere. insigillo las. i. valde vñ sigillare. resigillo las. i. retro sigillū auferre: apire: vel iterū sigillare. Et ē actiū sigillo cū oib' suis cōpositis. ¶ Dic pnt moueri qdā qōnes pti nentes ad theologiā circa sigillū p fessiois. & p qra' an in terpres vel laicus audiēs p fessionē in tpe necessitatis vñ mortis teneat celare pctā q audit. Ad hoc dico q sigillū p fessionis cōpetit sacerdoti in qstū est minister hui' sacri qd nihil aliud ē qz debitū p fessionū celādī: sicut clauis ē p rās absoluēdi. Tñ sic aliqs q nō ē sacerdos in aliquo ca su p ticipat aliqd de actu clauis dū p fessionē audit ppter necessitatē: ita etiā p ticipat de actu sigilli cō fessiois: & tenet celare: qz tuis ppe sigillū p fessiois nō hēat. ¶ Itē cō sicut queri an sacerdos de licētia p fiteētis & penitentis pctā qd sub sigillo p fessionis hz possit alteri p dere: Ad hoc dico q duo sunt ppter q sacerdos tenet pctā occultare. p & pncipalr: qz ipsa occultatio ē de eētia sacri: in qstū scit illud vt de: cui' vicē gerit ad cō fessionē audiē dam. alio mō ppter scādalu vitādū. Pōt aut penitens facere vt illud qd sciebat sacerdos vt de: sciat et vt hō: qd facit dū eū licētiat ad dicēdū. & iō si tunc sacerdos dicat: sigillū p fessiois nō frāgit. d3 tñ vitare scādalu dicen do: ne fractoz p dicit sigilli reputē. ¶ Prelat' tñ nō pōt licētiare sacerdotē vt dicat hō: qz nō pōt facere vt sciat vt hō: qd pōt ille q p fiteēt. Aduertē tñ q sacerdotib' imi net p batio si accusant q de licētia p fiteētis reuelauerūt Itē pōt qri vtrū illud qd sacerdos scit per p fessionē & alio mō possit reuelare: Ad hoc dimissis multoz opinio nibus pōt dici q sicut vult frater Thomas verior opinio est illud qd sacerdos sciat als siue an p fessionē siue post cō fessionē nō tenet celare qz tuz ad id qd scit vt hō. Pōt enī dicere. Scio illud: qz vidī heri: tenet tñ celare in qstū scit vt deus. nō enī pōt dicere. Ego audiui hoc in p fessio ne: tñ ppter scādalu vitādū d3 abstinere ne de hoc loq tur nisi necessitas imineat.

Signāter aduer. i. euidenter: aperte. a signo nas. dicitur.

Signifer ra. rā. pe. cor. i. ferēs sigm: a signū & fero fero ppo.

Significantia. in significo vide.

Significo cas. caui. care. i. facere signū: manifestare: notificare & exprimere. vñ hec significantia tie. i. expōsio: signifi catio: & designatio suppositi expressa. & significāter ad uer. i. expresse: aperte. vnde significātius. i. expressius. et forte inuenit significans tior. tissimus. i. expressius fior. simus. & hinc significāter tius. tissime. aduer. & hec signifi cātia tie. Significo cōponit: vt cōsignifico. i. pter pnci palē significationē secūdario aliquid dare intelligi: quō verbū cōsignificat tps. Itē significare. i. simul significa re idē. Itē significare. i. ex adiūcto: & nō p significationē p here quasi cū alio: nō p se significare que admodū diun ctio: & aduerbiū: & ppositio cōsignificant. & cor. fi. & cōpo ni videtur a signū & facio cis.

Signo. a signū qd est nota: ostentū: vexillū: dicit signo nas. nauī. nare. i. signū facere: vel signo designare: expmre: ostēdere. vñ signanter aduer. Signo cōponit: vt assigno nas. i. aliqd alicui assignare: qd d3 facere vel habere. cōsi gno nas. i. simul signare. designo nas. i. valde signare: di stinguere: vel signū frāgere & remouere: apire. & ē tractū ab illo qui signū & sigillū frāgit: & ita aperit lras & mani festat: & ideo designare dicit aperire: manifestare. vnde Doza. Quid nō ebrietas designat: apta recludit: p fesi gno nas. resigno nas. i. ite p signat: vñ signū auferē: & api re: vñ retro signare: reddere: restituere. & ē actiū cū oib'

Signū ni. nota: ostentum: vexillum. (suis cōpositis.

Silen in silua exponitur.

Silenis componit in quarta parte in ca. de allotheca.

Silenos i scelenos exponit. S silentiū ty. i. fileo expōit

Silentiarū. a silentium dī h silentiarū ry. q in palatio vel alibi silentiū inducit: & est nomē dignitatis.

Sileo les. lni. re. i. tacere. s3 filere referē ad vocē iarticula tā vñ mutā. tacere vō ad articulata. Et ide h' silētiū ty. & vt dicit silētiū nihil est: s3 vbi vox nulla est dī eē silētiū. Silr tenebre nihil sunt: s3 vbi lux nō est tenebre eē dñr. Itē a fileo dicit fileo scis. inchoa. Sileo componit: vt dissileo les. i. diuersis modis filere: vel loqui. resileo les. subfileo les. cōsileo les. Itē cōponit: vt cōsulo lis. Sileo & eius cōposita neu. sunt pter cōsulo pro interrogare: qd est actiuum. & carēt sup. & cor. hanc syllabā si: quā cōsulo mutat in su. Vñ Qui. de reme. Qui filet est firmus: q dī cit multa puella. Vide etiam in taceo ces.

Silex. a salio lis. dī silex cis. incerti ge. qz ab eo saliat ignis. & est silex lapis dur' q focari' dī. & cor. si. Vñ Uirg. in. 7. Enei. Stabat acuta silex p cisis vndiq; saxis. Itē cor. pe. gti. & hinc silicinus na. num. penul. pdu. i. petrosus: & sili ceus cea. ceum. i. res silicis: vel de silice existens.

Silicern'. Silex pōit cū cerno: & h silicern' ni. qd & h sili cerni' dī. i. moribūd'. i. silis mortuo: qd silices cernēs. i. sepulchrū. Vñ dī silicern' senex: vet'. icuru' pp senectu tē: vicin' mortū: qz p fiderat & cernit silicē sepulchri: vñ qz pp curuitatē cernat terrā & silices. Itē silicern' ponitur qñq; p firmo & duro vt silex: vt in phisiologo. Denuo sē

Silicinus in silex est. (peccas silicern' extas.

Siliceus cea. ceum. de silice: a silex dicitur.

Siligineus nea. neum. in siligo est.

Siligo. a seligo gis. dī h' siligo ginis. qdā gen' tritici. qz fit selectū ab alio. nā in pane ei' spēs est p cipua. vñ qñq; tenuissim' & purissim' flos farie dicit siligo. vnde fit no bilissim' panis: & pdu. li. Vñ Iuuenalis. Sed tener & ni neus molliq; siligine fact'. vnde siligineus nea. neu. ad siliginem ptinēs: vel de siligine factus.

Siliqua. xilon grece latine dicit lignū. & pponit cuz licon qd est dulce: & dicit silicon: vñ siliqua silique: vt latini di cūt corrupte: qsi xilicō quedā arbor sic dicta: qz ei' ligni fructus sit dulcis, vnde hec siliq' dī fruct' ei' q colligit

ad opus porcorum. et filiqua est vigesima quarta pars solidi ab arboze cuius semine est nome tenes. Silica etiam est quoddam genus leguminis quod porci in Aethiopia comedunt. Et filiqua etiam est folliculus cuiuslibet leguminis et purgamenti: et cor. li. et si. vii. in. is. ca. Luce legitur. Et cupiebat implere ventrem de filigine quae porci masticabantur. ubi dicit Ambrosius. Silica qua genus est leguminis sonoris folys et vacuis: quod magis ventrem onerat quam reficiat. vii. etiam recte significat scientias seculares: vel carmina poetarum suauitate sterili resonantia: inflantes magis quam reficientes. Item Hieronymus in originali dicit. Possumus aliter quidem filiquas interpretari. Demonum cibus est: carmina poetarum: singularis scientia hereticorum: populi verborum. he omnes sua suauitate delectant: et dum aures vestribus dulci moderatone curruntur capiunt: animam quoque penetrant: et pectoris interna deuincunt. vix ubi cum summo studio fuerint: ac labore plecta nihil aliud nisi inanem sonum et sermonum strepitum suis lectoribus tribuunt. nulla ibi satietas veritatis: nulla iustitiae refectio reperitur. studiosi eorum in fame virtutum perseverant. Uide in phus et in noctua.

Syllaba. syllabin grece latine dicitur comprehendere. vii. hec syllaba be. comprehendit litterarum. et hinc syllabicus ca. cu. vii. syllabico cas. i. facere syllabas vel coniungere litteras. Item a syllaba dicitur syllabo bas. i. syllabicare. vii. syllabatim. i. syllabaticam aduer. Syllaba componitur cum monos quod est unum: et dicitur monosyllabus. ba. bu. i. unum syllabe. Item cum duobus. bis. tris. et dicitur dissyllabus. ba. bu. et bisyllabus. ba. bu. i. duarum syllabarum. trissyllabus. ba. bu. i. trium syllabarum. et scribitur per geminum s. Item a syllaba dicitur tetrasyllabus. ba. bu. i. quattuor syllabarum. pentasyllabus. ba. bu. i. quinque syllabarum. hexasyllabus. ba. bu. i. sex syllabarum. heptasyllabus. ba. bu. i. septem syllabarum. deca syllabus. ba. bu. i. decem syllabarum. polysyllabus. ba. bu. i. plurimum syllabarum. et hic monosyllabicus ca. cu. et. et hinc aduer. monosyllabice. et sic de alijs predictis. predictum est et in prima parte de syllaba.

Syllabico cas. in syllaba est. et cor. bi. De syllabica adiectio dicitur est in tertia parte ubi egi de figura compositionis nominis.

Syllogismus. a syn quod est con. et logos sermo dicitur huiusmodi syllogismus mi. quasi collectio et coniunctio sermonum. vii. syllogisticus ca. cu. et syllogismo zas. i. concludere: et prope syllogismo dicitur vel syllogismos facere secundum Augustinum. Et scribitur comiter per duo l. et sic mutat n. in l. in syllogismus. Aliquam autem subtrahit unum l. ut prima sit breuis: sicut in omitto per. Et scias quod syllogismus est oratio in qua quibusdam positis necesse est aliud accidere per ea que posita sunt: ut Quod aial est suba: ois homo est aial. ergo ois homo est suba: et hoc totum est oratio quodammodo in qua quibusdam positis. i. premis sis duabus propositionibus: necesse est per ea aliud sequi. i. conclusionem. Ois ergo syllogismus constat ex tribus terminis: et duabus propositionibus: quarum prima vocatur maior: secunda vero minor.

Silua vel silue fons est ad radicem motus syon: quod non iugibus agitur: sed in certis horis ebullit: et per terram concava et antra saxi durissimi cum magno venit sonitu. Uide et in phatica.

Sylua. a xilon quod est lignum dicitur hec silua ue. quasi xilua: quod ibi ligna cedant. vel dicitur a silen quod est vastitas vel silentium. ide silua ubi sunt loca vasta et deserta et silentio plena. vel silua est spissus nemus et breue. silua est iterdum dicitur et fructuose arbores: et infructuose. vii. syluosus sa. su. i. siluis plenus.

Siluestris. a silua dicitur huiusmodi et hec siluestris et hoc stre. i. res siluestris: vel ad siluam pertinet. De hoc etiam vide in capestre.

Siluius uir. filius fuit Enee. et dicitur a silua: quod natus fuit in siluis.

Silurus. a fileo les. dicitur huiusmodi silurus ri. paruum et minutum piscis. Juuena. Gracta de merce siluros.

Silua le. dimini. parua silua.

Sima interpretatur curuus. vii. et hec figura c. vocatur apud grecos sima quasi simum: et representat apud nos hoc elementum. s. et hic simus ma. mu. i. curuus. et prope simus est qui nascitur huiusmodi recuruum sursum. vii. b. simia mie: quod nascitur sic huiusmodi recuruus.

vi. simius mia. mu. i. ad simiam pertinet: vel similis simie. **S**ymmachus. a syn quod est con et machia pugna componitur hic symmachus chi. penul. cor. i. pugnas. unde hec symmachia chi. i. compugnatio.

Symbolum est collectio sermonum in consilio: vel pecuniarum. vii. in puer. 23. Dantes symbola consumunt. et componitur a syn. i. con. et bolus. i. morsellus: quod quilibet ponit ibi morsellum suum. i. particulam. Pap. vero dicit. Symbola prope dicuntur quia a diuersis partibus conueniunt in unum: ut et conuiuium inde patetur. Et nota quod secundum theologum nomen symboli filitudinem et collectionem importat. vii. a quattuor collectionibus nomen symboli imponitur. Primo a collectione multorum hominum in una fide. Secunda a collectione predicantium secundum: quia omnes apostoli collecti hanc regulam fidei ediderunt: ita quod unusquisque quod suum erat apposuit. unde ut tractus est symbolum dicitur a syn et bolus: quod quilibet posuit ibi bolus suum. i. particulam. Tertio quod ex diuersis locis sacre scripture colliguntur ea que credenda sunt: ut in promptu habentur. Quarto quod omnia beneficia nobis diuinitus collata ibi colliguntur. unde Dio. in. 4. ca. eccle. ier. dicit quod religionis symbolum congruentius potest appellari hierarchica eucharistia quasi bona gratia. Et si quis dicat. videtur quod articuli fidei non debuerunt colligi in symbolo: siue credo in unum deum: quod tota fides sufficiens per totam sacram scripturam instruitur: et sic superfluum fuit symbolos vel symbola dederunt. Dioco quod oportuit ea que in diuersis locis tractata sunt sacre scripture in unum locum colligi ut una fides magis in promptu haberetur. Et scias quod tria sunt symbola. scilicet apostolorum quod dicitur in matutinis: i. per. i. pletozio. Item nicenum quod dicitur in diebus dominicis post euangelium. Item athanasium quod dicitur in per. i. dominicis diebus alta voce. Et si quis dicat quod symbolum apostolorum dicitur sumisse in per. i. in pletozio: alia vero duo dicitur alte: unum post euangelium alterum sic. Quicumque vult saluum esse: per. i. R. Symbolus apostolorum fuit editum quia fides non erat proposita: et ideo in secreto dicitur. et quod editum fuit ad proponendam fidei doctrinam: ideo quotidie dicitur in matutinis: et in prima: et in pletozio: quasi in per. i. diebus noctis: i. signum quod omnis nostra operatio a fide deus accipere incipit: quod per ipsam aduersa et in per. i. per. i. tegimur. Alia autem symbola edita fuerunt tempore fidei iam proposita: et ideo publice cantantur. Et quod non ad proponendum fidem: sed ad defendendum vel ad elucidandum edita fuerunt: ideo nunc non in singulis diebus dicitur: sed in illis in quibus homines maxime ad ecclesiam venire consueverunt: et in quibus fit aliquod solennizatio de his que ad articulos fidei pertinent. Et quod symbolum nicenum editum est ad manifestandum fidei dicitur statim post euangelium quasi expositio ipsius. Symbolum autem athanasium quod contra hereticos editum est in prima dicitur quasi iam pulsus hereticorum tenebris. Et potest quodammodo dici. Hoc symbolum proponitur ut regula fidei et actus est assentire: sed sic dicit Augustinus in epla ad Hieronymum. solis apostolis et prophetis est huiusmodi bonorum exhibitio: ut quicumque dixerunt hec ipsa verba esse credant. ergo post symbolum apostolorum non debuerunt fieri alia symbola. Ad hoc dico quod presens quod alia symbola post apostolos ediderunt nihil de suo apposuerunt: sed ex sacris scripturis ea que addiderunt excerpserunt. et quod quedam difficultia sunt in illo symbolo apostolorum: ideo ad eius explanationem editum est symbolum nicenum quod diffusius fide de quo ad aliquos articulos persequitur. et quod quedam implicite continentur in illis symbolis que oportebat pro eis surgere hereticos explicari: ad id editum est symbolum athanasium quod sparsim contra hereticos se opposuit. De articulo autem fidei habes in fide.

Simiamie. in sima est.

Simila. a similis dicitur hec simila le. flos tenuissime farine que et similago dicitur et pollen vel pollis: et cor. mi. Unum in Aurora. Sed simila spergat oleo sartagine frixam et.

Similagineus in similago est.

Similago ginis. fe. ge. idem est quod similia. vel similago dicitur genus frugis. et pdu. la. vii. similagineus nea. neu. de simi

agine existens: vel ad similitudinē pertinēs. Eccle. 39. Pa
 nis similitudineus. Alexander dicit. Dec similia de qua su
 ra similitudo figurat.
 milis. a sim^o d^r h^o z b^o filis z b^o le. z cōpat^r vt filis lioz. li
 m^o. vñ silr li^o. lime. aduer. z b^o silitudō dinis. vñ silitudi
 nari^o ria. riū. p silitudinē loquēs: vñ ad silitudinē ptinēs.
 cōponit^r vt silis: dissilis persilis. le. i. valde silis. z oia
 cōparant^r. Et a silis d^r similo las. i. facere simile: vel esse
 vel repñtare. z cōponit^r: vt assimilo las. i. valde similitare.
 z ab similo las. i. dissimilitare. sillo las. dissillo las. isillo las.
 i. valde silare. Silo. z eius cōposita sunt actiua. Inueniē
 etiā assimiloz laris. depo. in eodē sensu in quo z assimilo.
 z cor. mi silis z similo: simillim^o tñ pdu. mi. positione: qz
 scribit^r p duo l. format eniz a silis remota is. z addita li
 mus. Et scias qz cū d^r silis illi: referē ad vultū. s3 silis il
 l^o referē ad mores. Prop^oha. Quis silis tui in d^rys dñe?
 simillimus ma. mū. in similibus exponitur.
 imilo las. in silis vide. Simius mia. miū. in sima vide.
 imma me. i. camera p duo m. Un^o in vita bñ Siluestri.
 Targnio in simma p^radēte: vltio diuina manifesta est.
 vbi quidā corrupte legūt sima. z d^r a sima curuū.
 simmista. a simma d^r bic z bec simmista. ste. i. camerari^o
 vñ inueniē Dauid simmista dñi. Vel simmista cōponit^r
 a syn qd est con. z mista ste. qd ē secretarius: vel mystery
 actor. inde simmista. i. cōsecretarius mystery.
 symon. Symo onis. fuit ppriū nomē cuiusdam rustici a
 Zerētio itroducti: q dicit^r ē symo qsi cōpugnās a syn qd
 est con. z machia pugna: qz cū alijs seipsuz refrenādo pu
 gnabat. z pdu. o. in obligs ad dñam nois apli qd cor. in
 obligs. Itē pp eandē dñam retineē n. in noie apli: sic est
 ibi apud grecos. i. symon: sed a noie rustici expelliē: z d^r
 symo. Itē symo vel symon dicit^r ē gda3 magus qsi cōpu
 gnās: qz cū aplis dei pugnat. Itē symon dicit^r ē petrus
 apls quasi cōpugnās: qz d^r vitia z pctā pugnat. Vel sy
 mon hebraice latine itēptat^r audiēs vñ obediēs. z eadē
 cū ali^o apls dicit^r ē symon. s3 ad distinctionē symōis petri
 dicit^r ē symon chanane^o de vico galilee chana: vbi dñs
 mutauit aquā in vinū. Ipse enī ē q i alio euāgelista dicit^r
 est zelotes. Lana qppe zelus itēptat^r. vñ zelotes. i. emu
 latoz. vñ idē ē zelotes qd chanane^o. itēptat^r etiā symon
 ponēs tristitiā. Predicta bñ ueniūt vtriq3 symoni: pe
 tro videlicet z Symoni chananeo fratri Jude z Jacobi
 minoris: qz vterq3 eoz habuit obedientiā pceptoz per
 executionē: tristitiā afflictioz per passionē: zelū aiaruz
 per constantem feruorem.
 Simonia est studiosa cupiditas vel volūtas emēdi vel vē
 dendi aliqd spūale. D^r aut simonia a symone mago p in
 nouo testō hui^o sceleris inuētoze: qz voluit emere gratiā
 spūs sci a scō petro: sicut giezi in veteri testō voluit vēde
 re gratiā sanitatis. i. sanitatez gratis dataz naaman syro.
 vñ ppe vēditoz spūaliuz d^r giezi a giezi. emptoz vñ si
 moniac^o d^r a symōe. vsu tñ vterq3 d^r simōiac^o. Lōmittit^r
 at simōia trib^o modis. i. p mun^o a manu. ab obsego. a lin
 gua. p^o ē pecūia. scō3 fuit^r debite ipēsa. 3° fauoz. Un^o dicit^r
 Hreg. i. 9. moral. tractās illō Job. Verebar oia opa mea.
 Tres inqt sūt acceptiōes munerū ad q3 fraude festinat^r
 Est enī mun^o a corde: a lingua: a manu. Mun^o a corde ē
 capta grā a cogitatiōe. Mun^o ab ore ē gloria p fauozes.
 Mun^o ex manu ē pmiū p dationē. S3 iustus qsq3 ab oī
 munere manus excutit: qz in eo qd recte agit nec huma
 no corde inanē gloriā: nec ab ore laudē: nec a manu dati
 onē recipe qrit. S3 pōt qri. Absolutio qdā sacrale ē:
 s3 qdā accipiūt pecuniā vt ab excōicatiōe absoluāt: igit
 licet spūalia vēdere z dare p tpalib^o. Ad hoc dico qz pro
 absolutiōe nō d3 exigi pecuniā: s3 tñ ei q absoluē pōt im
 poni pena pecuniaria. vñ nō licz aliqd exigere qsi p p̄cio

absolutiōis: s3 qsi pcti pena: in quo tñ cauedū el^o ne talis
 exactio magis cupiditati q3 correctioni ascribat^r. Itē sci
 as qz facere pactionē de missa celebrāda simonia ē sem
 per. Si tñ nō h3 alios sūpt^o z nō teneat ex officio missaz
 cātare pōt accipe denarios: sic pducticy sacerdotes faci
 unt: nō qsi p̄ciū misse s3 qsi sustētamētū vite. Itē qz oīo
 ē maxie spūalis: s3 aliqs pōt dare pecuniā bonis viris vt
 ozēt p eo. P. religiois stat^o qdā bonū spūale ē. s3 in qui
 busdā monasterijs p̄cipue monialiū exigē aliqd ab eis
 q ibi recipi debēt: g licet spūalia dare p tpalib^o. Ad h^o di
 co qz oīo spūalis ē. vñ nullo mō d3 sub p̄cio poni: nec illi
 q dāt pecuniā paupib^o vt p eis ozēt orōnē emūt: s3 aias
 pauperū alliciūt ad ozādū p se: z eos sibi faciunt debito
 res. Ad scō3 qstū dicēdū qz qsi possessiōes alicui^o loci re
 ligiosi nō sufficiūt ab sustētadū plures: tūc p̄t exigi ab eo q
 i illo loco vult deo fuire: nō qsi p̄ciū religiois: s3 vt hēat
 monasteriū vñ possit ei puidere: si iō nō p̄mittit^r simo
 nia. Si aut sine grauamē ecclie pōt accipi: simonia ē ali
 qd p receptiōe exigere. Itē scias qz licet magistris ven
 dere labores suos: s3 nō sciaz siue veritatē q spūalis ē. vñ
 d^r puer. 23. Noli vēdere sapiāz: z doctrinā: z itelligētiā.
 Nota hic qz cū sacra cōtineāt z causent grām nō pōt
 licite vēdi vñ emi. z h^o triplici rōne. Primo qz dispēsatoz
 sacri nō ē dñs: s3 mīster sacri. Emptio autē d3 fieri a dño
 rei. Scōdo qz p̄ciū emptiōis pōit qsi mēsurā adequās illō
 qd emiē. vñ a mēsurādo numisma d^r s3 ph3 i. 5. ety. Hra
 aut nō p̄t p̄mēsurari alicui cor pali bono. vñ iniuriā grē
 fac q sacra grē vēdit aut emit. 3° qz grā ex h^o nomē acce
 pit qz gratis dat. vñ d^r rōnē fac q sacra grē qsi vēalia tra
 ctat. Vide ēt in simoniac^o: z in elemosyna: z in acceptio.
 Itē scire te volo qz nlls licite retiere p̄t illō qd d^r volūta
 tē dñi acqsiuit. Puta si aliqs dispensatoz de reb^o dñi sui
 daret alicui d^r volūtatē z ordinationē dñi sui: ille q acci
 peret licite retinere nō possz. Dñs at eccliaz c^o plati sūt
 dispēsatozes z mīstri ordinatū vt spūalia gratis darent
 s3 illō Dat. io. Gratis accepistis gratis date. Et iō q mu
 neris iternētū spūalia qcūq3 assequūt: ea retiere nō pōt.
 Insup at simoniaci tā vēdētes q3 emētes spūalia z etiā
 mediatozes aly penis puniunt. i. ifamia z depositione si
 sint clerici: z excōicatōe si sint laici: vt h^r i p̄ma qōne. i. c.
 sigs eps. Itē scias qz nec pp pceptū eius nec pp excōica
 tionē d3 aliqs recipe ordinē ab epō quē scit simoniace p
 motū. z si ordinē nō recipit ordis executionē. Et si igno
 ret eū eē simoniacū: s3 idiget dispēsatoze: q3uis qdā dicāt
 qz si nō p̄t eū pbare eē simoniacū d3 obedire recipiēdo
 ordinē: s3 d3 exeq sine dispēsatoze. s3 absq3 rōne hoc d^r vt
 dicit frater Thomas: qz nlls d3 obedire alicui ad cōican
 dū sibi in facto illicito. Ille at q ē ipso iure suspēsus: z q^o
 ad se z quo ad alios illicite cōfert ordinē. vñ nlls d3 sibi
 cōicare recipiēdo ab eo ordinē qcūq3 ex cā. Si aut ei cō
 stat nō d3 credere pcti alteri^o: z ita bona scia d3 ab eo
 ordinē recipe. Si at eps sit simoniac^o aliquo alio mō q3
 p p̄motionē suā simoniace scāz p̄t ab eo recipe ordines
 si sit occultū: qz nō ē suspēsus quo ad alios: s3 q^o ad seipz
 tñ. Itē nō. qz quo ad deū sola volūtas fac simoniacū: s3
 quo ad penā ecclīasticā exteriorē nō puniē vt simoniac^o
 vt abrenūciare teneat: sed d3 de mala itentōe penitere.
 Simoniacus. a simonia dicit^r simoniacus ca. cuz. qui facit
 simoniam. z simonicus ca. cuz. penul. cor. in eodez sensu
 qd magis deriuat a simon nis. Itē a simone dicti sunt q
 dam heretici simonici. Di dicūt creaturā a deo nō esse:
 sed a virtute quadam superna creatam.
 Simonides dis. pe. cor. poeta qdā fuit lyric^o. vñ simonida
 metra. Dauid ēt dicit^r est simonides. Un^o dicit^r Diero. in
 epla ad Paulinuz. ca. 7. Dauid simonides n^r: qz. i. lyrice
 scripsit apud hebreos: sicut simonides apud grecos.

Simphonia. a syn qd est con r phon^o qd ē sonus pponit h^o simphonia nie. i. psonātia vel p cordia sonoz vel vocuz. vñ p pōnē asimphonia. i. psonātia. Item simphonia dī qdā in sīfz pp psonātia. vñ simphoniac^o ca. cū. r h^o r hec simphonista ste. canēs cū simphonia. r simphonizo zas. cū simphonia canere. r acuit ni. Vel vt dicit Papi. simphonia vulgo appellat lignū pcauū ex vtraq; pte extensa quā v̄gulis bicinde musici feruūt. Sitq; in ea grauis r acuti ex p cordia suauissim^o cāt^o. In Luca aut ca. 15. vbi dī. Audiuit simphoniā r choz. dicit glo. Simphonia est diuersarū etatū r vtutū velut variarū chordarū idiscreta p cordia. Hiero. dicit q; simphonia cōsonātia exponit i latinū. vñ dicit q; son^o simphōie fit i pgregatiōe. Lhozi at son^o fit i p cordia multarū vocū. vñ simphonia significat gaudiū de reditu pctōris. Lhoz^o vō significat gaudiū de psono statu btōz. vñ f3 Hiero. pcorz in dei laude cōcēt^o ex h^o vocabulo simphonie significat. r acuit ni. simpho

Simphonides dis. penl. cor. dicit^o ē Dauid a musici (nia. co istro qd ē simphonia. vñ dicit Hiero. in epla ad Pauli nū. c. 7. Dauid simphonides nī. Dic et dicit^o ē simonides

Simphonista ste. in simphonia est. (vt dixi in suo loco.

Simphonizo zas. in simphonia vide.

Simplex. plica pōit cū sine: r dī h^o r h^o r hoc simplex cis. qsi sine plica vñ partiū varietate. r cor. pli. r pparat simplex cioz. sim^o. vñ simplr cis. sine. aduer. r hec simplicitas tatis. Itē simplex in bona pte aliquū sumit. i. sine plica malicie: sine duplicitate: pur^o. vñ de Job dī. Erat vir simplex r rect^o. simplex in effectu: r rect^o in intellectu. Et Greg. in homel. pēthecostes dicit. Neq; eniz placet deo aut simplicitas sine zelo: aut zelus sine simplicitate. hic ipsa veritas dicit. Estote prudētes sic serpētes: r simplices sicut colūbe. ¶ Qua in re notādū ē q; discipulos suos nec de colūba sine serpēte: nec de serpēte sine colūba voluit dñs amonere: qten^o r colūbe simplicitatē astutia serpētis accēderet: r serpētis astutiā: colūbe simplicitas tēperaret. hinc Paulus ait. Nolite pueri effici sensibus ecce prudētia serpētis: sed malicia puuli estote: ecce simplicitas colūbe. Itē a sine r plica pōit simplus pla. plū. r differt a simplici: q; simplex ē qd caret pte: s3 simpluz ē qd h3 oēs ptes eiusdē gnīs: r eiusdē spēi: r nāe: vt elemētuz ignis simplū ē: q; qlibet ps eius ignis est. r qd constat ex ptrib^o eiusdē gnīs cū toto simplū dī. Itē simplum qsi tātūdē. i. nō duplū: vel triplū: rē. vt cū dī. Hoc est duplū illius vel triplū: r hoc est simplum.

Simplus pla. plum. in simplex est.

Simpfalma. a sym qd ē con. r psalm^o cōponit hoc simpfalma matis. vel hec simpfalma me. i. cōsonātia psalmi: vel vocis copulatio in cantando.

Simul aduer. cōgregādi. i. vna: pariter. in eodē loco: vel in eodē tpe. Simul et qñq; ponit p postq;. Luca. Stat sil a pma descendit origine mūdi. Causarū series: rē.

Simulacrū. a simulo las. dī hoc simulacrū cri. penul. cor. i. imago efficiēs: qsi assimulās aliud q; sit.

Simulac. i. postq;. Quid. de fastis lib. z. Que simulac tenuit interne stagna forozis. Hora. in ser. q icipit. Ambubaia rum. Juppiter exclamat simulac audiuit: rē.

Simulo. a sil vñ silis dī simulo las. i. repñtare: r ppe falso fingere: r ppe fingere se scire qd nescit: vel eē qd nō ē. Simulo pponit: vt assimulo las. i. valde simlare. absimulo las. i. dissimulare. Cōsimlo las. dissimlo las. i. diffiteri: negare: ificiari se scire vñ eē qd scit vñ ē. vñ solet dici. Simulo qd nescio vel qd nō sū. Dissimulo qd scio vel qd sū. In simulo las. r isimuloz laris. iuenit i eodē sensu i deponi. ge. Simulo las. r cōposita ab eo sunt actiua fm Dug. r in Grecis. dī. Qd nō sūz simulo: s3 dissimulo qd ego sum. Et Pap. dicit. Simulamus ignota: dissimulamus nota.

Simultas. a simulo las. dī hec simultas tatis. i. discordialis: inimicie: contētio: dolus: r proprie latēs odiū. Leo papa. Lessent odia: deficiāt simulates: omnia xpi membra conueniant.

Simultū. a simltas dī h^o simltū ti. qdā v̄mis i cornib^o arietū: q; fac eos cornupetare. vñ simltō tas. i. inimicos facer:

Simus. in sima vide. (r fugare: vñ sectare: r odia bre.

Sin cōiunctio causalis vel pfirmatiua. Itē syn grece latie con vel simul signat. Itē syn quidā locus ē in deserto: q; r syna dicit. Et interpretat^o syna mādatū: q; legē ibi susce

Syna in syn vide. (perūt. r acuit in fine.

Synagoga interpretat^o cōgregatio: r est pprie iudeoz. r dicitur a syn qd est con r goge qd est cōgregatio vel cōgregare. inde synagoga. i. congregatio. Sed nra ecclesia. i. congregatio: cōuocatio interpretat^o. Vide in ecclesia.

Synalimpha est quedam spēs metaplasmi: de qua dixi in quarta parte in ca. de metaplasmo.

Sinapis. napus cōponit cuz similis: r dicit^o hec sinapis: q; folys sit napo silis. vnde hoc sinapi indecli. pro semine illius herbe: r pfectiōe illius herbe q; fit ex illo. r inde sinapicus ca. cū. penul. cor. r pdu. na. sinapis. Un quidā. Sinapis cerebrū: sed purgat pectus Jopos.

Synaxis. synaxis grece solēnitas latine puet^o dī a syn qd ē cō: r axis qd est psalm^o: qsi psalmoz concursus.

Syncathegorema. a syn r cathegorema pōit h^o syncathegorema tis. i. cōsignificatiuū: r pdu. pe. nti: s3 cor. penul. gi. vñ ptes ofonis alie a nomie r vbo dñr syncathegoremata. i. cōsignificatiue. fm dialecticos.

Sincer^o ra. rū. r h^o r h^o r sinceris r h^o re. i. eodē sensu. i. sine cera sine mollicie: sine flexibilitate. s. pur^o: pñs: firm^o: mūd^o sine vitys. r pōit^o syncer^o a syn r cera: qd pponit cū tā r q;: vt tā syncer^o q; syncer^o. Caueat g sibi qlz in accētūdo h^o oia. h3. n. vtrūq; acutū accētū sup pe. est. n. pe. pdu. in vtroq;. Or at in syncer^o pe. pducat p3 p Hora. i sine scōe eple. Syncerū nisi vas qcqd ifundis acescit. Or vō i synceris pe. pducat liq; in illo vsu Virgi. in moreto. Sub sedit syncere foramibusq; liquat Emūdāta ceres. Non at pōt dici q; ibi syncere sit aduer. a syncer^o ra. rū. falsus. n. eēt vsus. s3 ē termiatio neu. ge. h^o nois synceris. r pōit^o ibi aduerbialr f3 quosdā: s3 meli^o ibi legi^o noialr. Or at dī syncer^o vñ synceris qsi sine carie ety. est: ita dī Dug. Mag^o aut Bene. dī. Syncer^o pdu. e. añ. r. qd qdā dicit posse corripri si pponat a syn r carie. nos vō dicim^o q; media nūq; pōt corripri siue dicas synceris siue synceris: q; nūq; iuenit in aliquo bono auctore nisi lōga. nec pponit a cera vel carie: s3 a syn qd est cō. r chere qd ē salue. inde syncerū. i. psaluū: qsi ex toto saluū r absq; macla: itayult mag^o Bene. S3 qdā glo. sup illud ad Phil. i. Sitis synceres: dī. i. sine opib^o corruptiōis. r sic videt glo. illa vel le q; synceris pponat a sine r carie: r sic pe. tūc corripet. Ad hoc dico q; cū dī synceris qsi sine carie: vel sine corruptiōe: etymo. est nō cōpositio. vñ nō recipim^o illū ver sum. Synceris a carie: s3 syncer^o sine cera. ¶ His visis dico q; syncer^o siue synceris: siue pōat a syn r cera: siue a syn r chere qd magis mihi placet sp pdu. pe. Un qdā. Res est syncera res synceris quoq; pura. Lū aut dī synceris qsi sine carie ety. est. sicut fm Greg. obrizuz dī qsi obrude aurū: r est ety. q; obrude cor. pe. s3 obrizū eā pdu. Syncer^o et r synceris ppat syncerioz. sim^o. vñ syncere vel synceriter ruis. sine. aduerbiū. vñ synceritas tis. i. puritas sine fermento malitie r nequitie.

Sincipit sincipitis anterior pars capitis. vñ versus. Synciput anterior ps capitis dī eē. De hoc dicit^o ē in caput.

Syncopa est quedam spēs metaplasmi. de qua dictuz est in quarta parte de metaplasmo. Et a syncopa dicit^o syncopopas. i. syncopam facere.

crescit qdā trop^o. Uide in q̄rta pte in ca. de tropis.
 cronon acuit in fine. Diero. in plogo Dsee. Et Dsee
 cronon Esaie. i. temporaneus. nā synchronon. i. vni^o
 p̄tis: & cōponit a syn qd̄ est cō vel sil. & cronō qd̄ ē tps q̄si
 vni^o t̄pis vel sil in eodē tpe. nā fm Diero. Elaias & Dsee
 cōdes temporib^o p̄betauerunt.
 dēsis d̄ pars superior rōnis. Uide in scia.
 d̄s mos est eadem figura cū antitheta.
 don donis. fe. ge. dicit lineū amictoriū mulieruz quo
 bumeri operiunt. & q̄nq; simplr dicitur p lineo panno.
 Dat. h. 27. Et accepto corpore Ioseph inuoluit illud i
 syndone munda. & cor. penl. gti. Unde in Aurora. Quia
 vestitus erat syndone. nudus abit.
 sine vbi est impatiui modi de sino nis. & cor. si. Itē sine ē
 p̄positio. & differt sine q̄n p̄ponit & postponit casuali. p̄po
 sita. n. grauāē vtreq; syllabe: vt sine tiore postposita pe.
 acuit: vt Te sine nil altrū. Ex b^o p̄z q̄ ozeten^o: pubeten^o:
 & p̄silia acuit te. De b^o dixi i 2^a pte vbi egi de p̄positis a
 sindra ē idē qd̄ p̄cessus vt h̄ i historys sup Hen. (ten^o.
 .z. vbi tractat de edificio tēpli. ca. de atrio mūdoz. 2c.
 p̄ntbesis expōit in 4^a pte in ca. de colorib^o rhetoricis.
 singulatim. i. singulariter: p̄ singulas vices: p̄ ynūquenq;
 separati. Et d̄ singillatiz q̄si singulatiz a singulus la. lū.
 qd̄ ē vn^o: v̄l a singulus qd̄ ē vnic^o. Dug. v̄o dic q̄ a singu
 lus d̄ singulatim aduer. discretiuuz. i. p̄ singulos. p̄ quo
 qdā dicūt singillatim: s; male s; euz. P̄ris. Et in tractatu
 de adverbys diē. A singulus singulatim. Ad hoc dico q̄
 fm formationē videē eē dicēduz singulatim: sic ab ostio
 ostiarim. P̄ot nihilomin^o dici singulatim p̄ singulatiz. &
 hoc cōis vsus approbat. Vñ p̄p̄ba. Qui finxit singulatī
 corda eoz. i. animas: qz de^o animas singuloz creando in
 fundit: & ifundendo creat s; Aug. Itē in simbolo atba
 nasy. Quia sic singulatim ynāquāq; p̄sonā deuz aut d̄is
 p̄fiteri xp̄iana veritate p̄pellimur.
 ingraphus in chirographus exponit.
 singularis. a singulus d̄ h̄ & bec singularis & b^o re. vñ sin
 gulariter: & b^o singularitas tatis. Uide ēt in thomas.
 singulatim in singillatim est.
 singultio tis. tui. tire. i. p̄trabere sp̄m & anbelitū cū difficl
 tate. & deberet facere sup. singultitū: fac aut singultū. vñ
 singulto tas. frequen. hic singult^o tus. p̄tractio anbelit^o
 cū difficultate. Uel fm medicos singult^o ē son^o violente
 cōmotiōis ozis stomachi ex fumosa ei^o dispōne pueniēs
 vñ singultosus sa. suz. i. singultib^o plen^o. & singulti aduer.
 Sigultio & ei^o p̄posita siq; h; sūt neu. s; Dug. P̄ap. v̄o di
 cit. Sigult^o suspiriū visce: pulsus: plozatio: gemit^o: tristi
 tia planc^o.
 singultus in singultio est.
 singulus. a signo nas. d̄ singulus la. lū. i. vn^o vel vnic^o. s;
 i plurali accipiē distributiue. vñ singuli comedūt. i. sepa
 riz glibz p se vn^o & vn^o p se. Et a singulus d̄ singulo las.
 i. singulos facere: vnū & vnū p se diuidere.
 sinisterius in sinistra est.
 sinisterius in sinistra est.
 sinistra. a sino nis. d̄ bec sinistra stre. qz rez fieri sinat. Oz
 aut d̄ sinistra q̄si sine dextra etymo. est. vñ sinister stra.
 strū. & sinister stera. sterū. i. a pte illa: vel malus d̄ius: no
 ciu^o. Et p̄parat sinisterior sinistim^o: qd̄ regulariter debe
 ret eē sinisterrim^o. & a sinister d̄ sinisterrim^o & sinistern^o na.
 nū. i. p̄ sinistra dicit^o: vel q̄ sinistra vtiē p dextra: vel ecō
 uerso. & sinistro stras. i. p̄ sinistra ducere: v̄l ad sinistra di
 uertere: vel sinistra vti p dextra.
 sinistrosum. Sinistra componitur cū versus: & dicit sin
 strosum. i. versus sinistram partem.
 sinugus ga. gum. in coniugis exponitur.
 sino nis. s̄ni. vel sy. nere. sitū: sinoz neris. nit^o. suz. & sine
 re p̄mittere vel dimittere. & sinire. i. siniri: terminari. & si

nere. i. cessare. vñ h̄ sit^o. Sino p̄ponit: vt sino nis. s̄sui
 p̄sitū. Desino nis. desui vel desy de sitū. i. derelinquere:
 p̄mittere. vel cessare: vel terminari: vel finiri. Et dissino
 nis. dissui dissitū diuidere: separe. vñ dissit^o ta. tū. i. sepa
 t^o. Sinere p̄ dimittere v̄l p̄mittere actiuū est: & p̄posita
 ab eo s; significatiōez silr actiua. Sinere in alyz signifi
 catiōib^o neu. ē: & q̄ p̄ponit ab eo s; illas significatiōes silr
 neu. sūt. Itē sino & ei^o p̄posita faciūt p̄teritū i sui v̄l i sy:
 & sup. in sitū. Itē oia corripit bāc syllabā si i p̄nti & supi.
 s; i p̄tō eā pdu. Vñ qdā. Ars boiez format nec sinet esse
 S ynodocbe. Uide in q̄rta pte: in ca. de tropis. (malū.
 S ynodus. oda p̄ponit cū syn qd̄ ē cō: & d̄ b^o synodus di. fe.
 ge. & penul. cor. i. cetus: p̄uentus: comitatus: p̄gregatio: &
 p̄p̄rie senū vel presbyteroz qd̄ solēt facere epi: qz ibi sil
 cōueniant & coeant. vnde bic & bec synodalis & hoc le. ad
 synodum pertinens.
 S ynon fuit qdā pditor sicut dictum est in exedra.
 S ynonymus. noma qd̄ ē nomē p̄ponit cuz syn qd̄ ē cō vel
 sil: & d̄ synonymus ma. mū. i. vni^o nois cū alio Synony
 mū nomē ē qd̄ idē cū alio noie significat. Sūt aut syno
 nyma q̄ & multiuoca & vniuoca d̄nr noia. i. diuersa noia
 p̄ncipalr idē significātia & appellātia. vñ b^o synonymia
 mie. i. vniuocatio: s; q̄nq; ponit p̄ ononymia bac silr
 dine. qz sic synonymia ē q̄n idē sub diuersis vocib^o signa
 tur: ita ononymia ē q̄n vna voce diuersa signant. Et de
 scribit sic synonymū. Synonyma sunt pla noia idēz si
 gnificantia tā in p̄p̄rys q̄z in appellatiuis. In p̄p̄rys: vt
 publius cornelius: african^o scipio. In appellatiuis lati
 nis: vt mucro: ensis: spata gladius.
 S ynopis dis. color qdā rube^o. & p̄t dici synopis q̄si sanguis
 nobil: qz sāguineū h; colorē: & est ety. Et vt dic Jfi. in. 19.
 ety. vbi agit d̄ colorib^o synopis iuēta ē p̄mū i p̄tō isula.
 vñ a synope vrbe p̄tō nomē accepit. Spēs eius sūt tres
 rubea & min^o rubea: & iter has media. In. 22. ca. Jere. d̄
 Et fac laq̄aria cedrina pigitq; synopide. & cor. illaz sylla
 S inoz neris. in sino est. (bam pi.
 S intagma grecū est. i. dogma: structura: ordinatio. Diero.
 dicit in plogo Hen. Que p̄p̄rium syntagma.
 S yntasis. syn. i. cō p̄p̄it cū stasis qd̄ ē stās v̄l stat^o. vñ syn
 tasis b^o syntasis vel syntaseos. i. p̄structio q̄si p̄stās p̄pe
 illa p̄structio vbi voces sil stat & p̄gruūt cū itellectib^o: v̄l
 ecōuerso s; Du. Pa. v̄o dic. Syntasin dicūt greci ordia
 tōez siue p̄structōez dictionū: & nō dz acui in fine.
 S yntbesis exponit in q̄rta pte: in ca. de allobeca s; P̄ris.
 S ynteon exponit in. 4. parte: in ca. de scemate.
 S ynthona pe. pdu. ynthonata. i. accūtia q̄ inferi^o sūt vt
 capitis dolor: fluoz nariū. vomit^o: impet^o: & filia.
 S ynthonomia v̄l ynthonomia. i. p̄cisio a syn qd̄ ē con. & tho
 mos qd̄ ē diuisio v̄l sectio v̄l cesio p̄ponit vt dicit Dug.
 S yntonus. a syn & tonus componit bic synton^o ni. penul.
 cor. quasi totus sonus vel duplex sonus.
 S inuo as. a sinus d̄ sinuo as. are. i. ampliare v̄l p̄licare: v̄l
 curuare. Et p̄ponit: vt isinuo as. i. denūciare: signare: q̄si
 in sinū mittere: itimare. Et isinuo as. i. latēter p̄suadere
 & dissimulare: ozare: dicere dissimulatozie: vt cū rep̄bedi
 m^o & dānam^o q̄ maxie defendere itēdim^o. Est ḡ isinua
 re aliqd̄ aliud itendere q̄z verba videant sonare. vñ bec
 isinuatio ita callida & latēs ōro. vñ qdāz solēt exordiri p̄
 p̄ncipiū: vt causa est turpis & animi auditorz sunt aliena
 ti. Est enī isinuatio ozatio qdā dissilatione & circūitione
 obscure subyciēs auditoris animū. s; p̄ncipiū est ozatio
 p̄spicua & p̄tin^o efficiēs auditorē beniuolū vel attentuz
 vel docilem. Sinuo & eius cōposita actiua sunt.
 S inuosus in sinus vide.
 S inus. a sino nis. d̄ h̄ sin^o nus. nui. gremiuz: collectio ve
 stis. & sin^o palpebra: & sin^o receptaculū m̄ris. i. nālis poru

tus: vel littus exesum fluctib⁹. Act. 27. Sinu quēdā p̄s-
derabāt habētē littus in quē cogitabāt si possent eycere
naue. vñ sinuosus sa. iuz. i. sinib⁹ plen⁹: vel amplius et dila-
tat⁹ vel curuat⁹. Et p̄parat a quo h⁹ sinuositas tis. Itēz a
sin⁹ dī h⁹ sinū ni. vas in quo mulget lac: p̄ma pdu. q̄ i si-
nus corripit. Virg. Sinu lactis et h⁹ te liba pape quot an-
nis. Itē iuēt sin⁹ abrae p̄ theologos. ¶ S̄z p̄t q̄ri vtrū
limb⁹ iferni sit idē qd sin⁹ abrae: Ad h⁹ itelligēdū nota
q̄ aīe post mortē ad getē puenire non p̄nt nisi merito fi-
dei: qz accedētes ad deū opz credere: sic dī ad Heb. ca. ii.
Prīmū at̄ exēplū credēdi in hoīb⁹ de Abraā dat̄ q̄ p̄m⁹
se a cetu ifideliū segregauit: et sp̄ale signū fidei accepit: iō
reges illa q̄ hoīb⁹ post mortē dat̄ sin⁹ abrae dī vt p̄z per
Aug. in. iz. li. sup̄ Hen. ad lras. S̄z aīe scōz post mortē nō
oī tpe eandē getē habuerūt: qz post xpi aduētū habebāt
plenā getē dīna visione p̄fructes. s̄z aī xpi aduētū et mō-
tē hēbāt qdē getē p̄ imunitatē pene: s̄z nō hēbāt deside-
ry getē p̄ executōez finis. Et iō stat⁹ scōz aī xpi aduētū
p̄t p̄siderari et s̄z id qd hēbat ad r̄quie: et sic dī sin⁹ abrae.
pōt et p̄siderari q̄tū ad id qd eis de rege deerat. et sic dī
limb⁹ iferni siue patrū et sin⁹. Limb⁹ q̄ iferni siue patrū
et sin⁹ abrae fuerūt aī aduētū xpi vnū p̄ccn̄s et nō p̄ se
et iō nihil p̄hibet post xpi aduētū eē sinū abrae oīno di-
uersuz a limbo: qz ea q̄ sūt vnū p̄ccn̄s separi p̄tigit. Itē
adhuc aīaduerte ad maiorē itelligētiā: q̄ sic reges scōz
patz aī xpi aduētū dicebat sin⁹ abrae: ita post xpi aduē-
tū: s̄z diuersimode. qz .n. aī xpi aduētū scōz reges habe-
bat defectū regei: p̄ adiunctū dicebat ifern⁹ et sin⁹ abrae
idē: vñ ibi nō videbat deus. s̄z qz post xpi aduētū scōz
requies est p̄pleta cū deū videāt: talis requies dī abrae
sinus: et nullo mō ifernus. et ad hūc sinū abrae ecclia orat
fideles perducī cū dicit. Exaudi me dñe: vt aīaz meā in
sinu abrae patriarche tu iubeas collocari. Et sic etiā itel-
ligenda est q̄dam glo. q̄ habet Luce. i6. Factū est vt mo-
rere mendicus et portare ab angelis in sinū abrae: que
sic dicit. Sinus abrae est requies bonoz pauperuz quo-
rū est regnū celozū. Uide in infernus.

S ynçugus ga. gū. i. iunctus vel iungat⁹. vñ et p̄noia dicū-
tur synçuga. vel syniuga latine: a syn qd est cō et iugū vel
çugū. Et idē h⁹ synçugia gie. i. iugatio. vñ et p̄portionalis
iunctio elemētoz vel numeroz dī synçugia: et ē q̄dam
plana: q̄dā cubica. i. solida figura: s̄z hoc ad aliā sciētiam
spectat. Synçugia etiā dī si pes extendat̄ vltra numez
q̄ttuoz syllabaz. vñ synçugie dñr pēthasyllabi et hexasyl-
labi pedes. Di nō sunt pedes: s̄z appellan̄t pēthasyllabi
et hexasyllabi: qz vltra gn̄qz vel sex syllabas nō p̄cedūt.
S̄z ap̄ grecos dñr synçugie q̄si q̄dā iunctiones vñ de-
clinatiōes: qz ex quo mēsuratio dictiōis q̄ pes ē extēdit̄
vltra numez q̄ttuoz syllabaz nō dī pes. s̄z synçugia. Itē
a synçugus dī synçugo gas. i. iungere: iungere s̄z Dug.
Pap. vō dī. Synçuga iuga syllaba. vt mei tui sui: vñ sa-
piens sapiēter: sapia. Uide in cōiugus.

S yon mons est in hierusalē: et sepe ponit̄ pro ipsa ciuitate.
Syon hebraice latine itēptat̄ speculū vñ speculatio: qz
in sublimi p̄structa ē: et de lōge veniētia p̄tēplā vel spe-
culat̄. Dī sepe eccliaz militatē signat: i q̄ deū p̄ speculū et
ī enigmatē speculamur. Dī et aliqñ syō mī hierusalē: qz
syon tāqz mī filiā hierusalē p̄tegebat et defendebat.

S yparuz genus veli vnū pedē habēs quo iuuare nauigia
solent quotiens vis veli languescit: quod ex separatione
estimatur dictū fm̄ Papi.

S yparium ry. dicit̄ cibus vel p̄ciuz cantozis: et quicqd an-
te cantantē pro precio suspendit̄.

S ipo pas. pau. pare. farinā ad faciendū pultē imittere. Et
sipare. i. spargere: et p̄pe escā gallinis. et sipare. i. cōminue-
re. Et a sipo p̄ponit̄ consipo pas. i. sil sipare. dissipo pas. i.

dispargere: diminuere: destruere. p̄sipo pas. i. p̄sipare et
spargere. obsipo pas. i. vndiqz vel s̄ vel obsipare. Sipo et
ei⁹ p̄posita actiua sunt: et cor. hāc syllabā si. Vñ q̄dā. Qui
sipat h̄ pascit volucres et dissipat inde.

S igdē. i. certe ex si et qdē p̄ponit̄: et cor. g. Aliqñ aut̄ sūt due
pres: et tūc q̄ acuit̄. et sic sumit̄ Mach. p. li. vlt. c. Et si qdē
bñ: et vt historie p̄petit h⁹ et ipse veli. Itē Mat. io. ca. Et si
qdē fuerit dom⁹ illa digna: veniet pax v̄ra sup̄ eā. Item
Lu. iz. ca. Et si qdē fecerit fructū: sin aut̄ in futuruz succ-
des eā. Itē Heb. 6. Et h⁹ faciem⁹: si qdē p̄miserit dō. Itē
Leniti. i. 4. Et si qdē lepra vltra nō creuerit.

S igs siq̄ siq̄d vñ siq̄d p̄pōit̄ a si et gs. De h⁹ dixi supra in 3°
pte vbi egi de figura nois: i ca. de syllabicis adiectiōib⁹.

S iquomin⁹ expositū ē in fa pte vbi agit̄ de accētū aduer-
biorum: in ca. de p̄positis a minus.

S yracusa se. ciuitas Sicilie. vñ syracusan⁹ na. nū. Act. 28.
Et cū venissemus syracusam. et pdu. cu.

S yrasrim liber qui dicitur cantica canticoz: vt dicit Die-
rony. in p̄logo p̄uerb. Syrasrim quod in lingua nostra
vertit̄ canticum canticorum.

S yren. i. tract⁹: et acuit̄ in sine. Itē syren nis. et tūc acuit̄ si.
Uide in syrena. et pdu. penul. gti syrenis.

S yrena. a syrē qd est tract⁹ dī h⁹ syrena ne. et h⁹ syren nis.
et faē actiū syrenen. vñ syrena mōstrū marinū qd dulce-
dine sui cāt⁹ nautas ad se trahit et submergi faē. vñ syre-
nic⁹ ca. cū. i. dulcis et delectabilis et affectiū seu attracti-
uus cāt⁹ et piculosus. Itē syrene dñr serpentes cū aliis q̄
plus currūt q̄ eg: s̄z et volare dicunt̄. Quaz tātū virū
est vt post morsuz aī mors seq̄t̄ q̄ dolor sentiat̄ s̄z Du.

In glo. n. sup̄ Isa. iz. g. Et syrene in delubris voluptatis
dī sic. Syrene sunt aialia vel serpētes cristati vel alati.
vel vt alij dicūt pisces marini in sp̄e muliebri. ¶ S̄sido. aut̄
.ii. ety. vbi agit̄ de portētis dicit sic. Syrenes tres fingūt
fuisse: ex pte v̄gines: et ex pte volucres habētes alas cū
gulas: q̄rū voce vna: altera tibys: tertia lyra canebat̄
illectos nauigātes suo cantu in naufragia trabebāt. Se-
cundū aut̄ vitatē meretrices fuerūt q̄ q̄nqz transeuntes
ducebāt ad egestatē. Das fite ferūt inferre naufragia.
Alas aut̄ habuisse et yngulas dicunt̄: qz amor et volat et
vulnerat. q̄ iō in fluctibus cōmorasse dicunt̄ qz fluctus
venerē creauerunt: et pdu. hāc syllabam re.

S yria rie. dcā est a quodā idigena. vñ vt dicūt Syrin fuit
nepos Abraaz et Leture: a c⁹ noie syria dcā ē. Et antiqui
assyrios vocabāt quos nūc syros vocam⁹. Di oliz poten-
tissimi fuerūt vt dixi i chaldei. Et a syria dī syri⁹ ria. riu.
et syr⁹ ra. riu. vñ et syri⁹ lapis dī q̄ in syria repit̄. et syriaca
ca. cū. i. de syria ex̄ns. et syrius penl. cor. vñ et syriaca dī vi-
tis vel vna: vel qz de syria allata est: vel qz nigra ē. Inue-
nit̄ et hic syrus ri. p̄ quodā sanctissimo ianuēsi episcopo.
et pōt dici syrus quasi silens: qz vere siluit a strepitu mū-
dane ingētudinis p̄ vacationē interne quietis.

S yriacus in syria est.

S yrina. a syren qd ē tract⁹ dī hoc syrina natis. i. cauda vo-
litis feminaz. Syrina et dicit̄ series lōga ofonis: tenoz
suū vsqz ad vltimū seruās. Syrina etiā dī liber vel re-
uolutio chartaz: qz in libro sunt multe reuolutōes et p̄li-
cature: sicut in cauda vestis mulieris. Uide in q̄rta par-
te in ca. de scemate in byrinos.

S yromates tis. mas. ge. i. gladi⁹. et videt̄ p̄poni a syren qd ē
tract⁹ et macron qd ē lōgū. et h⁹ syromaste tes. i. fortitudo

S yromaste in syromastes est.

S yropbenissa dcā est mulier chananea gētilis. Chananei
enī quodā iudeā icoluerūt: s̄z post disp̄si sūt: ex hac disp̄-
sione erat mulier ista ex syrys et fenicib⁹ orta. Marc. 7.
Erat aut̄ mulier gentilis et syropbenissa gēne. Quidaz tñ
dicūt cbiropbenissa: qz sic fenissa erat sic et cyra dido fuit